

SATANİZM

Prof. Dr. Ahmet GÜÇ

SATANİZM

ŞEYTANA TAPINMANIN YENİ ADI

Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları / 554
İlmi Eserler / 87

Tashih

Yusuf APAYDIN
M. Ali SOY

Dizgi

Rıdvan Paşa YEDEKÇİ
Mehmet KARADAŞ
Hasan EKİNCİ
Hüseyin DİL
Ahmet YILMAZ

Grafik

Recep KAYA

Baskı

Ziraat Matbaacılık A.Ş.
Tel: (0 312) 384 73 44

2004-06-Y-0003-554
ISBN: 975-19-3271-8

© **Diyanet İşleri Başkanlığı**

Dini Yayınlar Dairesi Başkanlığı
Tel: (0.312) 295 73 06 - 295 72 75

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI

SATANİZM

ŞEYTANA TAPINMANIN YENİ ADI

Prof. Dr. Ahmet GÜÇ

Ankara – 2004

Bu eser, Din İşleri Yüksek Kurulu'nun 25/04/2002 tarih ve 64 no'lu kararı ile basımına uygun görülmüştür.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	9
KISALTMALAR	17
ANSİKLOPEDİ VE SÖZLÜK KISALTMALARI	18
GİRİŞ	19

BİRİNCİ BÖLÜM SATANİZM'İN TANIMI VE TARİHÇESİ

I- SATANİZM VE SATANİSTLER	47
A- Satanizm'in Tanımı	47
B- Satanistler	48
1- Satanistler	49
2- Lusiferciler veya Paladistler	50
a- Lusiferciler	50
b- Paladistler	53
3- Metadinistler	60
II- SATANİZM'İN TARİHÇESİ	66
A- Paladistlerle Templier Şövalyeleri Arasındaki İlişki.....	83
B- Templier Şövalyelerinin Masonlukla İlişkisi	84
C- Satanizm İle Büyü ve Büyücülük Arasındaki İlişki	87
D- Roma Katolik Kilisesi İle Satanizm Arasındaki İlişki	91
E- Masonlukla Satanizm Arasındaki İlişki	93
F- Hıristiyanlıkla Masonluk Arasındaki İlişki	100

İKİNCİ BÖLÜM BELLİ BAŞLI SATANİST GRUPLAR

I- GELENEKSEL SATANİZM	119
A- Geleneksel Satanistlerle Diğer Gruplar Arasındaki Farklar	126
B- Geleneksel Satanizmde Yedi Basamaklı Sistem	127
II- MODERN SATANİZM	138
A- Modern Satanizmin Ortaya Çıkışı	138
B- LaVey'in Şeytan Hakkındaki Görüş ve Düşünceleri	140
C- Modern Satanizm'in İlke ve Prensipleri	142
D- Modern Satanizm'in Dayandığı Unsurlar	142
1- Sembolizm	142
2- Modernizm	143
3- Bireycilik	144
4- Ateizm	145
5- Hedonizm, Naturalizm ve Hümanizm	146
E- Modern Satanizmde Dokuz İlke	147
F- Modern Satanizmde Sevgi ve Nefret Anlayışı	148
G- Yeryüzünün On Bir Satanik Kuralı	149
H- Modern Satanizm'de Dokuz Satanik Günah	151
III- SATANİZM'DE 21 HEDEF	154

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM SATANİSTLERİN ÇEŞİTLİ KONULARDAKİ GÖRÜŞ, DÜŞÜNCE VE ANLAYIŞLARI

I- SATANİZM'DE TANRI ANLAYIŞI	159
--	------------

II- SATANİSTLER'İN CENNET-CEHENNEM KONUSUNDAKİ GÖRÜŞLERİ	166
III- SATANİSTLER'İN ŞEYTAN HAKKINDAKİ GÖRÜŞ VE DÜŞÜNCELERİ	168
IV- ŞEYTAN'IN KİTABINDAN ALINTILAR	172
V- ŞEYTAN'IN KİLİSESİ	180
VI- SATANİZM'DE VAFTİZ ANLAYIŞI	182
A- Yetişkinlerin Vaftiz Töreni	188
B- Çocukların Vaftiz Töreni	193
VII- ŞEYTAN'A TAPINMA ÂYİNİ: BLACK MASS	197
VIII-SATANİZM'DE SEKS ANLAYIŞI	225
IX- SATANİZM'DE BÜYÜ ANLAYIŞI	227
X- SATANİZM'DE AHLAK ANLAYIŞI	230
XI- SATANİZM'DE İNSAN KURBANİ MESELESİ	234
XII- ÇEŞİTLİ DİLLERDE ŞEYTAN VEYA ŞEYTANÎ ÖZELLİKLERE SAHİP TANRI İSİMLERİ	239
XIII-ŞEYTANLARLA BAZI HAYVANLAR ARASINDAKİ İLİŞKİ	243
XIV- BİLİNMEYEN BİLİNİR: ŞEYTANÎ ASIR!	244
XV- SATANİZM'DE DİNÎ TATİL GÜNLERİ	246
XVI-SATANİZM'DE KULLANILAN BAZI SEMBOLLER VE ANLAMLARI	249
XVII-SATANİZM'İN TÜRKİYE BOYUTU	252
A- Satanizm Türkiye'de Nasıl Yayılıyor?	255
B- Gençlerimiz Niçin Satanist Oluyorlar?	256
C- Satanizme Daha Çok Kimler Meylediyor?	257
D- Gençlerin Satanist Yapılmasında Kullanılan Bazı Unsurlar	258
E- Satanistlerin Yayın Organları	260
F- Satanistler Niçin Kedi Kurban Ediyorlar?	261

G- Gençler Niçin İntihar Ediyor veya Ettiriliyorlar?	262
H- Şeytandan İnsana Mesaj Gelir mi?	263
I- Satanist Kime Denir veya Kimler Satanisttir?	265
İ- Gençlerin Satanizm'in Tuzağına Düşmemeleri İçin Neler Yapılmalıdır?	266

XVIII-SATANİZM BİR DİN MİDİR?..... 270

XIX-ŞEYTAN İNSANIN EN BÜYÜK DÜŞMANIDIR..... 271

A- Şeytanın Yaratılışı ve Âdem'e Secde Emrinden Önceki Durumu	271
B- Yaratılış Hikmeti	273
C- Her İnsana Bir Şeytan Verilişi	274
D- Kendisine Kıyamete Kadar Mühlet Verilişi	275
E- Görevi	275
F- Şeytan'a Uymama Noktasında İnsanlara Yapılan Uyarılar	276
G- Şeytan'a Uyanların Durumu ve Âhiret'te Gerçekleşecek Olan Hesaplaşma	280

XX-YEZİDİLİK'TE ŞEYTAN İNANCI 281

SONUÇ 286

BİBLİYOGRAFYA 293

ÖNSÖZ

Melek ve Şeytan; birisi iyiliğin ve itaatın sembolü (Tahrîm, 66/6), diğeri de kötülüğün ve isyanın temsilcisidir (Kehf, 18/50; Tâhâ, 20/116). İnsan ise, potansiyel olarak “iyi”ye de “kötü”ye de meyilli olarak yaratılan; iyi davranışlarını ön plana çıkardığında melekleşmeye, hatta meleklerden daha üstün bir mevkiye çıkma istidadında olan, kötü özelliklerini geliştirdiğinde de şeytanlaşmaya (En’âm, 6/112), hatta hayvanlardan bile daha aşağı bir konuma düşmeye (A’râf, 7/179) müsait bir varlıktır. Melek’le Şeytan’ın ortak kaderi ise, insanla imtihana tâbi tutulmuş olmalarıdır.

Bu üç ayrı varlık türünün birbirleriyle ilişkili serüveni, Allah’ın meleklerle:

Hani, Rabbin meleklere şöyle demişti: “Muhakkak ben çamurdan bir insan yaratacağım.” “Onu şekillendirip içine ruhumdan üflediğim zaman onun için saygı ile eğilin.” Derken bütün melekler topluca saygı ile eğildiler. Ancak iblis eğilmedi O büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu. Allah, Ey iblis! “Ellerimle yarattığıma saygı ile eğilmekten seni ne alıkoydu? Büyüklük mü tasladın, yoksa üstünlerden mi oldun?” dedi. İblis, “Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın” dedi. Allah şöyle dedi.” Öyle ise çık oradan (cennetten), çünkü sen kovuldun.” “Şüphesiz benim lanetim hesap ve ceza gününe kadar senin üzerindedir.” (Sâd, 38/71-78).

Böylece melekler imtihanı kazanmış, fakat Şeytan kaybetmişti. Al-

lah’la Şeytan arasında geçen bu söyleşide Şeytan’ın: Büyüklük taslama, gurur, küfür, isyan, başkaldırı, görüş ve düşüncelerinde ısrar ve inatçılık, insanları doğru yoldan saptırmak(iğva), Allah’ın emrine muhalefet etmek suretiyle karşı tarafta yer almak ve böylece “*muhالیف*” olma, Âdem’e saygı göstermeme neticesinde insanlara “*düşman*” olmak gibi özellikleri ön plana çıkmıştır. Aynı zamanda Şeytan, hemen hemen bütün dinler tarafından da kötülük ve isyanın baş temsilcisi; Allah’ın ve insanın “*en büyük düşmanı*” olarak kabul edilmiştir.

Görüldüğü gibi Şeytan, insanla imtihana tâbi tutulmuş; kendi özgür iradesi doğrultusunda Âdem’e secde etmeyi kabul etmediği için imtihanı kaybetmiştir. Daha sonra sıra insanın Şeytan’la imtihan edilmesine gelmiştir. Bu noktada Şeytan’ın ilk hedefi, kendisiyle imtihana tâbi tutulduğu Âdem(a.s.) olmuştur. Bunun üzerine Allah, eşi ile birlikte cennette yerleşip diledikleri yerden bol bol yemeleri, fakat Allah’ın yasakladığı ağaca yaklaşmamaları ve bu konuda Şeytan’a uymamaları hususunda Âdem’i uyarmıştır (A’râf, 7/19; Tâhâ, 20/117). Şeytan buna rağmen yapacağını yapmış ve Âdem’in aklını karıştırarak : “*Ey Âdem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?*” (Tâhâ, 20/120) diyerek, onun gönlüne “*ebediyet*” duygusunu aşlamıştır. Ancak netice öyle olmamış; aksine Şeytan’ın bu iğvası Âdem’le Havva’nın cennetten çıkarılmalarına sebep olmuştur. Cennetten çıkarılma da beraberinde dünya hayatını, ölümü ve fâniliği getirmiştir. Böylece Şeytan, Âdem’e “*ebediyet*” duygusunu aşlar gibi görünerek onu ve dolayısıyla insanoğlunu cennette “*ebedi*” kalmaktan mahrum etmiştir. Âdem ve Havva’nın cennetten çıkarılmalarını sağladıkdan sonra sıra diğer insanlara gelmiş; o andan itibaren, artık insanoğluna yönelmiş ve asıl “*şeytanlık*” görevine o zaman başlamıştır (A’râf, 7/16-17).

Dikkat edilirse Şeytan, Allah’ın Âdem’e secde etme emrini yerine getirdiği halde Allah’ı da inkâr etmemiş, hatta O’ndan kıyamete kadar mühlet istemiş ve istediği de verilmiştir. Aynı zamanda, herhangi bir

şekilde “tanrılık” iddiasında bulunmamış; daha önce insanların kendisini Allah’a ortak koşmalarını da reddetmiştir (*İbrâhîm, 14/22*). Fakat ne gariptir ki, hiç bir zaman “tanrılık” gibi bir iddiada bulunmayan Şeytan, zaman içerisinde bazı insanlar tarafından âdeta tanrılaştırılmış ve kendisine “tanrı” diye tapılmaya başlanmıştır.

İşte, başta Almanya, İngiltere, Fransa gibi ülkeler olmak üzere, batı dünyasında ve özellikle Amerika’da 1950’li yıllardan beri “*alternatif bir din*” haline getirilmeye çalışılan ve ortaya çıkış tarihi ortaçağ büyü inancına dayandırılan ; aslında Hıristiyanlığa bir tepki olarak ortaya çıkan ve kısaca, “*Şeytan’a tanrı diye tapınmak*” anlamına gelen “*Satanizm*”in ve Satanistler’in varlığı ülkemiz gündemine, 22 Haziran 1998’de İstanbul Ataköy’de 9. Kısım B-8.blok’ta, Alman Lisesi öğrencisi 14 yaşındaki Alp Cenani Y. ve 17 yaşındaki kız arkadaşı Aslı Y.’nin 14. kattan el ele tutuşarak kendilerini aşağıya atmak suretiyle intihar etmeleri üzerine gelmişti. Daha sonra 14-15 Ekim 1998’de bir tv. kanalının 19.00 ana haber bülteninde bazı Satanist âyinleri görüntülendi ve âyine katılanlardan bir kısmı konuşturuldu. Muhabirin bazı sorularına verdikleri cevaplardan, genelde isyancı bir ruha sahip oldukları gözlenen gençler, çoğunlukla parçalanmış ve problemlili ailelerin çocukları olduklarını, bu âyinelere katılmak suretiyle huzur aradıklarını söylediler. Âyin, kızlı-erkekli olarak ve müzik eşliğinde yapılıyordu. Ayrıca bu âyinde bir kedinin işkence yapılarak kurban edildiği, kanının bir kaptaki biriktirilerek üç gün sonra içilir hale gelince içildiği ifade edildi. Yine âyine katılan bayanların, isteyen her erkekle cinsel ilişkiye girmek zorunda olduğu, bu konuda bayanların seçme haklarının dahi bulunmadığı, bir bayan tarafından itiraf edildi. Ayrıca âyin yaptıkları binanın duvarlarına kedi kanıyla çeşitli yazıların yazıldığı, acaip şekiller -resimler yaptıkları, genellikle siyah renkli elbiseler giydikleri görüntülendi. Bu gençlerin aynı zamanda içki ve uyuşturucu müptelası oldukları da belirtildi. Âyin için genellikle izbe yerleri, eski, tarihi ve terkedilmiş binaları tercih ettikleri söylendi.

Benzer bir haber, 25 Ocak 1999 Pazartesi günü *Güneş Gazetesi*’nde, “*Şeytan İntiharı!*” başlığı altında verilmişti. Bu olay da Antalya’da meydana gelmişti. Adı geçen gazetede verilen habere göre, Burcu G. adlı 22 yaşındaki genç kız, üçüncü kattaki dairenin balkonundan kendini boşluğa bırakmış; ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede tedavi altına alınmıştı. Bu arada Burcu’nun günlüğünü inceleyen polis, “*Ruhumu Şeytan’a sattım*” şeklindeki bir yazıyla karşılaştığı belirtilmiş ve bir süre önce İstanbul’daki ailesini terkederek Antalya’ya giden genç kızın, Şeytan’a tapan bir grubun pençesine düşmüş olabileceği yorumu yapılmıştı.

Üzücü bir intihar haberi de, 9 Mayıs 1999 “*Anneler Günü*”nün akabinde gazete manşetlerine yansımıştı. Bu defa “*Satanizm*”in veya “*Satanistler*”in kurbanı, 15 yaşındaki Elif E. idi. 11 Mayıs 1999 tarihli *Star Gazetesi*’nden edindiğimiz bilgilere göre Elif, Anneler Günü’nün sabahında kendisini pencereden atarak, geride hiçbir anne-babanın yüreğinin duymak istemeyeceği bir “evlat acısı” bırakmıştı. Verilen bilgilere göre Elif, ailenin tek çocuğuydu.

Çok geçmeden diğer bir üzücü öldürme olayı da, Eylül 1999’da basın ve yayın aracılığıyla tekrar Türkiye gündemine yansdı. Olayın geçtiği yer yine İstanbul’du. Edindiğimiz bilgilere göre Satanistler’ce uğursuz sayıldığı söylenen 13 Eylül 1999 günü, “*Şeytan’dan mesaj geldiği ve Şeytan’a kurban verilmesi gerektiği*” bahanesiyle, biri bayan, üç Satanist’in, Şehriban Coşkunfırat’ı bıçak, çekiç ve yumruk darbeleriyle öldürdükleri ve sonra da cesedine tecavüz ettikleri ortaya çıktı (*Nihat Uludağ-Birol Çallıoğlu, Star Gazetesi, 21 Eylül 1999, s. 2-3*). Bir sonraki gün duyulan diğer üzücü haberde de; okulların açıldığı gün intihar edecekleri notunu bırakarak ortadan kaybolan liseli iki genç kızın cesetlerinin, İçel’in Erdemli İlçesi Kızılkalesi Beldesi’nde bir inşaatın asansör boşluğunda bulunduğu; 16 yaşındaki Pınar B. ile aynı yaştaki arkadaşı Gülce K.’in yakınlarının, “*Çocuklarımızın beyinleri yıkanmış, Satanist düşünceler şırınğa edilmiş olabilir*” şeklindeki söz-

lerinden de hareketle, iki liselinin intiharı olayında da Satanist şüphesi üzerinde durulduğu kaydedilmiştir (*Neşet Karadağ, Milliyet Gazetesi, 22 Eylül 1999, s. 7*). Bir ara durulmuş gibi görünen intihar olayları, yine bir Alman Lisesi öğrencisi Ceylan K.'nın 16 Eylül 2000'de okulun 4. katından; 16 Aralık 2001'de, Özel Alman Koleji öğrencisi olan Lara F.'nin de Boğaz Köprüsü'nden atlayarak intiharları ile yeniden gündeme geldi. 27 mart 2002'de, Antalya'da, Polis tarafından son anda engellenen üçü kız, sekiz gencin intihar teşebbüsleri, bu tür intihar olaylarının devam edeceği izlenimini vermektedir.

Yapılan araştırmalar sonucunda, ülkemizde Satanizm'e meyleden; şimdiye kadar bu uğurda intihar eden veya intihar teşebbüsünde bulunan gençlerin genellikle varlıklı aile çocukları oldukları; Türkiye şartlarına göre oldukça iyi eğitim aldıkları; pek çoğunun özel yabancı okullarda okudukları; hiçbir maddi sıkıntılarının bulunmadığı ve kültür seviyesi yüksek bir ortamda yetiştikleri; hatta bunlardan bir kısmının ailenin tek çocuğu veya iki çocuğundan birisi olduğu vs. tespit edilmiştir. Aslında hiçbir sorumluluk taşımayan ve hiçbir maddi sıkıntıları bulunmayan; yaşama arzusu ve hayata bağlanma tutkusu içerisinde olmaları gereken pırl pırl ülke gençlerinin bu şekilde gençliklerinin baharında, Yunus Emre'nin deyişiyle "*gök ekin*" gibi birer birer "Şeytan" uğruna ölüp gitmeleri son derece üzüntü vericidir. Çünkü inancı, yaşayışı, dünya görüşü ve hayat felsefesi ne olursa olsun insan her şeyden önce insandır ve insan Allah'ın yaratmış olduğu en değerli varlıktır. 13, 15 veya 18 yaşındaki bir gencin, apartmanın 3., 5. veya 15. katından kendisini Şeytan uğruna boşluğa bırakması çok trajik bir olaydır. Dolayısıyla bu konuya ilgisiz kalmamak her şeyden önce insanî bir görevdir. Meselenin bir de inanç boyutu vardır. Çünkü gençlerimiz Şeytan diye bir varlığa inanmakta ve bu uğurda intihar etmektedirler. Dolayısıyla bu konuda, başta biz ilâhiyatçılar ve din görevlileri kardeşlerimiz olmak üzere, anne-babalara, eğitimcilerimize, sorumlu-

luk mevkiinde bulunan ve ülkemiz insanına karşı sorumluluk duyan herkese görev düşmektedir.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Şeytan'a tapınma hadisesi son yıllara kadar gerek ülkemizde gerekse İslamî coğrafyada -Yezidilik örneği dışında- pek alışık olunmayan ve duyulmayan bir vakıa idi. Ancak yukarıda kaydedilen haberlerden sonra, konuya ilgi duyanlar tarafından nasıl oldu da birden bire bu hadise ülkemizin de gündemini işgal etmeye başladı? Satanizm ülkemizde nasıl yayılmaya çalışılıyor? Gençlerimiz niçin Satanist oluyor veya nasıl Satanist yapıyorlar? Niçin Şeytan uğruna intihar ediyorlar? Gençlerimizin Satanizmin tuzağına düşmemeleri için neler yapılmalıdır? gibi sorular sorulmaya ve cevaplar aranmaya başladı.

İşte bu ve benzeri haberlerle Türkiye gündemine gelen Satanizm'in mahiyetini, arka planını, tarihi seyrini ve günümüzdeki durumunu araştırıp ilgilenenlere bilgi sunmak ve bu tür intihar olaylarının arkasında yatan gerçek veya gerçekleri ortaya koymak amacıyla ve ülkemiz insanına karşı sorumluluk taşıyan birisi ve bir araştırmacı gözüyle *Satanizm* konusunu bütün teferruatıyla; olabildiğince objektif bir bakış açısıyla ve tamamen kendi kaynaklarına, kendi görüş ve düşüncelerine dayanarak incelemeyi düşündük. Maksudumuz, Satanizm'in "iç yüzünü" ortaya koyarak, ülkemiz gençlerinin bir daha böyle bir tuzağa düşmemelerine, hatta düşmüş olanlara da yardımcı olmaktır. Eğer bir gencimizin dahi böyle bir tuzağa düşmemesi konusunda yardımcı olabilirsek, bu araştırma amacına ulaşmış sayılacaktır. Çünkü, Kur'an-ı Kerim'de : "**...Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa, sanki bütün insanları yaşatmıştır.**" (*Mâide, 5/32*). Hz. Muhammed de: "**Allah'ın sizin vasıtanızla bir kimseyi hidayete ulaştırması, sizin için kırmızı develere sahip olmaktan daha hayırlıdır**" buyurmuştur. (*Buhari, Megazî,38*)

Bu duygu ve düşüncelerle yapılan çalışma, Giriş ve Üç Bölüm halinde ele alınmıştır. Giriş'te; “Şeytan” kelimesinin etimolojisine kısaca değinildikten sonra, *Azazel*, *İblis* ve *Şeytan* isimleri hakkında kısa kısa açıklamalar yapılmış ve başta Yahudilik ve Hristiyanlık olmak üzere, bazı dinlerdeki Şeytan anlayışına yer verilmiştir. Birinci Bölüm’de, *Satanizm’in Tanımı ve Tarihçesi* konusunda olabildiğince detaylı bilgi vermeye çalışılmıştır. İkinci Bölüm’de de, *Belli Başlı Satanist gruplardan Geleneksel Satanizm ve Modern Satanizm* hakkında bilgi verilmiştir. Üçüncü Bölüm’de ise, *Satanistler’in çeşitli konulardaki görüş, düşünce ve anlayışları*, özellikle kendi kaynaklarına dayanarak ve tamamen objektif bir şekilde incelenmiştir. Ayrıca çalışmanın Üçüncü bölümünde, “*Satanizmin Türkiye Boyutu*” ana başlığı altında, Satanizmin Türkiye’de nasıl yayıldığı, Satanizme daha çok hangi gençlerin meylenip, gençlerin niçin intihar ettiği, gençleri Satanizm tuzağına iten sebeplerin neler olabileceği ve gençleri böyle bir tuzaktan korumak için neler yapılması gerektiği gibi konular ele alınmıştır. “*Şeytan İnsanın En Büyük Düşmanıdır*” ana başlığı altında da, Şeytan’ın yaratılışı, yaratılış hikmeti, görevi, Şeytan’a uymama konusunda Yüce Allah ve Peygamber Efendimiz tarafından yapılan uyarılar âyet ve hadislerin ışığında işlenmiştir. Konuyla bir şekilde ilişkisi bulunduğu için “*Yezidilik’te Şeytan İnancı*” na da yer verilmiştir. Bir değerlendirme ile çalışmaya son verilmiştir.

Bu çalışmanın yegâne amacı konuya ilgi duyanlara ve özellikle ülkemiz gençlerine faydalı olabilmektir. Dolayısıyla çalışmada hiçbir şahıs veya grup doğrudan hedef alınmamış; saldırgan ve suçlayıcı bir üslup kullanılmaktan özellikle sakınılmış ve konu mümkün olduğu kadar objektif bir şekilde ve hiçbir tasarrufta bulunmadan tamamen bilimsel yöntemlere uygun olarak ortaya konulmaya çalışılmıştır. Çalışmada esas alınan başlıca kaynaklar, *Modern Satanizm*’in kurucusu olarak bilinen An-

ton Szandor LaVey’e ait olup bizzat tarafımızdan ABD’den getirilmiştir. Bunun yanında, İnternet aracılığıyla

<http://www.satanism.net>,

<http://www.in.net/~satan/index.htm>,

<http://www.ping.be/abbath/>,

<http://www.coscentral.net/>,

<http://www.satannet.com/>

adlı web sayfalarından elde ettiğimiz yüzlerce sayfalık döküman büyük bir titizlikle taranmış ve İnternet’ten alınan bilgilere yer yer dipnotlarda ayrıca da işaret edilmiştir.

Diğer taraftan, Satanistler’in yer yer dayandığı veya karşı çıktığı dinî unsurlar Yahudilik ve özellikle de Hristiyanlık gibi dinlerden alınmış olduğundan, kaçınılmaz olarak ve konunun yapısı gereği çalışmada pek çok dinî unsur veya kavrama yer verilmiş; konunun her seviyedeki okuyucu tarafından anlaşılmasına yardımcı olabilmek düşüncesiyle, çalışmada geçen dinî unsur veya kavramların hangi dinde ne anlama geldikleri dipnotlarda açıklanmaya çalışılmıştır.

Temel görevi toplumumuzu din konusunda aydınlatmak olan Diyanet İşleri Başkanlığımız, bu çalışmanın basımını gerçekleştirmekle, toplumumuza ve özellikle de gençlerimize dinî konularda yardımcı olma hususunda ne kadar duyarlı olduğunu bir kere daha göstermiş bulunmaktadır. Bu kadirşinashıklarından dolayı, başta Diyanet İşleri Başkanımız olmak üzere, Dini Yayınlar Dairesi Başkanı Sayın Harun Özdemirci Bey’e ve yayında emeği geçen herkese teşekkür etmeyi insanî bir görev telakki ediyorum.

Prof. Dr. Ahmet GÜÇ
Bursa - 2002

KISALTMALAR

age	: adı geçen eser
a.s.	: aleyhisselam
bkz.	: bakınız
çev.	: çeviren
ed.	: editör
haz.	: hazırlayan
Hz.	: Hazreti
İntr.	: Giriş
karş.	: karşılaştır
s.	: sayfa
sy.	: sayı
takr.	: takriben
terc.	: tercümesi, tercüme eden
ts.	: tarihsiz
vb.	: ve benzeri
vd.	: ve devamı
vs.	: ve sâire
yy.	: yüzyıl

ANSİKLOPEDİ VE SÖZLÜK KISALTMALARI

CHAD	: Catholicisme Hier Aujourd'hui Demain
DCR	: A Dictionary of Comparative Religion
DR	: Dictionary of Religions
DRE	: A Dictionary of Religion and Ethics
EBT	: Encyclopedia of Biblical Theology
ER	: Encyclopedia of Religions
ERE	: Encyclopedia of Religion and Ethics
ERR	: Encyclopedia of Religion and Religions
HPD	: Harper's Bible Dictionary
İA	: İslam Ansiklopedisi
LDCE	: Longman Dictionary of Contemporary English
NBD	: The New Bible Dictioanary
NCE	: New Catholic Encyclopedia
ŞİA	: Şamil İslam Ansiklopedisi
TDVİA	: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi
TNEB	: The New Encyclopedia Britannica

GİRİŞ

Şeytan, “*Satan*” veya “*İblis*” kelimelerinin Türkçe karşılığıdır. Satan; Kötü Ruh’un, Şeytan’ın, Baştan Çıkaran’ın, Karanlığın Prensi’nin, Tanrı’nın ve Tanrı’yı seven ve O’na kulluk edecek olan herkesin Büyük Düşmanı’nın şahıslandırılmış şekli veya sembolü diye tanımlanmıştır¹ Eski Ahid’de “Şeytan” kelimesi esas olarak “düşman (İbranicesi adversary)” anlamına gelir². Aynı şekilde o; kötülüğün kaynağı, devam ettiricisi ve elebaşı olarak tanıtılmıştır. Genel anlamda Şeytan, kutsal metinlerde, “Tanrı’nın karşısında yer alan fakat sonunda daima O’nun iradesine bağlı kalacak olan kötü güce verilen isimdir”. Diğer isimleri ise; “kötü birisi”³, “*İblis*”⁴, “*eski yılan*”⁵ vs. dir⁶.

İblis ise, kelime olarak “*ümitsizlik, cesaretsizlik*” gibi anlamlara gelmektedir. İslamî literatüre göre, cinlerin başı ve Allah’ın huzurundan kovulan meleklerin lideridir⁷. Diğer bir adı da Hâris’tir. **Hâris** de Arapça’da “*bekçi*” anlamına gelmektedir. Farsça ve Arapça’da geçen *İblis*’in, Hıristiyanlık’taki Şeytan’la eşanlamlı olduğu belirtilmiştir⁸.

Şeytan, Arapça “*şetane*” kökünden; “*rahmetten uzaklaştı, haktan uzak oldu*”; “*şâtâ*” kökünden ise; “*öfkeden tutuştu, helak olacak hale*

- 1 Pike, E. Royston, Encyclopedia of Religion and Religions (ERR), London, 1951, s. 338.
- 2 Brandon, S. G. F., A Dictionary of Comparative Religion (DCR), London, 1971, s. 558.
- 3 Kitap-ı Mukaddes (Eski ve Yeni Ahid), İstanbul, 1981, Matta, 6/13, 13/19; Pavlus’un Efesoslulara Mektubu, 6/16; Yuhanna’nın Birinci Mektubu, 2/13, 5/18, 19.
- 4 Matta, 4/1, 13/39, 25/41; Yuhanna, 8/44; Efesoslulara Mektup, 4/27.
- 5 Vahiy, 12/9.
- 6 Harper’s Bible Dictionary (HBD), ed. Madeleine S. Miller-J. Jane Miller, U.S.A., 1973, s. 647.
- 7 Davidson, Gustave, A Dictionary of Angels, U.S.A., 1968, s. 135.
- 8 Davidson, age, s. 101.

geldi” gibi manalara gelmekte olup bu özelliğinden dolayı cinlerden ve hayvanlardan isyan eden ve zarar veren her şeyin adı olmuştur. Bu anlamda bir canavar veya yılan da “Şeytan” denilmiştir. Aynı şekilde hased, öfke gibi insana mahsus olan her kötü huy ve davranış da “Şeytani” olarak nitelendirilmiştir. Şeriat örfünde ise Şeytan; Yüce Allah’ın Âdem’e secde emrine karşı gelip isyan ettiği için iâhî huzurdan kovulan ve insanların amansız düşmanı olan, cin taifesinin inkârcı kesiminden⁹ gizli bir varlıktır. Diğer isimleri ise; *Garûr, Vesvâs, Hannâs, Kâfir, Sağîr, Mârid, Tâif, Fâtîn, Mel’ûn, Mezmûm, Medhûr, Mekzûf, Kefûr, Hazûl, Adüvv, Mudill ve Merîd’dir*¹⁰.

Şeytan’ın, yaratılıştan itibaren Âdem’e secde etmeyişi ve Allah’ın huzurundan kovuluşu macerasını; diğer bir ifadeyle, ona *Azazil, İblis* ve *Şeytan* isimlerinin verilmesini kavramsal çerçevede üç aşamada ele almak mümkündür:

1-Azazil (veya Azazel): Şeytan’ın, Âdem’e secde etme emrinin verililişinden önceki ismidir. Arapça karşılığı *Hâris*’tir. İslâm kaynaklarında anlatıldığına göre Allah, meleklerle, Âdem’e secde etmelerini emrettiğinde Azazil, “*Ateşten yaratılan birisi* (yani ölümsüz bir varlık), *çamurdan yaratılan birine* (yani ölümlü birine) *niçin secde edecekmış?*” gibi bir itiraz ileri sürerek, bu secde emrini yerine getirmedir. Bunun üzerine Allah, Azazil’i cennetten kovdu ve ismini de *İblis*’e çevirdi¹¹.

Jung’un, “Fallen Angelles in Jewish, Christian and Mohammedan Literatüre (Yahudi, Hıristiyan ve Muhammedi Literatür’de Allah’ın Huzurundan Kovulmuş Melekler)” isimli eserinde İbn Abbas’tan nakline

- 9 Bkz. Kehf, 18/50.
- 10 Fîrûzâbâdi, Kâmus Tercemesi, İstanbul, 1305, IV, 665; ez-Zebîdi, Seyyid Muhammed Murtaza, Tâcü’l-Arûs, Beyrut, ts., IX, 353; el-Cevheri, İsmail b. Hammad, es-Sihah, Beyrut, 1399/1979, V, 2144; Râgûb el-İsbahani, el-Müfredât fî Garîbi’l-Kur’ân, Mısır, ts. s. 383; es-Seyyid Sâbık, el-Akâidü’l-İslâmiyye, Beyrut, ts. s. 139; Ateş, Süleyman, İnsan ve İnsanüstü, İstanbul, 1979, s. 36 vd.; İşler, Mehmet Hulusi, Nefis ve Şeytan, İstanbul, 1984, s. 106.
- 11 Davidson, age, s. 63.

göre o, iyi mevkide bir melek olarak, bir zamanlar cennetin hazinedarı idi. (Belki de bu görevinden dolayı kendisine aynı zamanda Hâris deniliyordu. Yukarıda da ifade edildiği gibi Hâris, Arapça'da "bekçi" anlamına geliyordu). Keza Beckford, doğuya ait macera romanı Vathek'te İblis'i şöyle tanıtmıştır: "Tanrı'nın huzurundan kovulmadan önce ona (İblis'e) Azazel deniliyordu. Âdem yaratıldığında Tanrı tüm meleklerle, Âdem'e secde etmelerini emretti. Fakat İblis bunu reddetti".¹² Bu ifadeler, *Kehf*, 18/50'de yer alan şu Kur'ânî anlatımla benzerlik arz etmektedir:

"Hani biz meleklerle: Âdem'e secde edin demiştik; İblis hariç olmak üzere onlar hemen secde ettiler. İblis, cinlerdendi; o yüzden Rabbinin emrinden dışarı çıktı..."

Yahudi geleneğinde Azazel'den, ilk insan olan Âdem, Tanrı'ya ve cennetteki diğer varlıklara arzedildiğinde, Tanrı'nın emriyle Âdem'e secde etmeyi kabul etmeyen bir melek diye söz edilmiştir.¹³ Yahudi ve Hıristiyan kaynaklarında Azazel, Azael, Hazazel şeklinde geçen bu kelimeye Kur'ân'da ve sahih hadis kitaplarında rastlanmaz. İbn Kuteybe, Azazil'i İblis'in isimlerinden birisi olarak açıklamıştır.¹⁴ Hallac-ı Mansur'a göre de Azazil, Âdem'e secde etmediği için lanetlenmiş ve azledilmiştir. Önceleri gökte meleklerle iyi, güzel şeylerden bahsederken sonra bu isyankâr tutumu yüzünden itibarını kaybetmiş olduğu için kendisine bu isim verilmiştir. İblis ile Azazil isimleri arasında bir türeme ilişkisi vardır.¹⁵ Diğer müslüman yazarlara göre de Azazil; İblis ve Şeytan kelimeleriyle belirtilen varlığın bir adıdır.¹⁶

İbrani dilinde Azazel, "Tanrı tarafından desteklenmiş" anlamına ge-

12 Davidson, age, s. 101.

13 Davidson, age, s. 63.

14 Bkz. el-Maârif, Beyrut, 1390/1970, s. 8; ayrıca bkz. İbn Manzur, Lisânü'l-Arab, Beyrut, ts. VI, 29.

15 Hallac-ı Mansur, Kitâbü't-Tavâsin (terc. Y. Nuri Öztürk), İstanbul, 1976, s. 109 vd.

16 Tümer, Günay, "Azazil", Şamil İslam Ansiklopedisi, İstanbul, 1990, I, 185.

lir. Azazel, Keffaret Günü'nde (Yom Kippur)¹⁷ mabeddeki hizmette yer alan iki keçiden, halkın günahını yüklenen birinin gönderildiği yer veya meleğin adıdır. Ancak, kelimenin anlamı ve etimolojisi konusunda farklı görüşler ortaya çıkmıştır.¹⁸ Tevrat'ın Levililer Kitabı'nda Azazel ile ilgili şu anlatım yer almaktadır:

"Ve Harun bir kura Rab için ve o bir kura Azazel için olmak üzere iki ergeç üzerine kura çekecek. Ve Harun Rab için üzerine kura düşen ergeci takdim edecek ve onu suç takdimesi olarak arzedecektir. Fakat Azazel için üzerine kura düşen ergeci, onun için keffaret etmek, onu Azazel için çöle salıvermek üzere, canlı olarak Rabbin önünde durduracaktır".¹⁹

Azazel, Hanok'un (İdris) Kitabı'nda, Allah'ın rahmetinden kovulan 200 kadar meleğin elebaşlarından biri olarak zikredilmiştir. O, erkeklerle kılıç ve kalkan yapmayı; kadınlara ise süslü giyinmeyi ve göz kapaklarını güzelleştirme sanatını öğretmiştir.²⁰

2-İblis: Yukarıda verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi Azazil, Âdem'e secde etmeyi kabul etmediği andan itibaren, "hayırdan umudunu kesmiş, pişmanlık ve üzüntü duyan" anlamında "İblis" adını almıştır. Kur'ân-ı Kerim'de Âdem'e secde söz konusu olan bütün âyetlerde özellikle "İblis" kelimesinin kullanılmış olması, bunun böyle olduğunu göstermektedir.²¹

17 **Yom Kipur;** Yahudiler'in yıllık oruç günü olan Kefaret (Atonement) Günü'nün İbrance ismidir. Bu günün, Yahudi takvimine göre yedinci ay olan Tişri'nin onuncu gününe denk düştüğü kabul edilir. Bu da genellikle Ekim Ayı'na tekabül eder. Yahudi hukukunda emredilen tek oruç olması, tüm Yahudiler'in Yom Kipur'a azami özen göstermelerini sağlamıştır. Bu gün; dua, ibadet ve Tanrı'yla olan bağların yeniden kurulması çabalarıyla kutlanmaya çalışılır. Bkz. Gündüz, Şinasi, Din ve İnanç Sözlüğü, Ankara, 1998, s. 399.

18 Geniş bilgi için bkz. Tümer, "Azazil", ŞİA, I, 185-186.

19 Levililer, 16/8-10.

20 Davidson, age, s. 63

21 Bkz. Bakara, 2/34; A'raf, 7/11; Hicr, 15/31-32; İsrâ, 17/61; Kehf, 18/50; Tâhâ, 20/116; Şuara, 26/95; Sebe, 34/20; Sâd, 38/74/75.

3-Şeytan: İblis, Âdem'e secde etmeyişine gerekçe olarak; "*beni dumansız ateşten, onu ise çamurdan yarattın*"²² diyerek, hükümsüz bir bahane ve kendisine göre geçerli bir gerekçe gösterdiği ve Âdem'i cennetten çıkarmaya çalıştığı andan itibaren de "Şeytan" adını almıştır. Ginzberg de, "The Legends of the Jews, I, 63" te Şeytan'ın ağzından şu benzer bilgileri vermiştir: "Sen beni dumansız ateşten yarattın ve ben topraktan yaratılmış birine mi secde edeceğim?". Bunun üzerine Tanrı İblis'i bir "Şeytan'a (devil)" dönüştürdü ve böylece o, şeytanların da babası oldu²³. G. Davidson'un belirttiğine göre, Şeytan'ın, Âdem'e secde etmeyi kabul etmeyiş ve "kendisinin dumansız ateşten, Âdem'in de çamurdan yaratılmış olma" bahanesindeki asıl vurgulamak istediği şey; ateşten yaratılanın ölümsüz, çamurdan yaratılanın ise ölümlü olacağı düşüncesidir.²⁴

Görüldüğü gibi "İblis" ve "Şeytan" isimleri, davranışına paralel olarak, ona sonradan verilmiştir. Binaenaleyh, Kur'ân-ı Kerim'de, Allah'ın huzurundan kovuluşundan itibaren bütün âyetlerde ısrarla "Şeytan" isminin kullanılmış olması,²⁵ Şeytan'ın aynı zamanda kötülüğün de müşahhas sembolü haline geldiğini göstermektedir.

Şeytan'a; Azazel, İblis ve Şeytan isimlerinin verilmesi kavramsal çerçevede ifade edildikten sonra, şimdi de, özellikle Yahudilik ve Hıristiyanlık'ta zaman içerisinde oluşan Şeytan anlayışını -Eski ve Yeni Ahid'deki gelişme göz önünde bulundurularak- ele almak uygun olacaktır.

Yahudilik'te "Şeytan" anlayışını "*Sürgün Öncesi*" ve "*Sürgün Sonrası*" şeklinde iki aşamalı olarak ele almak mümkündür. Yahudilik'te

22 Bkz. A'râf, 7/12; Sâd, 38/76.

23 Davidson, age, s. 101.

24 Age, s. 63, 261.

25 Kur'ân'da "Şeytan" isminin geçtiği âyetler için bkz. Abdülbaki, M. Fuad, el-Mu'cemü'l-Müfehres li-Elfâzi'l-Kur'âni'l-Kerim, İstanbul, ts., s. 382-383.

Şeytan fikri Sürgün Sonrası'na rastlar. Bu da muhtemelen İran düalizminin²⁶ etkisiyle gerçekleşmiştir. Çünkü Sürgün Öncesi dönemde Yahve, iyiliğin de kötülüğün de mutlak kaynağı olarak biliniyordu.²⁷ Diğer taraftan, Eski Ahid'de kötü ruhlar hakkında daha önceden bilgi verilmiş olmasına rağmen, "Şeytan" ilk defa Zekeriyya (m.ö 519) ve Eyüb'ün (m.ö 460) Kitapları'nda yer almıştır.²⁸ M.Ö. 538'den sonra Şeytan, Zekeriyya, 3/1-2'de, "düşman (İbranice adversary)" olarak tanıtılmıştır. Eyüb, 1/6 vd. ise o, Eyüb'e iftira eden ve ona zarar veren biridir. Binaenaleyh, burada da Şeytan, "iftiracı" olarak takdim edilmiştir. "İftiracı" kelimesinin karşılığı da "Devil"dir. Yunanca "diabolos"tan türeyen ve "iftira eden (slanderer)" anlamına gelen "Devil" kelimesi, "kötünün (günahkâr)" müşahhas hale getirilişini (personification) gösterir.

Milton'un "Yitik Cennet"inde (Paradise Lost) ise "Devil"; Lucifer veya Şeytan'ın önderliğinde Tanrı'ya isyan eden ve neticede cennetten cehenneme sürülen meleklerden birisi olarak tanımlanmıştır.²⁹

Görüldüğü gibi Şeytan'ın "iftiracı birisi" olarak Eyüb'ün Kitabı'nda kazanmış olduğu "kötü" özellik, beraberinde "Devil" kavramını getirmiş ve bu kavram da, dünyanın tanrısal yaratılışa dayanılarak açıklanması ve kötülüğün kaynağı problemini ortaya çıkaran ilâhi takdir veya Tanrı inayeti anlayışına sebebiyet vermiştir. Böylece "kötülüğün kaynağı"

26 **Düalizm;** iyilik ve kötülüğün ya da ışık ve karanlığın birbirinden ayrı ve birbirine eşit derecede olan iki ezeli ve ebedi güçten kaynaklandığı görüşünü savunan bir metafizik sistem; ikicilik ya da iki tanrıçılık demektir. (Gündüz, age, s. 103). Düalizmin en basit tanımı şöyledir: İki prensibin zıtlığı. Bu bir değer yargısını (iyi/kötü) ve kozmolojik, antropolojik, etik vs. bütün düzeylerde realitenin hiyerarşik bir kutuplaşmasını ihtiva eder. (Bkz. Eliade, Mircea-Couliano, Ioan P., Dinler Tarihi Sözlüğü, çev. Ali Erbaş, İstanbul, 1997, s. 83). Düalizm terimi, Thomas Hyde tarafından 1700'lerde kullanılmaya başlanmıştır. Genellikle düalist sistemlerde düalizmin iki kutbunu oluşturan tanrısal güçler arasında bitmek tükenmek bilmeyen bir çekişme ve mücadelenin varlığı kabul edilir. Mecusilik ve Hinduizm başta olmak üzere, bütün gnostik dinlerde düalizme rastlanır. Bkz. Gündüz, age, s. 103.

27 Bkz. İşaya, 45/7.

28 Bkz. Zekeriyya, 3/1-2; Eyüb, 1/6-12.

29 Pike, ERR, 124.

problemi gündeme gelmiştir. Daha önceden, iyiliğin de kötülüğün de kaynağının Tanrı olduğuna inanılıyordu. Dolayısıyla bu konu ile ilgili olarak Dinler Tarihi'nde iki farklı izah getirilmiştir: 1-İyiliğin de kötülüğün de kaynağı ve aynı zamanda hem yaratıcı hem de yok edici olan ve dolayısıyla karışık bir tabiata sahip bulunan en büyük tanrı anlayışı. Eski Hint ve İran dinlerindeki Şiva, Vişnu, Zurvan gibi tanrılar buna örnek gösterilmektedir. 2-Hâkimiyet için devamlı mücadele eden birbirine zıt "iyi" ve "kötü" güçlerin âlemi olan dünya anlayışı. Zerdüştilik, bu tür düalizmin klasik örneğini teşkil eder. Bu düalist anlayışa göre kötü prensip "Ehrimen" bir "Devil" ile etki içerisindedir. Eski Mısır dininde Set, Budizm'de de Mara böyle bir rol üstlenmişlerdir. Dolayısıyla Ehrimen ve Devil kötülük tarafını tercih etmişlerdir. İyi Prensip Hürmüz de kötülüğün karşısında yer almıştır.³⁰

Şeytan'ın Eyüb'ün Kitabı'nda üstlenmiş olduğu "kötü" rolle ortaya çıkan ve özellikle Zerdüştilik vb. dinlerde geliştirilen düalist anlayış çerçevesinde gelişen düalizm teriminin şu iki anlamda kullanılabileceği belirtilmiştir: 1-Dünya'nın, "iyi" ve "kötü" prensiplerin mücadele yeri olarak yorumlanması. Buna dünya görüşü de denilmektedir. Bu, "hakkatin" iki çeşitten ibaret olduğuna veya dünyayı kontrol eden iki asli gücün etkisi altında bulunduğuna inançtır. Buna metafiziki düalizm de denilmektedir. Monizm'in karşıtı olan metafiziki düalizm maddeyi ruh karşısına koyar. Düalistik dinî anlayış da, ebedi olarak birbiriyle mücadele eden iki prensibe inancı ihtiva eder. Biraz değiştirilmiş düalist anlayışı benimseyenler ise, Tanrı'nın; iyi ve kötü niyetler taşıyan kararsız bir tabiata sahip olduğunu iddia eder. 2-İnsan tabiatının "Ruh" ve "Madde"ye kesin olarak ayrılığı. Buna da insan görüşü denilmektedir. Bu görüşe göre insan; et veya beden gibi fizikî ve akıl, ruh, can gibi akîl veya ruhî iki esastan müteşekkildir.³¹

30 Brandon, DCR, 234.

31 Düalizmin çeşitleri ve düalist dinler hakkında geniş bilgi için bkz. Eliade-Couliano, age, s. 83-89.

Birinci şikkın klasik örneği Zerdüştilik'tir. Fakat Zerdüş, eski bir Hint-İran tanrısı düşüncesini -karmaşık bir tabiata sahip olduğu için- birbiriyle çarpışan iki prensibe ayırmıştır. Mesela Varuna-Mitra, Zurvan-Vayu gibi. Aynı şekilde Hinduizm'de Şiva ve Vişnu, karışık duygular beslerler. Bu özelliklerinden dolayı da hem yaratıcı hem de yok edicidirler. İşte Yahve de esas itibariyle karışık hisler besleyen bir özelliğe sahiptir.³² Dolayısıyla Yahudilik, muhtemelen İran tesiriyle, ancak Sürgün'den sonra, Şeytan düşüncesi vasıtasıyla iyilik prensibine sahip olabilmişti. Ancak bu Şeytan anlayışı, Zerdüştiler'de olduğu gibi, sonunda İyi Kötü'ye veya Tanrı Şeytan'a galip geleceğine inanıldığından, mantıklı olarak birbirini tutan bir Şeytan anlayışı değildi.³³ Diğer taraftan Hıristiyanlık, Şeytan'ı İsa'nın gelişine kadar³⁴ aktif kabul ederek, Yahudilik'teki bu Şeytan anlayışını biraz değiştirilmiş şekliyle benimsemiştir.

Düalizmin birinci şikkına uygun düşecek şekilde, eski Mısır'da yeni başlayan bir Şeytan anlayışı, Oziris'in kâtili Set'te ve geceleri güneş tanrısını tehdit eden ejderha Apophis'te ifadesini bulmuştur.³⁵ Fenomenolojik bakış açısıyla da Şeytan'ın, dünyanın kararsız ve karışık tecrübesine karşı insanın reaksiyonunu temsil ettiğine inanılmıştır. Zerdüştilik'te, Yahudilik ve Hıristiyanlık'ta olduğu gibi, biraz değiştirilmiş bir Şeytan anlayışıyla, İyi'nin sonunda zafere ulaşacağı umudu yansıtılmak istenmiştir.³⁶

Düalizm'in ikinci türü ilk defa, Hinduizm'in kutsal metinleri arasın-

32 Bkz. İşaya, 45/7.

33 Brandon, DCR, 250; Hinnells, John R., The Penguin Dictionary of Religions (DR), London, 1988, s. 112.

34 Yeni Ahid'de konu ile ilgili olarak şöyle denilmiştir: "Günah işleyen İblis'tendir, çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor. Bunun için Allah'ın Oğlu, İblis'in işlerini çözün diye izhar olundu" (bkz. Yuhanna'nın Birinci Mektubu, 3/8).

35 Plutark'ın, "Oziris Miti"nde Set, kötülüğün müşahhas şekli olarak, Oziris'i öldürmüştür. Bkz. Hinnelles, DR, 291.

36 Zerdüştilik'te düalist anlayış hakkında geniş bilgi için bkz. Elade-Couliano, age, s. 304-308; Gündüz, age, s. 252-253.

da yer alan Upanişadlar'da, Samsara³⁷ düşüncesinde ortaya çıkmıştır. Batıda ise Plato tarafından geliştirilmiş olup ilk defa altıncı asırda Fisa-gorculuk ve Orfizim'de göze çarpar. Bu düalizm türü Orfik tabirle kısaca: “soma (beden)”, “sema (bir mezar)” anlamında ifade edilmiştir.* Bu düşünce Diaspora³⁸ Yahudileri'ni, özellikle de Philo'yu etkilemiş ve Pa-ulinian öğretilerde ve Gnostisizm'de yansıtılmıştır. Hıristiyanlığın insan doktrini, Yahudiliğin psiko-fizik bir organizma olarak insan geleneği ile Orpheo-Platonik görüş açısındaki uzlaşmayı temsil eder. Düalizm'in ikinci şikkının en aşırı ve son şekli Maniheizm'de görülür.** Düalizm'in

37 **Samsara**; Hint düşüncesinde, Karma doktrinine tâbi olarak ruhun sürekli bir ruh göçü kısır döngüsünde olması durumudur. (Bkz. Gündüz, age, s. 331). Doğumlar silsilesi diye de nitelen-diren bu telakkiye göre her insan, karmasına göre tekrar tekrar dünyaya gelecektir. Bkz. Schimmel, age, s. 247.

* **Orfizim** m.ö. 6 veya 7. Yüzyılda ortaya çıkmıştır. Esas olarak ruhun (psyché) kaderi ile ilgilen-miştir. Homerik bakış açısının aksine, Orfizim'de ruh, dahili aslı bir öz ve tabiatı gereği ölümsüz olarak kabul edilmiştir. İnsan tabiatının ikili yapısı Dionysos-Zagreus (Zeus'un oğlu) mitin-de açıklanmıştır. Tanrısal çocuğu (Zeus'un oğlunu) öldüren ve yiyen kötü Titanlar (Titan, Yu-nan mitolojisinde muazzam kuvvet ve kabiliyeti olan kimse demektir) Zeus tarafından öldürül-müşler ve onların küllerinden insanlık; tanrısal Dionysian elementle (ruh) Titanik maddi ele-mentten (beden) oluşturulmuş ikili bir tabiata sahip olarak yaratılmıştır. Böylece Plato'ya göre Orfikler bedene (soma) ruhun mezarı (sema) adını vermişlerdir. Soma Sema; Yunanca, “beden hapisanedir” anlamına gelmektedir. Yani, nur dünyasına ait olan ruh, karanlık dünyasına ait olan maddi vücutta mahpus kalmış olup ancak ölüm vasıtasıyla kurtulabilir. Orfizim'de ilk de-fa bu kelimelerle ifade edilen bu düşünce, hemen hemen bütün mistik dinlerde önemli bir yer işgal etmektedir. Orfizim'in Fisa-gorculuk'la ve muhtemelen Gnostisizm'le de bazı ortak yönle-ri vardır. Bkz. Brandon, DCR, 482; Schimmel, age, s. 249.

38 **Diaspora** (Sürgün, dağılma); Yahudiler'in genellikle tutsaklık, sürgün ve bazan da seyahat ve benzeri sebeplerle Filistin bölgesinden ayrılarak başka bölgelerde yaşamaya başlamaları de-mektir. Diaspora, m.ö. 721'de İsrail krallığının ve Samarya'nın Asurlular'ca yerle bir edilme-siyle başlamışsa da, asıl Diaspora m.ö. 586'da Babil Kralı II. Nabukadnezar'ın Yahuda'yı ve Kudüs'ü yakıp yıkmasıyla meydana gelmiştir. Bkz. Gündüz, age, s. 95.

** **Maniheizm**; Mani (m.s. 215-275) tarafından kurulmuş, esas olarak düalistik bir yapıya sahip bir dindir. Mani'nin sistemi genelde uzlaştırıcı idi. Fakat esas olarak Zerdüştiliğin, Aydın-lık'la Karanlık arasındaki kozmik mücadeleden oluşan düalist anlayışından çıkarılmıştır. Bu dü-alist anlayış Gnostisizm türü insan doktrininde yansıtılmıştır. Bu doktrin, başlangıçta Işık zer-reciklerinin maddi bedenlerde hapsedilmesi sebebiyle insanın maruz kaldığı ızdırap verici du-rumu açıklamıştır. Bkz. Brandon, DCR, 425.

bu şekli bedeni her zaman kötü veya ruhu kirletici olarak görmüştür. Bu düşünce genellikle ruhun bir vücuttan diğerine geçişi inancının da teme-lini teşkil etmiştir.³⁹

Şu halde düalizm; en güçlü olarak Zerdüştiler ve Maniheizmler'de ol-mak üzere, diğer pek çok dindar kimseler tarafından ortaya atılmış bir doktrindir. Bu doktrine göre birbirinin zıddı olan ve devamlı birbiriy-le mücadele eden iki prensip veya güç vardır. Bunlar: İyi-kötü, Tanrı-dün-ya, madde-mana, ruh ve beden'dir. Metafizik düalizmin karşıtı da Mo-nizm'dir. Monizm ise, yalnız bir varlığın mevcudiyetini savunan felsefi doktrindir. Bu anlamda İdealizm, Panteizm ve Materyalizm'in hepsi Monist'tir. Diğer taraftan düalizimde madde, mana veya aklın zıddıdır.⁴⁰

Kitab-ı Mukaddes'e de yansıyan Şeytan telakkisinin sebebiyet verdi-ği düalist anlayış, zaman içerisinde “kötülük problemi” diye bir başka anlayışın geliştirilmesine yol açmıştır. O da “Evil” terimiyle karşılan-mıştır. Evil, “iyiliğin karşıtı” demektir. Fakat Eyüb, Tanrı'nın yaratmış olduğu dünyada kötülüğün varlığından yakınan ilk kişi de değildir. Hı-ristiyan teologlar genellikle Tanrı'nın “iyiliği”ni, O'nun “her şeye gücü-nün yetmesi” ile uzlaştırmaya özen göstermişler ve daima bu problemin insan aklı ile çözülebileceğini itiraf ederek bu konudaki çabalarına son vermişlerdir. İslam'da da, kötülük ve iyiliğin Allah'ın iradesinin sonucu olduğu kabul edilmiştir. Budizm'de ise, tüm varlığın kötü olduğu ve ni-hai mutluluğun hayat tekerleğinden kurtulup Nirvana'ya⁴¹ ulaşmakla el-de edilebileceği iddia edilmiştir. Hindular da, Budistler'le paylaşmış ol-dukları Karma⁴² doktrinine göre bir kimsenin şimdiki hayatta biçtiği şe-

39 Brandon, DCR, 250.

40 Pike, ERR, 131-132, 262.

41 **Nirvana** (Nibbana); Budizm'e göre aydınlanmış ruhun tekrar tekrar vücut bulan (dünyaya gel-me) kısır döngüsünden kurtulması, buna son vermesi demektir. Nirvana, Hinayana mezhebine göre yokluk anlamına gelir. Mahayana ekolü ise onu, ruhun kavuştuğu metafizik bir mutluluk olarak algılar. Bkz. Gündüz, age, s. 286.

42 **Karma**; Hinduizm'in temel öğretilerinden birisi olan Karma doktrini, acımasızca işleyen bir

yin, daha önceki hayatta ekmiş olduğunun sonucu olduğunu ileri sürmüşlerdir. Zerdüştilik ve Maniheizm gibi düalist anlayışı benimseyen dinler, iki tanrı veya iki prensibin; daha doğrusu biri iyilikten diğeri de kötülükten olmak üzere, her şeyden sorumlu olduğu ve sonunda iynin kötüyeye galip geleceği doktrini ile bu iyilik ve kötülük problemini çözmüşlerdir. Evrim teorisi taraftarları da, insanlığın asırlar içerisinde ortaya çıktığı şartları düşünerek, “kötülük problemi” diye bir şeyin olmadığını söylemişlerdir.⁴³

M.Ö.1.yüzyılda İblis, Yahudilik’te, Baştan Çıkarma hikayesinde geçen yılan’la özdeşleştirilmiş ve dünyaya ölümü getirmekle suçlanmıştır.⁴⁴ Hikaye Tekvin, 3/1-7’de şöyle anlatılmıştır:

“Ve Rab Allah’ın yaptığı bütün kır hayvanlarının en hilekarı olan yilandı. Ve kadına dedi: Gerçek, Allah: Bahçenin hiçbir ağacından yemeyeceksiniz dedi mi? Ve kadın yılanı dedi: Bahçenin ağaçlarının meyvasından yiyebiliriz; fakat bahçenin ortasında olan ağacın meyvası hakkında Allah: Ondandır yemeyin ve ona dokunmayın ki, ölmiyesiniz dedi. Ve yılan kadına dedi: Kat’iyyen ölmezsiniz; çünkü Allah bilir ki, ondan yediğiniz gün, o vakit gözleriniz açılacak ve iyi ve kötüyü bilerek Allah gibi olacaksınız. Ve kadın gördü ki, ağaç yemek için iyi ve gözlere hoş ve anlayışlı kılmak için arzu olunur bir ağaçtı ve onun meyvasından aldı ve yedi ve kendisiyle beraber kocasına da verdi, o da yedi. İkisinin de gözleri açıldı ve kendilerinin çıplak olduğunu bildiler ve incir yapraklarını dikip kendilerine önlük yaptılar...”

Benzer bir anlatım da Kur’ân-ı Kerim’de şu şekilde yer almaktadır:

ahlak kuralı olarak değerlendirilmektedir. Karma, kısaca “ne yaparsan karşılığını görürsün” anlayışına yönelik evrensel bir sistemdir. Kast sistemini ve ruh göçüne inancı esas alan Hinduizm’e göre bütün varlıklar sürdürdükleri hayatta ortaya koydukları performansla bir sonraki yaşam biçimlerini tayin ederler. Geniş bilgi için bkz. Gündüz, age, s. 213; Schimmel, age, s. 235-236. Hint kökenli dinlerde Karma-Tenasuh inancı hakkında geniş bilgi için bkz. Yitik, Ali İhsan, Hint Kökenli Dinlerde Karma İnancının Tenasuh İnancıyla İlişkisi, İstanbul, 1996.

43 Pike, ERR, 148.

44 Brandon, DCR, 234.

“(Allah buyurdu ki): Ey Âdem! Sen ve eşin cennette yerleşin, dilediğiniz yerden (bol bol) yeyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın, sonra zalimlerden olursunuz. Derken Şeytan çirkin yerlerini kendilerine göstermek için onlara vesvese verdi ve Rabbiniz, sırf melek olursunuz veya ebedi kalandan olursunuz diye sizi bu ağaçtan menetti, başka bir sebepten değil dedi. Ve onlara: Ben gerçekten size öğüt verenlerdenim diye yemin etti. Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesini taddıklarında çirkin yerleri (avret mahalleri) kendilerine göründü. Ve cennet yapraklarından üst üste yamayıp üzerlerine örtmeye başladılar...”⁴⁵

Görüldüğü gibi Tevrat’ta ve Kur’ân’da anlatılanlar birbiriyle çok benzeşmektedir. Ancak, Tekvin’deki anlatımda Şeytan’ın yılan kılığında kamufle edilmesi veya yılanla özdeşleştirilmesi, belki de Tekvin’in ilk bölümlerinde yer alan ve Kur’ânî anlatıma da çok yakın olan bu husus, çok geç dönemlerde farkedilmiş gibi gösterilmektedir. Her ne kadar yılan kılığında veya yılanla özdeşleştirilerek verilmiş de olsa, Âdem’le Havva’nın cennetten çıkarılmasına sebebiyet verenin Şeytan olduğunda Tevrat ve Kur’ân’ın ittifakı görülmektedir.

Kötülükte insanüstü bir aracıya yapılan bu tür imalar, kısmen İran (Zerdüştilik) etkisiyle, Apokrif⁴⁶ literatürde dikkate değer bir gelişme kaydetmiştir. Şeytan; Satan, Sotona, Satanail, Satomail, Beliar ve Mastema gibi farklı isimler altında, “Işık Tanrısı’nı reddeden” ve böylece cennetten atılan,⁴⁷ aynı zamanda şeytanlar da denilen isyancı meleklerin başı, kötülük âleminin kralı,⁴⁸ Havva’yı baştan çıkararak, ölümün ve tüm diğer hastalıkların sebebi olarak tasvir edilmiştir.⁴⁹

45 A’râf, 7/19-22.

46 **Apokrif**; Yunanca’da “gizlenmiş” anlamına gelen bir terim olup genel manada dinî literatür içerisinde sahih ve otantik olarak kabul edilmeyen metinleri ifade eder. Bkz. Gündüz, age, s. 38.

47 II. İdris, 18/3, 29/14 vd.

48 Hikmet, 2/24.

49 Gordon, “Satan”, DRE, 398; Davidson, age, s. 261-262.

Eski ve Yeni Ahidler arası literatürde Şeytan düşüncesinde belirgin bir gelişme meydana gelmiş ve Ahidler arasında geçen devrede kötünün şahıslandırılması gerçekleştirilmiştir. Daha önce de ifade edildiği gibi, bunun da genellikle İran etkisiyle mümkün olduğu söylenmiştir. Çünkü İranlılar, o dönemlerde gelişmiş bir melek ve Şeytan düşüncesine sahiptilerdi. Dolayısıyla bunların pek çoğunun sonraki Yahudi düşüncesine geçmiş olduğu düşünülmüştür. Söylenişine göre, Eski Ahid tek başına bu düşüncelerden yoksundu. Bununla birlikte o, insanlara, tanrısal bir “düşman (adversary)” fikrini sunmuştur. Yukarıda da işaret edildiği gibi bu düşünce Eyüb’ün Kitabı’nın ilk iki bölümünde mevcuttur. İlk iki bölümde Şeytan, “Tanrı’nın oğullarından (tanrısal temsilcilerden) biri” olarak tanımlanmıştır. Onun; iyi insanların doğruluklarını test etmek üzere, onlara felaketler getirme gibi, kendisine Tanrı tarafından verilmiş özel bir görevi de vardı.⁵⁰

Şu halde Eyüb’ün Kitabı’nda Şeytan, “düşman (adversary)” demektir ve “Şeytan” diye isimlendirilmelidir. Çünkü Şeytan’ın Eyüb’e karşı tavırları hep düşmanca olmuştur. “Düşman” kelimesinin İbranice karşılığı olan ve genellikle “Şeytan” için kullanılan “adversary” veya “adversaries” terimleri Eski Ahid’in önceki kitaplarında sıkça geçer. Fakat genel manada “düşman” anlamını ifade eder.⁵¹ Balam hikayesinde de melek, “bir düşman” diye isimlendirilmiştir. İbranice kelime burada “bir Şeytan” olmaktadır. Ancak anlam Eyüb’dekinin aynısı değildir.⁵² I. Kralar’da “düşman (adversary)” kelimesi dört defa geçmekte olup⁵³ her birinde İbraniler “bir şeytan” ifadesini kullanmışlardır. Fakat her defasında böyle bir kullanımla “bir insan düşman”a işaret etmek istemişlerdir. Zekeriyya, 3/1 vd. ise “düşman”, Eyüb’deki “düşman”la aynı rolü oy-

50 Bkz. Eyüb, 1/12; Douglas, NBD, 1145-1147; Encyclopedia Britannica (EB), “Satan”, U.S.A., 1970, XIX, 1084.

51 Bkz. Çıkış, 23/22.

52 Bkz. Sayılar, 22/22.

53 Bkz. I. Krallar, 5/4, 11/14, 23, 25.

nar; sanki o, bir davayı bitirmeye çalışan bir vekil gibi hareket eder ve baş rahip Yoşu’ya karşı bir suçlama getirir. Fakat I. Tarihler, 21/1’de bu rolde farklılık göze çarpar. Orada “düşman”ın rolü “insanları günaha teşvik etmektir”. Aynı zamanda Tarihler onu, Davud’un yaptığı yanlıştan Yahve’yi sorumlu tuttuğundan, sakınılması gereken birisi olarak takdim eder.⁵⁴ Burada İbraniler “adversary” kelimesinin başından “the” takısını kaldırmışlardır. Bu durumda bu ifadenin ya “bir düşman” veya büyük bir ihtimalle uygun bir isim olarak “Şeytan” diye tercüme edilmesi gerekir. İşte sadece bu noktada ve Eski Ahid’in son kitaplarından birinde bu özel nüansla kullanılmıştır. Bu andan itibaren Şeytan veya diğer şeytani figürler Yahudi düşüncesinde göze çarpmaya başlamıştır. Şeytan artık sadece insanların değil, Tanrı’nın da “düşmanı” sayılmaya ve günah ve kötülükten sorumlu tutulmaya başlamıştır.⁵⁵ Aslında Yuhanna, “Şeytan’ın başlangıçtan beri günahkar olduğunu” söylemiştir.⁵⁶ Şeytan hakkında Eski Ahid’de yer alan referanslarda da bu düşünce tekrarlanmıştır.⁵⁷

Şeytan hakkında Eski Ahid’e nazaran Yeni Ahid’de daha çok bilgi verilmiştir. Yeni Ahid’de, fevkalade günahkar varlıktan, ara sıra kullanılan Beelzebub (veya Beelzeboul ya da Beezeboul) ile birlikte “Şeytan” veya “İblis (ho diabolos)” şeklinde ayrı ayrı söz edilmiştir. Beelzebub ise, “şeytanların başı” anlamında kullanılmıştır.⁵⁸ Aynı zamanda “bu dünyanın prensi”⁵⁹ veya “hava kuvvetlerinin reisi”⁶⁰ gibi ifadeler de yer alır. Yeni Ahid’de Şeytan daima Tanrı’nın düşmanı ve Tanrı’nın planlarını bozmaya çalışan biri olarak tanıtılmıştır. Matta ve Luka’da anlatıldığına göre, İsa, görevine ilk başladığı sırada Şeytan tarafından ciddi bir sınava

54 Bkz. I.Tarihler, 21/1; karş. II. Samuel, 24/1.

55 HBD, 647.

56 Yuhanna’nın I. Mektubu, 3/8.

57 Douglas, NBD, 1146.

58 Matta, 10/25, 12/24, 27.

59 Yuhanna, 14/30.

60 Efesoslulara Mektup, 2/2.

tâbi tutulmuştu. İsa'nın günaha teşvik edildiği sırada Şeytan, "dünyanın idarecisi" olarak gösterilmiştir.⁶¹ O zaman Şeytan İsa'yı, misyonuna yanlış ruhta devam etmeye teşvik etmişti.⁶² Fakat Şeytan bunu başaramamış ve İsa'ya zarar verememişti.⁶³ Bu ciddi sınama süreci tamamlandığında Şeytan, İsa'yı "bir süre" terketmişti. Ancak bu "bir süre" sözü, Şeytan'ın İsa ile olan mücadelesinin daha sonra tekrar başlayacağı anlamına geliyordu. Bunun böyle olacağı, İsa "tıpkı bizde olduğu gibi her husta imtihan olunmuştu"⁶⁴ cümlesinden de açıkça anlaşılmaktadır. Ancak, İsa ile Şeytan arasında geçen bu mücadele tesadüfi değildi. İsa'nın bu dünyaya gelişinin esas amacı, "onun, Şeytan'ın kötülüklerini ortadan kaldırması" idi.⁶⁵ Yeni Ahid'in her yerinde Tanrısal güçler ve "iyi" ile, Şeytan tarafından sevk ve idare edilen "kötü" arasında büyük bir mücadele göze çarpmaktadır.

Bu mücadelenin sert ve şiddetli oluşunda hiç şüphe yoktur. Petrus, Şeytan, "İsa'yı yok etmek için onu aramak üzere kükreyen bir arslan gibi yürüdü"⁶⁶ diyerek, onun vahşice düşmanlığını vurgulamıştır. Pavlus ise, aksine, Şeytan'ın "kötü birisi" tarafından kullanılmış olabileceğini düşünmüştür. Pavlus'a göre, eğer onun buyruğu altındakiler salah hizmetçileri suretine girerlerse, bunda şaşılacak bir şey yoktur. Çünkü "Şeytan'ın kendisi de bir ışık meleğine (Lusifer) dönüştürülmüştür".⁶⁷

61 Bkz. Luka, 4/5-6.

62 Matta, 4/1 vd.; Luka, 4/1 vd. Ayrıca bkz. Markos, 1/13.

63 Kur'ân-ı Kerim'de belirtildiğine göre annesi Hz. Meryem'i dünyaya getirdiğinde Allah'a: *"...Ya Rabbi! Kız doğurdum. Erkek, kız gibi değildir, ben ona 'Meryem' adını verdim, ben onu da soyunu da, kovulmuş Şeytan'dan senin himayene bırakıyorum"* (Âl-i İmrân, 3/36) niyazında bulunmuş ve böylece Hz. Meryem de İsa (a.s) da Şeytan'ın kötülüğüne karşı Allah'ın himayesine havale edilmişlerdi. Hz. Peygamber de, bir hadisinde; *"...Hz. Meryem ve oğluna Şeytan dokunmamıştır"* (Buhari, Enbiya, 44) buyurmak suretiyle bu ilahi korumanın gerçekleştiğine işaret etmiştir.

64 İbraniilere Mektup, 4/15.

65 Yuhanna'nın I. Mektubu, 3/8.

66 Petrusun I. Mektubu, 5/8.

67 Pavlusun II. Korintoslulara Mektubu, 11/14.

Ayrıca Pavlus, Efesoslular'a, "Tanrı'nın tüm zırhını bürünün ki, Şeytan'ın hilelerine karşı durabilesiniz" diye öğüt vermiştir.⁶⁸ Yine Pavlus'un mektuplarında, "Şeytan'ın tuzaklarına dair" referanslar vardır.⁶⁹ Bu tür pasajların anlamı, Hıristiyanlar'ın, merhametsizce ve kurnazca hareket edilen bir mücadele ile meşgul olduklarını vurgulamaktır. Onlar; mücadeleden çekilme pozisyonunda olmadıkları gibi, basitçe "kötü daima kötü olacaktır" gibi bir varsayımında bulunacaklar da değildir. Zira cesur olmak kadar, aleyhte davranma tecrübesini yaşamaya da ihtiyaç vardır. Fakat kararlı muhalefet daima başarılı olacaktır.

Şeytan, muhalefetini sadece İsa ile sınırlı tutmamış; İsa'nın görev süresi boyunca sürekli olarak İncil'e de muhalefet etmiştir. Şeytan, Petrus haç düşüncesine karşı çıktığında ve İsa tarafından, "Sen benim arkama geç Şeytan" şeklindeki bir azarlama ile karşılaştığında, bunu İsa'nın mensupları vasıtasıyla başarmıştı. Şeytan'ın Petrus hakkında başka planları da vardı, fakat İsa onun için dua etmişti.⁷⁰ Şeytan aynı zamanda İsa'nın düşmanları arasında da dolaşmıştı. Çünkü İsa, kendisine muhalefet edenlerden "Sizin babanız Şeytan" diye söz ederdi.⁷¹ Bunların hepsi, İsa'nın çarmıha gerilişi esnasında çektiği ızdırapta bir doruk noktasına varmıştır. Mesela Yahuda İskariyot'un İsa'yı ele verme işi, kötü birisinin faaliyetine hamledilmiştir. Şeytan, Yahuda'nın "içine girdi".⁷² O, Simon'un oğlu Yahuda İskariyot'un kalbine, İsa'ya ihanet etme fikrini yerleştirdi.⁷³ Sonunda İsa, ümitle beklenen haç'la "bu dünyanın reisi geliyor" diyecektir.⁷⁴

Şeytan, insanları da baştan çıkarmaya devam etmiştir.⁷⁵ "Şeytan se-

68 Efesoslulara Mektup, 6/11.

69 Timoteosa I. Mektup, 3/7; Timoteosa II. Mektup, 2/26.

70 Bkz. Luka, 22/31 vd.

71 Yuhanna, 8/44.

72 Luka, 22/3; Yuhanna, 13/27.

73 Yuhanna, 13/2.

74 Yuhanna, 14/30.

75 I. Korintoslulara Mektup, 7/5.

nin gönlünü niçin doldurdu...?”⁷⁶ sözünden onun, sözde bir dindar olan Anainas’ın; “Sen Şeytan’ın çocuğu”⁷⁷ sözünden de, Hıristiyan yolunun açık bir muhalifi olduğu söylenen Elymas’ın içine girerek iş yaptığı göze çarpmaktadır. Şeytan’la ilgili genel prensip, Yuhanna’nın I. Mektubu, 3/8’de: “Günah işleyen Şeytan’dandır” şeklinde verilmiştir. Böylece kendilerini Şeytan’a teslim eden insanlar, etki yönünden ona aittirler. Onlar Şeytan’ın “çocukları” olurlar.⁷⁸ Yeni Ahid’de; “Şeytan’ın Sinagogu”⁷⁹ ve insanların ikamet ettiği o “yer Şeytan’ın da yeridir”⁸⁰ gibi ifadeler de rastlanmaktadır. Şeytan, misyonerlerin çalışmalarını da engellemeye çalışmıştır.⁸¹ Onun bir özelliği de, insanların kalplerine ekilen iyi tohumları alıp götürmektir.⁸² Şeytan, “kötü kimselerin çocuklarını” bu dünya üzerinde yayar.⁸³ O bir kısım faaliyetlerle fiziki etkiler de meydana getirebilir.⁸⁴ O daima becerikli ve aktif olarak tanıtılmıştır.

Fakat Yeni Ahid’de, onun sınırlanmış olduğundan ve mağlup edileceğinden kesin bir dille bahsedilmiştir. Onun gücü türemiştir.⁸⁵ O, faaliyetini sadece Tanrı’nın koymuş olduğu sınırlar içerisinde icra edebilir.⁸⁶ Hatta o, doğruya sebebiyet verme amacıyla öne sürülerek de kullanılmıştır.⁸⁷ İsa, yetmiş kişi⁸⁸ ile ilgili misyonunda hazırlayıcı (ön) bir zafer görmüştür.⁸⁹ Yine İsa, “daimi ateşi”, “Şeytan ve melekleri için hazırlan-

76 Resüllerin İşleri, 5/3.

77 Resüllerin İşleri, 13/10.

78 Yuhanna’nın I. Mektubu, 3/10.

79 Vahiy, 2/9, 3/9.

80 Vahiy, 2/13.

81 I. Selanikililere, 2/18.

82 Markos, 4/15.

83 Matta, 13/38.

84 Luka, 13/16.

85 Luka, 4/6.

86 Eyüb, 1/12, 2/6; I.Korintoslular, 10/13; Vahiy, 20/2, 7.

87 I.Korintoslular, 5/5; karşı. II. Korintoslular, 12/7.

88 Burada söz konusu olan yetmiş kişi, İsa’nın tayin ettiği ve gitmek üzere olduğu her şehre önceden ikişer ikişer gönderdiği kimselerdir. Bkz. Luka, 10/1-20.

89 Luka, 10/18.

mış” olarak düşünmüş⁹⁰ ve Yuhanna, bunun meydana geleceğini görmüştür.⁹¹

Buraya kadar işaret edilmiş olduğu gibi, Şeytan’la mücadele İsa’nın çarınıha gerilişinde dönüm noktasına varmıştır. Orada İsa ondan, “mağlup edilmiş”⁹² ve “mahkum edilmiş”⁹³ diye söz etmiştir. Zafer ise, İbranilere Mektup, 2/14 ve Yuhanna’nın I. Mektubu, 3/8’de açıkça söylenmiştir. Vaizlerin görevi de insanları “Şeytan’ın gücünden Tanrı’ya döndürmektir”.⁹⁴ Pavlus, emin bir şekilde, “Barış Tanrısı yakında Şeytan’ı sizin ayaklarınızın altında ezecektir” demiştir.⁹⁵

O halde Yeni Ahid’in “Şeytan” diye bir varlık hakkındaki şahadeti açıktır. Zarar vermek ve kötülük yapmak isteyen ve daima Tanrı’ya ve O’nun halkına düşman olan Şeytan bir realitedir. Fakat o; İsa’nın hayatı, ölümü ve yeniden dirilişinde daha önce hükmen mağlup edilmiştir ve bu mağlubiyet İsa’nın tekrar gelişinde açıkça görülecek ve tamamlanacaktır.⁹⁶ İlk Hıristiyan Soteriolojisi (Hz. İsa’ya itikat ederek kurtulma doktrini) İsa’nın ölümünü, insanlığı Şeytan’dan kurtarmak için Tanrı tarafından planlanmış bir vasıta veya insanlığı kurtarmak için Şeytan’a ödenen fidye olarak yorumlamıştır. İsa’nın Hades’e⁹⁷ inişi de, Şeytan’ın kendi evinde mağlup edilmesi olarak açıklanmıştır.⁹⁸

Binlerce yıl boyunca ve Hıristiyanlığın Roma dünyasında yerleşmesinden sonra Şeytan’ın, Âdem’in Adn Cenneti’ndeki günahı yüzünden

90 Matta, 25/41.

91 Vahiy, 20/10.

92 Yuhanna, 12/31.

93 Yuhanna, 16/11.

94 Resüllerin İşleri, 26/18.

95 Romalılara Mektup, 16/20.

96 Douglas, NBD, 1146-1147; EB, “Satan”, XIX, 1084-1085.

97 **Hades**; Hıristiyanlık’ta, İsa Mesih’in haça gerilme sonrasında ziyaret ettiğine inanılan yer; yargılanma öncesinde ruhların bekletildiği mekan; bie çeşit cehennemdir. Bkz. Gündüz, age, s. 152.

98 Bkz. Matta, 12/29; Brandon, DCR, 234.

insanların ruhlarına sahip olma gibi bir hakkı elde ettiği ve bu insanların ancak İsa'nın çarmıha gerildiği yerde dökülen kanının fidyesi ile kurtulabilecekleri düşünülmüştür.⁹⁹ Dolayısıyla İsa, Şeytan'ı ve onun tüm fiillerini yok etmek için gelmiştir. Bu yok etme, Son Yargı'ya kadar tamamlanamayacak olmasına rağmen,¹⁰⁰ prensip olarak İsa tarafından başarılmış olduğu onun şu sözlerinden anlaşılmaktadır: "...Ve İsa onlara dedi: Şeytan'ın gökten şimşek gibi düştüğünü gördüm".¹⁰¹

Hristiyan teologlar zaman içerisinde Şeytan'ın dinden dönmüş bir melek olduğu teorisini geliştirmişlerdir. Nitekim Hanok'un Kitabı'nda "şeytanlar"ın, meleklerin ve kadınların çocukları oldukları varsayılmıştır.¹⁰² Apokaliptik eserlerde¹⁰³ Asmodeus,¹⁰⁴ Şeytan ve Sammael'in, şeytanların "idarecileri" olduklarına dair sık sık işaretlere rastlanmıştır. Belki de bunlar, Vahiy, 9/11'deki Apollyon ve Vahiy, 12/9'daki "eski yılan"la özdeşleştirilmişlerdir. Bu düşünce ve rivayetler de, Milton'un "Yitik Cennet"i sayesinde ortaya çıkmıştır. Orada biraz da dramatik bir üslupla anlatıldığına göre Şeytan, önceleri cennette bir melekti. Tanrı'ya karşı bir başkaldırıya öncülük etti ve suçları sebebiyle, kendisine tâbi olanlarla birlikte cennetten uzaklaştırıldılar.¹⁰⁵ Baş Melek Mikail onun

99 Pike, ERR, 338 vd.

100 Romahlara Mektup, 16/20; I. Korintoslulara, 15/24 vd.

101 Luka, 10/18; Yuhanna, 12/31; bkz. Gordon, "Satan", DRE, 398.

102 Karş. Tekvin, 6/1-4.

103 **Apokalips** (Apocalypse) "vahiy" ya da "gizli olanı ifşa etme, açma" anlamlarına gelir. Dolayısıyla Apokaliptik metinler, normalde gizli olan şeyleri açıklama veya gelecekle ilgili birtakım bilgiler verme muhtevasında olan metinlerdir. Yahudi Apokaliptik metinleri, yaklaşık olarak m.ö. 200-m.s.100 tarihleri arasında aittir. Bunlar arasında Daniel'in Kitabı, Enoch'un Sırları Kitabı, İbrahim'in Vahiyi, Âdem'in Vahiyi ve Baruch'un Vahiyi gibi metinler bulunur. Diğer taraftan Pavlus'un Vahiyi ve Peter'in (Petrus) Vahiyi gibi metinler ise, Hristiyan Apokaliptik metinleri arasında yer alır. Bkz. Gündüz, age, s. 37.

104 **Asmodeus** veya **Asmodi**, Eski Ahid'in Tobit Kitabı, 3/17'de ve Talmud'da geçen kötü şeytandır. Muhtemelen o, İranlılar'ın öfke şeytani Aeshma Daeva'dan türetilmiştir. Bkz. Brandon, DCR, 107; Gündüz, age, s. 44.

105 Karş. İşaya, 14/12-15.

başlıca düşmanıydı.¹⁰⁶ Milton'un tasvir ettiği Şeytan heybetli bir figürdür, büyük günahkardır. Faust'un hikâyesinde geçen Mefisto'nun (cennetten kovulduğu farzedilen yedi şeytandan ikincisi, kötü adam) ona başvurmadan yapamayacağı söylenmiştir.¹⁰⁷ Tertullian, Şeytan'a, "Tanrı'nın taklitçisi" adını vermiştir. Ayrıca Şeytan, kibirlenmesi ve Tanrı'nın iyi işlerini kıskanması sebebiyle, O'nun huzurundan kovulmuş olan güçlü bir melek olarak da düşünülmüştür.¹⁰⁸

Şeytan, sanat ve edebiyatta da bazan acayip bir hayvan, bazan siyah bir erkek, bazan çabuk etki altında kalabilen erkekleri günaha sevk etmek üzere cazibelerini gösteren bir kadın olarak tasvir edilmiştir. Halk tasavvurunda ise Şeytan'ın boynuzları, tırnakları ve kuyruğu vardır. Dolayısıyla Şeytan'ın resimleri değişik değişik olmuştur. Genellikle o, siyah renklere bürünmüş insan şeklinde düşünülmüştür. (Satanistler'in genelde siyah renkli giyecekleri ve pek çok konuda siyah rengi tercih etmelerinde Şeytan'ın bu şekilde tasvir edilmesinin etkisi olabilir). Dante'ye göre onun üç başı vardır. Şeytan'a benzeyen ve boynuzları, kuyruğu ve çatal tırnakları olan figür, muhtemelen, ormanların, otlakların, sürülerin ve çobanların tanrısı olan Yunan tanrısı Pan ve yarısı insan yarısı keçi şeklinde şevetli bir yarı tanrı olan Satirler'den çıkarılmıştır. Bunun, Keltler'in boynuzlu tanrısı Cerunos'u hatırlatma ihtimalinden de söz edilmiştir.¹⁰⁹ Yine halk telakkisine göre Şeytan, yiyip yutabileceği kimseyi aramak üzere dünyayı devamlı dolaşır.

Reformasyon, şeytani güce inançta bazı küçük değişiklikler yapmıştır. Mesela Luther, Tanrı'ya inandığı gibi Şeytan'a da kesin olarak inanmıştır. Ancak, 18. yy'da rasyonalist bir yumuşamanın doğuşu ile, Şeytan'a inanç nüfuzunu kaybetmeye başlamıştır. Fakat Roma Katolik Kili-

106 Vahiy, 12/7; HBD, 648.

107 Pike, ERR, 339.

108 Davidson, age, s. 261; Pike, ERR, 339.

109 Brandon, DCR, 234.

sesi ve pek çok Protestan fırkasında bu inanç günümüze kadar devam etmiştir. Son yıllarda bu inanç, kötülük probleminin ancak şahsi bir şeytan faraziyesine dayanarak anlaşılacağı sonucunu çıkaran yazarlar tarafından yeniden canlandırılmıştır.¹¹⁰ Şeytan'a inanç genel olarak modern Hıristiyanlar tarafından terk edilmiş ya da yeniden yorumlanmıştır.¹¹¹

Takriben iki yüz yıl veya daha fazla süre boyunca şahsi bir şeytanın varlığı ancak sorgulanabilmiş ve çok yaşlı bir kadın, kötü ruhla (Şeytan) bir ilişkisinin bulunduğunu itiraf ettiği için kazığa bağlanıp yakılmış ve iğrenç bir şekilde öldürülmüştür. Aslında bu kadının Şeytan'la ilişkisinin daha ziyade ona tapınma şeklinde olduğu düşünülmüş ve o yüzden öldürülmüştür. Yine ortaçağlar boyunca Şeytan, kendisine büyücü kadınlar tarafından tapındığı düşünülerek, büyü ile yakından irtibatlandırılmıştır. Tabii olarak o, Satanizm'in ve bir Satanist Âyini olan Black Mass'ın da odak noktası haline getirilmiştir.¹¹²

Hıristiyanlık'taki Şeytan anlayışının Satanizm'le (Şeytan'a tapınma) irtibatlandırılışı da bu yaşlı kadın hadisesine dayandırılmaktadır. Özellikle Hıristiyanlık'taki Şeytan anlayışı hususunda gelinen bu nokta, Hıristiyanlık'taki Şeytan anlayışından Satanizm'e geçişte bir köprü görevi yaptığından, konumuz açısından da önem arz etmektedir. Çünkü, "Şeytan'a tanrı diye tapınma"¹¹³ anlamına gelen ya da "Şeytan'a veya Hıristiyan Demonolojisi'nden diğer şahsiyetlere tapınma"¹¹⁴ diye de tanımlanan Satanizm'in, 1880'li yıllarda Avrupa ve Amerika'nın değişik ülkelerinde devam ettirilmiş olduğu söylenmiştir.¹¹⁵ Görüldüğü gibi Sata-

110 Pike, ERR, 339.

111 Brandon, DCR, 234. Hıristiyanlık'ta ve Batı'da Şeytan anlayışı hakkında bilgi için bkz. Scognamiglio, Giovanni-Arslan, Arif, Doğu ve Batı Kaynaklarına Göre Şeytan, İstanbul, 1999, s. 19-56.

112 Brandon, DCR, 234.

113 Pike, ERR, 339.

114 Hinnells, DR, 286.

115 Hartland, E. Sidney, "Satanism", Encyclopedia of Religion and Ethics (ERE), ed. James Hastings, New York, 1980, XI, 203.

nizm, başta Avrupa ve Amerika olmak üzere, aslında Hıristiyanlığın yaygın olduğu çevrelerde; öncelikle Hıristiyanlığın Şeytan konusundaki telakkisi olmak üzere, genel olarak Hıristiyanlığa bir tepki olarak ortaya çıkmış "alternatif bir din" hüviyetine büründürülmüştür.

Buraya kadar Şeytan'ın varlığı ve onun etrafında oluşan inanç ve telakkiler, özellikle Yahudilik, Hıristiyanlık ve kısmen İslam açısından, kendi kaynaklarına dayanılarak verilmeye çalışıldı. Şimdi ise, Şeytan'ın ve Şeytan'a tapınma (Satanizm) noktasına gelişin tarihi serüveni bir başka bakış açısıyla, daha doğrusu günümüzde "Modern Satanizm" in kurucusu olarak bilinen ve mensupları tarafından "Kara Papa" lakabıyla anılan Anton Szandor LaVey'in kendi ifadelerine dayanılarak verilecektir:

"Şeytan ve onun işleri uzun bir zaman dilimi içinde pek çok şekil almıştır. Son zamanlara kadar Katolikler'e göre Protestanlar; Protestanlar'a göre de Katolikler Şeytan'dı. Her ikisine göre de Yahudiler Şeytan'dı. Keza Doğulu'ya göre Batılı bir Şeytan'dı. Eski Batı'nın Amerikan yerleşimcilerine göre de Kırmızı Adam bir Şeytan'dı. İnsanın, başkalarını kötüleyerek kendisini yüceltme şeklindeki kötü alışkanlığı uygunsuz bir fenomen olmakla birlikte, yine de onun duygusal mutluluğu için açıkça gereklidir. Bu davranış usulleri gücünü kaybetmiş olmasına rağmen, hakikatte herkese göre bir grup, kötünün somut örneğini temsil eder. Ancak, bir kimse, başka birisinin kendisini hatalı, kötü veya dünya işlerinde bir amaç için kullanılabilir olarak kabul ettiğini düşünse bile, böyle bir düşünce çabucak zihinden çıkarılıp atılır. 'Kötü adam' damgasını taşımayı çok az kimse ister.

Fakat durun. Bizler tarihte, kötü adamın sürekli olarak kahramanlaştığı yegane dönemlerden birini yaşıyoruz. Kahraman karşıtlığı kültü, başkaldıran (âsi) ve kötülük edeni yüceltmıştır.

İnsan itidal konusunda az şey yapabildiği için, yeni ve ihtilalci konuların seçici kabulü mevcut değildir. Netice itibarıyla her şey kaos ha-

lindedir ve mantıksız giden herhangi bir şeye karşı tedbir alınır. Sebeplerin düzinesi bir paradır. İsyancının hatırı için ayaklanma çoğukere gerçek değişiklik ihtiyacının üzerinde örnek teşkil eder. Muhalif arzu edilir hale gelir ve böylece bu da ‘Şeytan’ın Asrı’ olur.

...Savaşların tozu giderildiğinde gerçekten ihtiyaç duyulan değişiklik gerçekleşmiş olacaktır. Uzun menzilli gelişmenin devam edebilmesi ve istikrarın geri gelebilmesi için, insan ve başka kurbanlar sunulmuş olacaktır. Yirminci yüzyılın heyecanlı sergüzeşti işte bunun gibidir. İnsan gelişiminin hızlandırılması destanımı bir değişim noktasına ulaşmıştır. Yakın geçmişin baştan savmacı teolojileri, taki onun büyüsel çocuğunun donmuş spermi yeryüzünde doğuncaya kadar üstün insan rüyalarını gerçekleştiren ve planlarını uygulamaya koyarken, insan ırkının devam ettirilmesi zorunlu idi. Çocuk, Şeytan (yani muhalif) şeklinde ortaya çıkmıştır.

Geçmişin soğuk ve açlığı, toprağı işleyecek ve fabrikaları çalıştıracak sonuçlar meydana getirmiştir. Onların soğukluğu duracak ve açıkları sona erecektir, fakat onlar daha az çocuk meydana getireceklerdir. Çünkü büyücünün yeryüzünde doğmuş olan dondurulmuş tohumunun yan ürünü geçmişin insanının dölünün görevlerini icra edecektir. Şimdi, geleceğin çocuklarını meydana getirmek üstün insanın görevidir. Şimdi kalite sayıdan daha önemlidir. ‘Yaratıcı’ olan üstün tutulmuş bir çocuk, ‘üretebilen’ on çocuktan veya ‘inanan!’ elli çocuktan daha önemli olacaktır. İnsan-tanrı’nın mevcudiyeti, yaratıcılığının mucizelerini görecektir olan en sıradan kimseye dahi apaçık görünecektir. Yüce bir varlığın insanı yarattığı şeklindeki eski inanç ve insan’ın düşünen beyni mantıksız bir yalan olarak kabul edilecektir.

Satanizm’in Hıristiyan Kilisesi’nin tam bir icadı olduğunu reddetmek çok kolaydır. Satanizm’in prensiplerinin, Şeytan’ı icat eden mezhepçi propagandadan önce mevcut olmadığı söylenmiştir. Tarihi olarak

‘Şeytan’ kelimesi Hıristiyanlık’tan önce çok kötü bir anlama sahip olmamıştı’.¹¹⁶

Verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi Modern Satanizm’in kurucusu olan LaVey’e göre Şeytan, Hıristiyan Kilisesi’nin bir uydurmasıdır. Yine LaVey’e göre Satanist olmak için ruhun Şeytan’a satılması veya Şeytan’la bir anlaşma yapılması gerekli değildir. Çünkü böyle bir tehdit, cemaatten ayrılmasınlar diye halkı korkutmak için Hıristiyanlık tarafından tasarlanmıştır. Hıristiyan din adamları, azarlayan parmak ve titreyen seslerle mensuplarına, eğer onlar Şeytan’ın tahriklerine kapılırlar ve hayatlarını kendi tabii tercihlerine göre yaşarlarsa, günah dolu zevkleri karşılığında ruhlarını Şeytan’a vermek ve ebediyen cehennemde acı çekmek zorunda kalacaklarını öğretmişlerdir. Halk, saf bir ruhun ebedi hayat için bir giriş vesilesi (passport) olduğuna inandırılmıştır.

LaVey’e göre peygamberler de insan’a, Şeytan’dan korkmayı öğretmişlerdi. Fakat, “Allah korkusu” gibi ifadeler ne oluyor? sorusunu soran LaVey, şu görüşleri ileri sürmüştür: “Eğer Allah o kadar merhametli ise, insanlar niçin O’ndan korkmak zorunda kalsınlar? Korkudan kurtulup gideceğimiz hiçbir yerin olmadığına inanmak zorunda mıyız? Eğer siz Tanrı’dan korkmak zorunda kalırsanız, niçin ‘Şeytan korkutucu’ olmasın ve en azından sizi Tanrı korkusundan uzaklaştırmasın. Bu tür kapsamlı korku olmaksızın din adamları; mensupları üzerinde kendisiyle tahakkümde bulunabilecek hiçbir şeye sahip olamayacaklardır”.¹¹⁷

Madem ki “Şeytan” Hıristiyanlığın ve dolayısıyla Hıristiyan Din Adamları’nın bir uydurmasıdır! O halde Satanistler’e göre “Şeytan” nedir? sorusuna, Satanistler’in kendi bakış açılarıyla şöyle cevap vermek mümkündür:

¹¹⁶ LaVey, The Satanic Rituals, U.S.A, 1972, s. 11-12.

¹¹⁷ LaVey, The Satanic Bible, U.S.A, 1969, s. 61.

“Pek çok Satanist, Şeytan’ı; çatal tırnakları, dikenli bir kuyruğu ve boynuzları olan antropomorfik¹¹⁸ bir varlık olarak kabul etmez. O sadece bir tabiat gücünü; hiçbir din bu güçleri karanlıktan çıkaramadığı için o şekilde isimlendirilmiş olan karanlık güçleri temsil eder. Bu güç için teknik terminoloji kullanmaya bilimin gücü yetmemiştir. O, bağlantı kurulamamış bir haznedir ki, başlangıçta işlemez halde duran ve onu işletecek tüm tarifelere sahip olmaksızın bir aleti kullanma yeteneğinden mahrum oldukları için, onu çok az kimse kullanabilmiştir. Bilinmeyi ortaya çıkaracak çok yönlü anahtarın avantajından yararlanmaktan pek çok kimseyi engelleyen işte bu devamlı analiz etme ihtiyacıdır. Satanistler bu bilinmeyene ‘Şeytan’ demeyi tercih etmişlerdir.

Şeytan; bir tanrı, yarı tanrı, şahsi kurtarıcı veya ona ne dersiniz deyin, yeryüzündeki her dinin kurucuları tarafından sadece bir amaç için; insan’ın yeryüzündeki güya kötü fiil ve davranışlarına nezaret etme amacı için icad edilmiştir”.¹¹⁹

118 **Antropomorfizm;** Yunanca antropos (insan) ve morphe (şekil) terimlerinden türetilmiş olup tanrıların insana benzer şekilde tanımlanmasını ifade eder. Başta politeist dinler olmak üzere, birçok dinî gelenekte uluhiyetin bu şekilde tanımlandığı görülmektedir. Mesela Eski Ahid’de Tanrı, insan görünümüne sahip bir kral şeklinde tasvir edilmiştir. Buna göre Tanrı Yahve, değişik zamanlarda insan şeklinde gözüken bir tanrısal varlıktır. Bkz. Gündüz, age, s. 36.

119 LaVey, Satanic Bible, s. 62.

BİRİNCİ BÖLÜM

SATANİZM'İN TANIMI
ve
TARİHÇESİ

SATANİZM'İN TANIMI VE TARİHÇESİ

Bu bölümde Satanizm'in tanımı ve tarihçesi mümkün olduğu kadar ayrıntılı bir şekilde verilecektir.

I- SATANİZM VE SATANİSTLER

A- Satanizm'in Tanımı

Tespit edebildiğimiz kadarıyla kaynaklarda Satanizm'in şu aşağıdaki tanımları yapılmıştır:

“Satanizm; Şeytan'a, diğer bir ifadeyle Yahudi-Hıristiyan geleneği tarafından Tanrı'nın tam karşısında mutlak kötülük veya mutlak kötülüğün temsilcisi olarak tecessüm ettirilen şahsiyet veya prensibe ibadet etmek demektir. Aynı zamanda bu ibadet, Yahudi-Hıristiyan dinî tahakkümüne karşı bir başkaldırı hareketi olarak da tanımlanmaktadır”.¹²⁰

“Satanizm; Katolik Hıristiyanlığına karşı aşırı isyankar gruplar tarafından değişik zamanlarda uygulanmış olduğu söylenen, Şeytan'a tanrı diye tapınma faaliyettir”.¹²¹

“Satanizm; esasen Hıristiyanlığa karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıkan; Şeytan'a veya Hıristiyan Demonolojisi'nden¹²² diğer merkezi figürlere tapınmaktır”.¹²³

120 The New Encyclopedia Britannica (TNEB), “Satanism”, X, 465.

121 Pike, ERR, 339.

122 **Demonoloji**; derece itibariyle tanrılardan daha aşağı konumda olan ve özellikle insanlarla ve onların işleriyle -iyilik veya kötülük amacıyla- uğraşan tabiatüstü varlıklarla ilgilenen bir dini bilim dalıdır. Bkz. Pike, ERR, 122.

123 Hinnells, DR, 286.

“Satanizm; Şeytanî tasarruf veya uygulama; Şeytan'a ibadet ve özellikle Hıristiyan âyininin alaylı bir tarzda kutlanmasıdır”.¹²⁴

“Satanizm; Hıristiyan âyinlerinin alaylı ve gülünç taklidi şeklindeki yarı dinî törenler ve Şeytan'ın yeryüzündeki hakimiyet davasını yüceltmeye yönelik diğer fiillerin icrası ile Şeytan'a saygı gösterme kültürünün icrasısıdır”.¹²⁵

“Satanizm; netice itibariyle insanı özgürleştirmek; onun hayat, zevk ve mutlak özgürlük Arzu'sunu tatmin etmek amacıyla Kâdir ve iğdiş edici bir Tanrı'ya başkaldırma cesaretine sahip Melek olarak Lusifer'e tapınılmış olan, Hıristiyanlık içindeki bir sapkınlıktır”.¹²⁶

Yapılan tanımlardan da anlaşılacağı gibi Satanizm; Şeytan'a tanrı diye tapınma faaliyeti adı altında Yahudi-Hıristiyan geleneğine, Yahudi-Hıristiyan dinî tahakkümüne ve özellikle de Hıristiyanlığa karşı başlatılan bir reaksiyonun adı olmuştur. Buna “Modern Protesto Hareketi” demek de mümkündür. Bu hareket, başta Hıristiyanlık olmak üzere, bütün dinlere ve dinlerin ortaya koymuş olduğu kutsal değerlere karşı bir başkaldırını temsil etmektedir. Dolayısıyla Satanizm; Şeytan'ın en önemli özelliği olan muhalefet ve başkaldırını esas alarak, dinin ve dinî olan her şeyin karşısında; fakat Tanrı'nın karşısında olanın, yani Şeytan'ın ve onun temsil ettiği şeyin yanında yer alma hareketidir.

Satanizm'in tanımından sonra, Satanist grupların kısa bir tasnifini yapmak uygun olacaktır.

B- Satanistler

Daha önce de ifade edildiği gibi Satanizm, başlangıcı itibariyle ortaçağ büyücülerine ve Hıristiyanlık'tan uzaklaşan ayrılıkçı gruplara (he-

124 New Webster's Dictionary of English Language, U.S.A, 1985, s. 852.

125 Griffin, “Satanism”, NCE, XII, 1094.

126 J. Vermette, “Satanisme”, Catholicisme Hier Aujourd'hui Demain, ed. G. Mathon-G. H. Baudry, Paris,?, XIII, 845.

retiklere) kadar dayandırılmış bulunan¹²⁷ ve 19. asrın sonlarında Amerika ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde ortaya çıkan ve günümüze kadar düzensiz olarak da olsa devam ettirilmiş olan bir inanç ve uygulamadır. Böyle bir uygulamayı benimsemiş bulunan Satanistler, çeşitli isimler altında ele alınıp incelenmişlerdir. Bunlar: Satanistler, Lusiferciler veya Paladistlerdir.¹²⁸ Son zamanlarda, kendilerine Metadinistler adı verilen bir gruptan da söz edilmektedir.

1- Satanistler

Satanistler, Satanizm'in veya Satanist isminin kendilerine tam anlamıyla tatbik edildiği bir gruptur. Bu grup; Şeytan'ın kötü bir varlık, Tanrı'ya karşı gelen bir isyânkar, O'nun huzurundan kovulmuş bir baş melek ve Tanrı'nın ve Hıristiyanlığın düşmanı olduğunu bile bile ona ibadet etmişlerdir. Şeytan'a tapan bu kimselerin ondan yardım dilemiş oldukları söylenmektedir. Çünkü onlar, Tanrı'nın insan ırkını yanlış yola saptırdığını iddia etmişlerdir. Dolayısıyla bu grup, Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'la bilinçli olarak ittifaka girmişler ve ona, gerçek Tanrı'ya karşı bir muhalefet anlamına gelen âyinlerle tapınmışlardır. Aslında bunun bir ümitsizlik tedbiri olduğu ve bu çılgın kültün bağlularının dağılık birlikler veya toplumdan soyutlanmış şahıslardan, yalnız veya birkaç kahinin yardımı ve yol göstermesiyle hareket edenlerden ibaret oldukları ve şahsi bir amacı elde etmeye çalıştıkları söylenmiştir. Gerçekte bunların, yalnızlığa itilmiş münzeviler olup başka ve daha önemli gruplarla hiçbir ilişkilerinin bulunmadığı da ifade edilmiştir.¹²⁹

Üzerinde durulması gereken diğer grup ise, Lusiferciler veya Paladistler gibi farklı isimler altında bilinen ikinci gruptur.

127 Bkz. Brandon, DCR, 558.

128 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

129 Bkz. Huysmans, J. K., J. Bois'in "Le Satanisme et la magic", Paris, 1895, p. XVI'dan naklen Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

2- Lusiferciler veya Paladistler

a- Lusiferciler

Lusiferciler'in, Adonay¹³⁰ veya Yahve'nin karşıtı ve düşmanı olan Lusifer'e tapındıkları söylenmektedir.¹³¹ Latince "ışık-taşıyıcısı" veya "ışık-getirici" gibi manalara gelen Lusifer, sabah yıldızı olarak bilindiği sıralarda Venus gezegenine verilmiş olan bir isimdir. Genellikle Şeytan olarak kabul edilmiştir. Çünkü M.S. 3. asırda, İsa'nın Luka, 10/18'de geçen: "*Şeytan'ı gökten şimşek düşer gibi düşerken gördüm*" şeklindeki sözü, yanlışlıkla İşaya, 14/12'ye bir atıf olarak farzedilmiş olduğundan, Lusifer'in, Şeytan'ın Tanrı'nın huzurundan kovulmadan önceki ismi olduğu varsayılmıştır.¹³² Halbuki Vulgate,¹³³ İşaya, 14/12-14'de geçen şu ifadelerde bu sıfatı Babil Kralı Nabukadnezar'a atfeder: "*Ey parlak yıldız, seherin oğlu, göklerden nasıl düştün! Sen ki, milletleri devirdin, nasıl yere yıkıldın! Ve kendi yüreğinde derdin: Göklere çıkacağım, tahtımı Allah'ın yıldızları üzerine yükselteceğim ve şimalin sonlarında, cemaat dağında oturacağım: Bulutların yüksek yerleri üzerine çıkacağım, kendimi Yüce Allah gibi edeceğim...*"¹³⁴

Şu halde, St. Jerome¹³⁵ ve diğer Kilise Babaları, İşaya, 14/12-14'te geçen bu sıfatı Luka, 10/18 ile irtibatlandırarak, Lusifer ismini Şeytan karşılığında kullanmışlar ve burada yapılan yanlış yorum sebebiyle Şey-

130 Eski Ahid'de Tanrı ismi olarak kullanılmıştır. On Emir'de, "Allah'ın ismini boş yere ağzına almayacaksın" denildiğinden (Çıkış, 20/1-17; Tesniye, 5/6-21), Yahudiler, Yahve yerine Adonay ismini söylerler. Bkz. Brandon, DCR, 29.

131 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

132 HBD, 402; bkz. Pike, ERR, 236.

133 Kitab-ı Mukaddes'in, Papa Damasus'un emriyle, St. Jerome tarafından 4. Yüzyılda yapılan Latince tercümesinin adıdır. Bkz. Brandon, DCR, 645.

134 Davidson, age, s. 176.

135 St. Jerome, Strido'da doğmuş olup takriben 342-420 yılları arasında yaşamıştır. Seçkin bir Hıristiyan bilim adamı olduğu kadar, İbranice'yi ve Yunanca'yı çok iyi bilmesi onun, Kitab-ı Mukaddes'in Latince tercümesini yapmasını sağladı. Vulgate, Batı Kilisesi'nin Vulgate adıyla bilinen resmi çevirisi haline geldi. Bkz. Brandon, DCR, 371.

tan, Lusifer'le özdeşleştirilmiştir. Lusifer aynı zamanda, Arianizm karşıtı Cagliari Piskoposu'nun (öl. 370 veya 371) da adı idi.¹³⁶ Milton, "Yitlik Cennet"te Lusifer'i, günahkar kibirli şeytanın ismi olarak kullanmıştır.¹³⁷ Ayrıca Lusifer, sabah yıldızı Phosphoros'un Latince adı ve Hıristiyan edebiyatında Şeytan'ın bir adı diye de tanımlanmıştır.¹³⁸

Lusifer'e tapmanlara göre o; Aydınlığın Tanrısı, iyi prensip; Adonay da Karanlığın Tanrısı, kötü prensipti. Bu ibadet düalistik bir felsefe üzerine kurulmuş olup Hıristiyanlığın karmakarışık bir çeşidi veya altüst edilmiş şekli olarak ifade edilmiştir.¹³⁹

Modern Satanizm'in kurucusu olan Anton Szandor LaVey, "The Satanic Bible" isimli eserinin, "The Book of Lucifer (Lusifer'in Kitabı)" bölümünde Lusifer hakkında biraz bilgi verdikten sonra şu yorumu yapmıştır:

"Eski Romalılar'ın tanrısı Lusifer; ışığın taşıyıcısı, havanın ruhu ve aydınlığın simgesi idi. Hıristiyan mitolojisinde o, varlığı tamamen belirsiz tanımlamalar ve sahte değerlerle devam ettirilen bir dinden beklenmekte olan kötü ile eşanlamlı hale getirilmiştir. Kaydı doğru koymanın zamanıdır. Sahte ahlâk öğretileri ve okült (sır, gizem) yanlışlıkları düzeltilmelidir. Şeytan ibadeti konusundaki pek çok eğlence ve oyunun, olabildiğince eğlenmek için sahnelenmiş mutlak saçmalıklar olduğu kabul edilmelidir. Hakikatin insanları özgür yapacağı söylenmiştir. Hakikat, herhangi bir kimseyi tek başına asla özgür yapmaz. Zihinsel özgürlüğü sağlayacak olan sadece 'şüphe'dir. Şüphenin hârikülade ögesi olmadan, kendisi vasıtasıyla hakikate geçilecek olan kapı aralığı binlerce Lusifer'in son derece yorucu sesinden etkilenmeyecek şekilde sınıksız kapanacaktır.

136 Brandon, DCR, 413; Davidson, age, s. 176.

137 Davidson, age, s. 176.

138 Erhat, Azra, Mitoloji Sözlüğü, İstanbul, 1972, s. 250.

139 Bois, age, p. XVI; Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

Kutsal Kitab'ın, kötü bir hükümdara 'yalanların babası' olarak işaret etmiş olduğu nasıl anlaşılabilir? Bu, karakter değiştirmenin fevkalade güzel bir örneğidir. Eğer bir kimse, Şeytan'ın yanlış temsil ettiği şeklindeki bu teolojik suçlamaya inanacak olursa, o zaman -Tanrı'nın değil de- o kimsenin tüm ruhani dinleri ihdas etmiş ve Kutsal Kitaplar'ın tamamını yazmış olduğu fikri rahatlıkla ortaya atılabilir. Bir şüphe bir başkası tarafından da benimsendiğinde balon, yanlış inanışlarla uzun süre doldurularak daha da genişler ve patlamakla tehdit eder hale gelir. Varsayım dayalı hakikatlerden hali hazırda şüphe edenler için bu kitap (LaVey'in söz konusu kitabı) bir açıklayıcı mesabesindedir. O zaman Lusifer yeniden doğmuş olacaktır. Şimdi şüphe etmenin tam zamanıdır. Yanlışın balonu patlıyor ve onun sesi dünyanın gürlümesidir".¹⁴⁰

Bazıları da, Şeytan'a tapanları Satanistler; Demiurg'a¹⁴¹ tapan manicheistleri¹⁴² ve gnostikleri¹⁴³ Lusiferciler şeklinde nitelendirmek suretiyle

140 LaVey, The Satanic Bible, s. 39.

141 "Halk, iş vb." anlamlara gelen Yunanca "demos"tan türetilmiş olan **Demiurg**; "halk için çalışan, zanaatkar" manasına gelmektedir. Eflatun (Plato) zamanından beri âlemin yaratıcısı için kullanılmış olan bir terim; Gnostisizme dayalı dinsel geleneklerde maddî âlemin ve insanın bedeninin yaratıcılığı fonksiyonunu üstlenen yaratıcı güce verilen isimdir. Gnostik akımlarda kendisine Saklas, Yaltabaoth ve Ptahil gibi isimler verilen Demiurg, yüce ışık tanrısından uzaklaşması ve karanlık âlemlerle ilişki kurması sebebiyle yüce tanrının gözünden düşerek ışık âleminde atılan düşmüş bir varlık olarak görülür. Bu özelliği yüzünden Demiurg'a "aptal", "cahil" veya "kör" gibi lakaplar verilmiştir. Sâbilik gibi gnostik geleneklerde kıyamet sonrası, düşmüş bir ışık ruhu olan Demiurg'un da günahlarından arındırılarak affolunacağına ve asıl mekanı olan ışık âlemine tekrar yükseleceğine inanılır. Öte yandan çeşitli Hıristiyan gnostik akımlar, Eski Ahid Tanrısı'nın acımasız ve despot karakterli yaratıcı tanrı (Demiurg) olduğunu kabul ederler. Bkz. Gündüz, age, s. 93.

142 **Maniheist**; Mani dinine mensup kimse demektir. M.S. 3. yüzyılda Mani tarafından kurulmuş olan gnostik dinin adı da Maniheizm'dir. Maniheizm, ışıkla karanlık arasındaki mutlak bir düalizm esasına dayandırılmıştır. Dinin temel hedefi, insanın yaratılışı öncesi mitolojik dönemde karanlık güçlerin müteceviz atakları sonucu ışık ve karanlık arasında meydana gelen savaşta, karanlığın eline tutsak düşen ve şu an canlı cansız her varlıkta az ya da çok mevcut olan ışık ruhlarını kurtarmak ve bir temizleme operasyonundan sonra onları kendi asıl vatanları olan ışık âlemine geri götürmektir. Geniş bilgi için bkz. Gündüz, age, s. 245-246.

143 **Gnostisizm**; Tanrı, âlem, insan ve bunların birbirleriyle olan ilişkilerini kendine has kutsal esoterik (gizli) bilgi doktrini temelinde dayalı olarak açıklamayı ilke edinen dinî felsefî gelene-

Satanistler'le Lusiferler'i birbirinden ayırmışlardır. Bu tasnifi yapanlara göre Lusiferian "iman", çarpıtılmış bir Hıristiyan ahlakıdır. Bu iman: Özgür, zevkine düşkün ve kendi kaderinin mutlak hâkimi insan-tanrıya imandır. Bu, bizzat kendiliğinden olan ve Şeytan'ın, ona inananların hizmetine sunacağı karanlık güçlerin iktidarına olan imandır.

Lusifer'e iman ikrarının -Batı'nın Satanik dini büyücülüğe intisap eden adayın giriş âyinine atfen- şöyle belirlenmiştir:

"Lusifer, Tanrım ve Efendim, seni Tanrım olarak, en yüce Varlık olarak tanıyorum. Yaşadığım sürece sana itaat ve hizmet etmeye söz veriyorum. Diğer bütün tanrılardan; İsa Mesih'ten, onun aziz ve azizelerinden ve vaftizden vazgeçiyorum".

Şu halde Lusiferci dinlerin âyini, genel olarak Katolik Âyini'nin çarpıtılmış şekli olup bu âyin; tersine çevrilmiş haç, siyah masa örtüleri ve mumlar, tersine okunan Latince formüller ve dualar, teke başı şeklinde veya teke kuklası biçimli ayna ve toplantının sonunda cinsel birleşmeden ibarettir.¹⁴⁴

b- Paladistler

Paladistler ismi ise; Paladium'dan, yani Pallas Athena'nın Troy'un (Truva) güvenliğini sağlayan heykelinden türetilmiştir.¹⁴⁵ Pallas Athena'nın sihirli nitelikler taşıyan bu heykeline Palladion da denilmektedir. Palladion, daha sonraki dönemlerde ve özellikle Roma'nın kuruluş efsanelerinde de rol oynamıştır. Sonraki efsanelere göre Palladion; Troya

ğın adıdır. Temel inanç esasları ve ibadet şekillerinde gnostisizmin hakim olduğu Sâbiilik, Maniheizm, Hermetisizm vb. gelenekler gnostik dinler olarak adlandırılmıştır. Ancak, gnostisizmin başlı başına bir din sayılıp sayılmayacağı tartışılmaktadır. Ayrıca, gnostisizmin menşei konusunda da farklı görüşler ileri sürülmüştür. Işık ve karanlık ya da iyilik ve kötülük arasındaki dualizm, maddi âlemin (ve bedeninin) kötülüğü, demiurg düşüncesi, ruhun ilâhî âleme ait olup süfli yeryüzünde beden içerisinde hapisane hayatı sürdüğü, kurtuluş için dünyevî olan her şeyden uzaklaşmak ve bunun neticesinde gnosise (bilgi, hikmet, marifet) ulaşmak gerektiği gibi hususlar gnostisizmin temel öğretileri arasındadır. Bkz. Gündüz, age, s. 143.

144 Vermette, "Satanisme", CHAD, XIII, 846.

145 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

şehrini koruyan, var olduğu sürece şehrin düşmesini, düşman eline geçmesini önleyen bir tabudur.¹⁴⁶

Paladizm'in ne olduğunu veya Paladistler'in kim olduklarını daha iyi anlayabilmek için, Palas Athena hakkında biraz bilgi vermek uygun olacaktır. Hemen ifade etmek gerekir ki, burada söz konusu olan aslında Athena'dır. Palas, Athena'nın başına getirilmiş bir ön ektir. Athena ise, Atina Şehri'nin koruyucu tanrıçasıdır. Eski Yunan'ın savaş tanrıçası olarak da bilinir. Aynı zamanda o, Yunanlılar'ın hikmet ve entellektüel güç tanrıçasıdır. Şahıslştırılmış hikmet olarak da kabul edilmiştir. Romalılar tarafından Minerva ile özdeşleştirilmiştir. Minerva da, Eski Romalılar'ın akıl ve hikmet tanrıçasıdır. Athena, Zeus ve Metis'in kızkardeşi olarak biliniyordu. Yunanlılar tarafından kabul edilmesi üzerine o, şehirlerin ve şehir hayatının, şehre ait sanat ve el sanatlarının, özellikle yün, ip vb. ni eğirme ve dokumanın koruyucusu olarak kabul edilmeye başlamıştır. Bu özelliklerinden dolayı o; mimarlar, heykeltıraşlar, at, sığır ve zeytinlik sahiplerinin de tanrıçası sayılmıştır. Onun Atina'daki ma'bedi meşhur Partenon'du. Bir bâkire olarak kaldığı için ma'bede bu isim verilmişti (Yunanca Parthenos'tan). Aynı zamanda ona Yunanistan'ın başka yerlerinde de ibadet edilirdi.

Athena daha sonra, savaşçı bir görünüm de kazandı ve zafer tanrıçası olarak ona Nike denilmeye başlandı. Athena Nike'in küçük güzel ma'bedinin hâlâ Akropolis'te¹⁴⁷ durduğu söylenmektedir. Belirtildiği gibi Athena, bakire bir tanrıça olup Akdeniz'in doğu sahilinde bulunan memleketlerdeki Afrodit, Aştarte, İştart gibi diğer pek çok tanrıça ile birlikte savaşla yakından irtibatlandırılmıştır. Mitolojiye göre onun doğumu, Zeus'un, bir balta ile ikiye ayrılan başından tamamen silahlı olarak fırlamasından şekillenmişti.¹⁴⁸

146 Erhat, age, s. 298.

147 Şehrin en yüksek noktasında bulunan iç kale veya hisar, Akropol.

148 Pike, ERR, 36; Brandon, DCR, 113; Gündüz, age, s. 47-48; Erhat, age, s. 81-82.

Bir başka mitolojik anlatıma göre ilk karısı Metis'ten, kendisinden daha bilge bir çocuğu olacağını öğrenen büyük tanrı Zeus, karısı hamile kaldığında onu yutar. Ancak, dayanılmaz bir baş ağrısıyla yüz yüze kalır. Sonunda Hephaestus, ağrıyı önlemek için Zeus'un kafasını yarar ve içinden Athena çıkar. Daha sonra Athena, babası Zeus'un çok sevdiği birisi olur. Athena Trojan savaşında Yunanlılar'ın tarafını tutar ve Odysseus ve Herkül gibi kahramanlara yardım eder. Athena'nın savaş kadar sanatta da maharetli olduğuna inanılmıştır.¹⁴⁹

Athena'nın başlıca lakabı olan glaukopis (baykuş yüzü), başlangıç itibariyle onun bir totem hayvanından; hakikatte kendisi ile ilişkilendirilen baykuş'tan geldiği şeklindeki doğrulanmamış bir teoriye de sebebiyet vermiştir.

Athena'ya verilen ve isminin başına getirilen "Pallas" sıfatının menşei konusunda kesin bir şey söylenememiş, farklı yorumlar yapılmıştır.¹⁵⁰ Bu sıfatın, "Virago (Şirret kadın)" anlamına dahi gelebileceği ifade edilmiştir.¹⁵¹

Fakat bir başka anlatıma göre Paladium, Eski Yunan ve Roma'da Pallas'ın bir putudur. O, Titanlar'dan¹⁵² veya devlerden biri ve Atinalılar'ın bir kahramanı gibi düşünülmüştür. Yunanlılar Pallas'ı Athena, Romalılar da Minerva ile özdeşleştirmişlerdir. Bu heykelin, Troy'un kuruçusu İlus tarafından yapılan bir duaya cevaben gökten inmiş olduğu farzedilmiştir. Heykel, Diomedes¹⁵³ tarafından çalınıp da Troy'dan götürülünceye kadar Troy, Yunanlılar tarafından ele geçirilememiştir. Sonunda

149 Gündüz, age, s. 47-48.

150 Erhat, age, s. 299.

151 Pike, ERR, 36; Brandon, DCR, 113.

152 Yunan mitolojisinde **Titan**; muazzam kuvvet veya kabiliyeti olan kimse; Saturn gezegeninin en büyük uydusu gibi anlamlara gelmektedir.

153 **Diomedes**; ülkesine gelen yabancıları atlarına yem olarak verdiği söylenen bir Trakya kralıdır. Tydeus'la Deipyle'nin oğlu olarak da bilinmektedir. Bkz. Erhat, age, s. 114.

onun Roma'ya ulaştığı ve Vesta¹⁵⁴ mabedinde saklandığı kabul edilmiştir.¹⁵⁵

Paladistler'in işte bu heykele, diğer bir adıyla Baphomet'e ya da acayip puta saygı gösterdikleri ifade edilmiştir. (Şeytan'ı temsil ettiği söylenen ve Satanik keçi suretinde gösterilen bu puta daha sonraki yıllarda Satanistler tarafından saygı gösterilmiş ve aynı zamanda Baphomet'in amuleti Şeytan'ın bir tılsımı olarak kabul edilmiştir. Baphomet hakkında ileriki bölümlerde ayrıca bilgi verilecektir). Aynı zamanda bu puta ibadet, 14. asırda Templier Şövalyeleri'ne (Knights Templar)¹⁵⁶ karşı yapılan suçlama konularından biriydi, yani Templier Şövalyeleri de bu puta ibadet etmekle suçlanmışlardı.¹⁵⁷ Söylendiğine göre Baphomet, bu Şövalyeler Teşkilatı'nın bastırılmasından sonra yaklaşık beş asır boyunca gizlice korunmuş ve sonunda, 1801'de Templier Şövalyeleri'nin son Büyük Üstadı, Jacques de Molay'ın kafatası ile birlikte İsaac Long adlı kişi tarafından, Paris'ten ABD'nin Charleston şehrine taşınmıştır. Bu bakiyelerin orada, Masonluğun bir önceki şekli olan bir topluluğun kutsal objeleri haline geldiği iddia edilmiştir. Bu topluluğun reisi Albert Pike idi. Pike'in etkisi altında topluluk bütün medeni dünyada yayılmıştır. Pike'in yaşadığı sırada hali hazırda iş başında olan, fakat onun tarafından bir dereceye kadar kontrol altında tutulan bu eğilimler, Pike'in ölümüyle sınırlayıcı bağlardan kurtarılıp kendi hallerine bırakılmıştır. Pike'in halefi olan Adriano Lemmi, bu topluluğun en yüksek derecedeki idare merkezini Charleston'dan Roma'ya taşımıştır. Büyü uygulaması bu top-

154 **Vesta**; Eski Roma'da kalp, evde kullanılan ateş (ocak) ve kutsal ateş tanrıçasıdır. Bir devlet tanrıçası olan Vesta'ya her evde tapınılırdı. Onun tapınağına sadece Vestaller, yani Vesta rahibeleri girebilirdi. Vestaller, bekâr olarak yaşarlardı ve onların iffetlerini bozan herhangi bir kimse diri diri gömülürdü. Vestaller'e Roma'da büyük saygı gösterilirdi. Bkz. Gündüz, age, s. 384; Erhat, age, s. 373.

155 Pike, ERR, 287-288.

156 On ikinci asırda Kudüs'te kurulan Şövalyeler Birliği.

157 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204; ayrıca bkz. Hinnells, DR, 183-184; Mathews, Shailer-Smith, Gerald Birney, A Dictionary of Religion and Ethics (DRE), U S A. 1921, s. 439.

luluğun localalarında gelişmiştir. Ayrıca büyü uygulamasına, İsa'dan ve onun dininden resmi yeminle uzaklaşma ile son bulan, sadece abuk su-buk değil aynı zamanda iğrenç, gaddarca ve müstehcen âyinler, bu inan-ca kendini adanmış kimselere Şeytan'ın şahıs şeklindeki hayaletinin gös-terilmesi ve bu kimselerin, Şeytan'a, organize edilmiş bir şekilde ve be-lirli zamanlarda yapılan ibadetleri de ilave edilmiştir.

Bu suçlamalardan bir kısmı, 1307 yılında Templier Şövalyeleri'ne is-nad edilenler arasında vardı. Aynı derecede bu suçlamalar, büyü uygula-maları devam ettiği sürece büyü ile suçlanan kimselere karşı da yapılmaya devam etti. Büyücülere reva görülen uygulamalarla ilişkili olarak iş-kence hemen hemen daima yapılageldiği için, büyücülere işkence yapan kimseler kendi arzu ettikleri alanda itirafları umumiyetle elde edebil-mişlerdir. Bu vasıtalarla onlar, mahkum etmek veya suçlamak istedikle-ri kimselere karşı kendilerinin delil olarak nitelendirdikleri malzemeyi büyük ölçüde temin etmeyi hep başarmışlar, yani onlara karşı ellerinin altında bol miktarda malzeme bulundurmuşlardır. Onların delil olarak gördüğü bu şeylere günümüzde aklı başında hiçbir insan tarafından iti-bar edilmediği ifade edilmektedir.¹⁵⁸

Konuda yer yer kendilerinden söz edilmesi sebebiyle ve konunun bi-raz daha aydınlığa kavuşması için, bu noktada Templier Şövalyeleri hak-kında daha teferruatlı bilgi vermek gerekecektir.

Templier Şövalyeleri, Haçlılar tarafından 1099'da zaptedilen Ku-düs'ü ve Hıristiyan hacılarını Müslüman Araplar'ın saldırılarına karşı ko-rumak üzere 1118 veya 1119'da Fransız Şövalyeler tarafından oluşturulan bir Hıristiyan Şövalyelik teşkilatıdır. Dinî-askerî bir teşkilattır. İlk karargahlarını Süleyman Ma'bedi'ne yakın bir yerde, Kudüs'teki Kutsal Mezar Kilisesi'nin bitişiğinde kurmuşlardır. İsimlerini de Ma'bed'e

158 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204; ayrıca bkz. Brandon, DCR, 605; Pike, ERR, 371; Hin-nells, DR, 183-184; Mathews-Smith, DRE, 439.

olan bu fizikî yakınlıklarından almışlardır. Bunlar yaşayışlarını manas-tır¹⁵⁹ hayatı kaideleri üzere düzenlemişlerdi. Fakat faaliyetleri esas ola-rak askerî ve idarî idi. Kutsal Topraklar'da Latin Krallıklarını sürdür-düklerinden önem arzediyorlardı. Aynı zamanda Avrupa'da mal mülk sahibi olmuşlar; dahili işlerini sıkı bir gizlilik içerisinde sürdürdüklerin-den, uluslararası bankerler gibi hareket etmişlerdi.

Bu teşkilatın, Kudüs dışında -İngiltere dahil- Hıristiyan ülkelerin pek çoğunda ikinci derecede kurumları vardı. Mesela Londra'daki Ma'bed Kilisesi (Temple Church), onların idare merkeziydi. Teşkilatın silahları esasen Kilise'nin hizmetinde kullanılmaya tahsis edilmişti. Teşkilata kabul edilecek üyeler etkili bir üyeliğe kabul töreninden geçirilirlerdi. Teşkilat, şu dört rütbe halinde organize edilmişti: Şövalyeler (Silahşör-ler), Papaz veya Vaizler, Çavuşlar ve Zanaatkarlar (Esnaflar). Geniş ve güçlü bir hiyerarşinin başında bir Büyük Üstad bulunurdu. Bunlar de-vamlı savaşa hazır vaziyette yaşarlardı. Bir asır boyu kendilerini genel-likle savaş alanında temayüz ettirmişlerdi.

Nihayet, Filistin'deki son Hıristiyan kalesi durumunda olan Acre'ın 1291'de müslümanların eline geçmesi üzerine, hayatta kalan şövalyeler Kıbrıs'a gitmişlerdir. Böylece onların trajedileri de başlamıştır. Bunların Avrupa'da geniş çapta mal mülk sahibi olmaları, aynı zamanda onlara pek çok kimsenin düşmanlığını celbetmiştir. Bir anlamda servetleri son-larını hazırlamıştır. Nitekim 1306'da Büyük Üstadları Jacques de Molay, Kral Philip IV tarafından Paris'e davet edilmiştir. Ayrıca, 1312'de Haç-lıların askeri önemini yitirmesi üzerine Fransa Kralı Philip IV, teşkila-tın mal varlığını ve gücünü kısılandırdığından, Papa Klement V'i, onları sin-dirmeye ikna etmiştir. Büyük Üstad Jacques de Molay ve diğerleri, en-gizisyon¹⁶⁰ mahkemesinden önce -belki de haksız yere- İsa'yı inkar et-

159 **Manastır**; Hıristiyanlık ve Budizm gibi bazı dinî geleneklerde keşişlerin, sıkı bir disiplin için-de topluca yaşadıkları mekânın adıdır. Bkz. Gündüz, age, s. 244.

160 **Engizisyon**; Katolik Kilisesi tarafından dinden uzaklaşan akımları ve her türlü kilise dışı ya

mek, haç üstünde bulunan İsa resmine tükürmek, mukaddes şeylere hürmetsizlik (küfür), dinden dönmek, homoseksüellik, putperestlik, özellikle “Baphomet”in putuna ibadet ve türlü türlü ahlaksızlıklarla suçlanmışlar ve 1314’te Fransa’da idam edilmişlerdir. Üstelik bunlara, kendilerini savunmaya ve isnad edilen suçlamalara cevap vermelerine dahi izin verilmemiştir. Teşkilatın mülküne de Kral Philip tarafından önemli ölçüde el konulmuştur.

Şüphesiz bu teşkilata mensup şövalyelerin inanç ve uygulamalarını saran anlaşılmazlık (gizem) ve onların göze batan dolambaçlı kiliseleri pek çok spekülasyona ve hepsinden önemlisi de, Templier Şövalyeleri’nin, çok sayıda modern Okkült¹⁶¹ve Masonik gruplar tarafından kendi ataları olarak iddia edilmelerine sebebiyet vermiştir.¹⁶²

Burada dikkat edilmesi gereken husus; Paladistler’le Templier Şövalyeleri arasındaki ortak noktalardan birisinin, her iki grubun da aynı puta tapmaları veya puta tapıcılıkla itham edilmiş olmalarıdır. Dikkat

da karşıtı düşünce, tavır ve davranışı yargılayıp cezalandırmak amacıyla kurulan mahkemenin adıdır. Ortaçağ’da oldukça etkili olan bu mahkemeler, uzun süre batı dünyasında yürürlükte kalmış ve aralarında düşünürler ve bilim adamlarının da bulunduğu pek çok kimse bu mahkemelerde Engizitörler tarafından yargılanarak çeşitli cezalara çarptırılmışlardır. İşte bu mahkemelerde yargılananlar arasında büyücüler de vardı. Bkz. Gündüz, age, s. 115-116.

161 Günümüz Satanizmi’nin daha iyi anlaşılabilmesi için, “**Occult**” ve “**Occultizm**” kavramları hakkında bilgi vermek gerekecektir. Bu kavramlardan Occult; kelime anlamı itibarıyla “gizlemek” veya “gizlenmek” demek olup genelde tabiatüstü olarak farzedilen veya tabiatüstü ile ilişkisi bulunan, fakat büyük dinlerin, özellikle Hıristiyanlığın sahası içerisinde açıkça kabul edilmeyen herhangi bir şeye; cevher veya öz’e tatbik edilmiştir. Çoğukere bu tür konuların bilgisinin, sadece bir şeyin sırlarını öğreten az kişi tarafından bilinebileceği veya elde edilebileceğine işaret edilmiştir. “Okkültist” olarak bilinenler genellikle Batı Büyük Geleneği’nin veya Teosofik Topuluğun öğretilerinin öğrencileridir. Çoğunlukla “Okkült (esrarlı, bilinmez)” olarak kabul edilen konular Kehanet, Sihir, Fizik Güçler, Satanizm ve Büyü’dür. Bkz. Hinnells, DR, 240. Okkültizm ise; sihir, sır-dinleri, şifa kültleri, ölümlerle haberleşme yoluyla fala bakma, ruhçuluk ve büyü gibi olağanüstü şeyin geniş alanını tanımlamak üzere, her zaman olmamakla beraber, kullanılan modern bir terimdir. Bkz. Brandon, DCR, 478.

162 Bkz. Brandon, DCR, 605; Pike, ERR, 371; Hinnells, DR, 183-184; Mathews-Smith, DRE, 439.

edilmesi gereken diğer bir husus da; bazı Mason gruplarının Templier Şövalyeleri’ni kendi ataları olarak kabul etmiş bulunmalarıdır. Günümüz araştırmacılarından Ilgaz Zorlu da, Masonluğun, Templier Şövalyeleri’nin en mütekamil uzantısı olduğunu belirtmiştir.¹⁶³ Bu nokta iyi kavrandığında Satanistler, Paladistler, Templier Şövalyeleri ve Masonluk arasındaki ilişki anlaşılacak olacaktır. Çünkü Satanistler, Paladistler ve Templier Şövalyeleri’ne isnad edilen suçlar arasında bir benzerlik görülmektedir. Ayrıca, bazı Masonik grupların Templier Şövalyeleri’ni kendi ataları olarak kabul etmeleri, Masonluğu veya bazı Masonlar’ı bu gruplarla bir şekilde irtibatlandırmaktadır. Bu husus, konunun ileriki bölümlerinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacak ve Masonluğun Satanizm’le ne gibi bir ilişkisi olabilir? şeklindeki muhtemel bir soruya da cevap teşkil edecektir. Mesela, “Temple” kelimesinin bir anlamının da “Masonlar’ın âyinlerine mahsus kilise” olması bile bazı soruları ve şüpheleri akla getirmektedir.¹⁶⁴

3- Metadinistler

Son zamanlarda Satanistler’e karşı oluşlarıyla tanınan ve “Metadinistler” diye nitelendirilen ve 1970’lerin ortasına doğru çoğunluğunu Amerika’da çalışan işçi âilelerinin çocuklarının oluşturduğu bir grubun varlığından da söz edilmeye başlanmıştır. Böyle bir grubun ülkemizdeki varlığı Aksiyon Dergisi’nde gündeme getirildi. Dolayısıyla bu başlık altında, Aksiyon Dergisi’nde söz konusu edilen bu gruptan bahsedilecektir. Ancak, Metadinistler hakkında bilgi vermeye geçmeden önce “Metadinist”in ne anlama geldiğini açıklamak gerekecektir.

Sözünü ettiğimiz dergide belirtildiğine göre Metadinistler, Satanistler’e karşı teşekkül etmiş bir gruptur. İfade edildiğine göre bunların Satanistler gibi çılgın, vahşi halleri ve olayları yoktur. Türkiye’de üç-dört yıllık bir mazileri vardır. Allah’a inandıkları için kendilerini “Metadi-

163 Bkz. Zorlu, Evet, Ben Selanikliyim –Türkiye Sabetaycılığı-, İstanbul, 1998, s. 99.

164 Bazı benzerlikler için bkz. Cevizoğlu, Hulki, Masonlukla ilgili kitap, s. 9 vd.

nist” olarak tanımladıkları söylenmektedir. Metadinist kelimesinin başında yer alan “Meta”, Metal müziğin kısaltılmışı olup inançlarını ifade etmek üzere “dinist” ekini aldıktan sonra, ikisini birleştirip “Metadinist” ismini meydana getirmişlerdir. Bunlar, Batı’daki dindar Metalciler’den de etkilenmişlerdir. Türkiye’deki Metadinistler’in Allah’a inanan, müslüman kimliğine sahip milliyetçi kişilerden meydana geldiği belirtilmektedir.

Öte yandan, Metadinistler’in büyük çoğunluğunun müslümanlığın gerektirdiği buyruk ve ibadetleri yerine getirmedikleri; ancak, aralarında ibadetlerini yapanların da mevcut olduğu ve Türkiye’deki Metadinistler’in sadece metal müzik değil, kısmen Rock da dinledikleri kaydedilmiştir.

“Metadinist”in ne anlama geldiğini açıklayan bu bilgilerden sonra, dergide adı geçen Levent Kaya isimli Metalci-Metadinist birisinin konu ile ilgili açıklamaları, “Metalcileri Toplum Dışlamamalı” başlığı altında şu şekilde verilmiştir:

“Öncelikle toplum, kafasındaki Metalci tanımını değiştirmelidir. Bakış açılarını bilerek, görecelik ayarlamalıdır. Ben 18 yaşındayken Satanistler arasında bulunuyordum. Satanist değildim ama onların arasında olup biten her şeyden haberim oluyordu. Bu bana göre bir yol değildi. Onun için Metadinist düşünce, yani dindar Metalci görüş bana daha çekici geldi. Ben bugün orucumu tutuyorum, elimden geldiğince ibadet adına birşeyler yapmaya çalışıyorum. Ama istediğim müziği dinleyip, istediğim kıyafeti giyiyorum. Metalciyim. Şeytan’a tapmıyorum. Şeytani hareketlere karşıyım. Toplum tüm Metalcileri serkeş olarak görüp bir kalıba koymamalı. Bir de şunu söylemek istiyorum; Türkiye’de gerçek anlamda Satanist yok! Onlar, birşeyler kanıtlamak isteyen, çoğu gerçek anlamda Satanizm’in ne olduğunu bilmeyen gençler. Onlara acıyorum ve doğruyu seçmelerini tavsiye ediyorum. Dindar, Metalci olabilir. Bu ters bir şey değil”.

Metadinist, Metalci vs. gibi, konu ile ilgili olarak verilen bu bilgilerden sonra, yine Aksiyon’da, Haşim Söylemez tarafından, “Şeytancılara Karşı Metadinistler” başlığı altında şu bilgilere yer verilmiştir:

“Türkiye, Aslı ve Alp isimli iki gencin Ataköy’deki esrarengiz intiharları ile birlikte “Satanistler” yani “Şeytan’a tapanlar”la tanıştı. Şeytan’a tapanlar genelde 18-25 yaş grubu gençlerden oluşuyordu. Gelişmeler dikkatleri Satanistler üzerinde yoğunlaştırırken gözden kaçan bir nokta vardı, o da Satanistler’e karşı oluşan yeni bir grubun varlığı: Yani Metadinistler.

Satanistleri ve Metadinistleri anlamak için Metal müziğin önderlerini ve gelişimlerini incelemek gerekiyor. Çünkü iki grubun da çıkış noktası “Metalik” müzik. Türkiye’de bu anlamda müzik yapanlar daha yeni yeni oluşmaya başladığından konuyu ancak Batı’daki gelişmelerden takip etmek mümkün.

1970’lerin ortasına doğru Amerika’da çalışan işçi ailelerinin çocukları, akşamları biraraya geldiğinde alışılmışın dışında yeni sesi olan bir müzik çalıyor ve diğer gençler de onları dinliyordu. Bu müzik okyanusun öteki tarafında, kendine özgü gitar tarzıyla ortalığı sarsan Jimi Hendrix’in müziğinden de etkilenmişti. İşte mahalli bazdaki bu müzik her geçen gün gelişerek, bugün heavy, thrash, speed, black, doom, death, atmospheric gibi adlarla anılan türleriyle Metal müziğini oluşturdu.

Müziğin gücü: Metalciler’den, “Şeytan” temasını kusursuz bir biçimde işleyenler Şeytan konularını çok tarafsız anlatırlar. Bugün de çalışmalarını sürdüren, 1970’lerin efsanesi İngiliz Venom topluluğu zamanında, birileri onların albümlerini tersinden çalarak Şeytani mesajlar bile aramıştı. Onlardan sonra “Satanizm” Metal müzik içinde iyiden iyiye kullanılmaya başlandı. Çünkü müzik güçlüydü ve dinleyicisi dünyanın en acımasız kitlesiydi. Kişiler düzene uygun yer altı faaliyetleri sürdüreceklerine, dürüstçe ortaya çıkıp kimliklerini ifade etsinler daha iyi olur

görüşünü savunuyorlardı. Ortak amaç, yeni dünya düzenine boyun eğmemektir. İsveç'te "Deathlike Silence Productions" firması çevresinde toplanan gruplar âdeta yeni bir kilise oluşturmuşlardı. Hatta bu yeni oluşum, Şeytan Kilisesi'nin kara papazı Anton LaVey'i bile tanımayacak kadar fanatikti.

Bunun birkaç nedeni vardı. Onlara göre Şeytan imajı güçlüydü, renkliydi ve bu Şeytan; Tanrı'ya değil, yapılan her türlü pislîği din zırhı ardında meşrulaştırmaya çalışan düzene başkaldırıyordu. Özellikle Batı açısından bakarsak, İncil'e dayandırılmaya çalışılan yeni dünya düzeni iflas etmişti. Bu yüzden Şeytan'ın varlığını bile kabul etmeyen, yeni dünya düzenini savunanların düşmanlarını tanımlamak için kullandığı bir simge olduğuna inanan insanlar da Şeytan temasını işliyorlardı. Rottin Christ (Çürüyen Mesih) adlı grubun gitar-vokalisti Sakis, "Bence İsa Mesih kötü bir insan değildi" sözüne karşılık; "Hayır, İsa Mesih iyi bir insandı. Ama bizim Çürüyen Mesih, İsa'nın kendisi değil; insanların beyinlerinde oluşturdukları ve hatta saptırdıkları Mesih'tir" diyordu. Ancak yine de Şeytan temasını işliyorlardı.

Non Serviam dergisinin 5. sayısında Yelda Kalyoncu'nun da açıkladığı gibi, aslında dinsel anlamda başkaldırışın simgesinden çok düşünsel anlamda bir başkaldırışın simgesi olan bir Şeytan'dı bu.

Satanizm'in en önemli temsilcisi sayılan ve Şeytan imgesini en iyi şekilde kullanan Samuel grubudur. Kendilerine Samuel demelerinin de önemli bir sebebi var. Samuel, Hz. İbrahim'in soyundan ve Yahudi soyunun türediği kişidir.¹⁶⁵ Mason Cetic önderliğinde olan bu grup, tam anlamıyla Satanizm'i yaşıyor ve müziklerinde kullanıyor. Bunun dışın-

¹⁶⁵ Burada Samuel hakkında biraz daha bilgi vermek gerekecektir. **Samuel**; Bir Eski Ahid Peygamberi'dir (m.ö. 11. yy). Peygamber-rahip Samuel, Saul'u (Tâlut) kral olarak takdis etmiş ve bu olayla birlikte İsrailoğulları tarihinde hâkimler döneminden krallar dönemine girilmiştir. Eski Ahid'in Samuel Kitabı (Samuel I ve Samuel II), Peygamber Samuel'in hayat hikayesini anlattıktan sonra, Saul (Tâlut) dönemini (tahr. m.ö. 1025-1010) ve Davud dönemini (tahr. m.ö. 1010-970) konu edindir. Bkz. Gündüz, age, 331-332.

da çok farklı konulardan söz eden ve çoğunluğu oluşturan, ama nedense insanlar için gözardı edilen Metal toplulukları var. Bunların içinde Şeytan olgusunu hiç umursamayan, hatta dindar sayılabilecek topluluklar da var. Mesela Chris Impelliteri albümlerinin kitapçığındaki teşekkür bölümüne, "Kutarıcım, önderim, efendim Mesih İsa'ya" ibaresini girmişler. Bunları Metal camiasında Şeytan kliğine karşı bir hareket biçiminde de değerlendirmek mümkün.

Ülke dışındaki bu Metal müzik akımları, Türkiye'yi de direkt olarak etkilemekte. Bununla birlikte Türkiye'de, Satanist Metalciler olduğu gibi dindar Metalciler, yani Metadinist gruplar da oluşmuş. Türkiye'deki Metadinistler şu anda küçük gruplar halinde. Ancak taraftarı her geçen gün artmakta. Metal müzik alanında Batı'daki gelişmeler ve oluşumlar ülkemizde de büyük oranda etkili oluyor.

Aynı derginin onuncu sayfasında, daha önce Satanist iken pişman olup Metadinistliği seçen H. M., kendisi ile yapılan mini ropörtajda, "Metadinistlik, Satanistler İçin Kurtuluş" başlığı altında şu bilgileri vermektedir:

– *Satanizm'i biraz anlatır mısınız?*

– Çok iğrenç bir durum. Hiç şeytana tapılır mı? Şimdi olayı farkedince kendimden ve yaptıklarımın nefret ediyorum, hâlâ midem bulanıyor.

– *Ataköy'de intihar eden Aslı ve Alp'i tanıyor musunuz?*

– Evet tanıyorum. Ancak onlar çok yeniydi. Böyle bir olaya biraz da kendilerini ispatlamak için kalkıştılar. Amaçları büyüklerin gözüne girmekti. Yoksa onlar gerçek anlamda Satanist değildi. İkisine de çok üzül-düm.

– *Satanizmden sonra Metadinistliğe nasıl geçiş yaptın?*

– Satanizm adı altında yaptıklarımız bende artık doruk noktasına gelmişti. Bu işten kurtulmak istiyordum. Bir gece gördüğüm bir rüya beni

çok etkiledi ve kurtulmayı başardım. Aslında tüm arkadaşlar Satanist yaşamdan kurtulmak istiyor, ancak bir vesile olması lazım.

– *Metadinist olarak neler yapıyorsunuz?*

– Bizim grup genelde Satanizmi bilen veya kısmen yaşayan pişman olmuş insanlardan oluşuyor. Biraz da milliyetçilik var. Biz normal bir arkadaş grubu şeklinde bazen üç-beş kişi bir araya gelip konuşuyoruz, tartışıyoruz. Biz fikir olarak Satanizme karşıyız. Bizim düştüğümüz hatalara genç arkadaşların düşmesini istemiyoruz. Bu, toplumun bunalıma sürüklendiğinin göstergesidir.

– *Allah inancımız nasıl?*

– Ben şimdi Allah’a inanıyorum. Zaten inanmasaydım Metadinist diye bir oluşumun içinde olmazdım.

– *Metadinistler nerede, ne kadarlar?*

– Metadinistleri sayı olarak vermek çok yanlış olur. Çünkü bu, rakamla ifade edilen bir durum değil. Ama tahminime göre yüzlerce kişi var. Baştan dediğim gibi bunlar bir fikir hareketi. Kurumlu, teşekküllü bir olay değil. Yoğun olarak toplandığımız yer ise Ortaköy’deki cafe’ler. Metadinistlik, Satanistler için bir çıkış noktası. Çünkü Satanizmden dönen insanlar toplumda yalnız kalıyorlar.

– *Sizi organize eden kimse var mı?*

– Evet var. İsmi söylemek istemiyorum. O bizim büyüğümüz, âbimiz. Bizim fikir kaynağımız. Organize işlerini yapıyor”.¹⁶⁶

166 Söylemez, Haşim, “Şeytancılara Karşı Metadinistler”, Aksiyon, 10-16 Nisan 1999, s. 8-10; ayrıca bkz. Yusuf, Selahattin, “Satanistlere Karşı Dindar Metalciler”, Yeni Şafak, 19 Nisan 1999.

II- SATANİZM’İN TARİHÇESİ

Satanizm’in tarihini ele alırken geçmişteki ve günümüzdeki durumunu göz önünde bulundurmak gerekmektedir. Genellikle “Geleneksel” ve “Modern Satanizm” gibi iki temel başlık altında ele alınıp incelenen Satanizm’in tarihi ortaçağlara kadar götürülmekte ve ortaçağ büyü uygulaması ve büyücülerini ile irtibatlandırılmaktadır. Rönesans dönemi boyunca, diğer bir ifadeyle 14 ila 16. yüzyıllar arasında büyücüler, dinden dönenlerle birlikte, Şeytan’a tapınmakla suçlanmışlardır. O dönemde büyücülerin pek çoğu, muhtemelen işkence yoluyla baskı altında tutularak, Şeytan’a taptıklarını itiraf etmek zorunda bırakılmışlardır. Diğer taraftan, halk arasında, büyücülerin Şeytan’a taptıklarına dair bir inanç ve bilginin hâlâ dolaştığı da söylenmektedir. Çoğunlukla, günümüz neo-paganizminde ve büyücülüğünde Şeytan’a inancın da, ibadetin de mevcut olmadığı ifade edilmektedir.

Satanizm’in; tarih boyunca, zannedilebileceği kadar çok da yaygın olmadığı söylenmektedir. Bununla beraber, ortaçağda Engizisyon Mahkemesi üyeleri ve önceki asırların büyücü avcıları, halkı, Şeytan’a tapanların her yerde bulunduğu ve onların mutluluğu için ciddi bir tehlike gibi gördüklerine inandırmaya çalışmışlardır. 15. yy’ın ortalarından 18. yy’ın başlarına kadar, büyü avcılarının zirvede olduğu yaklaşık 250 yıllık dönem boyunca bu tartışmalar devam etmiştir. Muhtemeldir ki bir kısım Şeytan’a tapınma hâdiseleri, Hıristiyan Kilisesi’nin otoritesine karşı başkaldıranlar arasında bir meydan okuma şeklinde, o dönemlerde gerçek olarak vuku bulmuştur.

Satanizm’in, teşkilatlı bir faaliyet olarak, 17. yy’dan çok daha önceleri mevcut olduğuna dair güvenilir bilgiye rastlanmamaktadır. Bununla birlikte, 17.yy. gibi erken bir dönemde Katolik Kilisesi, papazlardan bir kısmını, Ekmek-Şarap Âyini’nin büyüsel gücünü kötü maksatlarla bozmakla itham etmiştir. Bütün bunların yanında, büyü ile ilgili bir metin

kitabı olan ve ilk defa 17. yy'da, belki de daha önce basılan "Grimoire of Honorious"ta, büyü yoluyla şeytanları çağırmak amacıyla âyinler düzenleme talimatları verilmiştir. Öte yandan, 17. yy'da Satanik faaliyetler, papaz rütbesi ellerinden alınmış kimselerin veya ahlaksız papazların nezaret ettiği, Şeytan'a tapınma âyininin (black mass) büyüsel/seksüel merasimlerine düşkünlük gösteren Hıristiyanlar tarafından yönetilmiştir. Bu tür âyinlerin en çirkini ve en çok konuşulana, Louis XIV döneminde Fransa'da meydana gelmiştir. Bu âyin, kralın metresi Madam de Montespan tarafından yönetilmiş ve La Voisin adında bir okültist¹⁶⁷ ve Abbé Guiborg isimli, 67 yaşındaki ahlaksız bir papaz da âyine rehberlik etmişlerdir.

Her nedense 18. yy'da Satanik faaliyetlerin varlığına dair güvenilir hiçbir delile rastlanmamıştır. Bununla beraber, İngiltere'de, Sir Fancis Dashwood (1708-1781) tarafından kurulmuş bir topluluk olan Hellfire Kulüp, çoğunlukla Satanist olarak vasıflandırılmıştır. Fakat gerçekte bu topluluk; bir kulüpten ziyade, içkiye, "râhibeler" adı verilen kadınlarla seksüel ilişkilere ve edebe aykırı davranışlara düşkün gençler için düzenlenmiş bir organizasyon idi. Hellfire Kulüp veya kendi isimlendirmelerine göre "Medmenham Keşişleri", 1750-1762 yılları arasında Dashwood'un, aynı zamanda "Medmenham Manastırı" adı da verilen evinde, yani Medmenham Manastırı'nda düzenli olarak biraraya gelmişlerdir. Bu üyelerin, Şeytan'a tapınma âyinlerini icra ettikleri söylenmiştir. Fakat onların yapmış olduğu bu faaliyetlerin gerçekten birer Satanik faaliyet olup olmadığı konusu pek de aydınlığa kavuşturulamamıştır. O dönemde benzer gruplar olarak "cadaloz kadın çocukları"ndan ve "ma-vi spor ceketliler"den söz edilmiştir.

Ondokuzuncu asırda Satanik grupların ve Satanik faaliyetlerin yeni-

¹⁶⁷ Tabiatı bir takım gizli güçlerin varlığına inanan ve onları etki altına almaya çalışan veya etki altına alma yollarını araştıran kimse demektir.

den canlandırıldığı göze çarpmaktadır. İşte bu dönemin en meşhur Satanist'i olarak, Fransa'lı Abbé Boullan'dan bahsedilmektedir. Boullan, "Karmel Kilisesi"nin bir dalının başı olmuş ve söylendiğine göre kara büyü¹⁶⁸ ve çocuk kurbanını tatbik etmiştir. Karmel Kilisesi, Tillysur-Seulles'teki bir karton kutu fabrikasının ustabaşı olan, Eugene Vintras tarafından oluşturulmuştur. Vintras, 1839'da büyük melek Mikail'den;¹⁶⁹ bu büyük meleğin, Rûhu'l-Kuds'ün,¹⁷⁰ Hz. Yusuf'un ve Bâkire Mer-yem'in vizyonlarının sonucu olan bir mektup aldığını söylemiştir. Ayrıca kendisine, İlyas Peygamber'in bedenine girmiş olduğu (enkarnasyon inancı!) ve onun yeni bir din teşkilat kuracağı ve Rûhu'l-Kuds'ün asrının gelişini ilan edeceği haberi verilmiştir. Yine ona, Fransa'nın gerçek kralının, Charles Naundorf adında birisi olduğu bildirilmiştir.

Vintras, bu haberleri duyurmak ve -papazlar da dahil- etrafında kendisini takip edecek bir grup oluşturmak üzere kırsal kesime gitmiştir. Bir taraftan da, Evharistiya'da kan damlaları ile doldurulan boş kadeh kuruntularını da ihtiva eden âyinleri kutlamaya devam edildiği belirtilmiştir. Nitekim 1848'de Karmel Kilisesi, bilinen bir hareket olarak, Papa tarafından kınanmıştır. 1851'de ise Vintras, daha önceki bir taraftarı tarafından, Şeytan'a tapınma âyinlerini çıplak olarak idare etmekle, ho-

¹⁶⁸ Cin ve şeytanlar aracılığıyla yapılan büyü demektir.

¹⁶⁹ Mikail (Michael); Kur'an'da Cebrail ile birlikte adı geçen bir melek'tir (bkz. Bakara, 2/98). Dört büyük melekten birisi olduğuna inanılmaktadır. Eski Ahid'e göre ise Mikail, seçilmiş halk olan İsrailoğullarının yardımcısı olan melek'tir (bkz. Daniel, 10/13 vd.). Hıristiyanlık'ta Mikail'in, düşmanlarına karşı Hıristiyanlar'ın yardımcısı ve Şeytan'a karşı onların koruyucusu olduğu düşünülür. 29 Eylül'de kutlanan Michaelmas Günü, onun adına düzenlenen bir bayram günüdür. Bkz. Gündüz, age, s. 262.

¹⁷⁰ Kur'an'da Cebrail (a.s) için kullanılan bir isim olarak geçmektedir (bkz. Bakara, 2/87, 253; Mâide, 5/110; Nahl, 16/102). Hıristiyanlık'ta ise; Baba, Oğul ve Kutsal Ruh şeklinde, teslis inancının üçüncü unsuru olarak geçer. Ancak, Kur'an'da geçen Ruh'u'l-Kuds ile teslisin üçüncü unsuru olan Kutsal Ruh, birbirinden farklı telakkî edilmektedir. Hıristiyanlık'taki bu Kutsal Ruh anlayışının, Matta, 28/19'da: " İmdi, siz gidip bütün milletleri şakirt edin, onları Baba ve Oğul ve Ruh'u'l-Kuds ismiyle vaftiz eyleyin" şeklinde geçen ifadeye dayandırıldığı belirtilmektedir. Bkz. Gündüz, age, s. 367.

moseksüellikle ve altar'da dua ederken masturbasyon yapmakla suçlanmış. 1875'te ölen Vintras, ölümünden kısa süre önce, onun ölümü üzerine Karmel Kilisesi'nin hizipçi bir grubunu oluşturan Boullan'a dostça davranmıştır. Boullan, bu grubu 18 yıl boyunca, dıştan dindarlık perdesi altında sürdürülen uygulamalarla fakat gizli gizli Satanist âyinlerini idare ederek, ölümüne kadar yönetmiştir.

Boullan'ın, Adele Chevalier adındaki bir râhibeyi metres olarak aldığı yaş olan 29 yaşından itibaren Satanizm'in ve kötülüğün pençesine düşmüş olduğu tahmin edilmektedir. Chevalier ise, eski eşini terketmiş; nikahsız doğan iki çocuğunu üzerine almış ve Boullan'la birlikte "The Society for the Reparation of Souls (Ruhları Onarma Topluluğu)"u kurmuştur. Bu arada Boullan'ın, alışıksız olmayan yöntemlerle şeytanları çağırma konusunda ihtisas sahibi olduğu belirtilmiştir. Aynı zamanda Satanist âyinlerin icrasına da devam etmiştir. Rivayete göre o, 8 Ocak 1860'da, Chevalier'e, çocuklarından birini kurban ettikleri bir Satanist âyini (black mass) idare ettirmiştir.

Boullan, Vintras'la karşılaştığı sırada, Vaftizci Yahya'nın¹⁷¹ bedenine girmiş olduğunu iddia etmiştir. Yine o, kendisine tâbi olanlara seksüel teknikleri öğretmiş ve Âdem ve Havva'nın sebebiyet vermiş olduğu Asli Günah'tan¹⁷², geceleyin erkeklerin rüyasına kadın şeklinde girip onlar-

171 Hıristiyan Geleneği'nde Hz. Yahya'ya (St. John the Baptist) verilen isimdir. Yaklaşık olarak m.s. 28/29'larda vefat ettiği tahmin edilmektedir. Hz. İsa ile çağdaş olan bir Peygamber'dir. Zekeriyâ (a.s.)'ın oğludur. Hz. Yahya, Yahudi toplumu içerisindeki yaygın din anlayışına karşı çıkarak Kudüs dışında bir cemaat oluşturmuştu. İnciller'de belirtildiğine göre İsa da gençliğinde onun vaazlarını dinlemeye gidiyordu. Hatta bir defasında İsa, onun öğretilerine tâbi olduğunun bir göstergesi olarak, onun eliyle gusül almıştı. Belki de buna dayanarak, Hz. Yahya, Hıristiyan geleneğinde Hz. İsa'yı vaftiz eden kişi olarak bilinmekte ve bundan dolayı kendisine "Vaftizci Yahya" denilmektedir. Bkz. Gündüz, age, s. 379, 392.

172 "İlk Günah" olarak da bilinmektedir. Hıristiyan teolojisine göre tüm insanlığın tutsak olduğu günahkârlığın prototipi; insan'ın ilâhî âlemden düşüşüne sebep olan şey diye de nitelendirilmektedir. Hıristiyanlığın teorisini Pavlus'un: "Bir kişi (Âdem) vasıtasıyla günah dünyaya girdi" ve "Birisinin günahıyla birçokları öldü" (Romalılara, 5/12-21) sözlerinde tam ifadesini bulan aslı günah tasavvuruna göre Âdem'in cennette kendisine konan yasağı çiğnemesi ve bu se-

la cinsi münasebette bulunan dişi şeytanla (incubi ve succubi)¹⁷³ cinsel temas yoluyla kurtulmanın mümkün olabileceğini söylemiştir. Aynı zamanda Boullan ve ona tâbi olanların, Büyük Antony dahil, ölümlerinin ruhlarıyla cinsi münasebette buldukları şeklinde söylentiler yayılmıştır.

Boullan'ın grubu içerisinde, "The Temple of Satan (Şeytan'ın Mabe-di)" adındaki, gizli kusurları ortaya çıkaran bir kitabın yazarları olan Oswald Wirth ve Stanislasde Guaita isimli iki Rosicrucian¹⁷⁴ gizlice girmişlerdir. Boullan ve de Guaita, güya büyüsel savaş ile meşgul olmuşlardır. Yine Boullan ve roman yazarı olarak bilinen arkadaşı J. K. Huysmans, şeytanlar tarafından saldırıya uğradıklarını iddia etmişlerdir. Boullan, 3 Ocak 1893'te bir kalp krizi sonucunda düşüp öldüğünde, Huysmans, bunun de Guaita tarafından tasarlanan bir kötü büyü sebebiyle ol-

beple cennetten çıkarılmasıyla insanlık günah ve ölüm çarkına tâbi olan bu yeryüzü yaşıntısına mahkum olmuştur. Hıristiyanlar'ın inancına göre dünyaya gelen her kişi Âdem'in bu günahını miras olarak taşımakta ve dolayısıyla günahkâr olarak doğmaktadır (bkz. Gündüz, age, s. 43-44). Hıristiyanlar'a mahsus olan bu anlayış İslâm inancıyla bağdaşmamaktadır. Çünkü Kur'an'ın değişik âyetlerinde konu ile ilgili olarak şöyle denilmektedir: "Kim hidayet yolunu seçerse, bunu ancak kendi iyiliği için seçmiş olur; kim de doğruluktan saparsa, kendi zararına sapmış olur. Hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü üslenmez..." (İsrâ, 17/15); "Hiçbir günahkâr başkasının günahını çekmez. Eğer yükü (günahı) ağır gelen kimse onu taşımak için (başkasını) çağırırsa, bu çağırıldığı akrabası da olsa, bir şey (alıp) taşınmaz..." (Fâtır, 35/18; ayrıca bkz. En'âm, 6/164; Zümer, 39/7; Necm, 53/38). Görüldüğü gibi böyle bir anlayışın hiçbir dinî temeli yoktur. Bu anlayış tamamen, Hıristiyanlığa sonradan girmiş bulunan Pavlus'un yorumlarına dayanmaktadır. Kaldı ki Âdem (a.s.) cennette yasak meyveyi yediğinden dolayı oradan çıkarıldıktan sonra, Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle "Rabbinden birtakım ilhamlar aldı ve derhal tevbe etti. Allah tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olandır" (Bakara, 2/37). Bu âyetten de anlaşılıyor ki, Allah, Âdem'i işlemiş olduğu hatadan dolayı zaten bağışlamıştır. Bu durumda Allah, bizzat işleyenini bağışlamış olduğu bir hatadan dolayı başkalarını niçin sorumlu tutsun? Böyle bir şeyi düşünmek, Yüce Allah'ın şanına karşı bir saygısızlık sayılır.

173 "İncubi" ve "Succubi" kavramları sözlüklerde "Incubus" ve "Succubus" şeklinde de geçmektedir. Buna göre Incubus; uyuyan bir kadınla rüyasında cinsel ilişkiye girdiği farzedilen erkek bir şeytandır. Succubus ise; uyuyan bir erkekle rüyasında cinsel ilişkiye girdiği farzedilen dişi bir şeytandır. Bkz. Longman Dictionary of Contemporary English (LDCE), ed. Paul Procter, Great Britain, 1985, s. 567, 1112.

174 Bilgi için bkz. Pike, ERR, 330; Hinnells, DR, 276.

duğuna inanmış ve bu kanaatini bir dergide de yazmıştır. Bu iddia üzerine de Guaita, Huysmans'ı bir düelloya davet etmiş, fakat Huysmans bunu kabul etmemiş ve özür dilemek zorunda kalmıştır.

Huysmans, Paris'teki Satanik bir grubu incelemesi sonucunda, kendi müşahedelerine dayanarak yazdığını söylemiş olduğu romanı La-Bas'a, 19. yy'ın sonlarında yürürlükte olan bir Satanist âyini olan Black Mass'ı da dahil etmiştir. O, La-Bas'ta, bu âyinde okunanların tersine doğru okunduğunu, üstünde İsa'nın resmi bulunan haç'ın ters çevrildiğini, Evharistiya'nın kirletildiğini ve âyinin bir seksüel sefahatla sona erdiğini ifade etmiştir.¹⁷⁵

Özellikle 19. yy. ve sonları için söylemek gerekirse, Satanistler'in veya Paladistler'in varlıklarının delili tamamen Paris'teki bir grup insanın eserlerinden ibarettir. Bunlardan ilkinin ve en eskisinin J. K. Huysmans'ın "La-Bas" (Paris, 1891) isimli romanı olduğu ileri sürülmüştür. Satanizm'in ilk klasiği diye de nitelendirilen bu romanda Satanizm konu edinilmiştir.¹⁷⁶ Esasen Huysmans, önceleri materyalizmi savunmuş ve daha sonra da onu terketmiş, edebi yönü de olan biraz ünlü birisidir. Romanın önemli şahsiyetlerinden biri, bilinen bir Canon¹⁷⁷ Dogre; portresi o sırada Belçika'da yaşayan gerçek bir şahıstan yapılan dininden dönmüş bir papazdır. Bu kişi Satanistler'in lideri gibi hareket etmiş ve şüphesiz iğrenç ve Roma Katolik Âyini'nin edebe aykırı ve yakışıksız taklidi olan Black Mass'ı icra etmiştir. Aslında Black Mass, çok eskilere dayanır. Ortaçağlardan beri inkârcılar ve büyücüler de genellikle Black Mass'dan dolayı suçlanmışlardır. Huysmans da, adı geçen romanda Black Mass'ı bütün teferruatıyla anlatmıştır.

175 Geniş bilgi için bkz. Huysmans, J. K., La-Bas (Down There), trans. by Keene Wallace, New York, 1972, s. 55 vd.

176 Pike, ERR, 339.

177 **Canon**; bir bölgedeki baş (büyük) kilise ile ilişkili özel görevleri olan bir Hırsıtiyan Papazı'na verilen isimdir. Bkz. LDCE, 148.

Huysmans'ın "La-Bas"ta anlattıkları ve J. Bois'in yukarıda zikredilen kitabına daha sonra yazdığı önsöz dışında, Satanistler'in ve ibadetlerinin daha elle tutulur ve gerçek delilleri şüphesiz daha sonraki dönemlerde ortaya konulmuştur. Her ne olursa olsun, Satanistler'le ilgili iddialar, bu grubun Paladistlerle ilgili daha az korkunç ifşaatların arkaplanını oluşturduklarını öne sürmekten biraz daha fazlasını söylemektedir.

Bu açıklamalar esas olarak, 1854'te Marsilya'da doğan Gabriel Jogand isimli genç bir kişi, bir Provanslı (Fransa'nın Provans eyaletine mensup kimse) tarafından üstlenilmişti. Jogand, bir Cizvit kolejinde¹⁷⁸ eğitim görmüştü. Fakat, tarikattan hızlı bir şekilde ilişkisini keserek bir Bohem¹⁷⁹ hayatı yaşadı ve Roma Katolik Kilisesi'ne ve onunla irtibatlı herkese ve her şeye sert, küfürvari saldırılara dayalı bir geçim sürdürmeye başladı. Dine karşı saldırıları ve şahıslar hakkındaki onur kırıcı yazıları ile, zaman zaman çeşitli Fransız mahkemeleri tarafından para ve hapis cezalarına çarptırıldı. 1881'de de Mason oldu. Fakat bir kavga sonucu aynı yıl içinde teşkilatı terketti. Tabii olarak teşkilatın sırları içerisinde daha fazla ilerleyemedi ve dolayısıyla teşkilatta önemli bir mevkiye de gelememi. Hatırı sayılır bir müraaata kaynağı, hiç rahat durmayan ve biraz da kendini beğenmiş birisi olarak o, kendisini daima gündemde tutmak ve bu yolla para kazanmak için sürekli yeni bir şeyler tasarlıyordu. Nitekim Nisan 1885'te Jogand, âniden "ihtida" ettiğini itiraf etti. Ayrıca, eski fikirlerini ve eski arkadaşlarını da reddetti. Daha önceki görüş ve düşüncelerinden derin pişmanlık duyduğunu açıkladı. Neticede Jogand, St. Merri'de, bir papazın idaresindeki bir kilisede günah çıkarmayı bizzat kendisi teklif etti. Küçük bir şüphe ve gecikme döneminden sonra Kilise'ye kabul edildi ve Kilise ile barıştırıldı. İki yıl sonra Roma'ya gitti. Orada Papa Leo XIII. tarafından merasimle kabul edildi; Masonlar'a karşı çalışmaları tasvip gördü ve kutsandı.

178 Loyola'lı İgnatius tarafından 1534 senesinde, müslümanlar arasında misyonerlik yapmak maksadıyla kurulmuş olan bir tarikat. Bkz. Schimmel, Annemarie, Dinler Tarihine Giriş, Ankara, 1955, s. 200.

179 **Bohem**; Toplum kurallarını dikkate almadan yaşayan sanatçı ruhlı kimse demektir.

Jogand, ihtidasından hemen sonra, “R v lations Compl tes sur la Franc-Maçonnerie (Fran-Masonluk  zerine Tamamlanmış Açıklamalar, Paris, 1886)” başlıklı dört bölümlük bir eserin neşrine başladı. 1886’dan 1897’ye kadar, onun ve beraber çalıştığı kimselerin kaleminden bir kitap ve peşpeşe dergiler yayımlandı. Bu kitap ve dergilerden her biri, önceliklerden daha korkunç “açıklamalar” ihtiva ediyordu. Bu eserler kilise yetkilileri ve dinî basın tarafından geniş çapta reklamı yapılarak dağıtıldı ve Fransa, Almanya ve İtalya’da dindar halk tarafından yoğun bir ilgiyle satın alındı.

Jogand, ihtida öncesi yıllarında müstear isim olarak Leo Taxil’i benimsemiş ve bu imza altında yazılarını yazmaya devam etmişti.¹⁸⁰ Onun pek çok yardımcısı ve kiliseye ve kilise örgütüne ait destekçisi vardı. Kilise mensupları arasında önde gelenler Grenoble Piskoposu Fava ve Mauritius Adası’nın başkenti olan Port Louis Başpiskoposu Meurin idi. Bunlar Masonluk karşıtı yazılarıyla tanınmışlardı. Meurin, 1892’de, “La Franc-Maçonnerie, Synagogue de Satan (Fran-Masonluk, Şeytanın Sinagogu)” başlıklı bir kitap yayınladı. Bu kitapta Meurin, Paladizm’i Yahudi Kabbala’sı¹⁸¹ ile irtibatlandırđı ve sayıların mistik değerini düşmanın Şeytani amaçlarına delil olacak Şekilde ele aldı, yorumladı.

Diğer bir yardımcı veya daha doğrusu müttefik, aslen bir Alman olan C. Hacks idi. Hacks da, Bataille müstear ismi altında yazdı.¹⁸² Bir diğeri ise, Domeniko Margiotta idi. Margiotta, 1858’de İtalya’da, Palmi’de doğduğunu ve teşkilatta çok yüksek derecede bir Mason olduğunu iddia etti. Kendi ifadelerine göre o, “ihtida etmişti” ve daha önce bulunduğu

180 **Jogand**, Leo Taxil müstear ismi altında, 1885-1897 yılları arasında, Amerika ve Avrupa’daki Masonlar’ın Satanistik uygulamalar olarak görülen tatbikatlarını anlatan bir çok kitap yayınlamıştır. Bkz. Pike, ERR, 339.

181 **Kabbala**; Yahudi mistisizminin en önemli eseridir. En büyük kısmı 13. asırda İspanya ve Almanya’da derlenmiştir. Özellikle Zohar (Parlama) adlı kısmının, Tevrat’ın bir Őerhi olduğu iddia edilmekle beraber, çok yönlü bir eserdir. Bkz. Schimmel, age, s. 210.

182 Hartland, “Satanizm”, ERE, XI, 204.

derecenin de sağladığı bilgilerle; Masonluğa ait uygulama ve inançlarla ilgili çok önemli açıklamalar yapmayı başarabilmişti. Margiotta’nın başlıca eseri 1894’te Paris’te basılmıştı. Eser, Adriano Lemmi hakkında yazılmıştı. Hatırlanacağı gibi Lemmi, ABD’deki Charleston’da bulunan ve Masonluğun bir  nceki Şekli olduğu söylenen bir topluluğun reisi olan Albert Pike’ın halefi idi. Ancak, topluluğun merkezini Charleston’dan Roma’ya taşımiştı.

Margiotta bu eserde, Adriano’nun, tüm dünya Masonları’nın en büyük reisi olacağını iddia etmişti. Hatta Margiotta’dan daha önce, yine bir başka Alman, aslen Berlin’den olup daha sonra Paris’e yerleşen Paul Rosen, “L’Ennemie Sociale (Toplumsal Düşman, Brussels, 1890)” başlığı altında, Masonlar’ı hedef alan Fransızca bir kitap yayınlamıştı. Fakat, Paul Rosen’e kendinden öncelikler tarafından sağlanan yardım kıymetli olmakla birlikte (ki bu yardımı yapanların ismi yukarıda tam olarak verilmemiştir), Leo Taxil, Rosen’in eserine hiçbir Şekilde dayanmamıştır.

Maharet, cesaret ve alaycılığında kabiliyetli biri olan Taxil, yazar olarak bilindiği bu isim altında yazılarını hızla ve pervasızca yazmaya devam etti. Aynı isim altında yazmaktan usandığında veya yeni bir sansasyon meydana getirmek istediğinde, rahat bir Şekilde başka isimler uyduruyordu. Bu müstear isimler, maceraları bazan gizemli bir Şekilde, bazan da uzun uzadıya verilen gerçek Őahısların gerçek isimleri olarak sunuldu. Böyle birisi, Őili’de dört yıl boyunca göçmen olarak yerleşmiş olduğunu iddia eden A. M. Ricoux idi. Bu isim altında Taxil, kadın Masonlar’ın da bulunduğu Şeklindeki kendi iddiasını savunmak üzere, yazı yazdı. Ricoux müstear ismi altında Taxil, 1891’de Charleston’da basılmış olduğu söylenen, en yüksek konsillere ve büyük localara yönelik bir gizli talimatlar düsturu ele geçirdiğini söylemiştir. Bu gizli talimatlar düsturundan hareketle o, Evrensel Masonluğun en yüksek idare merkezinin; Napoli, Kalküta, Vaşington, ve Monte Video’daki ikinci derecedeki idare merkezleri, Roma’daki Siyasi Faaliyet Reisliği, Charleston’daki Kutsal

Gelenekleri Koruma Merkezi ve Masonluğun Yüce Piskoposluğu (o zamanları Albert Pike tarafından yürütülen bir görevdi) ile birlikte Berlin'i merkez edindiğini öğrendiğini iddia etmişti.

Bataille'in bu "açıklamalara" başlıca -fakat yalnız ona ait olmayan-katkesi, seri halinde bölüm bölüm çıkan, "Le Diable au xix siècle (Ondokuzuncu Yüzyılda Şeytan, Paris, 1893-94)" başlıklı bir eserdı. Bataille bu eserde, Hindistan ve Kuzey ve Güney Amerika dahil, dünyanın değişik kesimlerindeki seyahat ve maceralarını anlatmış ve seyahatları sırasında güvenilir bir Bayan Diana Vaughan ile karşılaştığını söylemiştir. Vaughan'ın refakatinde o, Kentucky'deki Mammoth Mağarası'nı ziyaret etmiş ve Asmodeus¹⁸³ ile bir toplantıda şahsen hazır bulunmuştur. Kısa bir süre sonra bu bayan, "Paladium régénéré et libré (Yeniden Diriltilmiş ve Özgür Paladium)"un, yani kendisi ile Paladist organizasyonun yüksek mevkideki yetkilileri arasında çıkan bir tartışmanın sonucu olarak tanıtılan bir mecmuanın editörü olarak, Masonluk karşıtı halkın arasına daha doğrudan sokulmuştu. Bununla birlikte, sadece üç sayı çıkarılabildi. Sözde, reforme edilmiş bir Paladizm'i savunmaya yönelik bu çaba, açıkçası sadece daha ileri bir gelişme yolunda atılmış bir adımdı. Bu durum, Paladist topluluğun gerçek objektif varlığına dünyayı inandırma teşebbüsü amacına ulaştığında, Bayan Diana Vaughan'ın Roma Katolik Kilisesi'ne ihtidası duyurulmuştu. Ondan sonra bir ay içinde, Temmuz 1895'te, Vaughan, "Mémoires d'une Ex-Paladiste (Bir Eks-Paladistin Hatıraları)" başlığı altında, kendi otobiyografisinin yayınına başladı. Bu, son derece ilgi çekici idi ve aylarca süren seri yayın boyunca dindarlar için bir ilaç gibi

183 Son dönem yahudi geleneğinde bir kötü deha (üstün yetenek) dir. Bazan Şeytan'la özdeşleştirilmiştir. Yahudilerin kutsal metinlerinden Tobit, 3/17'de o, kötü bir Şeytan olarak geçmektedir. Yine Tobit'te o, Sara'nın yedi kocasını gerdek gecelerinde birbirini arkasından öldüren şehvet düşkünü birisidir. Onun, evliliğe ait mutsuzluk ve kıskançlığın ruhu olarak tanımlanması da buradan gelmektedir. Aynı zamanda o, Zerdüş mitolojisinde özelliği olan birisidir. Muhtemelen o, eski İran'a ait öfke şeytanı Aeshma Daeva'dan türetilmiştir. Bkz. Pike, ERR, 33; Brandon, DCR, 107.

geldi. Vaughan, otobiyografisini anlatırken, kendisinin, Simyacı Henry Vaughan'ın ikiz kardeşi Thomas Vaughan'ın torunu olduğunu iddia etti. Oysa Thomas Vaughan, daima mistik hayat süren birisiydi. Hayatının bir döneminde kendini Simya'ya adanmıştı. Fakat, daha sonra onu terkettiği anlaşılmaktadır. Ayrıca Diana Vaughan, ona Rosicrucianizm'i¹⁸⁴ isnad etti. Ancak, T. Vaughan bunu kesinlikle reddetti. Yine D. Vaughan, Başpiskopos Laud'un idam hükmünü tatbik edenin de bizzat T. Vaughan olduğunu ve onun, keten bir elbiseyi "öldürülen" Laud'un kanına batırıldığını ve o elbiseyi Şeytan'a sunulan bir kurban yoluyla yaktığını; bunun üzerine Şeytan'ın T. Vaughan'a göründüğünü ve onunla bir antlaşmaya girdiğini anlattı. Yine bu otobiyografide D. Vaughan, "atasını" daha sonra Amerika'ya gönderdi. T. Vaughan Amerika'da Venus-Astarte ile evlendi. Bu evliliği gerçekleştirmek üzere V. Astarte gökten aşağı gelmiş ve T. Vaughan'la birlikte on bir gün kalmıştı. V. Astarte yeniden göğe yükseldiğinde, beraberliklerinin bir meyvesi olarak T. Vaughan'ın yanında bir de çocuk bırakmıştı.

Diana Vaughan'ın bütün bu anlattıklarının tamamen saçma olduğu ifade edilmiştir. Çünkü karşı iddiaya göre, Thomas Vaughan'ın Amerika'da bulunduğuna dair güvenilir hiçbir kaynakta herhangi bir bilgiye rastalanmamıştır. Ayrıca, Diana'nın kendi doğumu ve önceki hayatı hakkında vermiş olduğu şu bilgiler de aynı özellikleri taşımaktadır: D. Vaughan, önce Paladizm'e girdiğini, orada dereceden dereceye yükseldiğini, sonunda Lusifer'in kadın rahibi (tapınakta dini töreni yöneten kadın) olarak tayin edildiğini ve Asmodeus tarafından, en azından önemli bir şahısla evlilikte birleşmesinin istendiğini açıklamıştır. D. Vaughan'ın bu yükselişi çok aşırı duygusal tarzda anlatılmıştır. Şüphesiz bu anlatım; Lusifer'le bizzat görüşmesini, müstakbel eşi Asmodeus ile sevgi parçaları alış-verişini, Lusifer'in orduları ile Adonay'ınkiler arasında geçen kor-

184 **Rosicrucian:** Doğüstü felsefesini insanı ilişkilerine uygulama yolunda kurulan milletlerarası bir derneğin üyesi, demektir.

kunç bir dövüşün tasvirini ihtiva eder. Anlattığına göre Diana'ya bu mücadeleye tanıklık etme ve sonra da savaş muhabiri tarzında onu anlatma ve Lusifer'in kollarında taşınarak, evrenin, Lusifer'in hâkim olduğu bir bölgesini ziyaret etme imtiyazı verilmiştir.¹⁸⁵

Bunların ve başka yazarların -bazıları gerçek, bazıları uydurma- yardımlarıyla bir "açıklamalar" tufanı yaklaşık on iki yıl boyunca yağmur gibi yağmıştı. Sadece Paladizm'in doğuşu veya dahası onun, Albert Pike'in yönetimi altında Masonluğun Charleston'daki idare merkezi ve dünya üzerindeki ona bağlı kolları ile en yüksek derecelerden gelişmesi nakledilmedi; fakat aynı zamanda bu kurumun; birisi Diana Vaughan, diğeri de Adriano Lemmi tarafından yönetilen, birbirine karşılıklı düşman iki güce ayrılması anlatıldı. Diana Vaughan'ın kişisel ve aile tarihi "Mémoires"ın önemli bir kısmını kapsar. Vaughan onunla dünyayı aydınlatmıştır. Ayrıca, esrarengiz detaylar hikayede yer alır ve onu tamamlar. Fakat bu hikayelerde Bataille'in olağanüstü seyahatlerine ifrat derecesinde yer verilir. Orada anlatıldığına göre Bataille, Doğu hizmetinde bir gemi doktoru olarak yola çıkmıştır. Ne derece güvenilir olduğu konusunda biraz tereddüt bulunan Bataille, anlatılanlara göre, Masonluğa Napoli'de sokulmuş ve rüşvetle en yüksek dereceyi elde etmeyi başarmıştır. Bu özellikle donatılmış olarak o, teşkilatın Doğu ve Batı'daki en gizli hücrelerine kadar girmiştir. Bu hücrelerden birini o, Singapur'daki bir Presbiteryen¹⁸⁶ Şapel'i¹⁸⁷ olarak tasvir etmiştir. Orada Bataille, bir Hanım Templar'ın, Paladist âyinine göre, tiksindirici müstehcenlik içerisinde üyeliğe kabulüne tanıklık etmiştir. Yine o, Kalküta'da, Lusifer'in bizzat hazır bulunduğu, bir nutuk verdiği ve bir insan kurbanı kabul ettiği bir Mason Locası'nda hazır bulunmuştur. Ayrıca Bataille, Cebelitarık'ta büyük kayada büyük mağaralar keşfettiğini; bu mağaralarda, ceza olarak

185 Hartland, "Satanizm", ERE, XI, 205.

186 **Presbiteryen**; İskoçya Protestan Kilisesi'ne ait, demektir.

187 **Şapel**; okul, işyeri, saray vb. yerlerde bulunan küçük kilise, demektir.

verilen iş mahkumiyetine çarptırılan İngiliz suçluların kaldığını söylemiştir. Bu suçlular Baphometler'i ve diğer putları ve ölümü istenen herhangi birini yoketmek için kullanılacak korkunç zehirler dahil, Kara Büyü'nün¹⁸⁸ çeşitli vasıtalarını yapmakla meşgullerdi. Bu seyahatler bir şekil içinde tasarlanmış ve ortaçağ büyü hikayelerinde yeri olmayacak tarzda hem acayip, hem de korkunç özelliklerle süslenmişti.

Leo Taxil ve işbirlikçileri, bu tür vasıtalarla, Avrupa Kıtası'nda kilise mensuplarından ve dindar halktan geniş çapta bir kitlenin zaafından yararlanmayı ve onları kandırmayı başarmışlardı. Şüphesiz bu "açıklamalar" Masonlar tarafından reddedilmiş ve yalan olarak ifşa edilmişti. Böyle birinin varlığından ve kimliğinden emin olma düşüncesiyle Bayan Diana Vaughan'ın ortaya çıkarılması yolundaki talepler, onun, hayatının kızdırılan Masonlar'ın ve Paladistler'in saldırılarından korunması için, gizli kalmaya mecbur bırakılmış olduğu bahanesiyle bertaraf edilmişti. Daha sonra ortaya çıkarıldığı kadarıyla, Leo Taxil'in bayan sekreteri tarafından D. Vaughan adına yazılan Mektuplar ve bazı durumlarda onun eserlerinin hediye olarak nüshalarıyla birlikte ortaya çıkan açıklamalar, Kilise'nin ve Katolik Kilisesi'ne ait mahkemenin yüksek mevki sahibi kimseleri tarafından kabul edilmiş ve en yaltaklanıcı tarzda cevaplandırılmıştı. Eğer Leo Taxil'in söylediklerine güvenilebilirse, bizzat Papa ona kendi papalık takdisini göndermişti. Öte yandan Grenoble Piskoposu, D. Vaughan'ın varlığına ve onun ihtidasında samimi olduğuna çocukça inancını defalarca doğrulamıştır. Bu Piskopos, Vaughan'ı, Arc'lı Joan ile mukayese etmiş ve Vaughan'ı dua etmeye, çalışmaya, mücadele etmeye

188 Büyü; kara ve ak büyü diye iki kısma ayrılmıştır. Uygulama bakımından kara büyü insan hayatına, sağlığına, malına mülküne, evine, hayvanlarına vb. zarar vermeye yönelik büyü çeşididir. Birbirini sevenleri ayırmak, cinsel kudreti felce uğratmak, birinin hastalığını ve ölümünü sağlamak vb. bu büyüün uğraşı alanına girer. Kara büyü, dinî obje ve kudretlerden olumsuz yönde yararlanmaya çalışır. Uygulama tekniği, taklit ve temas ilkesine dayanır. Ak büyü ise; uygulama bakımından insanın ve toplumun iyiliğine yönelik büyüdür. Bkz. Örnek, Sedat Veyis, Etnoloji Sözlüğü, Ankara, 1971, s. 15, 131.

ve eğer gerekirse darağacında dahi ölmeye teşvik etmiş; bazan zafer için bu bedel talep edilir, demiştir. Bu tür kuru laflar, fesatçılar tarafından, bu “açıklamaları” kabul edenlerin inancını artırmak için tabii olarak yayınlanırdı.

Her şeye inanan saf halk arasında meydana getirilen bu heyecan, 1896’da Trente’de düzenlenecek olan Antimasonik Kongre’de özel ilgi meydana getirdi. 16. yy’da büyük Konsil’in düzenlendiği¹⁸⁹ yer olan aynı kasabada düzenlenecek bu Antimasonik Kongre’nin, Masonluğa ve Protestanlığa son darbeyi vurması ümit edilmişti. Papa Leo XIII. tarafından Masonluğa karşı başlatılmış olan bu kampanya, Leo Taxil ve müttefiklerinin “açıklamalarıyla” daha da ilgi çekici hale gelmişti. Diğer taraftan, bu “açıklamalar”a dair şüpheler çeşitli bölgelerde açıklanmış ve böylece gizli bir şüphecilik cereyanı başlamıştı. Leo Taxil bu durumu kendine has cesaret ve küstahlığıyla karşılamıştı. Sonunda Trente’ye gitti. Kongre üyeleriyle buluştu ve orada ateşli ve uzun bir konuşma yaptı. Diana Vaughan’ın varlığına, tarihine ve ihtidasına dair bir bilgi vermesi hususundaki taleplere cevap olarak o, Vaughan’ın varlığını ciddi olarak teyid etti. Ayrıca, Vaughan’ı kendi gözleriyle gördüğünü, fakat onun, her saat Masonlar’ın hançerleri ile öldürülmekle tehdit edilmiş olduğundan, gizlendiği yerden çıkmaya cesaret edemediğini açıkladı. Ancak güvenilir bir komisyona delillerini verebileceğini belirtti. Sonuç, Taxil adına tam bir başarı idi. Şüpheciler suskundu. Taxil âdeta zafer kazanmıştı. O ânın kahramanı olan Taxil, hararetle ve uzun süre devam eden alkışlarla mükafatlandırılmış ve piskoposlar sarayına davet edilmişti. Orada o,

189 **Trente Konsili veya Konsilleri**; 1545-1563 yılları arasında Katolik Kilisesi tarafından Trente’te tertip edilmiştir. 19. Ökümenik konsil olarak kabul edilen bu konsilde görüşülen temel konular; gittikçe yayılan protestanlık akımı karşısında öngörülen karşı reform düşünceleriyle çeşitli konulardaki kilise disiplini kurallarının belirlenmesi ve teyidini ihtiva ediyordu. 1537’de Papa III. Paul tarafından çağrılan bu konsil, ancak 1545’te toplanabilmişti. Geniş bilgi için bkz. Aydın, Mehmet, Hristiyan Genel Konsilleri ve II. Vatikan Konsili, Konya, 1991, s. 47-50; Gündüz, age, s. 372.

Piskopos¹⁹⁰ tarafından kabul edilmiş ve en seçkin kilise temsilcileri ve çeşitli Roma Katolik devletlerinden soylular arasına katılmıştı.

Fakat sahtekarlığın artık sonu yaklaşıyordu. Eylül sonunda Taxil Kongre’de zafer kazanmıştı. Bunun üzerinden ancak iki haftalık bir süre geçmişti ki Bataille (Hacks) maskeyi kaldırdı. O, Roma Katolik dinine karşı bütün hürmetsizliğini açıklayarak, “Kölnische Volkszeitung” adlı gazeteye yazdı ve biraz sonra, 2 Ekim’de, Paris’teki Univers’e, “Le Diable au xix Siecle (Ondokuzuncu Yüzyılda Şeytan)” ve Diana Vaughan’ın Marchen (aslı esası olmayan masallar) ve tam bir dolandırma olduğunu açıkladı. Taxil, birkaç ay boyunca bu işi pişkinliğe vurdu. Sonunda o, 19 Nisan 1897’de, Paris, Boulevard St. Germain’de, Coğrafyacılar Topluluğu salonlarında bir miting düzenleyeceğini ilan etti. Güya bu mitingde Diana Vaughan kendisini halka gösterecekti. Ancak Taxil, mitingde kürsüye tek başına çıktı. Kalabalık bir topluluğa, Paladizm ve Diana Vaughan’ın onun kendi uydurmaları ve yıllarca devam eden yayınlarında oldukça abartılı bir şekilde ortaya atılmış olan açıklamaların büyük bir sahtekarlık veya Taxil’in kendi düzmececi (euphemism), bir mistifikasyon (bir şeyi esrarlı gibi gösterme) olduğunu itiraf etti Taxil, “ben bazı şeyleri esrarlı gibi göstermeyi daima sevdim” diye bir açıklamada bulundu ve yüzüstü bir şekilde Katolik basına ve kendisine, hepsinin en güzeli ve kariyerini taçlandırarak ve tamamlayacak olan mistifikasyonu organize etmede yapmış oldukları fevkalade yardımdan dolayı piskoposlara teşekkürlerini bildirmeye gitti.

Taxil tarafından aldatılmış bulunan kurbanlarının şiddetli öfkesi sınırsız, fakat güçsüzdü. İlk önce onlar Taxil’in itirafına inanacak gibi oldular; Diana Vaughan’ın varlığına dair inançlarından da tamamen vazgeçemediler. Fakat Taxil’in önceki ve sonraki “açıklamalarını” birbirinden ayrı tuttular; “en azından öncekilerin temelini teşkil eden önemli gerçekler olmalı” diye düşündüler. Şüphesiz bir kısmı, öteden beri hakikatten

190 **Piskopos** (Bishop), Kilise’de üst düzey görevliye verilen isimdir. Bkz. Gündüz, age, s. 308.

şüphelendiklerini iddia ettiler ve onların çabaları, Papa ve diğer yüksek dereceli kilise yetkililerinin bu dolandırıcılığa inanmaya kendilerini hasretmediklerini göstermeye yöneltildi. Fakat, tabii olarak kendisi üzerine yoğunlaşan açıklamaların şiddeti Leo Taxil'i rahatsız etmedi. Şüphesiz o, bu arada para ve şöhret kazanmış; hayretten ağzı açık kalmış müritleri üzerinde tatbik etmiş olduğu en masum metotlarla mübalağalı yalanlar silsilesini kabul ettirmişti. Balon patladığında, er veya geç o, Katolik dünyayı nasıl kandırdığının hikayesini yazmak üzere kaçınılmaz olarak bir köşeye çekilecekti.

Toprak ekime hazırlanmıştı fakat Taxil tarafından saçılan tohum kök salamayacaktı. Ortaçağların uzun alacakaranlığı boyunca ve daha sonrasında, kötü ruhlar tarafından cismani veya yarı-cismani biçimdeki iğvalar ve fertler tarafından araya sokulan Şeytan'ın kendisiyle yaptıkları ittifakları dahil, ruhi dünyanın insanlıkla münasebetleri ile ilgili çok sayıda hikaye birikmiştir. Fakat ne hikmetse bu hikayeler Roma Kilisesi tarafından asla reddedilmemişti. Dahası, onların manastır kayıtlarında ve en meşhur aziz ve muallimlerin hayat ve yazılarında biraraya getirilmiş olduklarını düşünerek, otorite tarafından kabul edilmiş ve yerleştirilmiştir. Yine onlar, büyücü kadın takibatları kurbanlarından alınan itiraflarla teyid edilmiş, kilise mahkemeleri ve sivil mahkemeler tarafından, kendilerine dayanılarak binlerce erkek ve kadının en acımasız ölümlere mahkum edilmiş olduğu deliller olarak ciddiyetle kaydedilmiş ve yine onlar, hiçbir şüphe duymaksızın Engizisyon Mahkemesi üyesi Sprenger, Cizvit Delrio ve büyü ve sihir konusundaki diğer eser sahipleri tarafından öğretilmişlerdi.¹⁹¹ İlk çağlardan itibaren büyücülük, en çirkin tarzda seksüel ahlaksızlık ve rakip ve müstehcen bir dine ait olan nefret verici âyinler, kabul edilmiş doktrinlere karşı olan kimselere ve inanmayanlara isnad edilmiştir.

¹⁹¹ Hartland, "Satanism", ERE, XI, 206.

Kilise, uzun süre Masonluğa kesin olarak karşı koymuştu. Muhtemelen bu, her şeyden önce, Masonluğun ketumluğunu kıskanmaktan ve ikinci olarak, Masonluğun çok iyi bilinen serbest fikirliliğinden (liberalizm) kaynaklanan bir karşı koyma idi. Son zamanlarda Pius IX., Masonlar'ı, "Şeytan'ın Sinagogu" olarak açıklamış ve bu düşüncesini tasdik etmişti. Ayrıca, onların kökünü kazımak için, papanın mutlak yetkisi olmasına taraftar bir grubun etkisi altında kurulan, bir Fransız kardeşlik cemiyetini de teşvik ve himaye etmişti. 1884'te, yani Leo Taxil'in "ihtidasi"ndan önceki yıl, Leo XIII., katolik piskoposlara gönderdiği genelgesiyle birlikte; cürümde gem vurulmamış, nizama aşırı riayetsizlik suçuyla, aile bağına saygısızlıkla, hukukun ve ahlakın temellerini tahribe girişmekle ve amacı insanlığın yıkılışını hazırlamak olan bir fırka olarak Masonlar'a çıkıştı. Aynı zamanda inananlara, Masonlar'ın maskesini kaldırma ve onlara karşı koyma çağrısında bulundu. Böylece Leo XIII., pratik olarak yeni bir haçlı seferi başlatmış oldu. Daha sonra o, açıklamalarına, Mason cemaatinin cehalet ve bağnazlıklarını da ilave ederek daha da ileri gitti.

Böylece Taxil, mezhep acılığı ve yalanla itham edilen bir toprağa tohumunu kurnazca ekti. Büyücülüğün ve Black Mass'ın görevleri önceki bir buçuk asır boyunca düzensiz olarak yerine getirilmişti. Böylece onlar, Roma Kilisesi'nin geleneksel tutumunu güçlendirmiş ve yetersiz bile olsa, Papa'nın ifşa ve itham davranışına yeni yeni temeller sağlamıştı. Taxil ve müttefiklerinin "açıklamaları", mutaassıp kimseler tarafından şiddetli arzıyla kavranmış ve Avrupa Kıtası'nın her yerinde hızla yayılmıştı. Onlar hiçbir şekilde tenkit de edilmemişlerdi. Masonlar'ın, onun açıklamalarına yönelik inkarlarına da önemsemeye değmez muamelesi yapılmıştı. Masonlar'a ve Paladistler'e atfedilen organizasyon, hakikatte cizvitlerin gerçek organizasyonunun beceriksizce bir taklidi idi. Eğer ikisi arasındaki uygunluğa dikkat edilirse, cizvit organizasyonunun bilinen varlığı sadece inananların zihinlerine, muhaliflerinin neden

dolayı suçlanmış olduklarına ikna olmayı sağlamaya hizmet etmiş olacaktır.

Taxil'in maceraperestliklerinin incelenmesi, bu maceraların Engizisyon Mahkemesi üyelerinin ve diğer yazarların büyücüler hakkındaki eski eserlerinden çıkarılmış olduklarını, A. L. Constant'ın Eliphas Lévi müstear ismi altında yazılan "Dogme et rituel de la haute magie (Büyük Büyünün Dogma ve Ritüeli, Paris, 1861)" isimli eserinden ve Fransız Mason Ragon'un araştırmalarından üstü kapalı sözlerle tamamlandığını gösterir.¹⁹² Hacks'ın daha olağanüstü hikayeleri Başpiskopos Meurin'in karmakarışık eserinden esinlenerek düzenlenmişti. Diana Vaughan'ın itirafları da Taxil ve Hacks'ın kileri üzerine bina edilmişti. Eğer herhangi bir hakikat prensibi, "mistifikasyonun" ilave katının temelini teşkil ediyorsa, bunun Fransa ve başka yerdeki değişik kiliselerden takdis edilmiş ekmeğin hiçbir açık delili olmaksızın, hırsızların iddalarıyla sağlandığına geniş çapta inanılmıştır. Bu iddialar nereye kadar doğru olursa olsun; "cürümden dolayı herhangi bir kimseye karşı gerçekleştirilmiş olan hiçbir takibat yoktur" demek mümkün değildir. Hakikatte, çıkan şiddetli gürültüden sonra Trente Kongresi komitesi üyeleri tarafından, Taxil'den, böyle bir hırsızlığı, kalemine sansasyonel malzeme sağlamak için Paris'te Notre-Dame'dan¹⁹³ tasarladığı yolunda şüphelenilmişti. Fakat bu görev muhtemelen sadece bir dedi kodudan ve boş laftan ibaretti. Böyle tuhaf bir hile, kazara, ara sıra yapılmıştır ve bu hile, cehalet ve taassubun daha az olduğu bir çevrede başarılı olamamıştır.¹⁹⁴

A- Paladistlerle Templier Şövalyeleri Arasındaki İlişki

Hatırlanacağı gibi Paladistler ismi Paladium'dan, yani Palas Athe-

192 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 207.

193 **Notre-Dame**, Paris'te bulunan ünlü bir katedraldir (büyük kilise). Gotik tarzda inşa edilen ve 1163'te yapımına başlanan bu bina 1182'de tamamlanmıştır. Ancak ön cephesi 13. yy'da ilave edilmiştir. Bkz. Gündüz, age, s. 287.

194 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 207.

na'nın Troy'un güvenliğini sağladığına inanılan heykelinden türetilmiştir. Bu heykel veya putun adı Baphomet olup Paladistler'in bu puta saygı gösterdikleri ifade edilmişti. Nihayet bu putun, Roma'ya götürüldüğü ve orada Vesta mabedinde saklandığının kabul edildiği belirtilmişti.¹⁹⁵

Templier Şövalyeleri ise; 12. yy'da Kudüs'te kurulmuş olan bir Fransız Şövalyeler Birliği idi. Bu Şövalyeler Birliği'ne 14. yy'da Fransa'da yapılan suçlamalar arasında, daha önce Paladistler tarafından saygı gösterilen puta (Baphomet) ibadet de vardı. Dolayısıyla Paladistler'le Templier Şövalyeleri arasındaki ortak noktalardan birisi, aynı puta ibadet etmiş olmaları veya ibadet etmekle suçlanmış bulunmalarıdır. Diğer taraftan, Templier Şövalyeleri'nin bastırılmasından sonra aynı putun beş asır boyunca gizlice korunduğu ve sonunda, 1801'de bu Şövalyeler Birliği'nin Büyük Üstadı Jacques de Molay'ın kafatası ile birlikte İsaac Long adlı birisi tarafından Paris'ten, ABD.'nin Charleston kentine götürüldüğü söylenmiştir.¹⁹⁶ Ayrıca, bu Şövalyeler'in Kudüs'teki etkinlikleri sona erdikten sonra Kıbrıs'a gitmeleri; oradan da Fransa'ya geçmiş olmaları, Atina'da ortaya çıkmış olan Paladium inancından bir şekilde haberdar olmuş ve böylece etkilenmiş veya bu inancı Fransa'ya taşımış olabilecekleri düşüncesini de hatıra getirmektedir. Burada dikkat edilmesi gereken bir husus da, bu Şövalyeler Birliği'nin liderleri Jacques de Molay'a "Büyük Üstad" ünvanının verilmiş olması ve kafatasının ABD.'ye götürülmüş bulunmasıdır. Bu durum da, Templier Şövalyeleri'nin Masonluk'la ilişkisinin bulunup bulunmadığı sorusunu akla getirmektedir.

B- Templier Şövalyelerinin Masonlukla İlişkisi

Az önce de ifade edildiği gibi, "Büyük Üstad" gibi unvan veya "kafatası" gibi semboller, ister istemez Masonluğa akla getirmektedir. Çün-

195 Pike, ERR, 288.

196 Bkz. Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

kü Masonluk'ta en çok kullanılan ünvanlardan birisi de "Üstad" veya "Büyük Üstad"dır. Yine Masonlar'a isnad edilenler arasında "kafatası" veya "kuru kafa" gibi semboller vardır. Öte yandan, yukarıda adı geçen put (Baphomet) ve Molay'ın kafatasının, ABD'nin Charleston kentinde, Masonlun bir önceki safhası olduğu söylenen bir topluluğun kutsal objeleri haline geldiği iddia edilmişti. Aynı zamanda, bu topluluğa yapılan suçlamalar arasında; bu inanca kendini adanmış kimselere Şeytan'ın şahıs şeklindeki suretinin gösterilmesi ve bu kimselerin, Şeytan'a organize ve düzensiz ibadetleri de vardı.

Bu suçlamalardan bir kısmı, 1307 yılında Templier Şövalyeleri'ne isnad edilenler arasında da yer alıyordu.¹⁹⁷ Ayrıca bir başka benzerlik de, bazı Mason gruplarının, bu Şövalyeler'i kendi ataları olarak kabul etmiş bulunmalarıdır. Böyle bir benzerlik ve ilişkinin kurulmasına sebep olarak da; bu Şövalyeler'in inanç ve uygulamalarını saran gizem ve onların dikkat çeken dolambaçlı kiliseleri gösterilmektedir.¹⁹⁸ Hepsinden önemlisi de, Ilgaz Zorlu gibi bazı günümüz araştırmacılarının da, Masonluğun, Templier Şövalyeleri'nin en gelişmiş uzantısı olduğunu ifade etmiş olması,¹⁹⁹ bu ilişkiyi teyid eder mahiyettedir. Yine "Masonluk ve Masonlar" adlı bir kitapta, "Haçlı Seferleri ve Doğu Tefekkürünün Batıya Tesiri" başlığı altında şu bilgiler verilmiştir:

"Ortaçağda, Masonluğun dışında, fakat sonra ona yardımcı olacak ve geliştirecek bir takım gizli cemiyetlerin kurulmasında Haçlı Seferleri'nin büyük rolü olmuştur. Haçlı Seferleri, Doğu düşünce sisteminin ve dinî görüşlerinin Batı'ya geçmesine büyük ölçüde yardım etmiştir. Haçlılar, gittikleri Kudüs'te de, diğer dinlerin tesirinden kurtulmak ve korunmak için çeşitli teşekküller ve gizli cemiyetler kurmuşlardır. Bir takım gizli işaretler, remizler ve kendilerini tanıtmak için semboller koy-

197 Bkz. Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

198 Bkz. Hinnells, DR, 183-184.

199 Zorlu, age, s. 99.

muşlardır. Sen Baptist Şövalyeleri, Sen Jan Locaları, Evanjelist teşekkülleri hep Kudüs'te bu maksatlarla kurulup daha sonra Avrupa'ya geçen ve yayılan gizli cemiyetlerdir. Halbuki o sıralarda Avrupa'da da buna benzer pek çok gizli cemiyet vardı. Kilise'nin baskısı, Krallar'ın çok merkezîyetçi ve despot idaresi, derebeyliğin verdiği siyasi ve iktisadi keşmekeş her yerde gizli teşekküllerin doğmasına yol açmıştı. Bunlardan da en nüfuzluları askerî-dinî bir teşekkül olan Templier Şövalyeleri denilen tarikattı. Bunun kökleri 1118 tarihine kadar uzanıyordu. Ayrıca Rose Croix cemiyeti, İlumine, Ödre Tetonik gibi tarikatlar da vardı. Kudüs'ten gelenler de bunlara katılınca Avrupa, gizli cemiyetlerle, fikirde ve siyasi yaşayışta hürriyet isteyen teşekküllerin kaynaştığı bir yer haline geldi. Bunların içinde en avantajlı durumda olanlar Masonlar'dı. Çünkü hem Krallık ve Kilise tarafından korunuyorlar, hem de siyasi bir güç olarak görünmedikleri ve şimdilik böyle bir niyet taşımadıkları için göze batmıyorlardı. Fakat diğerleri öyle değildi. Onlara karşı, dinî bakımdan Kilise, siyasî ve askerî hâkimiyet noktası nazarından da Krallıklar cephe almışlardı. Kilise-Monarşi ikilisi bunlara karşı mücadeleye geçti. Templier'in son üstadı Jak dö Molay, 1314 yılında Fransa Kralı Güzel Filip tarafından idam edildi. Bunu diğer tedhiş ve baskılar takip etti. Selameti, cemiyeti dağıtmakta bulan Şövalyeler kapağı Mason localarına atıldı. Hem kendilerini emniyete almış, hem de faaliyetlerine daha sağlam bir teşekkülde devam etmek fırsatı bulmuş oluyorlardı. Bu katliamlar yıllarca devam edecek ve hepsi de gizliliği baş vasıf kabul eden bu cemiyet mensupları eski Mason localarının da çehresini değiştirecektir".²⁰⁰ Templier Şövalyeleri ile Masonluk arasındaki ilişkiyi çok net bir şekilde ortaya koyan bu bilgilerden sonra, Satanizm'le Büyü ve Büyücülük arasındaki ilişkiye geçmek mümkün olacaktır.

200 Gün, İzzet Nuri-Çeliker, Yalçın, Masonluk ve Masonlar, İstanbul, 1978, s. 17-18.

C- Satanizm İle Büyü ve Büyücülük Arasındaki İlişki

Yukarıda da belirtildiği gibi, bir anlamda Paladizm'in devamı mahiyetinde ortaya çıkan ve Paladistler'le Templier Şövalyeleri'nin ortaklaşa saygı göstermiş oldukları putu (Baphomet) ve Templier Şövalyeleri'nin Büyük Üstadı Molay'ın kafatasını kutsal objeleri haline getiren; belki de Paladistler-Templier Şövalyeleri-Masonluk arasındaki ilişkiyi sağlayan topluluk, başlangıçta Charleston'da bulunan idare merkezlerini daha sonra Roma'ya taşımışlardı. Bu topluluğun bir özelliği de, büyü uygulamasının onların localarında gelişmiş olmasıydı. Aynı zamanda bu topluluk; büyü uygulaması dışında, İsa ve onun dininden uzaklaşma, iğrenç ve müstehcen âyinler yapma ve belirli zamanlarda Şeytan'a tapınma vb. ile suçlanmışlardı. İşte bu durum, büyücüler veya büyücülükle Satanizm arasındaki ilişkiyi hatıra getirmektedir. Çünkü, bu suçlamalardan bir kısmı, büyü uygulaması devam ettiği sürece, büyü ile ilgilenen kimselere karşı da yapılmıştı.²⁰¹ Daha açık bir ifadeyle, ortaçağlarda ve daha sonraki dönemlerde büyücü kadınlar (witches) ve inkarcılar (hereetikler) genellikle Şeytan'a tapınmakla suçlanmışlardır.²⁰²

Diğer taraftan, ister iyi niyetle ister kötü niyetle yapılmış olsun, Avrupa'ya ait büyü 14. yy'ın ortalarından önce sihirden ayrı tutulmamıştı. 14. yy'ın ortalarından itibaren Kilise, büyücü kadınların Şeytan'la ittifak sözünü içeren bir "anlaşma" yaptıkları düşüncesini vurgulamıştı. Bu anlaşma gereği Şeytan da, karşılık olarak, onlara büyüsel etki gücü verecekti. Böylece büyücülük "sahte bir din" haline geldi ve 1484'te büyücülüğe karşı, diğer sapık gruplara karşı düzenlenene benzeyen ve papalık bildirisiyle tasdik edilen bir kampanya başlatıldı. Büyücülüğe ve büyücülere karşı başlatılan bu amansız mücadeleye devam edildi ve bu geçici büyü modası İngiltere adalarında (Britanya) tutmasına ve 1692'de Salem, Massachusetts'te bir patlama olmasına rağmen, 1700'den önce

201 Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

202 Brandon, DCR, 558; Hinnells, DR, 286.

en azından ikiyüz bin kişi, ağırlıklı olarak kıta Avrupası'nda idam edilmişti. Öte yandan, geliştirilmiş bir inanç sistemi de olgunlaştırılmıştı: Vücutlarında bir "büyücü nişanı" taşıyan büyücü kadınlar, Cumartesi geceleri Şeytan'a tapınma âlemleri düzenlediler; geceye hayvan veya sinek suretine bürünerek iştirak ettiler ve gece boyunca hayvan kılığına bürünmüş müşahhas Şeytan suretinde kaldılar.

Büyücülük; modern bir Batı dini olarak, esasen Avrupa büyücülüğünü Hıristiyanlık öncesi merhametli verimlilik dininin bir devamı gibi gören antropolog Margaret Murray'ın (1863-1963) teorilerinden esinlenmişti. Bazı yerlerde o aynı zamanda halk büyücülüğünden arta kalan gelenekleri de içine almıştı.²⁰³

Bir başka anlatıma göre, 15. yy'da, Şeytan'la ittifak halinde oldukları söylenen yeni bir mezhepten söz edilmiş ve bir Sebt (Cumartesi) günü kadınların Şeytan'a uçup gittiklerinden bahsedilmiştir. Bunun üzerine Papa İnnocent VIII, 1484'te bir bildiri yayınlamış ve "son günlerde her cinsten pek çok kişinin kendilerini şeytanlara adadıkları ve henüz ana rahmindeki çocukları öldürdükleri kulaklarımıza geldi" demiştir. Engizisyon Mahkemesi o sırada hali hazırda iş başında idi²⁰⁴; 1459'da Arras'taki duruşmalarda suçlu bulunan büyücüler, "Vaudois" veya "Waldensias" adı altında yakılmışlardı. Fransız Parlamentosu daha sonra bu hükümleri feshetmiş olmasına rağmen, biri dışında, suçlananların tamamı idam edilmişti. İnnocent'in Bildirisi Engizisyon üyelerine yeniden güç verdi ve onların Almanya'daki liderleri Kramer ve Sprenger, "Malleus Maleficarum (Büyücülerin Tokmağı)" adı verilen, davaya bakma usulünün adı kötüye çıkmış bir el kitabını ortaya koydular. İtirafılar

203 Hinnells, DR, 352.

204 **Engizisyon kurumu**, Kilise'nin gücünü kaybetmesine paralel olarak Aydınlanma döneminde gerilemeye başlamıştır. 20. yy'ın başlarından itibaren ise, Engizisyon terimi Katolik Kilisesi literatüründen çıkarılmış ve onun yerine, "İnancı korumakla yükümlü olan kutsal makam" ifadesi kullanılmaya başlanmıştır. 1965'te alınan bir kararla bu kavram yeniden gözden geçirilerek, "İnanç öğretisi kutsal kurulu" şeklinde kullanılmamıştır. Bkz. Gündüz, age, s. 116.

ortaya koyma amacıyla yapılan bu işkence usulü; çocuklara anne babalarını ihbar etme, savunma avukatlarına müvekkillerine ihanet etme vs. cesareti verdi. Kilise mahkemeleri tarafından mahkum edilen büyücüler, diri diri yakılmak üzere dünyevi güçlere (sivil otoriteye) teslim edildiler. Bu yolla ne kadar insanın öldürüldüğü kesin olarak bilinmemekle beraber, Bamberg Piskoposu'nun tek başına 600 büyücüyü yakmış olduğunun iddia edilmiş olması²⁰⁵ bu konuda bir fikir veriyor gibi görünmektedir.

Büyü'ye inanç, Avrupa'da, eğitimli sınıflar arasında zaman içinde azalmıştır. Ancak günümüzde küçük grupların bazan Büyü'yü tatbik ettikleri iddia edilmektedir. Özellikle "ak büyüler" in iyilik düşüncesiyle veya özel seremonilerde iyi niyet gösterisiyle icra edildiği belirtilmektedir. Fakat bunların ortaçağ büyü inancıyla hiçbir ilişkileri yoktur. Çünkü ortaçağ büyü inancı, Black Mass veya Şeytan'a tapınma kültürleriyle iyinin zıddını yapan kötü kimselerin düşüncelerine dayandırılmıştır. Fakat bunların yapıldığına dair özel delilin bulunmadığı; çünkü konu ile ilgili kayıtların tamamen büyücülere kendi kuruntularını isnad eden ön yargılı Engizisyoncular'dan geldiği söylenmiştir. Hatta özgürce verilen veya işkence ile alınan itirafların, aslında Engizisyoncular tarafından yazılmış olduğu da ifade edilmiştir.²⁰⁶

Öyle anlaşılıyor ki ortaçağlarda bazı sapık düşünceli veya Kilise karşıtı kimseler ya da şu veya bu sebepten dolayı cezalandırılmak istenenler; genellikle büyücülükle, Şeytan'a tapınmakla veya dinsizlikle vs. suçlanarak Engizisyon Mahkemeleri'nde yargılanmış ve diri diri yakılmak suretiyle işkenceyle öldürülmüşlerdir. Aslında konumuz doğrudan büyücülük olmamasına rağmen, büyü ve büyücülük hakkında biraz fazla bilgi verişimizin sebebi, büyücülükle Satanizm arasındaki ilişkiyi daha anlaşılır bir şekilde ortaya koymaktır. Burada belki; büyücüler niçin

205 Brandon, DCR, 650.

206 Brandon, DCR, 651.

Şeytan'a veya şeytanî güçlere tapınmışlardır? gibi bir soru akla gelebilir. Kaynaklardan edindiğimiz bilgiler ışığında bu soruyu şöyle cevaplandırmak mümkün olur gibi görünmektedir: İfade edildiğine göre pek çok büyü uygulaması Şeytan'a tapınma ile irtibatlandırılmıştır. Böyle bir uygulamadaki hâkim düşünce ise; belirli bir grup tarafından anlaşılabilen ezoterik (gizli, gizemli) bilgi yoluyla şeytanların ikna edilebileceği ya da büyücünün emirlerini yerine getirmeye mecbur bırakılacağı şeklindedir.²⁰⁷ Aslında burada yapılmak istenen, büyü vasıtasıyla Şeytan'la veya şeytanî güçlerle temas kurarak, bir nevi onların gücünden yararlanmak veya onları kendi emelleri doğrultusunda kullanmaktır. Çünkü büyü'nün; " tabiatüstü güçleri kontrol altında tutma veya yönlendirme yoluyla olayların rotasını istenilen yönde değiştirme amacıyla yapılan bir şahıs veya grup teşebbüsü" şeklinde de tanımlanabileceği belirtilmiştir.²⁰⁸

Bir Katolik Ansiklopedisi'nde de, Satanizm'le büyü arasındaki ilişki, bir yakın akrabalık ilişkisi çerçevesinde değerlendirilmiş ve şu açıklama yapılmıştır:

"Satanizm büyü'nün (magic) yakın akrabasıdır. Aynı şekilde büyücülük de, 'din' olarak Satanizm'in akrabası olmaktadır. Burada gizli olana (mystery) temas etme, görünmeyen dünya ile ilişkiye girme duygusu söz konusudur. Bu ise, dinî duygunun eski (arkaik) formlarından biridir; fakat esas itibarıyla korku ona egemen olmuştur.

Büyücünün bizzat kendisi, Lusifer gibi Tanrı ile özdeşleşme konusunda belirli bir arzu duymaktan uzak değildir. Büyücü bunu gerçekleştirmek için karşı Tanrı (anti-Dieu) durumundaki Şeytan'a sıkça çağrıda bulunur. Bunu da, Karanlıklar Meleşesi gibi, Tanrı'nın gücüyle yarışmak için yapar".²⁰⁹

207 Brandon, DCR, 418.

208 Sharpe, Eric J., 50 Key Words: Comparative Religion, Great Britain, 1971, s. 35.

209 J. Vernet, "Satanisme", CHAD, XIII, 846.

İşte bu ve benzeri düşüncelerden dolayı, büyü uygulaması büyücülük (witchcraft) mesleğini ortaya çıkarmıştır. Böylece büyücülüğün din karşısındaki statüsüne, belirli bir zaman ve yerin hâkim dinî akidesi tarafından karar verilmiştir. Daha aşağı derecedeki rûhi güçleri gerçek veya potansiyel olarak kötü kabul eden herhangi bir dinî gelenek, aynı zamanda onlarla herhangi bir şekilde ilişki kurmayı da kötü görmüştür. Büyücülüğün, özellikle doğru akidenin güçlü olduğu dönemlerde, bir “şeytan-ibadeti” olarak tekrar tekrar tanımlanması buradan gelmektedir. Satanizm’le Büyücülük arasındaki ilişki de işte bu noktada kendini göstermektedir. Gerçekte, kötü olarak bilinen bir güce bile ibadet etmek demek olan Satanizm, din tarihinde ayrı ve başlı başına bir fenomendir. Ancak, belirtmek gerekir ki, büyüün veya büyücülüğün her çeşidini Satanizm’le irtibatlandırmak doğru değildir. Çünkü Şeytan’a tapınma ile irtibatlandırılan büyü, “kara büyü (black magic)” adı verilen ve kötü maksatlarla yapılan büyüdür.²¹⁰

D- Roma Katolik Kilisesi İle Satanizm Arasındaki İlişki

Şüphesiz herhangi bir din veya dinî kurumla, daima dinlerin karşısında ve en uç noktada yer alan Şeytan veya Şeytan’a tapınma (Satanizm) arasında ilişki kurmaya çalışmak veya ilişki olup olmadığını araştırmak, ilk bakışta insana biraz garip gelebilir. Ancak, böyle bir başlık altında bu ilişkiyi araştırmak, konunun kendi akışı içerisinde ortaya çıkmış bir durumdur. Çünkü Şeytan’a tapınmanın, Katolik Hıristiyanlığı’na karşı, değişik zamanlarda aşırı isyankarlar ve müfrit gruplar tarafından gerçekleştirilmiş olduğu söylenmiştir.²¹¹ Diğer bir ifadeyle Satanizm’in, her ne kadar tarihi olarak geçmişte nadiren vuku bulmuş olduğu söylenmiş olsa da, aslında Hıristiyanlığa karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıktığı da bir gerçektir.²¹²

210 Sharpe, age, s. 78-79; Brandon, DCR, 649-651.

211 Pike, ERR, 339.

212 Hinnells, DR, 286.

Bu ilişkinin en açık delillerinden birisi de, Satanistler’in, Katolik Kilisesi’nde düzenlenen Ekmek-Şarap Âyini’ni inkarcı bir tutum içerisinde, hafife alarak, alaycı bir tavırla ve beceriksizce taklit etmiş olmalarıdır. Satanistler’in bu âyinine, kutsal ekmeği de içine alan Black Mass (Şeytan’a tapınma âyini) adı verilmektedir. Fakat bu âyinde -Hıristiyanlık’ta uygun bir şekilde takdis edilmiş- kutsal ekmek bulundurulması, kutsal ekmeği hafife alma amacı taşımaktadır.²¹³ Yine bu âyinde, Hıristiyanlığa ait dinî unsurlardan; takdis edilmiş ekmeği (Eucharist) istihzalı ve inkarcı bir tutum içerisinde bulundurmaya sembolize eden siyah mumlar ve ters çevrilmiş İsa’lı haç vb. de göze çarpmaktadır.

Ayrıca bu ilişkinin en çarpıcı örneklerinden bir diğeri de, J. K. Huysmans’ın “La-Bas” isimli romanının önemli şahsiyetlerinden biri olan, dininden dönmüş bir papazdır. Yukarıda da belirtildiği gibi bu şahıs, Hıristiyanlık’tan ayrıldıktan sonra Satanistler’in lideri gibi hareket etmiş ve Roma Katolik Âyini’nin edebe aykırı, yakışsız ve iğrenç taklidi olan Black Mass’ı icra etmiştir. Belki de ortaçağlardan beri inkarcıların ve büyücülerin icra etmekte suçlandığı Black Mass’ın aynı zamanda Satanistler tarafından da yerine getirilmiş olmasında bu papazın etkisi olmuş olabilir. Böyle bir ilişki Satanistler’in Black Mass’ı tatbik etmelerinin nereden icab ettiğini de kısmen açıklayacaktır.

Roma Katolik Kilisesi ile Satanistler arasındaki ilişkiyi gösteren benzer bir örnek de, Marsilya’lı Gabriel Jogand’dır. Hatırlanacağı gibi Jogand, önceleri bir cizvit kolejinde eğitim görmüş ve daha sonra tarikten ilişkisini keserek bir Bohem hayatı sürdürmeye başlamıştı. Bununla da kalmayıp Roma Katolik Kilisesi’ne ve onunla ilişkili her şeye ve herkese saldırmaya başlamıştı. Hatta dine karşı saldırıları ve şahıslar hakkındaki onur kırıcı yazıları yüzünden, zaman zaman Fransız Mahkemeleri tarafından çeşitli cezalara dahi çarptırılmıştı. Fakat konumuz aç-

213 Pike, ERR, 339.

sından en ilginç olanı ise, Jogand'ın, daha sonra 1881 yılında Mason olmasıdır. Jogand'ın bu tutumu, Masonluk'la Satanizm arasında herhangi bir ilişkinin olup olmadığı hususunu hatıra getirmektedir. Dolayısıyla yeni bir başlık altında, Masonluk'la Satanizm arasında şu veya bu şekilde bir ilişkinin olup olmadığını araştırmamız gerekecektir.

E- Masonlukla Satanizm Arasındaki İlişki

Şüphesiz konumuz Masonluk olmadığı gibi, amacımız da Masonluğun Satanizm'le ilişkisini sorgulamak değildir. Fakat konunun tabii seyri ve geçmişte böyle bir ilişkinin vaki olduğunun belirtilmiş olması ve günümüzde de hâlâ böyle bir ilişkiden yer yer söz edilmesi, konunun objektif bir bakış açısıyla ve yeni bir başlık altında ele alınıp incelenmesi zaruretini ortaya çıkarmıştır. Ancak, Masonluk'la Satanizm arasındaki ilişkiye geçmeden önce, Masonluğun kökeni, ilişkili bulunduğu dinî veya felsefî sistemler ve yarı gerçek yarı efsanevi anlatımlara yer vermenin, konudaki bazı kapalılıkları gidermesi açısından faydalı olacağı kanaatindeyiz.

Stephen Knight'ın eserinde belirtildiğine göre, Masonluğun doğuşunu milattan 4000 yıl önceki bir zamana dayandırmak âdet haline gelmiştir. Dolayısıyla Masonlar'ın üyelik belgelerinde mesela 1983 tarihi, A.S. 5983 olarak gösterilir. Bundan maksat da, Masonluğun Hz. Âdem'le yaşıttır olduğunu veya Masonluğun insanlık kadar eski bir geçmişe sahip bulunduğunu anlatmaya çalışmaktır. Hemen belirtmek gerekir ki, böyle bir tarihlendirme uygulaması Yahudiler'de de görülmektedir.²¹⁴

Bazıları da Mason atalarının Kelt rahipleri veya Kelt büyücülerinin olduğunu (geçmişte bazı Masonlar'ın büyücülükle suçlanmaları belki bu iddia ile bağlantılı olarak değerlendirilebilir!), bazıları da Yahudi münzeviler olabileceğini iddia etmişlerdir. Hatta Rosicrucianizm, Gnostisizm, Kabbala, Hinduizm ve bir sürü dinî, felsefî eski kültürlerden kalma âdet ve

214 Bkz. Zorlu, age, s. 124.

geleneklerin azar azar da olsa Masonluk'ta yerinin olduğu da ifade edilmiştir.²¹⁵

Masonluğun kökenini Hz. Âdem'e kadar götürmeyip Hiram Efsanesi'ne dayandıranlar da vardır. Efsane'ye göre Kral Davut, Kudüs'te "Beyt-i Makdis"i inşa etmek ister. Fakat o, bu inşaatın, o güne kadar bilinen geometrik prensiplerle yapılması arzusundadır. Memleketin her yanından 40 bin amele toplatılır. Bunlara "Mason", yani "duvarcı" ismi verilmiştir. Bu işçilerden üç bin tanesi usta olarak ayrılır ve diğerlerine nezaretle görevlendirilir. İnşaatın başlaması sırasında Davut (a.s) ölür ve inşaatı oğlu Süleyman devam ettirir. Sonradan "Süleyman Mabedi" diye de anılan bu yapıda çalışan ustalardan biri de Adon Hiram Abif'tir. Dul bir kadının oğludur.

Anlatıldığına göre Hiram; maiyetindeki işçileri çırak, kalfa ve usta diye üçe ayırmış²¹⁶ ve hepsine mimarlık bilgilerinin bir kısmını öğretmişti. Çıraklar usta ve kalfaların, kalfalar da ustaların bildiği sırları bilmezlerdi. Çıraklar ücretlerini B, kalfalar J sütunundan, ustalar ise orta hücreden alırlardı. İnşaatın sona ermesine doğru usta olmayı bekleyen üç kalfa gerekli ehliyeti gösteremedikleri için usta yapılmamışlardı. Fakat bunlar mutlaka usta olmak istiyorlardı. Bunun için ustalık sırlarını zorla öğrenmeye karar verdiler. Hiram, bir öğle üzeri mabedi gezmek ve inşaatı kontrol etmek üzere geldiği zaman pusuda bekleyen üç kalfadan birincisi Hiram'ın yolunu Güney Kapısı'nda kesti ve ustalık sırlarını kendisinden sordu. Hiram, "bu sırların ancak çalışma ile elde edilebileceğini" söyledi. Bu cevap üzerine kalfa bir cetvel ile Hiram'ın sol omuzuna vurdu. Tehlikeyi gören Hiram Mabed'in Batı Kapısı'ndan dışarı çıkmak istedi. İkinci kalfa da oradaydı ve o da Hiram'a ustalık sırlarını sordu. Hiram onun isteğini de reddetti. Bunun üzerine ikinci kalfa Hiram'ın sağ

215 Knight, age, s. 21.

216 Masonluğun; daha sonraları da Çıraklık, Kalfalık ve Ustalık şeklinde üç dereceli bir örgüt olarak çalıştığı bilinmektedir. Bkz. Knight, age, s. 10; Hinnells, DR, 127-128.

omuzuna gönye ile vurdu. Hiram bu defa Doğu Kapısı'na yürüdü. Orada da üçüncü kalfa kendisini bekliyordu. Hiram onun da isteğini reddince, kalfa elindeki çekiçle Hiram'ın başına vurarak onu öldürdü. Bu üç katil, Hiram'ı, önce Mabel'in önündeki bir yere gömdüler. Gece olunca da cesedi dağa götürdüler. Orada gömüp mezarının üzerine Akasya dalları diktiler.

Hiram'ın ölümü bütün çalışmaları durdurdu. Her tarafı matem kapladı. Hz. Süleyman da Hiram'ın ölmeden önce ustalık sırlarını tehdit altında açıklamış olmasından endişelenmişti. Zaten Hiram'ın cesedi bulunmadıkça öldürüldüğüne de inanmak mümkün değildi. Bunun için Süleyman, Hiram'ın cesedinin aranmasını ve ceset bulununca söylenecek ilk kelimelerin ustalığın yeni kelimesi, mukaddes sözü olmasını emretti. Yapılan uzun bir araştırmadan sonra, Akasya dallarının da yardımıyla Hiram'ın gömüldüğü yer keşfedildi ve bu sırada "Mac Benah" ve "Moabon" kelimeleri söylendi. Bunlar o andan itibaren ustalığın mukaddes kelimeleri oldu.

Hz. Süleyman, Hiram'ın katillerinin bulunmasını emretmişti. Bunun için bütün Masonlar (duvar işçileri) seferber oldular. Bunlardan Joapert isimli bir mağaraya girip oradaki pınardan susuzluğunu giderirken, Hiram'ın, oraya saklanmış olan katili Abiram onu gördü. Joapert'in üzerine hançerle saldırdı. O da kendini korumak için Abiram'ı öldürdü. Öldürürken de "Nekah" diye bağırdı. Katilin diri olarak yakalanmasını isteyen Süleyman, bu işe çok kızdı. Fakat, Joapert'in kendini müdafaa için onu öldürdüğünü öğrenince müsterih oldu.

Daha sonra Hiram'ın diğer katilleri de yakalandı ve Süleyman onları cezalandırdı. Bunlardan sonra Mabel çalışmaları yeniden başladı. Süleyman, yeni bir "Büyük Mimar Üstat" tayin etti. Ondan sonra, kaybolan kelimenin bulunması için çalışıldı. Nihayet bir mabel harabesinde "Mikap bir taş" üzerinde kaybolan kelime bulundu. Bu kelime, "Kainatın Ulu Yaratıcısı'nın ismi idi. Yani JEHOVA, İbranice Allah!

Hiram Efsanesi'nde sözü geçen işaretler, isimler ve kelimeler Masonluk sembolizminde önemli bir rol oynamaktadır. İşte Masonluğun merasim safahatının, kıyafetlerinin, sembollerinin, derecelerinin ve hiyerarşinin temelleri bu Hiram Efsanesi'nden geldiği söylenmekte veya ona izafe edilmektedir. Modern Masonluğun bu Efsane ile ilgisi sadece bunlardadır.²¹⁷ Bütün semboller Süleyman Mabeli'nin inşasından alınmıştır. Mesela üçüncü derecenin mukaddes kelimesi "Mac Benah" ve "Moabon"dur. Akasya dalı aynı derecenin tanışma nişanıdır. Üçüncü derecedeki üstatların çalıştığı yere, Hiram Efsanesi'nde olduğu gibi, Orta hücre denilmektedir. İlk üç derecenin çalıştığı salon da Süleyman Mabeli'ne göre tanzim edilmiştir. İki taş sütundan sağdakinin ismi Yakın (Jachin), soldakinin ismi Boaz'dır.²¹⁸ Bu sütunlar üzerindeki yarılmış nar şekli Süleyman Mabeli'nin sütunlarında da vardı. Bütün bu malumatı bize Yahudiler'in mukaddes kitabı olan Tevrat vermektedir. Dokuzuncu derecede de reis, "pek muktedir üstat" ismini taşır. Bu tabir, Efsane'deki Süleyman'ı temsil eder. Bu derecenin mukaddes kelimeleri de, Efsane'de bahsedilen Joapert ve Abiram kelimeleridir. Yine bu derecede yürüyüş tarzı, "elinde hançer olduğu halde birkaç hücum adımı" ile yürümektir.

Masonların klasik yardım şekilleri de bu Efsane'den alınmıştır. Zor durumda kalan Mason, "Dul kadının çocukları, bana imdat edin" der. Masonlar'a göre bunun sebebi şudur. "Muhterem üstadımız Hiram ölünce Masonlar onun anasına riayet ettiler ve Hiram kendilerini kardeş te-lakki ettiği için, onlar da Hiram'ın anasını saydılar".

217 Knight da, bu hususa ilgili olarak şöyle demiştir: "...Localardaki törenler genellikle Masonluk tarihinin efsaneleşmiş hikâyeleri üzerine kurulmuştu. Nuh'un Gemisi ve Babil Kulesi, Eski Ahitler'den alınmış lejandlardı. Ne var ki, Hz. Süleyman'ın Mabeli hikâyesi ile ilgili ritüeller -ki bugünkü törenlerin esasını teşkil ediyor- sonradan uydurulmuştu. Fakat Eski Ahitler'de bu Süleyman hikâyesine ait bir lejand olmadığı halde neden bunu seçmişlerdi? Hiç kimse buna tatminkar bir cevap bulamamıştır". Age, s. 28.

218 Bu direkler hakkında I. Krallar, 7/21'de şu bilgiler verilmektedir: "...Ve direkleri mabelin eyvanında dikti; ve sağ direği dikti ve onun adını Yakın (Pekiştirecek) koydu; ve sol direği dikti ve adını Boaz (Kuvvet bunda) koydu". Ayrıca bkz. II. Tarihler, 3/17.

Hiram Efsanesi, çeşitli derecelerin ünvanlarını ve çalışma tarzını da geniş şekilde tesir altına almıştır. Masonik çalışmalar Hiram Efsanesi'ne uygun sözlerle açılıp kapanır. Masonik derecelerdeki terfiler dahi, Efsane'nin bir manada canlandırılışındadır. Mesela, 2. dereceden 3. dereceye terfi sırasında, Hiram'ın öldürülüşü ve cesedinin bulunuşu temsil edilir. 3. dereceden 4. dereceye geçiş ve 9. dereceye terfi sırasında yine Hiram'ın katlinin ve Abiram'ın Joapert tarafından öldürülüşünün mizansenini yapılır ve bundan bazı felsefi sonuçlar çıkarılmak istenir...²¹⁹.

Bu Efsane'nin bütün teferruatıyla anlatıldığı eserde; Masonlar'ın kendi tarihlerinin bu noktadan başladığını ileri sürmekten zevk aldıkları, bunun onlara, mensup oldukları cemiyetin ayrı bir dine benzeyen havasını teyit etmesi bakımından gizli bir gurur verdiği; aynı zamanda mesleklerinin eskiliğini ispat etmiş olduklarını zannettirmekte olduğu ifade edilmiştir. Ayrıca, bu iddiaların kaydı ihtiyatla karşılanması gerektiği, Efsane'de iddia edilen durumlarla bugünkü Masonluğun en ufak bir ilgisinin bile kalmadığı da vurgulanmıştır.²²⁰ Her ne kadar Efsane de olsa, Masonluk hakkındaki bu ayrıntıyı verdikten sonra, Masonluk'la Satanizm arasındaki ilişkiyi ele almak uygun olacaktır.

Yukarıda da ifade edildiği gibi, bizi böyle bir ilişkiyi araştırmaya sevkeden en önemli sebep, aslen Hıristiyan olan ve bir cizvit kolejinde eğitim görmüş bulunan Gabriel Jogand'ın Satanistler'le ilgili çeşitli açıklamalar yaptıktan sonra Mason oluşudur.²²¹ Üstelik Masonluk'la Satanizm arasındaki ilişkiyi gösteren husus sadece Jogand örneğinden ibaret de değildir. Çünkü hatırlanacağı gibi, Satanizm'in tarihçesi verilirken Paladistler-Templier Şövalyeleri ve Satanistler arasındaki ilişkiden söz edilmiş ve Masonluğun da, Templier Şövalyeleri'nin en mükemmel şekli olduğunun belirtildiği²²² kaydedilmişti. Bunların ortak noktalarından

219 Bkz. Gün-Çeliker, age, s. 11-15.

220 Bkz. Gün-Çeliker, age, s. 11.

221 Bkz. Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

222 Zorlu, age, s. 99.

birisi de, bu grupların hepsinin de aynı zamanda Şeytan'a tapınmakla suçlanmış olmalarıydı.

Yine, Masonluk hakkında iddialı ve seviyeli bir araştırma yapmış bulunan Stephen Knight, konu ile ilgili kitabında, "Maskeli Şeytan mı?" başlığı altında bu konuyu ele almakta ve giriş paragrafında şunları söylemektedir: "250 yıldan daha uzun bir süredir, Masonluğun karşısında olanlar, onların yaptığı ibadetleri Şeytan'a tapınma şeklinde değerlendiriyorlar. Amaçlarımdan biri, bu ithamların doğru olup olmadığını bulmaktır..."²²³. Ayrıca Knight, eserinin bir yerinde "JAH-BUL-ON" kavramından hareketle, Masonluk'la Satanizm arasındaki ilişkiye bir anlamda kavramsal olarak şöyle dikkat çekmektedir: "...Yükselme töreninde, Kainatın Ulu Mimarı'nın adı 'Jah-Bul-On' olarak verilir...Jah-Yehova, İbraniler'in tanrısı; Bul-Baal, eski Samiler'in doğurganlık tanrısı olup erotik sihir törenleri ile ilgilidir; On-Osiris, eski Mısırlılar'ın yer altı tanrısı". 16. yy. demonologlarından John Weir de, Baal'ın Şeytan olduğunu; kötülüğü temsil eden bu nesnenin örümcek şeklinde olup biri insan, biri kurbağa, biri de kedi kafası olan üç tane kafası bulunduğunu söylemiştir.²²⁴

Ancak, hemen belirtmek gerekir ki, geçmişte Masonlar'ın Şeytan'a tapınmakla suçlanmış bulunmaları veya bir grup Mason'un aynı zamanda Şeytan'a da tapınmış olması, günümüz Masonları'nın da Şeytan'a tapıyor oldukları anlamına gelmez. Diğer taraftan, geçmişte yapılmış olan bu iddia ve suçlamalar tamamen Masonlar'ı kötülemek ve onları yıpratmak amacına yönelik de olabilir. Çünkü 18. yy'da Masonluk, Avrupa ve Kuzey Amerika'da geniş çapta yayılmış ve o zamandan beri çeşitli gruplara ayrılmıştı. Mesela Masonluk, Avrupa'da radikalleri ve deistleri cezabetmiş ve hem komünist partiler hem de Roma Katolikliği tarafından ge-

223 Knight, Biraderlik: Masonların Gizli Dünyası (terc. Kemal Çiftçi), İstanbul, 1990, s. 208.

224 Knight, age, s. 213.

nel olarak şüphe ile yaklaşılmıştı.²²⁵ İşte böyle bir yaklaşım tarzı onların Şeytan'a tapınmak vs. ile suçlanmış olmalarına sebebiyet vermiş de olabilir. Nitekim Masonlar da, kendilerinin asılsız iddialar yüzünden suçlandıklarını ve bu suçlamaların çok ağır sonuçlar doğurduğunu, Satanizm'in revaçta olduğu ve Masonlar'ın Şeytan'a tapınmakla suçlandıkları 1880'li yıllarda söylemişlerdir. Masonlar'ın bu iddiası üzerine zamanın papası Leo XIII., Vatikan'a bağlı kiliselere yollanmak üzere "Humanus Genuş" adlı bir yazı hazırlamıştı. Masonluğu, Şeytan'ın krallığına bağlı gizli bir örgüt olarak nitelendiren Leo XIII'ten yarım yüzyıl sonra da Yunan Ortodoks Kilisesi, Masonluğun 18. yy. öncesine ait çok tanrılı inanç biçimini geri getirmeyi amaçladığını söylemiştir.²²⁶

Masonlar'ın bu iddia ve suçlamaları kabul etmemelerini bir anlamda tabii gören Knight, şu açıklamayı yapmaktadır:

"Tecrübeli Masonlar'ın anlattıklarından ve sadece bazı Masonlar'ın anlayabileceği türdeki çok gizli metinlerden anladığımıza göre, kendi aralarında bile bu Şeytan'a tapınma olayından açık açık bahsetmezler. Aslında böyle bir şeye de gerek yoktur. Çünkü Masonluk sistemi içinde geçen uzun süreli eğitim, zaten kişinin bu konuyu anlamasını sağlamaktadır..."²²⁷.

Bütün bu açıklamara rağmen, bu noktada ön yargılı olmamak, konuya daha objektif bir tarzda yaklaşmak bilimselliğin bir gereği olduğu gibi, bizi daha sağlıklı bilgiler edinmeye de sevkedebilir. Fakat her şeye rağmen bu iddia ve suçlamaların günümüze kadar gelmiş olması ve günümüz yayınlarında da bu tür iddialara yer verilmiş bulunması, konuyu üzerinde durmaya ve bu iddiaların doğru olup olmadığını araştırmaya değer kılmaktadır. Konuyu bu açıdan gündeme getiren ve günümüzle irtibatlandıran en son örneklerden birisi de, Hulki Cevizoğlu'nun, "Ceviz

225 Hinnells, DR, 128.

226 Knight, age, s. 223 vd.

227 Knight, age, s. 220.

Kabuğu" isimli programına çıkarmış olduğu bir Mason konuşuna hemen hemen aynı soruları sormuş bulunmasıdır. Her ne kadar Cevizoğlu'nun konuşu, söz konusu bu iddiaları kabul etmemiş veya dolaylı cevaplar vermiş olsa dahi,²²⁸ hâlâ bir kısım insanların kafalarında bu tür istifhamların bulunması, yeni yeni istifhamlara sebebiyet verebilecek gibi görünmektedir.

Aslında Masonluk'la Satanizm arasındaki ilişki konusu veya başka bir ifadeyle, Masonlar'ın Şeytan'a tapınmakla suçlanmış olmaları ve konu ile ilgili kaynaklardan edinmiş olduğumuz bilgi ve intibalar, Masonluk'la Hıristiyanlık veya Masonluk'la Kilise arasındaki ilişkiyi hatıra getirmektedir. Çünkü 19. yy'ın sonlarında vuku bulan bazı olaylar; özellikle dinden dönen bazı Hıristiyan din adamlarının önce Satanist olması, sonra da Mason teşkilatına girmiş bulunması, Hıristiyanlık-Satanizm-Masonluk arasında ilişki kurmamızı gerektirmektedir. Hıristiyanlık'la Satanizm arasındaki ilişki daha önce ele alındığından, şimdi de Hıristiyanlık'la Masonluk arasındaki ilişkinin ele alınması, Satanizm konusunun aydınlatılması yolunda bir düğümü daha çözecek gibi görünmektedir.

F- Hıristiyanlıkla Masonluk Arasındaki İlişki

Yukarıda da dikkat çekmiş olduğumuz gibi, konumuzun en önemli isimlerinden biri haline gelen Gabriel Jogand, Hıristiyanlık'tan ayrıldıktan sonra Satanist olduğunu söylemiş ve Satanistler'le ilgili çeşitli açıklamalarda bulunmuş ve daha sonra da, 1881'de Mason olduğunu ilan etmişti. Fakat Jogand'ın Masonluğu uzun sürmemiş ve Masonlar'la kendisi arasında çıkan bir kavga sonucu aynı yıl teşkilatı terketmişti. Nihayet Nisan 1885'te de, âniden "ihtida" ettiğini itiraf etmiş ve eski fikirlerini ve arkadaşlarını da reddetmişti. Çok geçmeden de, St. Merri'deki bir kilisede kendi isteği üzere günah çıkarmış; küçük bir şüphe ve gecikme

228 Bkz. Cevizoğlu, age, s. 9 vd.

döneminden sonra Jogand tekrar Kilise'ye kabul edilmiş ve Kilise ile barıştırılmıştı. İki yıl sonra da Roma'ya gitmiş ve orada Papa Leo XIII. tarafından kabul edilmiş; ayrıca Masonlar'a karşı yapmış olduğu çalışmalarını tasvip görmüş ve kutsanmıştı.²²⁹

İşte Jogand'ın bu gidiş-gelişleri Kilise ile Masonluk arasındaki ilişkiyi akla getirmektedir. Ancak bizim amacımız, detaya inmeden önce, konuyu Satanizm eksenli olarak incelemeyi sürdürmek ve Jogand'ın yaptıklarından hareketle, ne yapmak istediğini anlamaya ve anlaşılır kılmaya çalışmaktır. Daha açık bir ifadeyle belirtmek gerekirse biz, şu sorulara cevap aramaya çalışacağız:

1- Jogand, gerçekten iyi bir Hıristiyan mıydı?

2- Satanist olduğu konusunda samimi mi idi, yoksa Hıristiyanlığa bir tepki olsun diye mi Satanist olmuştu?

3- Satanist olduktan sonra Masonluğa girişi bilinçli bir tercih miydi, yoksa bazı Hıristiyan din adamları ve Kilise tarafından, Masonluğun sınırlarını öğrenmek ve daha sonra da onları ifşa etmek için, kullanılmış mıydı?

4- Mason olduktan sonra neden kısa sürede teşkilattan ayrılmış ve tekrar Kilise'ye dönmüştü?

5- Yoksa Jogand, Kilise ile Masonluk arasındaki bu gidiş-gelişlerinde Kilise'yi kullanıp bu yoldan para kazanmayı ve geçimini sürdürmeyi mi planlamıştı?

6- Jogand, ihtida öncesi yıllarında neden genellikle "Leo Taxil" müstear ismi altında yazılarını yazmış ve gerçek ismini niçin gizlemişti?

İtiraf etmek gerekir ki, bu sorulara tek ve net bir cevap vermek pek de kolay görünmüyor. Ancak, konunun tarihi seyri ve Jogand'ın yazmış

²²⁹ Bkz. Hartland, "Satanism", ERE, XI, 204.

olduğu eserler ve yapmış olduğu ilginç "açıklamalar", onun aslında istismarcı birisi olduğu; Hıristiyanlığı ve Masonluğu istismar ettiği, Kilise'nin de zaman zaman onu istismar ettiği intibasını vermektedir. Çünkü, öyle anlaşılıyor ki Jogand, o dönemde Kilise'nin Masonluğa karşı olan tutumunu çok iyi kavramış ve bunu iyi kullanarak kendisine bu yolla çıkar sağlamıştı. Yani onun amacı çıkar sağlamaktı. Peki Kilise'nin amacı neydi? Muhtemelen Kilise'nin amacı da; Jogand gibileri kullanarak, hem Masonlar'ın gizli hallerini araştırmak hem de bunları açıklamak suretiyle Masonları ve dolayısıyla Masonluğu dindar halk nazarında kötülemek ve Masonluğa girmelerini önlemektir.

Şüphesiz konu ile ilgili kaynaklardan öğrendiğimiz kadarıyla²³⁰ Hıristiyanlık'la Masonluk arasındaki ilişki Jogand'ın Hıristiyanlık'la Masonluk arasındaki gidiş-gelişlerinden ibaret de değildir. Özellikle bu konunun anlaşılması ve aydınlatılmasında eserine sık sık başvurduğumuz ve amaçlarından birinin de "Masonluğun Hıristiyanlık'la bağdaşıp bağdaşmadığını açıklamaya çalışmak" olduğunu söyleyen Stephen Knight,²³¹ söz konusu eserinde, Masonluğun kuruluş safhası hakkında bilgi verirken şöyle demiştir:

"Eldeki sınırlı ve yetersiz belgelere rağmen, Masonluğun kuruluş safhası yine de olağanüstü bir hâdisedir. Bu, aslında birkaç inşaat işçisinden kurulu Katolik işçi loncalarının üretimle ilgisi olmayan, nisbeten soylu meslek sahipleri ve aristokratlar tarafından nasıl elde edildiğinin, komünist dünyanın dışında milyonlarca taraftarlarıyla, dal budak salmış Biraderlik Cemiyetleri hâlinde nasıl Hıristiyanlık dışı gizli bir teşkilata dönüştüğünün hikayesidir..."²³². Ancak, ifade etmek gerekir ki, ortaçağlardaki Hıristiyan Duvarcı Loncaları'nın yarı dinî yarı dünyevî bir orga-

²³⁰ Bkz. Hinnells, DR, 127-128; Knight, age, s. 208-241.

²³¹ Bkz. Knight, age, s. 208.

²³² Knight, age, s. 22.

nizasyona dönüştürülebileceği fikrinin ilk olarak kimler tarafından ortaya atıldığını Mason tarihçiler de bilmemektedir...²³³.

Knight, eserinin bir başka yerinde de şöyle demektedir:

“Hıristiyanlık’la Masonluğun bağdaşabilmesi için aynı Tanrı’ya ibadet etmeleri gerektiğini anlayabilmek için bir ilahiyatçı olma mecburiyeti olmadığı gibi, Mason veya Hıristiyan olmaya da gerek yok. O halde geriye şu basit soru kalıyor: Bu ikisi bağdaşıyor mu? Her ne kadar kendileri aksini söyleseler de, Masonluğun başka bir Tanrı’yu kabul ettiği ve sahte bir din olduğu ispat edilebilirse, tabii ki ikisinin bağdaşamayacağı ortaya çıkar...”²³⁴.

Yine Knight’ın belirttiğine göre, bugünkü Masonlar’ın, duvarcı işçisi seleflerinden devraldıkları yedi temel prensipten yedincisi şöyledir: “Tam bir Hıristiyan kuruluşu. O kadar ki, aslında ‘Eski Ahitler’ dahi, Ortaçağ Roma Katolik doktrinlerinden sızmış açıklamalardı...”

Aslında işçi sendikası niteliğinde olan bir teşkilat böylece kendi gagesinden kopuyor ve Katolik inançlar reform hareketlerinin gölgesinde kalıyordu. Nihayet bilimlerin gelişmesiyle Hıristiyanlık da geri planda kalmış ve bütün gelişmelerden sonra 17. yy’dan geriye yalnız dışa kapalı, gizli bir cemiyet çatası kalmıştır.²³⁵

Buraya kadar verilen bilgiler Hıristiyanlık’la Masonluk arasındaki ilişkiyi daha ziyade inanç nokta-i nazarından ele almaktadır. Ancak, belirtmek gerekir ki bu alıntılar, Hıristiyanlar’ın Masonluğa girmediği anlamına gelmez. Çünkü bütün karşı koymalara ve Leo XIII. gibi bazı Hıristiyan din adamlarının Masonluk aleyhindeki beyanatlarına ve başlatmış oldukları karalama kampanyalarına rağmen, özellikle Avrupa’daki Mason localarının üyeleri arasında çok sayıda Hıristiyan ve önde gelen

233 Knight, age, s. 23.

234 Knight, age, s. 209.

235 Knight, age, s. 25-26.

Kilise mensupları da yer almıştır.²³⁶ Hatta Masonluğun önemli merkezlerinden biri durumunda olan İngiltere’de Anglikan Kilisesi, iki yüz yıldan daha uzun bir süre Masonlar’ın kalesi haline gelmiştir...²³⁷. Masonluk özellikle 18. yy’dan itibaren Hıristiyanlık’tan çok sayıda üye almamış; aynı zamanda bir takım isim ve sıfatları da almıştır. Mesele, konumuzda da sıkça geçen Templier Şövalyeleri, Eski ve Makbul Rit, Rosicruciana Cemiyeti, Malta Şövalyeleri gibi sıfatların tamamen Hıristiyanlığa ait olduğu halde Masonluk’ta da kullanıldığı söylenmektedir.²³⁸

Bütün bu açıklamalardan, Masonluk ile Hıristiyanlığın ayrı şeyler olduğunu; ancak bunun, Masonluk’la Hıristiyanlık arasında ilişki olmamıştır anlamına gelemeyeceği sonucunu çıkarmak mümkündür. Her şeye rağmen, Masonluk’la Masonlar’ı da birbirine karıştırmamak gerektiğini de ifade etmemiz icap etmektedir.

Buraya kadar verilen bilgilerden de anlaşılacağı ve daha önce de işaret edildiği gibi, ortaçağlardan itibaren ve daha sonraki dönemlerde büyücü kadınlar (witches) ve inkarcılar (heretikler) genellikle büyücülük yapmak (witchcraft) ve Şeytan’a tapmakla suçlanmışlardı.²³⁹ Fakat bu büyücü ve inkarcıların gerçekten Şeytan’a tapıp tapmadıklarına dair güvenilir delile hemen hemen hiç rastlanmadığı veya bu konuda çok az delil bulunduğu ifade edilmişti. Daha sonra da, başlangıcı ortaçağlara kadar dayandırılan ve 19. asrın sonlarında Amerika ve Avrupa’nın çeşitli ülkelerinde ortaya çıkan Satanist anlayışın tarihçesi; ilişkili bulunduğu şahıs, kurum, felsefi doktrin, inanç sistemi olabildiğince detaylı bir şekilde ele alınmış ve bir anlamda söz yirminci asrın başlarına getirilmiştir.

Şimdi bu noktadan itibaren, Satanizm’in, yirminci asrın başlarından

236 Knight, age, s. 30-36.

237 Knight, age, s. 217.

238 Knight, age, s. 216-217.

239 Brandon, DCR, 558; Hinnells, DR, 286.

günümüze kadar geçirmiş olduğu safhaları da kaydederek, Satanizm'in tarihçesini tamamlamamız gerekmektedir. Ancak, hemen belirtelim ki, tarihçenin bu kısmında vereceğimiz bilgiler, aynı zamanda "Modern Satanizm" adı da verilen Satanist anlayışın hem tarihçesini hem de önemli ölçüde Satanizm'in içyüzünü ortaya koyacaktır.

Yirminci asrın başlarında, "kara papa" olarak da bilinen Aleister Crowley Satanizm'le irtibatlandırılmıştır. Crowley, kendisini "hayvan" diye isimlendirmesine rağmen Şeytan'ı tanımlamak için "hayat", "sevgi" ve "ışık" kelimelerini kullanmış; bir ara vaftiz olmuş ve bir kara kurbağayı İsa niyetine çarmıha germiştir. Bütün bunlara rağmen onun bir Satanist olmadığı, aksine bir büyücü ve ökkültist olduğu da belirtilmiştir.²⁴⁰

Son dönem veya günümüz Satanist anlayışını önemli ölçüde yansıtan Modern Satanizm'in en büyük hareketi 1960'larda ABD'de başlamıştır. Bu hareketin öncülüğünü, karizmatik şahsiyeti ve heybetli bir görünüşü yanında, kurnaz ve aynı zamanda kabiliyetli bir kişi olan Anton Szandor LaVey yapmıştır. LaVey, 1966'da, San Fransisko'da "Şeytan'ın Kilisesi'ni (The Church of Satan)" kurmuş ve onun başrahibi olmuştur. Onun ve Kilise'nin göstermiş olduğu faaliyetler de medyanın büyük çapta ilgi odağı haline gelmiştir.

11 Nisan 1930'da Şikago'da dünyaya gelen LaVey, Alsas'lı bir soydan geldiğini; Gürcü ve Romen kanı taşıdığını ve büyükannesinin de, Transilvanya'lı bir çingene olduğunu söylemiştir. Yani LaVey, anne tarafından bir çingene kökenine sahip olduğunu belirtmiştir. Onun sahip olduğu bu arka planın, onu ileride üstleneceği role hazırladığı belirtilmiştir. Çünkü onun çingene olan anneannesi, ona Transilvanya'da vampirlerin ve büyücü kadınların efsanelerini aktarmıştır. Diğer taraftan LaVey, beş yaş gibi oldukça küçük sayılacak dönemlerden itibaren "Esrarlı Hikayeler (Weird-Tales)" ve Mary Shelley'in "Frankenstein'i ve Bram Stoker'in "Dracula"sı gibi kitapları okumaya başlamıştır. LaVey;

²⁴⁰ Geniş bilgi için bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 9.

bir aslan terbiyecisi, polis fotoğrafçısı, suç bilimci, artist ve bilimsel hipnotist olarak çalışmıştır. Müzik hayatı beş yaşında başlamış ve bu yıllar boyunca keman, davul (veya trampet), trombon, obua, piano, org çalmış ve çoğunlukla sirklerde kullanılan ve buhar ile çalınan bir çeşit org çalmayı da öğrenmiştir. Diğer bir ifadeyle o, 10 yaşında piano çalmayı öğrenmiş; 15-16 yaşlarında da San Fransisko Balesi Senfoni Orkestrası'nda obua çalmaya başlamış ve daha sonra da şehrin resmi görevli orgçusu haline gelmiştir. Ayrıca LaVey, hayatının önemli bir kısmında bando, tiyatro ve kaval orgu çalmış ve sonra da, modern terkipçi teknolojisinin becerikliliğine sahip olmuştur. Sahip olduğu bu özellik de onun, her çeşit akustik enstrümanın benzerini yapmasını sağlamıştır.

A.S. LaVey, yüksek tahsilini tamamlayamadan okuldan ayrılmış ve Clyde Beatty Sirki'ne bir "kafes oğlanı" göreviyle katılmıştır. Büyük kedilerle meşgul olduğu için bir de hediye almış ve yardımcı antrenör olmuştur. Daha sonra söylediğine göre o, bu sirkte aslanlarla ilgilenirken gizli güç ve büyüyü öğrenmiştir. Bundan böyle, esrarlı (gizemli) şeylerle de ilgilenmeye başlamıştır. Ayrıca LaVey, tekin olmayan (perili ve hortlakların gezindiği) evleri de incelemiştir. 18 yaşında da sirkten ayrılmış, bir karnavala büyücü yardımcısı ve bir kalliope²⁴¹ çalıcısı olarak katılmıştır.

LaVey 1948'de Marilyn Monroe ile tanışmış ve onun akompanisti (pianoda eşlik eden kimse) olarak piano çalmaya başlamıştır. LaVey'in çaldığı müziği işitenlerin halihazırda, onun "okkült (esrarlı)" müziği orkestraya uyarlama, düzenleme ve icradaki büyüsel/müzikal maharetlerine âşına oldukları söylenmektedir. LaVey'in; problem yaratan durumunun üç buutlu bir yansıması olarak, ruhi anormalliklere sahip ve pek çok yönden korkunç derecede aldaticı bir kimse olduğu belirtilmiştir. Aynı zamanda fevkalade bencil birisi olarak o, pek çok kimsenin bir araya getirilemez gördüğü bazı özellikleri kendisinde toplamıştır.

²⁴¹ Çoğunlukla sirklerde kullanılan ve buharla çalınan org.

LaVey, ilk eşi Carole ile 1951’de evlenmiştir. Bu evlilik sonucunda onların, Karla adında bir kız çocukları olmuştur. LaVey, San Fransisko Şehir Koleji’nde kriminoloji incelemiş ve San Fransisko Polis Şubesi ile birlikte bir suç fotoğrafçısı olarak üç yıl çalışmıştır. Görmüş olduğu şiddetten nefret ederek o görevden ayrılmış ve tekrar gece kulüplerinde ve tiyatrolarda org çalmaya başlamıştır. Ayrıca, esrarlı (okkült) konularda bazı grupların oluşmasına da önayak olmuştur. Bu sınıflar arasından bir büyü halkası çıkarmıştır. Bu büyü halkası, LaVey’in tasarlamış olduğu veya Templier Şövalyeleri, Hellfire Kulüp, The Hermetic Order of the Golden Dawn ve Aleister Crowley hakkında bilgi veren tarihi kaynaklardan yararlanarak yeniden ihya ettiği âyinleri icra etmek üzere biraraya gelmişlerdir. LaVey, âyinlerin dramatik etki yapma sanatını öğrenmiş, bundan açıkça zevk almış; al renkli çizgileri olan bir pelerin giyinmiş ve kafataslarını ve diğer acayip objeleri biraraya toplamıştır. Büyü halkası mensupları, aralarına kadın oyuncu Jayne Mansfield ve film yapımcısı Kenneth Anger’i de almışlardır.

LaVey, 1960’da, ilk eşi Carole’u boşamış ve kendisinin Cuma gecesi okkült toplantılarında bir teşrifatçı olarak çalışan, 17 yaşındaki Dianne ile evlenmiştir. Bu evlilikten de, Zeena adında bir kızları dünyaya gelmiştir. LaVey, 1960’tan 1966’ya kadar, kendi seçkin Satanist düşüncesini geliştirmiştir. O, Şeytan’ı, yeryüzünün işlerini idare eden, tabiatta gizlenmiş karanlık bir güç olarak görmüştür. Yine o, insanın gerçek tabiatının bir şehvet düşkünlüğü, gurur, hedonizm ve inatçılık gibi, medeniyetin gelişmesine imkan veren özelliklerden ibaret olduğunu ileri sürmüştür. Ona göre beşer tabiatı (beden) inkar edilmemeli, kutsanmalıdır. Bir kimsenin ihtiyaç duyduğu başarının elde edilmesi yolunda ayak direyenler lanetlenmelidir.

LaVey, 30 Nisan 1966’da, büyü ve büyücülük ilminde en önemli festival olarak bilinen Walpurgisnacht’ta, büyücülerin geleneğine uygun olarak başını traş ettirmiş ve Şeytan’ın Kilisesi’ni kurduğunu ilan etmiş-

tir. O, Şeytan’a ibadet karşılığında “kilise” terimini kullanmanın etkile-yici değerini anlamış ve insanların âyin, merasim ve depdebeli törenlere karşı tabii olarak meyilli olduklarını kurnazca kabul ve itiraf etmiştir. Yine o, hepsi geniş medya takibine maruz kalan Satanik vaftizleri, evlenme merasimlerini ve cenaze törenlerini icra etmiştir. Fakat bütün bunları Şeytan adına yapmıştır. LaVey, Satanist âyinlerinde, kısmen bir leopar derisiyle örtülü, çıplak bir kadını bir sunak (altar) olarak kullanmıştır. Eşi Dianne, kilise’nin başrahibesi olmuştur. LaVey, Dianne’dan doğan kızı Zeena’yı vaftiz etmiştir. Dolayısıyla Zeena, Satanizm’de vaftiz edilen ilk kişidir. İlk eşinden doğan Karla da, Satanizm hakkında üniversite ve kolejlerde konferanslar vermeye başlamıştır.

A.S.LaVey, kendi mensuplarına, kurum karşıtlığını, kendi isteklerine düşkünlüğü ve intikam almanın kişiye vereceği bütün haz çeşitlerini tavsiye etmiştir. Ona göre düşmanlardan nefret edilmeli ve onlar mahvedilmelidir. Seks yüceltilmiştir. O, hayat yükünden kaçıp kafasını dinlemek isteyen kimselerin kullandığını ve tabii yükselişleri başarmak için zorunlu olmadığını söyleyerek, uyuşturucu madde kullanımına karşı çıkmıştır. Aynı zamanda LaVey, kriminal faaliyetlerde kara büyü’nün kullanımına da taraftar olmamıştır. O, Black Mass’ı, modası geçmiş olduğuna inandığı için, âyinlerinin içine dahil etmemiştir.

Şeytan’ın Kilisesi sun’i yer altı odalarında organize edilmiştir. “Baphomet” adı verilen bir keçi kafasını ihtiva eden ve tılsım olarak kullanılan ters çevrilmiş beş köşeli yıldız, aynı zamanda birer sembol olarak seçilmiştir. LaVey, âyinler için büyüsel dil olarak Enoch’un (İdris) dilini²⁴²

242 **İdris’in dili**, Satanik âyinde kullanılan büyüsel dildir. Bu dilin, dilbilgisi kaidelerine uygun bir ses ve söz dizimi kurallarına ait bir temelle Sanskritçe’den daha eski olduğu söylenmektedir. İdris’in dilinin bazı sesler yönünden Arapça’ya ve diğer bazıları yönünden de İbranice ve Latince’ye benzediği kaydedilmektedir. Bu dilin ilk defa 1659’da, meşhur 16. yy. kahini ve Saray astroloğu John Dee’nin biyografisinde basılı olarak ortaya çıktığı ifade edilmektedir. Bkz. LaVey, Satanik Bible, s. 156.

kullanmış ve Crowley tarafından kullanılmış olan Enoch'a ait anahtarları benimsemiştir.

Şeytan'ın Kilisesi, uluslararası bir taraftar topluluğunu cezbetmiştir. Taraftarların pek çoğu orta sınıftan olmakla beraber, onların arasına ökültistler, heyecan arayanlar, meraklılar, ırkçılar ve politik yoldan hak arayanlar vb.leri de dahil edilmiştir. Kilise'nin zirvesinde yaklaşık 25.000 üyenin bulunduğu söylenmiştir. Ancak, yıllar sonra, önceki üyeler bu rakamların abartılmış olduğunu belirtmişlerdir. Taraftarlar arasında, aynı zamanda aktif bir üye olan Jayne Mansfield gibi ünlüler de vardı.

Mansfield'in LaVey ile ilişkisi, Mansfield'in avukatı ve dostu olan Sam Brody'yi ciddi şekilde rahatsız etmişti. Aslında Brody, basına dedi kodu yansıyacağından ve Mansfield'in bundan olumsuz yönde etkileneceğinden korkmuştu. Brody 1967'de, LaVey'i, hakkında, kendisini bir sahtekar olarak yaftalayacak hikayeler yayınlamakla tehdit ederek korkutmaya teşebbüs etmişti. LaVey, kısa süre sonra küçük bir araba kazasına maruz kalan avukat hakkında yapmış olduğu bir beddua ile ona cevap vermiş ve aynı zamanda Brody ile ilişkisini sertleştirmesi için Mansfield'i de uyarıyordu.

LaVey, rivayete göre Haziran 1967'de, Brody'nin bir başka araba kazası yapacağı ve eğer Jayne de onunla beraber olursa, onun da zarar görebileceği önsezişine sahip olduğunu söylemiştir. Jayne bu uyarıya aldırmış etmemiştir. Nitekim Brody 29 Haziran'da bir kamyonla çarpıştığında Mansfield de onunla beraberdi. Hem Mansfield hem de Brody öldürülmüşlerdi. Üstelik Mansfield, boynu vurularak öldürülmüştü.

Film yönetmeni Romen Polanski, LaVey'i, İra Levin'in 1968'de terkedilen, Şeytan'a tapanlar, "Rosemarys baby" adındaki film çevirisi için kiralamıştı. LaVey, Şeytan'ı tasvir etmiş ve Polanski'ye Satanik âyinin detayları hakkında bilgi vermiştir.

LaVey, organize faaliyetlerinin çoğunu kilise mensupları dışındaki-ler üzerine çevirmiş ve kitaplar yazmaya başlamıştır. İşte bu tür faaliyetlerin bir sonucu olarak "The Satanic Bible (Şeytan'ın Kutsal Kitabı)" 1969'da yayınlanmış, onu 1972'de "The Satanic Rituals (Satanist Âyinler)" takip etmiştir. Üçüncü kitabı "The Compleat Witch" ise Avrupa'da basılmıştır.

LaVey'in kurmuş olduğu Şeytan'ın Kilisesi 1975'te, yeni bir Satanik organizasyon olan "Temple of Set (Set Mabedi)"i oluşturmak üzere ayrılanlar tarafından, ciddi bir üye kaybına maruz bırakılmıştır. Ondan önce, Şeytan'ın Kilisesi 1970'lerin ortasında, gizli bir topluluk olarak yeniden organize edilmiş ve sun'i yer altı odalarına dağıtılmışlardır. Merkez San Fransisko'da kalmıştır. Bundan sonra LaVey, uzun süre aktif olamamıştır.²⁴³

Şeytan'ın Kilisesi'nin bir devamı veya bir kolu şeklinde ortaya çıkan Temple of Set de San Fransisko'da kurulmuş ve 1980'lerin ortalarına doğru yüzlerce üyesi olmuştur. Başlıca kurucuları arasında Micheal A. Aquino, Lilith Sinclair (Aquino'nun eşi) ve ABD Başkanlarından Gerold Ford'un eşi Betty Ford (ancak ilk first lady değil) da vardı. Temple of Set, Mısır Tanrısı Set'e (aynı zamanda Seth olarak da bilinir) bağlı başlangıç türünden, kendilerini tanıtmak isteyen bir topluluktur. Bu topluluğun üyeleri Set'i kötü olarak değil, fakat sadece Şeytan'ın prototipi olarak kabul ediyorlardı. Temple topluluğuna göre Set, tekamülün (evrim) bir sonraki seviyesi için üstün zekalı insanlar yaratmak üzere bin yıldan fazla bir zamandan beri insan genetiğini değiştirmiştir. Kısaca belirtmek gerekirse, yirminci yüzyılda üç büyük safha vuku bulmuştur: Birincisi 1904'te, ki o zaman Crowley, "kanun kitabı"nı almıştır. İkincisi 1966'da gerçekleşmiştir. O zaman da Şeytan'ın Kilisesi kurulmuştur. Üçüncüsü de 1975'te meydana gelmiştir. O tarihte de Temple of Set oluşturulmuştur.

²⁴³ LaVey'in hayatı hakkında geniş bilgi için bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 9-18.

Temple of Set'in kurucularından olan Aquino, yazılarında, yalnız "seçilmişler" in veya Temple of Set'in hayatta kalabileceğini bildiren bir vahiy kehanetinde bulunmuştur. ABD Ordusu'nda ihtiyaten saklandığı söylenen ve bir yarbay olan Aquino, II. Dünya Savaşı esnasında Nazi putperest âyinleri uygulamalarına ilgi duymuş, fakat Nazi politikasına sempati duymadığını ifade etmiştir.

Şüphesiz yirminci yüzyılda ortaya çıkan ve özellikle 1970'lerde oluşturulan çok sayıda Satanik grup 1980'lerde feshedilmiştir. Bununla beraber, Satanik faaliyetler Atlantiğin her iki tarafında da yaygın olarak kalmıştır. Bazı uzmanlar, 1980'lerden itibaren yeniden canlanmakta olduklarını belirtmişlerdir. Pek çok organizasyonlarının büyük bir gizlilik içerisinde sürdürülmüş olmasından dolayı Satanizm'in, nerelere ve ne kadar yayılmış olduğunu tahmin etmenin mümkün olmadığı söylenmektedir. Bunun yanında, Satanizm'in, bir nesilden diğerine geçerek geldiğine dair küçük "âile gelenekleri" delil olarak gösterilmiştir. Bazı Satanistler Neo-Nazi organizasyonları veya seks büyü teşkilatları ile irtibatlandırılmışlardır. Yine bazı Satanik grupların da uyuşturucu maddeye, fuhuşa, pornoğrafi ticaretine bulaşmış oldukları ve taşınmaz mal holdinglerine sahip buldukları ileri sürülmüştür. Ayrıca üyeleri arasında beyaz-yakalı profesyonellerin bulunduğu da söylenmiştir.

Yirminci yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıkan ve Satanizm'in tarihçesi ve bazı Satanik grupların iç yüzünü yansıtmaları bakımından kayda değer bir husus da, Michelle Smith ve Lawrence Pazder tarafından "Michelle Remembers (1980)" adı altında anlatılanlardır. Özellikle bu anlatılanların baş kahramanı durumunda olan Michelle Smith, 1954-55'lerde beş yaşında bir çocukken, Victoria, British Columbia'da Satanik âyinlerde yaşamış olduğu dehşeti nakletmiştir. Bayan Smith'i annesi, Satanistler'e teslim etmiş; onlar da onu, âyinlerde canlı bir işaret değneği (gösterge) olarak kullanmışlardır. Smith, hayvanların ve küçük çocukların âyin esnasında öldürülüşüne şahit olmuş, mezarlara konan

tabutlara kapatılmış ve o tabutların içine hayvanlar atılmıştır. Smith, aynı zamanda kült üyelerinin, boynuzları olan bir beyaz erkek heykeline güya can verme teşebbüslerini seyretmiştir. Yine o, kendisine hile ile haç üzerinde def-i hâcet yaptırdıklarını ve Hıristiyan Tanrısı'nı inkar etmesini istediklerini söylemiştir. Smith, âyinler esnasında Şeytan'ı bir ateşten çıkarken gördüğünü; ayrıca kamçısı, yani yılanı benzer kuyruğu ile onun boynuna çarpan ve canını acıtan bir insan-hayvan'ı seyrettiği örnekleri tasvir etmiştir. Bu insan-hayvan'ın parmak uçlarından çıkan ateş o insan-hayvan'ın ağzını doldurmuştur. Yine Smith'in anlattıklarına göre onun pençeye benzer elleri, buhar çıkaran burun delikleri ve acayip ayak turnakları vardı. Ayrıca şekli sürekli değişiyordu ve o, Smith'e, ateşten farklı olarak görünmüştü. Smith bu hâatürlerinden, psikiyatrik tedavi ile ancak 28 yaşında kurtulabildiğini söylemiştir.

Bu son dönem Satanik grupları arasında ve belki de hepsinin en tehlikelisi sayılabilecek küçük Satanik gruplardan da söz edilmiştir. Kendilerine Satanistler adını veren bu küçük Satanik grup üyelerinin âyinsel öldürmeyi ve hayvan kötürüm etmeyi tatbik ettikleri bildirilmiştir. Yine bu tür grupların çocukları ve evsiz kimseleri zorla kaçırdıkları ve onları kurban olarak kullandıkları söylenmiştir. Önceki Satanik grup üyelerinden bazıları da, yine bu çerçevede, canlı kurbanların yüreklerinin çıkarıldığı korkunç âyinleri kaydetmişlerdir. Diğerleri de, kurbanların, öldürülmeden önce cinsi tecavüze uğratıldıklarını; sonra kanlarının içildiğini ve etlerinin de yenildiğini yazmışlardır. Hatta bazı dönemlerde bazı kadınlardan, "en büyük" ve "ideal" insan kurbanı için sık sık çocuk doğurmaları istenmiş ve bu bilfiil tatbik edilmiştir. Nitekim daha önce bu maksatla kendisine çocuk doğurtturulanlardan bazıları, çocuklarının derilerinin kendi gözleri önünde canlı canlı yüzüldüğünü, etlerinin yenildiğini, yakıldıklarını, betondan yapılmış bir yere atıldıklarını ve parça parça edildiklerini ve sonra da Okyanus'a atıldıklarını seyretmek zorunda bırakıldıklarını anlatmışlardır. Hatta âyinde kullanılan bazı âletlerin de o çocukların kemiklerinden yapılmış olduğu belirtilmiştir.

Bazı Satanist gruplar tarafından gerçekleştirilen benzer ve tüyler ürpertici bir hâdise de, bu olayları bizzat yaşayan bir çocuk tarafından anlatılmıştır. 1985'te, Bakersfield, Kaliforniya'da, on yaşında bir erkek çocuk, kendisinin ve diğer 24 çocuğun, yaklaşık 40 civarında yetişkin tarafından kötü bir kilise'ye götürüldüklerini ve o yetişkin kimselerin, Şeytan'a dua okurken çocukların elbiselerini çıkardıklarını söylemiştir. Ayrıca bu çocuklar, yaşayan bir bebeğe çeşitli yerlerinden bıçak saplamaya zorlanmışlar; neticede çocuk öldürülmüş ve parçalanmıştır. Sonra da, o bebeğin kanını içmeye mecbur bırakılmışlardır. Daha sonra, o on yaşındaki çocuk, yetişkinlerin diğer çocuklara tecavüz ettiklerini söylemiştir. Benzer durumlar Kaliforniya'nın her tarafında anlatılmalıdır.

1987 yılında Alberta Royal tarafından, Kanada'lı Atlı Polis'in, çözüme kavuşturulamamış çocuk kaçırma olaylarıyla Satanizm'in ilişkilendirilmesi gerektiğini iddia ettiği yolunda bir rapor yayınlanmıştır. Aynı zamanda Satanistler'in, bazı mezarlık tecavüzleri ve soygunlardan sorumlu olduklarına da hükmedilmiştir. Yine Satanizm, bazı sıkıcı hevi metal rok gruplarıyla ve 13-19 yaşlar arası intihar ve öldürme olaylarıyla da irtibatlandırılmıştır. Ayrıca 13-19 yaşları arasındaki bazı problemlili gençlerin; kendilerini güçsüz veya âileleri, dünya ve Hıristiyan Tanrısı tarafından tamamen terkedilmiş olarak hissettiklerinde açıkça Satanizm'e yöneldikleri tespit edilmiştir. Onların, Şeytan'a sadakatlarını kanıtlamak üzere, kendilerini şiddet fiillerini icra etmeye teşvik eden veya onlardan bunu isteyen gruplara katıldıkları tespit edilmiştir. Bu tür gençler arasında uyuşturucu kullanımı da yaygındır. Âyinsel şiddetin güya kendilerine bir güç duygusu verdiğini belirtmişlerdir.

Yazar Maury Terry, "Ultimate Evil (En Büyük Kötü, 1987)" isimli eserinde, 1970'lerin sonlarında New York civarında terör estiren ve "Sam'ın Oğlu"nu öldürmekle suçlanan David Berkowitz'in, Westchester Country'de etkisini gösteren ve "Son of Sam" cinayetlerini planlayan Satanik bir grubun üyesi olduğunu iddia etmiştir. Terry, bu grubun,

ülkenin her tarafına yayılmış bir şebekeye bağlı olduğunu, ana merkezinin Los Angeles yakınında bulunduğunu ve Charles Manson'un bu grupla ilgilenmiş olabileceğini ifade etmiştir. Rivayete göre bu grup, İngiltere'deki Satanik bir grubun uzantısı veya koludur.

Neo-pagan Büyücüler'in ve neo-paganların, yanlış olarak Satanik faaliyetlerden sorumlu tutulmuş oldukları söylenmektedir. Pek çok organizasyon, medyadaki eğitim programları ve bazı polis teşkilatı mensupları bu tür suçları önlemek için halkla ilişkilerini sürdürmek durumunda kalmışlardır.

Her şeye rağmen Satanik grupların tamamını aynı kategoride değerlendirmemek gerektiğini; mesela, Şeytan'ın Kilisesi ve Temple of Set gibi Satanik dinî organizasyonların, kendi gruplarının şiddete dayalı kanlı kurbanlarına göz yummadıkları, dolayısıyla onların hiçbir şekilde bu tür suçlarla irtibatlandırılmamaları gerektiği belirtilmiştir. Yine bu meyanda, Aquino'ya göre Temple of Set, "makul kişisel çıkarı" ve bir kimsenin kendi akli ve ahlakî kararlarına karşı sorumluluk taşımaması vurgulanmıştır.²⁴⁴

Söz bu noktaya gelmişken hemen belirtelim ki son dönem veya günümüz Satanist anlayışları ortaçağ veya 19. asır Satanist anlayışından oldukça farklı hale getirilmiştir. Dolayısıyla bizim buraya kadar vermiş olduğumuz bilgiler sadece bir tarihçe, bir arka plan niteliğinde olup 20. asır ve günümüz Satanist anlayışları, belli başlı Satanist gruplar, onların temel düşünceleri, inançları, takip ettikleri yol veya yollar, ibadet ve âyinleri, kiliseleri, cemaatleri, kutsal metinleri, söylemleri, kuralları, kendilerine isnad edilen cinayet ve suçlar, sahip oldukları dünya görüşleri vs. bundan sonraki bölümlerde bütün teferruatıyla ve olabildiğince doğru bir şekilde ele alınıp incelenecektir.

244 Satanizm'in tarihçesi hakkında vermiş olduğumuz bu bilgilerin önemli bir kısmı İnternet, <http://www.Satanism.Net/> den alınmıştır.

Ancak, yukarıdaki ifadelerden, son dönem veya günümüz Satanizm anlayışının 19. asır Satanist anlayışı ile hiçbir ilişkisinin bulunmadığı gibi bir anlam da çıkarılmamalıdır. Aslında günümüz Satanizm'inin, 19. asır "Okkült Uyanışı"ndan kalma olduğu söylenmektedir. Daha doğrusu günümüz Satanizm'inin; Okkültizm'in yeniden canlandırılması, önceki asırlarda büyücü kadınlara ve sihirbazlara atfedilen uygulamaların bir taklidi ile Satanizm'in yapay (terkibi) bir "canlandırılışını" içerdiği ifade edilmektedir.²⁴⁵ Şu halde günümüz Satanizm'i; Geleneksel Satanizm, LaVeyan Satanizm veya Modern Satanizm, Left Hand Path, Sinister Path, Order of Nine Angels (ONA), Temple of Set vb. gruplara ayrılmıştır. Günümüz Satanist gruplarının ve düşüncelerinin daha iyi anlaşılabilmesi için bu grupları, görüş ve düşüncelerini teker teker ele alıp incelemek gerekmektedir. Bu anlamda önce Geleneksel Satanizm'den başlamak uygun olacaktır.

245 Hinnells, DR, 286.

İKİNCİ BÖLÜM

**BELLİ BAŞLI
SATANİST GRUPLAR**

BELLİ BAŞLI SATANİST GRUPLAR

Her ne kadar yukarıda pek çok Satanist grubun adından söz edilmişse de, bu bölümde iki önemli Satanist ekol olan “*Geleneksel Satanizm*” ve “*Modern Satanizm*” üzerinde durulacaktır.

I- GELENEKSEL SATANİZM

Geleneksel Satanizm’le ilgili olarak vereceğimiz bilgileri İnternet, <http://www.Satanism.net> / adresinden temin etmiş bulunuyoruz. Bu bilgiler, Geleneksel Satanizm’in önde gelen bir mensubuna aittir. Tarifimizden hiçbir ekleme veya çıkarma yapılmaksızın aynen verilecektir. Ayrıca elimizde konu ile ilgili başka dökümanlar da bulunmaktadır. Dolayısıyla bu bilgiler, başka kaynaklarla da karşılaştırılarak, en doğru bir biçimde verilmeye çalışılmıştır. Bu noktada şu hususun bilinmesi, bu konunun daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır: Her şeyden önce Geleneksel Satanizm; Hıristiyanlığın Şeytan anlayışını, Hıristiyan ahlak ve felsefesini, Hıristiyanlığın hayat ve dünya görüşünü baz alan ve fakat tamamen Hıristiyanlık karşıtı bir görüş ve düşünceye sahip bulunan bir grubun temsil ettiği Satanist anlayıştır. Yani Geleneksel Satanizm, Hıristiyanlığın Şeytan anlayışını, inanç esaslarını, bazı ibadet ve âyinlerini esas alarak onların üzerine bina edilen, fakat tamamen Hıristiyanlığın karşısında yer alan bir anlayışı temsil etmektedir. Dolayısıyla, Geleneksel Satanizm’in daha iyi anlaşılabilmesi için, Hıristiyanlığın Şeytan’a bakışına burada yer vermek gerekecektir.

Hıristiyanlık’ta Şeytan anlayışını ortaya koyabilmek için öncelikle, Hıristiyanlığın kutsal metinlerinin başında gelen Yeni Ahid’e, yani İncil-

ler’e ve diğer kutsal metinlere göz atmak gerekecektir. Aslında Yeni Ahid’in, Yahudiler’in kutsal kitabı olan Eski Ahid’de ortaya konan Şeytan anlayışını genel hatlarıyla benimsemiş olduğu söylenmektedir.²⁴⁶

Yeni Ahid’de, Şeytan’ı ifade etmek üzere, Yunanca karşılık olarak “Satanas” kelimesi kullanılmıştır. Ancak Satan, İngilizce çevirilerde genellikle “Satan (Şeytan)” şeklinde göze çarpmaktadır.²⁴⁷ İlk dönem Hıristiyan yazarları genellikle Satan kelimesini Yunanca’ya muayyen bir takı, yani “the” takısı ile çevirmişlerdir. Böyle yapmakla da Şeytan’ın, Tanrı’nın düşmanı (adversary) olduğunu çok özel bir anlamda belirtmek istemişlerdir. Yani Şeytan’ın, “Tanrı’nın düşmanı” olduğunu vurgulamak için hemen daima “the adversary (düşman)” ifadesini kullanmış ve bununla da, Tanrı’nın düşmanı deyince Şeytan’ın akla gelmesini sağlamışlardır. Şu halde, böyle bir kullanımla, Şeytan’ın en önemli özelliği olan “Tanrı düşmanlığı” veya “Tanrı’ya muhalefeti, başkaldırısı” ön plana çıkarılmıştır.²⁴⁸

Kitab-ı Mukaddes’in Yunanca çevirilerinde Şeytan karşılığında kullanılan kelimelerden birisi de Yunanca “diabolos”tur. Diabolos, “iftiracı bir suçlayıcı” anlamına gelmektedir. Yine Yeni Ahid’de, belki de Şeytan’dan daha fazla kullanılan diğer bir kelime de “İblis”in karşılığı olan “devil” dir. Ayrıca “devil” de “diabolos” tan gelmektedir. Bu kelime ile de, Şeytan’ın “iftiracılık” veya “suç isnad edicilik” vasfı ortaya çıkmaktadır. Bu durumda Şeytan’ın bir özelliği de, insanlara iftira yapmak veya suç isnad etmektir.²⁴⁹ Çünkü, Kitab-ı Mukaddes’teki genel anlatıma göre Şeytan’ın görevi, insan fiillerini veya şahısları, görevli bir me’mur gibi âmire veya krala, düşmanca bir tutum içerisinde rapor edebilmek için insanların kusurlarını arayıp bulmak üzere yeryüzünde dolaşmaktır. Böylece Şeytan’ın fonksiyonu, iyi olan herşeyi desteklemek üzere yer-

246 Bkz. Gordon, “Satan”, DRE, 398.

247 The New Encyclopedia Britannica (TNEB), “Satan”, X, 465.

248 TNEB, “Satan”, X, 465.

249 Barnett, W. F., “Satan”, New Catholic Encyclopedia (NCE), XII, 1094.

yüzünü kontrol eden “Tanrı bakışlarının (nazar)” aksini yapmaktır. Aynı zamanda Şeytan, insanların mutlak iyiliği konusunda alaycı bir tutum sergilemekte, yani insanların mutlak manada iyi olduklarına inanmamaktadır. Bundan dolayı, güya ona, Tanrı’nın yetki ve kontrolü dahilinde ve Tanrı’nın koymuş olduğu sınırlar içerisinde insanları ve fiillerini kontrol etme izni verilmiştir.²⁵⁰

Yukarıda belirtilen kelimelerin dışında Şeytan’a veya İblis’e, Yeni Ahid’de, Beelzebub;²⁵¹ Beliar veya Belial²⁵² da denilmiştir. Şeytan’ın kendine özgü diğer isim veya ünvanları ise; “kötü birisi (şerir)”,²⁵³ “ithamcı”,²⁵⁴ “hasım”²⁵⁵ ve “düşman”²⁵⁶ idi. Luka, 10/17’de o; İsa’ya ve onun talebelerine boyun eğdirilen cinlerin (şeytanların) lideri olarak tavsif edilmiştir. Luka, 10/18’de de; İsa’nın, Şeytan’ı, gökten yıldırım düşer gibi düşerken gördüğü belirtilmiştir. Aynı zamanda o; İsa’yı günaha teşvik eden (iğvacı), kâtil, yalancı; kâtil ve yalancıların babası sayılıyordu.²⁵⁷ Ayrıca o, İsa’nın kendisini yendiği güçlü şahsiyet,²⁵⁸ İsa’nın Haç üzerinde kurban edilmesi ile bertaraf edilmesi gereken dünya prensi²⁵⁹ ve Yahuda İskariyot’u, İsa’yı ele vermek üzere, kışkırtan birisi²⁶⁰ olarak da biliniyordu.²⁶¹

Yeni Ahid’de genellikle Şeytan’dan; kötü ruhların prensi, Tanrı’nın ve İsa’nın -bir ışık meleği şeklini alan ve- zamanla kökleşmiş düşmanı diye de bahsedilmiştir. Onun, bir insanın bedenine girerek, o beden va-

250 TNEB, “Satan”, X, 465; EB, XIX, 1084-1085.

251 Matta, 5/37.

252 II. Korintoslular, 6/15.

253 Matta, 5/37.

254 Yuhanna’nın Vahyi, 12/10.

255 I. Petrus, 5/8.

256 Matta, 13/39.

257 Yuhanna, 8/44.

258 Matta, 12/29.

259 Yuhanna, 12/31; 14/30; 16/11.

260 Yuhanna, 13/2, 27.

261 Barnett, “Satan”, NCE, XII, 1094.

sıtasıyla, insan gibi hareket edebileceği veya insanın hareketlerini yönlendirebileceği de kaydedilmiştir. Hatta buradan hareketle bazı kimsele-re, fiil ve davranışlarından dolayı “Şeytan” dahi denilebilmiştir. Yine Yeni Ahid’de belirtildiğine göre Şeytan, kendisine tâbi olan ikinci derecede şeytanlarla birlikte insanların bedenlerini -onlara acı vererek veya onları hasta yaparak- etki altına alabilir.²⁶²

Dünyevi özellikler açısından Şeytan; Tanrı’nın Krallığı’na muhalif bir krallığın şahsi reisi,²⁶³ “bu dünyanın prensi”,²⁶⁴ insanlığın baş tahrikçisi ve hastalığın, özellikle şeytanlara, cinlere ait tasallut ve tasarrufun ve ölümün başlıca sebebidir.²⁶⁵ Ancak, Yeni Ahid’deki anlayışa göre Şeytan, Tanrı’ya muhalefet etmiş olmasına rağmen, yine de O’nun hükmü altındadır. Hatta bazı durumlarda Tanrı’nın kurtuluş amacına yardımcı bile olur.²⁶⁶ Aynı şekilde Şeytan’ın gücü de zamanla sınırlıdır.²⁶⁷

Vahiy kitabındaki anlatımlara göre, yeniden dirilen İsa gökten, hükmetmek üzere yeryüzüne döndüğü sırada Şeytan, bin yıllığına bir zincire bağlanmış olacaktır. Daha sonra serbest bırakılacak, fakat hemen akabinde de son yenilgi ile yüzyüze gelecek ve ebedi cezaya çarptırılacaktır.²⁶⁸ Daha doğrusu Şeytan’ın, halihazırda gökte kararlaştırılmış bulunan son yenilgisi, İsa’nın gökteki makamından yeryüzüne dönüşü ile birlikte gerçekleşecektir.²⁶⁹ Ancak, cezaya çarptırılacak olan sadece Şeytan değil, aynı zamanda onun kötü ruhları, yani ona tâbi olan diğer şeytanlar da ebedi ateşe mahkum edileceklerdir.²⁷⁰ Bu sebeple kötülüğün şahsi, insanüstü bir güç tarafından temsili fikri, Yeni Ahid düşüncesinin da-

262 Bkz. II. Korintoslular, 11/14; TNEB, “Satan”, X, 465.

263 Matta, 12/24-26.

264 Yuhanna, 14/30.

265 Luka, 13/16; Yuhanna, 8/44.

266 I. Korintoslular, 5/15; II. Korintoslular, 12/7.

267 Gordon, “Satan”, DRE, 398.

268 TNEB, “Satan”, X, 465.

269 II. Selaniklilere, 2/1-12.

270 Matta, 25/41.

imi ve tam bir parçası haline gelmiştir. Mesela İsa'nın, "Şeytan" terimini, Tanrı'nın, İsa'nın Haç üzerinde ölümü ile gerçekleştirmeyi planladığı şeye karşı gelen Petrus için kullanışı, bir engel veya mânia olarak daha eski bir şeytan anlayışına bir atıfta bulunma olarak değerlendirilmiştir.²⁷¹

İlk Hıristiyan yazarları arasında Şeytan'ın şahsiyeti; kötülüğün mahiyeti, kurtuluşun anlamı ve İsa'nın, insanlığı ezeli günahından kurtarmak için kendini Haç üzerinde keffaret olarak verme fiilinin amacı ve faydası tartışmalarında daha geniş bir rol oynamıştır. Bu tür inanç ve tartışmaların arkasında; binlerce yıl boyunca ve Hıristiyanlığın Roma dünyasında yerleşmesinden sonra Şeytan'ın, Âdem'in Adn Cenneti'ndeki günahı yüzünden insanların ruhlarına sahip olma gibi bir hakkı elde ettiği ve bu insanların ancak İsa'nın, Çarmıh'a gerildiği yerde dökülen kanının fidyesi ile kurtulabilecekleri düşüncesi vardır.²⁷² Dolayısıyla bu anlayışa göre İsa, Şeytan'ı ve onun tüm kötülüklerini ortadan kaldırmak için gelmiştir. Her ne kadar Şeytan'ın kötü fiilleri son yargıya kadar devam edecek olsa da,²⁷³ Şeytan'ın kötülüklerini yoketme yetkisi ve gücü prensip olarak İsa'ya verilmiştir.²⁷⁴

Yine ilk ve ortaçağlara ait kilise yazarları; mutlak kudret sahibi, tam tedbirli ve sevgi dolu bir Tanrı tarafından yaratılan ve desteklenen bir dünyada Şeytan gibi rûhî bir varlığın mevcudiyetine inançla ortaya çıkarılan problemleri uzun uzadıya tartışmışlardır. Tabiatüstü bir varlığa inanca karşı 18. yy. isyanının etkisi altında liberal Hıristiyan teolojisi, Kitab-ı Mukaddes'in Şeytan hakkındaki üslubunu lafzi olarak ele almanın bir "düşünme tablosu", insanın dışında ve ondan ayrı olan, fakat insan sahasını derin bir şekilde etkileyen kötülüğün bu dünyadaki hakikat

271 Sayılar, 22/22.

272 Pike, ERR, 338 vd.

273 Romalılara, 16/20; I. Korintoslular, 15/24 vd.

274 Luka, 10/18; Yuhanna, 12/31; Gordon, "Satan", DRE, 398.

ve miktarını ifade etmek üzere girişilen mitolojik bir teşebbüs olarak kabul etmeye meyletmiştir.²⁷⁵

Hıristiyan teologlar, zaman içerisinde, Şeytan'ın dinden dönmüş bir melek olduğu teorisini de geliştirmişlerdir. Bu düşünce, Milton'un "Yitik Cennet"i sayesinde daha iyi bilinir hale gelmiştir.²⁷⁶ Tertullian da Şeytan'a, "Tanrı'nın taklitçisi" adını vermiştir. Yine Şeytan, kibirlenmesi ve Tanrı'nın iyi işlerini kıskanması yüzünden, Tanrı'nın huzurundan kovulmuş olan güçlü bir melek veya baş melek olarak da düşünülmüştür.²⁷⁷

Şeytan'a Hıristiyan gelenek ve sanatında da geniş yer verilmiştir. Dolayısıyla Kilise Babaları, Şeytan'a düşman, iftiracı ve kötü birisi gibi sıfatları isnad etmek suretiyle Yeni Ahid'deki anlatımları ve Şeytan anlayışını aynen benimsemiş veya tekrarlamışlardır. Mesela vaftiz olmak isteyen kimse, geleneksel vaftiz âyininde Şeytan'ı reddetmek zorundadır. Yine Hıristiyanlık'ta kutlanan Ekmek-Şarap Âyini ile Şeytan'ın gücünün kırıldığına inanılmıştır. Çünkü, Hıristiyan teolojisinde İsa, tam bir fidye ödemek suretiyle, insanları Şeytan'ın güç ve tasallutundan kurtarmıştır.

Şeytan, yaklaşık 6. asır civarında Hıristiyan sanatında, minyatür ve renkli duvar resimlerinde (fresklerde) genellikle meleğe benzer bir figür şeklinde gösterilmeye çalışılmıştır. Bununla beraber, ortaçağ sanatında Şeytan çirkin ve dehşet verici bir canavar olarak tasvir edilmiştir. Ayrıca, ahlak oyunlarında o, genellikle insanları aldatan birisi ve İsa'nın düşmanı olarak takdim edilmiştir. Yine o, kendisini gizlemesine, yani belli etmemesine rağmen, gökten düşüşünün bir sonucu olarak, kendisini tasvir edenler tarafından daima topal veya topallıyor olarak tanıtılmıştır. Halk arasındaki "topal şeytan" kullanımını belki de buradan geliyor olabi-

275 TNEB, "Satan", X, 465.

276 Gordon, "Satan", DRE, 398.

277 Pike, ERR, 339.

lir.²⁷⁸ Yine Şeytan, sanat ve edebiyatta bazan acayip bir hayvan, bazan siyah bir erkek, bazan da çabuk etki altında kalabilen erkekleri günaha sevk etmek üzere câzibelerini açan bir kadın olarak da tasvir edilmiştir. Halk tasavvurunda ise Şeytan'ın boynuzları, tırnakları ve kuyruğu vardır. Böyle bir düşüncenin de, Yunan tanrısı Pan'dan²⁷⁹ çıkarıldığı tahmin edilmektedir. Keza halk telakkisine göre Şeytan, yiyip yutabileceği kimseyi aramak üzere dünyayı devamlı dolaşır.

Reformasyon, şeytani güce inançta bazı küçük değişiklikler yapmıştır. Mesela Luther, Tanrı'ya inandığı gibi Şeytan'ın varlığına da kesin olarak inanmıştır. Hıristiyanlık tarihi içerisinde yaklaşık iki yüzyıl veya daha fazla süre boyunca şahsi bir şeytanın varlığı sıkı sıkıya sorgulanmış ve mesela çok yaşlı bir kadın, kötü ruhla (şeytan) bir ilişkisinin bulunduğunu itiraf ettiği için kazığa bağlanıp yakılmış ve çok iğrenç bir şekilde öldürülmüştür. Milton'un "Yitik Cennet"inde bahsettiği Şeytan heybetli bir figürdür, büyük günahkardır. Öyle ki, Faust'un hikayesindeki Me-fisto (cennetten kovulduğu farzedilen yedi şeytandan ikincisi, kötü insan) ona başvurmadan yapamaz.

Ancak, bütün bu anlatılanlara rağmen, 18. yy'da rasyonalistik bir yumuşamanın doğuşu ile, Şeytan'a inanç nüfuzunu kaybetmeye başlamıştır. Fakat Roma Katolik Kilisesi'nde ve pek çok Protestan fırkalarında da bu inanç günümüze kadar devam edegelmiştir. Son yıllarda bu inanç, kötülük probleminin ancak şahsi bir Şeytan faraziyesine dayanarak anlaşılacağı sonucunu çıkaran yazarlar tarafından yeniden canlandırılmıştır.²⁸⁰

278 Barnett, "Satan", NCE, XII, 1094.

279 **Pan**; dağlık Arkadia'da küçükbaş hayvanların, çobanların tanrısıdır. Keçi ayaklı Pan, Hermes'in oğludur. Tanrıların çoğunlukla insan kılığında değil de hayvan kılığında düşünüldüğü ilk zamanlarda Pan da keçi kafalıydı; sonradan bu keçi kafasından sadece boynuzlar ve sakal alınarak, yüzü insan yüzü olmuştur. Geniş bilgi için bkz. Necatigil, Behçet, 100 Soruda Mitoloji, İstanbul, 1978, s. 47; Erhat, age, s. 299-300.

280 Pike, ERR, 339.

Şu halde, Eski ve Yeni Ahid dönemleri arasında geçen devrede kötünün ve kötülüğün temsilcisinin şahıslandırılması şekillenmiştir. Yeni Ahid'de ise, İsa ve havarilerinin ve gerçekte tüm yahudi ve hıristiyan dünyasında, bu dünyanın prensi, hava gücünün prensi, Beelzebub, Belial, günahkar biri, baştan çıkaran vs. olarak tanımlanmış olan bir varlığa, yani Şeytan'a (Satan) veya Düşman'a (adversary) daha kesin olarak inanıldığına dair çok sayıda delil olduğu ve tüm bu gelişmelerde İran etkisinin sezilebileceği söylenmiştir.²⁸¹

O halde, özel olarak Hıristiyanlığın Şeytan anlayışına, genelde ise Hıristiyanlığa; onun hayata bakışına, felsefesine ve onun tebliğcisi ve temsilcisi durumunda olan İsa'ya karşı tavır alan ve dolayısıyla Hıristiyanlığı toptan reddeden Satanist anlayışa Geleneksel Satanizm adı verilmiştir. İşte bu noktada Geleneksel Satanizm'e geçmek uygun olacaktır.

Hıristiyanlık'la Geleneksel Satanizm arasındaki ilişkiyi ortaya koyabilmek için buraya kadar verilen açıklayıcı bilgilerden sonra, gerçek bir Satanist'in ifadelerine göre Geleneksel Satanizm'i ve onunla diğer Satanist gruplar arasındaki farkları şu şekilde belirtmek mümkündür:

A- Geleneksel Satanistlerle Diğer Gruplar Arasındaki Farklar

Esasen Geleneksel Satanist gruplarla, "Left Hand Path" veya "Sinister Path"a mensup olduklarını söyleyen ya da genel olarak Satanist olduklarını iddia edenler arasındaki fark şudur: Geleneksel gruplar kendi üyelerine, kendi kendini geliştirmenin zor ve tehlikeli yolu boyunca gerçeğe uygun olarak rehberlik yapabilmenin yolunu araştırırlar. Bu kendi kendini geliştirmedeki amaç, tamamen "yeni bir birey" meydana getirmektir. Bu yol esas olarak, kendi "seçkinliğini (üstünlük)" ve "hikmeti" araştırma macerasıdır.

Geleneksel Satanistler'e göre insanı gerçek bilgiye ve "Esrarlı (Occült)" türden olan şeyin iç yüzünü kavramaya götüren hiçbir kolay yol

281 Pike, ERR, 338 vd.

yoktur. Dolayısıyla birey, bu zor ve tehlikeli yolda yürümeli ve bir kısım şeyleri kendi kendine başarmasını öğrenmelidir. Bunun dışında bireye gerçek “hikmeti” sağlayabilecek hiçbir “dini merasim”, hiçbir “büyüsel âyin” ve hatta herhangi bir teknik dahi yoktur. Gerçek hikmet ancak ve daima bireyin yıllar boyu sürececek olan şahsi çabasıyla elde edilebilir. Bu bir sentezin; bilinmeyen (karanlık) yanın bir gelişimi ve bireyin varlığının bu yönünün tamamlanması ve böylece komple ve daha gelişmiş bir birey meydana getirmenin sonucudur. Dahası, bu marifeti elde etme vasıtaları esas olarak pratiktir. Yani bu vasıtalar, bireyin; bazı sahte-mistik, sahte-entellektüel “büyüsel âyin”den veya bazı riyakar “üstatların” ayaklarının dibine oturmaktan ziyade, şekil verebilen, karakter geliştiren tecrübeleri “gerçek dünyada” üstlenmesini gerektirir.

B- Geleneksel Satanizmde Yedi Basamaklı Sistem

Geleneksel Satanistler’e göre Satanizm; gerçek şahsi tehlikeyi göze almayı gerektiren bir maceradır. Üyeliğe yeni kabul edilen bireyler bu macerada kendilerini psişik, “akli” ve rûhi yönden, kapasitelerinin son sınırına ve hatta ötesine götürecek gerçek “meydan okuma”ları kabul ederler. İlk başlarda bu macera, bireylerin “gizli” veya “karanlık (bilinmeyen)” yanlarını keşfetmelerini ve ayrıca, “esrarlı” ve büyü ile ilgili tören ve âyinlere açıktan katılmalarını gerektirir. Yeni Aday’ın “Black Mass” gibi Satanist âyinlere önce katıldığı ve daha sonra ona önderlik ettiği bu başlangıç, bireylerin bilinmeyen yanlarını keşfetmelerine, onu yavaş yavaş anlamalarına, bu karanlık yanın daha fazla bilincinde olmalarına ve böylece onu kontrol etmelerine imkan verir. Bu bilinçli yapmanın bir tezahürü, “yedi sayısı ile ilgili sistem” gibi, bir sembolizmdir. Bu sistemde, değişik esrarlı/büyüsel enerjiler, bir uygunluk veya benzerlik yolu ile muayyen şekillerde sembolize edilirler. Bu sembolizm, bahsedilen enerjileri nesnelleştirmelerini ve böylece şuurlu olarak anlaşılma- larını sağlar. Bu, kendi içinde “karanlık” yanın tamamlanmasını mümkün

kılar. Böylece dinamik, bilinçli ve birey tarafından daha ileriye götürülecek bir sentez: bir şahsiyet tekamülü meydana gelir. Bu durumda, bir şeyin iç yüzünü kavrama melekesi kazanılmış olur. Psikolojik terimlerle söylemek gerekirse, “bireyselleşme (individuation)”nin başlatılması gerçekleşir. Bu bireyselleşme, “sinister”²⁸² pratik olarak tecrübe etmeye yol açar. Bu da, daha fazla gelişim, daha fazla karakter inşası demektir.

Bireyin pratik tecrübe, yani meydan okuma türleri sayesinde üstlendiği veya sahip olduğu ve bu şekilde oluşturulan karakter, geleneksel bakış açısıyla “Satanik (Şeytani)”dir. Bu Şeytani karakterde yasaklara ve sınırlayıcı kurallara karşı bir meydan okuma, bir gururluluk ve sonra da Nâsıralı İsa’nın dininin (Hıristiyanlık) hoş görmediği şeylerin bir tecrübesi ve anlaşılması vardır. Nietzsche’ye ait terimlerle söylemek gerekirse, bir “master-morality (üst ahlak)”ın pratik bir yaşanışı vardır. Bu tecrübeler yoluyla oluşturulan şahsiyet, uyuşuk (miskin, kaygısız) çoğunluk içerisinde belirli bir terör/korku meydana getirme ve Hıristiyan ahlakının yumuşaklığı ile oluşturulmuş bu çoğunluktan uzaklaştırma türüdür.

Bununla beraber, bu birey sadece süreci başlatmıştır. Yani bu şekilde tanımlanan ve bu ilk tecrübelerden doğan karakter, Geleneksel Satanistler’in henüz “Adept”²⁸³ adını verebilecekleri bir karakter değildir: Bu karakter, “Kötü Yol”un veya “Pratik Simya”nın yedi safhasından sadece ilk iki safhasını gösterir, ki bu ilk iki safha veya yol, törenler ve bir Satanik grup oluşturma ve o grubu idare etme gibi şeyler yolu ile “Esrarlı” olanla pratik bağlılıktan ibarettir. Yani Geleneksel Satanizm’de yedi basamaklı yoldan ilk ikisini, Satanist törenlere katılma ve bir Satanik grup meydana getirme ve onu idare etme teşkil etmektedir. Bu bir baş-

282 **Sinister**, sözlüklerde uğursuz, meymenetsiz, meş’um, kötü, fesat, tehdit edici gibi anlamlara gelmektedir.

283 **Adept**; usta, erbab, üstat, uzman, mâhir, mütehassis gibi anlamlara gelmektedir.

langıç olup birkaç yıl alır ve bu başlangıç bireylerden kendi çabalarıyla, kendi irade ve azimleriyle başarılı olmalarını ister. Geleneksel Satanistler'e göre -tüm diğer sözde Satanist gruplarda olduğu gibi- para veya dalkavukluk karşılığında verilen hiçbir "büyüsel derece" ya da ünvan yoktur. Bireyler, "büyüsel derecelere" dayanarak ne başarmışlarsa; onlar bunu kendi çalışmaları, takip edilen yolun muayyen bir safhasına uygun düşecek karakter türünü meydana getiren tecrübeleri edinmeleri sayesinde başarmışlardır.

Böylece, bu yolun her bir safhası bireylerin kendi zamanlarında kendi kendilerine üstlenmeleri gereken belirli görevlerle, belirli tecrübelerle irtibatlandırılmıştır. İşte iç vukufu, üstünlüğü, anlayış ve mahareti sağlayan sadece ve sadece bunlardır; hepsi de "esrarlı" ve şahsidir. Her bir safhada ve her bir üye için, Geleneksel Satanist bir grubun yaptıklarının bütünü, tecrübeye dayalı tavsiye sunmaktır. Yani, üyelerine rehberlik yapan grup, kendisi ile gerçek hikmetin elde edilebileceği pratik bir sistem sunar. Bireye düşen görev ise amaca ulaşmaktır.

Geleneksel Satanistler'e göre Satanizm; her şeyden önce gururlu, güçlü, karakterli, anlayışlı (vukuf sahibi) bireyler oluşturmaktır. Öyle bireyler ki, onlar çoğunluğun ötesine geçer ve böylece daha yüksek bir sınıfa teşkil ederler. Gerçek Satanik gruplar boyun eğen, itaat eden, çökmüş, zayıf iradeli müntesipler istemez ve öylelerinin peşine düşmezler. Onlar gerçek, seçkin ve hemen hemen tamamen yeni bir yaratıklar ırkı oluşturmanın yollarını araştırırlar. Şüphesiz bu kolay değildir, gerçekten zordur. Çoğukere de Yeni Adaylar, bu zorluktan dolayı ya da başarmaya karşı temel istek ve arzularının olmaması sebebiyle başarılı olamazlar. Fakat bütün zorluklara katlanma ve başarmada istekli olma durumu, güçlü gâlibiyet meydan okuyuşlarının ve gelişmenin nasıl sağlandığını gösterir. Bunu başaramayanlar ise, oldukları yerde sayar, kendilerini küçük düşürür veya yok olup giderler.

Böylece Satanizm litist'tir, o uzlaşmaz. Ayrıca Satanizm çoğunluğa

göre de değildir. Gerçek Satanizm'in testleri, dayanıklılık denemeleri ve metotları zor ve serttir. Çünkü, ancak bu tür şeyler şahsiyetin doğru şeklini ortaya çıkaracaktır. Bu şeyler daha kolay yapılamaz; daha az zor, daha az tehlikeli de değildir: işin kolayına kaçmak Satanizm'in kendi özünü tahrip etmek demektir.

Âyinler, büyüsel gruplar ve belirli sinister (kötü, karanlık) görevleri üstlenme yolu ile kötülüğün doğrudan tecrübelerini gerektiren bu yolun ilk safhalarından sonra birey daha da ilerler. Bu tür ilk görevlerden birini söylemek gerekirse, bu, insan kurbanını veya Şeytan'a kurban sunmayı gerektirir. İşte bu durumda zorluğu ve tehlikeyi takdir etmek mümkün olur. Yani Satanist çıraqlar, daha fazla tecrübelerle kendilerini dünyayı daha iyi anlamayı başarırlar. Onlar gerçek birer fert olmaya, bilinçli/bilinçsiz, aydınlığın ve karanlığın (kötülüğün) bir sentezine doğru ilerlerler. Bunun bir kısmı, onların birkaç aylığına özel bir görevi üstlenmelerini gerektirir. İnşa edilmiş olan yolun önceki, ilk safhalarının temelleri üzerine bina edilmiş olan bu görevdir ki gerçek bir Adept (Uzman, Üstat) meydana getirir. Bu görev adayın üstatlık veya uzmanlık için üç ay boyunca -genellikle 21 Mart'tan Yaz Gündönümü'ne kadar- tecrit edilmiş bir alanda tek başına yaşamasını, kimseyle birlikte yürümemesini, tutumlu olarak yaşamasını, modern rahatlıktan hiç istifade etmemesini, radyo-telefon-telsiz vb. kullanmamasını, gündelik hayatın gerektirdiği modern "dalgınlıklar, dikkatsizlikler" yapmamasını, kendilerinin inşa etmiş olduğu bir sığınakta yaşamasını gerektirir. (Bununla beraber, son yıllarda bu kurallar biraz yumuşatılmış ve bir çadıra izin verilmiştir). Satanistler'e göre bunun amacı kendi kendilerini ve Tabiat'ı, zihni herhangi bir tarafa çevirmeksizin, tanımlarını sağlamaktır. Bir diğer amaç da, kendi kendilerini ve var olan tabii enerjileri -kitapların, "öğreticilerin" veya teorilerin tarif ettikleri şekilde değil de- bu enerjilerin kendi var oldukları şekliyle bilmektir. Şüphesiz bu çok zordur ve gerçek azim ve kararlılığı gerektirir. Aynı zamanda bu, bireylerin kendi

kendileriyle ve tüm korkularıyla yüzyüze gelmelerini icap ettirir. Nihayet bu, karakterin ve bireylerin şeytanca karar vermelerinin zor bir testidir. Bu korkuya kapılan pek çok birey -geçmiş birkaç son onlu yıllarda- bir müddet sonra grubu terketmişlerdir. Satanist gruplardan ayrılanlar ise bahaneyi veya kurtuluşu, dünyaya ve onun rahatlarına dönmekte bulmuşlardır. Klasik bahaneleri ise, üstatlığı veya uzmanlığı birkaç gün içinde veya belki de tecrit haftalarında gerçek olarak “elde etmiş” oldukları kuruntusudur. Bu, tamamen bir kuruntudan ibarettir. Çünkü ancak böyle zor, tecrid edilmiş bir şekilde yaşayarak, en azından üç ayda gerçek bir uzmanlık kazanılabilir. Tabii olarak Geleneksel Satanistler’e göre, diğer sözde Satanist veya Left Hand Path gruplar, üyelerine/mensuplarına sahte bir “Üstatlık” veya “Uzmanlık” verebilirler. Ya da onların üye veya müntesipleri bu uzmanlığı genellikle bazı sıkıcı, süslü, tamamen anlamsız bir törenden sonra kendi kendilerine verirler.

Geleneksel Satanistler’in yedi basamaklı kötü yollarının üçüncü safhasının sonunu Uzman (Üstat) kendisi belirler. Bu safhaya ulaşmak, genellikle üyeliğe kabulden itibaren 3 ila 6 yıl alır. Bu görev veya Uzman’a uzmanlık verilmesini sağlayan “Derece Âyini”, aynı zamanda uzmanların kendi biricik şahsi Kaderleri’nin farkına varmalarını sağlar. Dördüncü safha ise, her şeyden önce Uzman’ın bu kaderi gerçekleştirmenin yollarını araştırmasından ibarettir. Bu, “dünyaya bir dönüşü”, daha fazla tecrübe kazanmayı; yeni anlayışlar, yeni maharetler meydana getirmeyi gerektirir. Bu durum kendi içinde birkaç yıl alır. Böylece Uzman’ın karakteri gelişir ve derinleşir. Bu aynı zamanda hikmetin başlangıcının başarılması demektir.

Buraya kadar, onların tecrübelerinin/öğrenimlerinin çoğu doğrudan şahsi ve kişisel gelişimleriyle ilgili olmuştur. Artık, aeonic (ölçülemez kadar çok uzun bir zaman dilimi)²⁸⁴ bakış açısı kazanılmıştır. Ve bu

284 **Aeon** (Aion veya Eon); Yunanca, “çağ, devir, zaman” gibi anlamlara gelmektedir. Gnostisizm’de ilâhî âlemleri ifade etmede kullanılan bir terimdir. Yeni Ahid’e göre dünyanın geçir-

bakış açısı, onların bir parçası haline gelir. Yani, onlar daha da gelişir. Bu defa karanlık gücün (accausal) kendisinin doğrudan tecrübe edilmesi yoluyla yeniden gelişir.

Buradan itibaren, daha ileri şahsi gelişme gerçekleşir. Onlar; komple, maharetlere ve çok az kimsenin sahip olduğu bir anlayışa sahip olan oldukça gelişmiş bireyler haline gelirler. Kendilerinde gizli olarak var olan üstün yetenek gücüne nail olurlar. Böylece onlar, hakiki Bay veya Bayan Üstatlar/Hanımlar olmaya doğru adım atarlar. Fakat bu beşinci safhaya ulaşmak en azından on yıl alır. Çoğunlukla da on beş ila yirmi yıldır. Bunun ötesinde ise bir başka safha vardır.

Görüldüğü gibi, Geleneksel Satanistler’in yolu hem zordur ve hem de uzun bir zaman alır. Üyeliğe yeni kabul edilen kişinin Uzmanlığa (Adeptship) ve ötesine doğru seyahati, onun için gerekli hiçbir sır (gizem) sahip değildir. Bu yolculuk gerçekten sadedir. Azmi ve sebatı olan pek çok kimse bu yolculuğu göze alabilir. Fakat çoğunluk ya çok tembel veya çok zayıftır. Aynı şey, Satanik gruplara katılmak için başvuran veya Satanizm’le ilgilenen ekseriyete tatbik edilir. Onlar kolay olanı tercih ederler; kendi kendilerini geliştirmeye hazır değildirler. Bunu kendileri adına yapacak birini tercih ederler. Dahası, onlar esas olarak kendi kapasitelerinin ötesine geçmeye, sinister’i (karanlık gücü) pratik bir yolda gerçekten tecrübe etmeye hazır değildirler. Onlar, sade bir şekilde tehlikesiz, emin, sahte Satanik oyunları isterler. Böylece onlar, Geleneksel Satanistler’in sahte Satanik gruplar adını verdikleri, gösterişçi gruplar tarafından cezbedilirler. Onlar, Satanizm’le irtibatlandırılan sihir’i seven, fakat esas olarak dahilde ve hariçte onun gerçekliğini tecrübe et-

diği devirler demektir. Gnostik geleneklerde Işık âlemini oluşturan bu ilâhî mekânların (Aeonların) sayısı 7, 9, 365 gibi çeşitli rakamlarla ifade edilmekle birlikte, bazı metinlerde bunun sonsuz sayıda olduğu da belirtilmiştir. Işık âlemleri diye adlandırılan bu mekânlarda sayısız ilâhî varlık, ışık varlıkları yaşar. Işık âleminin merkezinde yer alan yüce tanrıyı çevreleyen bütün bu varlıklar, yani Aeonlar ve buralarda ikamet eden ışık varlıklarının bir bakıma yüce tanrının tezahürlerinden ibaret olduğu söylenmiştir. Bkz. Gündüz, age, s. 18.

mekten korkanlardır. Böylece bu gruplar Satanizm'in, "insan kurbanı" gibi şeylere göz yummayacağını sürekli olarak tasdik ettiklerini gösteren ahlakî prensipler yayınlar ve buna kendileri de inanırlar. Aksine, Geleneksel Satanistler karanlık ve gerçekten sinister olduklarını ve insan kurbanını tavsiye ettiklerini söylerler. Yani Geleneksel Satanistler, hem bir karakter inşa eden tecrübe olarak insan kurbanı sunan birey ve genel olarak kendi cinsleri için yararlı olduğuna inandıklarından, insan kurbanına destek olurlar. Çünkü, Geleneksel Satanistler'e göre insan kurbanı, tabiatı gereği değersizleri yok eder ve böylece nesli geliştirir. Tabii olarak, kurban edilecek kimseyi seçmenin uygun yolları vardır. Seçilen her bir kurban, kendilerini kurban edilmeye uygun olarak gösterdikleri için seçilmiş demektir. Onlar "suçsuz, masum" olmadıklarından, asla rastgele seçilmezler.

Geleneksel Satanistler'in, insan kurbanı gibi şeyleri tasdik edişleri, diğer sözde Satanik gruplarca hoş karşılanmaz. Onlara göre diğer sözde Satanik gruplar, Geleneksel Satanistler'in, kendilerini Satanik gruplar gibi iddia ettikleri şeklindeki değerlendirmelerini kesin olarak doğrularlar. Esasında, bu tür gruplar Satanizm'i ya çok az anlamışlar veya gerçek şekliyle hiç anlayamamışlardır. Geleneksel Satanistler'e göre dogma,²⁸⁵ dalkavukluk ve kendi kendini tayin etmiş bir otoriteye birey tarafından bağlılığı (itaat) ihtiva eden Batı'ya ait tutum ve mantalite Satanizm'in anti tezidir.

Geleneksel Satanistler, gerçekte Satanizm'i, tamamen yeni bir tür oluşturmak amacıyla kendini mükemmelleştirmek için bireysel macera

285 **Dogma**; dinlerde vahiy, ilham vb. yollarla ya da kurumlar, konsiller, dinî lider ve önderler gibi şahıslar vasıtasıyla belirlenen dinsel gerçek ve öğretilere dogma adı verilmektedir. Hıristiyanlık'ta kilise tarafından belirlenen ve inananların kabul etmek zorunda oldukları öğretilere dogma denilmektedir. Mesela teslis inancı ve İsa'da insanî ve ilahî tabiatın varlığı konuları birer dogma olarak kabul edilir. Katolik Kilisesi'nde dogma dinî bir hakikattir ve tanrı tarafından vahyedilmiş olduğuna inanılmaktadır. Bkz. Gündüz, age, s. 99.

(araştırma) olarak anlamaktadırlar. Bu macera pratik tecrübeyi gerektirir. Çünkü, onlara göre sadece gerçek tecrübe karakteri ortaya çıkarır. Satanizm'in bireyi kendisine doğru sevkettiği "Öz", yalnız gerçek tecrübe ile ortaya çıkarılabilir. Bu "Öz"; kitaplarla, başka birisinin "öğretileleriyle" veya kelimelerle asla ortaya çıkarılamaz. Hatta kelimelerin kendileri bu "Öz"ü asla gerçek olarak tanımlayamaz. Kelimeler sadece yola işaret eder, onu ima eder ve genellikle sadece onu belirsiz yapmaya hizmet ederler. Aynı yolda, törenler ve yalnız birer vasıta durumunda olan âyinler gibi şekiller vardır. Onlar birer tecrübe vasıtalarıdır; eşyalara sembolize etmek ve böylece şimdiye kadar "gizlenmiş" veya şuuruz ya da içgüdüsel olan şeyleri anlamak, kavramak ve vesayet altına almak içindir. Dahası, bu Satanizm macerası bireyseldir ve onlara göre bireysel olmalıdır. Bu, ihtiyaç duyulan karakterin gücünü tecrübe etme ve bazan yapılan hatalardan ders çıkarma yolu ile bireyin geliştiği anlamına gelir. Ancak, bazı bireyler bu yolda başarılı olamazlar. Çünkü genellikle onların bilgi ve hünerlerinin gerçek seviyeleri, kendi içgörülerinin gerçek seviyesi, kendi kendilerini kontrollerinin ve hâkimiyetlerinin seviyesi hakkında kendilerini kandırmaları sebebiyle başarılı olamazlar. Amaç; kendini kontrol, kendi kendine hâkim olmak, kendini anlamak ve sonra, bu yeni "kişiliğin" de ötesine doğru ilerlemektir, çöküş içinde yuvarlanıp gitmek değildir. Yine amaç; içten geleni, sinister (kötü, karanlık, netameli) istekleri/zevkleri kendi içlerinde bir son olarak teşvik etmek de değildir. Bu tür şeyler kullanılabilir, öğrenilebilir birer vasıta ve daha sonra hâkimiyet yolu ile kişinin özünü aşmasının bir başlangıcıdır.

Geleneksel Satanistler'e göre Satanizm, bireysel bir maceradır. Çünkü o biricik, güçlü, grupların, dogma'nın, ahlakların, bir dinin, bir "üstadın" bazı gösteriş dolu âyinlerinin desteğine ihtiyaç duymayan bireyleri meydana getirmeyi amaçlar. Böylece Geleneksel Satanist gruplar öğüt vermek ve rehberlik yapmak, yol göstermek için vardır. Bireyler bu

maceraya başlamalı ve onlar, sadece onlar bu maceraya devam etmelidirler.

Geleneksel Satanistler, kendilerine çok az kimsenin tâbi oluşunu yollarının oldukça zor olmasına bağlamaktadırlar. Hatta bazıları da bu yola girdikten sonra başarısız olurlar. Aslında onlara göre bu maceralı yol, kendisini takip eden kimseye gerçek Üstatlığa ve ötesine doğru ilerleme şansını sunar. Bu yol, pek çok bireyin sahip olduğu gücü, içinde var olan yeteneği gerçek yapar veya gerçek yapabilir. Böylece de, küçük sayılan muayyen insanî tabiatları anlaşılabilir.

Otuz veya daha fazla yıldır geleneksel grupların yaptığı şey; gerçek Uzmanları ve Bay veya Bayan Üstatları meydana getirebilmek için çalışan sade pratik bir sistem oluşturmaktır. Bir Geleneksel Satanist'in ifadesine göre, onlar bu özü; herhangi bir kimsenin kullanabileceği bir ikisiri, bir "dâhili simyayı" ortaya çıkararak, binlerce yılın bilinçli anlayışından damıttıklarını düşünürler.

Geleneksel Satanistler bu sistemi; tabiatı gereği Şeytânî, Sinister (netameli, kötülük saçan) olarak tanımlamaktadırlar. Bu sistem, Hz. İsa'nın getirmiş olduğu din olan Hıristiyanlığı ve felsefesini bütünüyle bir reddetmedir. Hz. İsa'nın felsefesi ve dini, mesela Nietzsche'nin anladığı gibi, hayat ve tekamül karşıtıdır.²⁸⁶ Geleneksel Satanistler'e göre Şeytan bir ilk örnek (arketip) veya onların meydan okuyuşlarının bir sembolü ve gerçek olan bir şeyin; onların "the accausal (karanlık güçler)" diye tanımladıkları şeyin yeniden sunuluşudur. Yani, Geleneksel Satanistler "karanlık güçleri" -pek çok sözde Satanik grupların yaptığı gibi- sadece kendi akıllarının (veya ruhlarının) bir parçası olarak değil, fakat aynı zamanda onların dışında var olan bireysel akıl (ruh) olarak anlamaktadırlar. Bu karanlık güçler veya "the accausal", bireyler olarak onların dışındadırlar. O karanlık güçler -Geleneksel Satanistler onların bir parçası oluncaya kadar- onların bilinçli kontrollerinin ve hatta gerçek

286 Geniş bilgi için bkz. Aydın, Hüseyin, Metafizikçi Olarak Nietzsche, Bursa, 1984, s. 72-73.

idraklerinin dışındadırlar. Bu, o güçlere bir itaat anlamına gelmez. Fakat daha ziyade, o güçleri hesaba katmak için bireysel bilinçliliğin genişletilmesi, ferdi bilincin geliştirilmesi anlamına gelir. Bu genişleme, gerçek Satanist Bay veya Bayan Üstadı gösteren ve belirleyen şeydir.

Diğer "Satanik" gruplar, eğer onlar düşünce ve kanaatlerinde ciddi ve Büyüleri sadece kendi zayıf zevkleri için kullanmıyorlarsa, karanlık güçlerin sadece insan aklının, bilinçsizliğin veya her ikisinin bir tezahürü olduğunu iddia ederler. Onlar bunu iki sebepten dolayı yaparlar: Birincisi, emniyet içerisinde olmayı istediklerinden; kendi sahte Satanik, sahte entellektüel oyunlarını çoğunlukla şehir emniyet ve âşayişinin olduğu yerlerde oynayabilmeyi isterler. Çünkü bu tür grupların üyeleri gururlu, karakterli, kendilerinin farkında olan bireyler değildirler. Onlar; bir grubun, bir "liderin", ahlakî kılavuzların tesellisine ve Şeytan'ın, bazı anlamsız fetiş,²⁸⁷ sihirbaz, put vs. ile kontrol altında tutulabileceği şeklindeki duygu rahatlığına ihtiyaç duyarlar. Gerçekte bu grupların üyeleri ve liderleri zayıf kimselerdir. Onlar kendi kendilerini disipline etmekten ve hatta kendi kendilerinin efendisi olma isteğinden mahrumdurlar. Onlar; şişirilmiş benliklerini (ego) okşayarak, kendi zayıflıklarını manen veya fikren yükseltmeye devam etmeye razıdırlar.

İkincisi; bu gruplar ve onların üyeleri, Sinister'i (Karanlık Güç) gerçek olarak anlayamazlar. Onlar, karanlık güçlerin esas, esrarlı, kişilik ötesi gücünün ve bu gücün bireyleri nasıl yok edebileceğinin gerçek tecrübesine hiç sahip olamamışlardır. Gerçekte, onlar "karanlık güç"ün kendisi ile, yani hakiki sinister'le gerçekten "bağlantı" kuramamışlardır. Onlar Şeytan'la da gerçek olarak karşılaşmamışlardır. Yine onlar Şeytan

287 Fetiş; sihir ve büyü nesnesi, tılsım veya muska demektir. 16. yy'da Batı Afrika'ya giden Portekizli tacirler orada gördükleri suretleri, sihir-büyü tılsımlarını kendi dillerindeki "feitiço" terimiyle adlandırmışlardır. Latince "factitius"tan gelen bu terim, "sanatla yapılan bir şey" anlamına gelmekte olup Portekizliler'in kendilerince taşınan tılsımlar için kullanılmaktaydı. Sonraki yazarlar bu terimi bütün Afrika dini için kullanmaya başlamışlardır. Fakat bu terim, Afrikalılar'ın dinî yapılarını tanımlamakta yetersiz kalıyordu. Geniş bilgi için bkz. Gündüz, age, s. 129.

gibi olmaya, onunla bir olmaya; “karanlık gücün (accausal)” kendisi ile kaynaşmaya; sinister enerjiler için, accausal’a bir “nexion” olmaya gerçek olarak uğraşmamışlardır. Bu bir-oluş, Uzman’ı (Adept) meydana getiren bir münzevi gibi tek başına yaşayarak, gerçek bir Satanist Bay veya Bayan Üstat yapan, meydana getiren şeydir. Yani, bu bir-oluş gerçek Üstadı ortaya çıkarır. Tabii olarak bu tehlikelidir. Fakat, bireyselliğin (individuation) başarılabilmesi sentezin dışındaki bir senteze ancak onun vasıtasıyla ulaşılabilir. İşte bu “iyi” ve “kötü”nün; “aydınlık” ve “karanlığın” ötesine gerçek bir geçiş demektir. Bu başarı, Esrarlı (Occult) bir türün tüm gerçek başarılarında olduğu gibi, pratik tecrübeden, gerçek bir şahsi bilgiden çıkar. Bunun dışındaki başka bir şey sadece taklit ve yapmacıktır.

Geleneksel Satanistler’e göre diğer gruplar, kendisi ile gerçek Sata-nik karakter oluşturulduğu hakiki tecrübeleri alıp götürmek için, Satanizm’i “aklıştırmeye” (bilimsel bir şekilde düşünmeye ve ifade etmeye) çalışmışlardır. Yine onlar, anlayamadıkları ve kontrol gücüne sahip olmadıkları çekiciliklere düşkün kimselerin zaafiyetleri içerisinde yuvarlanıp dururlar. Onlar Satanizm’i -başka bir “din” gibi- saygın ve güvenilir yapmaya çalışmışlar ve çalışmaya da devam etmektedirler. Onlar hayal kuruyor ve oyun oynuyorlar. Onlar basitçe Satanizm’i bir yeni ve oldukça gelişmiş bireyler meydana getirme vasıtası olarak anlayamazlar.

Hakikatte, gerçek Satanist gerçek hayata katılmak suretiyle amaçları, üstünlük ölçülerini, başkalarının çoğukere geçmeye can attığı mevkii meydana getirir. Hakiki bir Satanist, gerçek hayatta, bir “canavar (yırtıcı hayvan)” gibi olmalıdır. Onlar gerçek hayatta “kâtiler”, “savaşçılar” ve “kânun kaçakçıları” gibi olmalıydılar ve zaman zaman da olmuşlardır. Sahte Satanistler ise -genellikle bazı saçma “âyin” vasıtasıyla- bu tür şeyleri yapar gibi görünmüşlerdir. Satanist, gerçek hayatta netameli (sinister) ve çapraşıktır ve bundan dolayı onlar yeni tecrübeler edinmeye,

hatta sonunda gerçek hikmeti veya yok edilinceye kadar, anlamının daha yüksek seviyelerini elde edinceye kadar devam ederler. Onlar, “Üstünlük” uğruna bu ikisinden birini gerçek olarak yaşayacaklardır. Yani, bir şeyi kendi hayatlarıyla gerçek olarak başaracaklardır. Ayrıca, başkalarını da etkileyeceklerdir. Böylece Satanistler kendi yaşayışları ile bir şekilde, yeryüzündeki karanlık güçlerle “beraber” olacaklardır. Eğer hayatta kalırlarsa, mükafatları kendi başarıları ve elde etmiş oldukları hikmettir. Şayet hayatta kalamazlarsa, en azından kendi hayatları ile bir şey yapmış olacaklardır.

Geleneksel Satanizm hakkında verilen bu bilgilerden sonra, günümüz Satanist grupları içerisinde en etkilisi ve en önde geleni diyebileceğimiz “Modern Satanizm” veya kurucusuna izafeten “LaVeyan Satanizm” de denilen Satanist anlayışı incelemek gerekecektir.

II- MODERN SATANİZM

Modern Satanizm, Satanizm’in tarihçesi konusu işlenirken hayatı ve kişiliği hakkında geniş bilgi verilen Anton Szandor LaVey tarafından kurulan ve organize bir teşkilat haline getirilen Satanist grubun adıdır. Diğer bir adı da “LaVeyan Satanizm”dir.

A- Modern Satanizmin Ortaya Çıkışı

LaVey’i böyle organize bir topluluk meydana getirmeye sevkeden pek çok sebebin olabileceğini onun hayat hikayesinden ve kişiliğinden anlamak mümkün gibi görünmektedir. Bununla beraber, onu böyle bir teşebbüse sevkeden ve konumuz açısından da önem arzeden en açıklayıcı gerekçeyi, LaVey’in “The Satanic Bible” isimli eserine bir takdim yazısı yazmış bulunan Burton H. Wolfe²⁸⁸ ortaya koymuştur. Wolfe, takdim yazısının bir yerinde bu gerekçeyi şu şekilde açıklamıştır:

288 Burton H. Wolfe; “The Hippies, Hitler and the Nazis”; “Teh Devil and Dr. Noxin”; “Pileup on Death Row” ve “The Devil’s Avenger (A.S. LaVey’in bir biyografisi)” gibi eserlerin yazarıdır. Bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 9.

“LaVey, bizim uzun konuşmalarımızdan birinde bir şeyi hatırladı ve şunları söyledi: ‘Ben, Cumartesi gecesi âlem yaparken yarı-çıplak vaziyette danseden kızların arkasından şehvet düşkünlüğü gösteren bazı kimseleri, Pazar sabahı âileleri ve çocukları ile birlikte kilise mahfiflerinde oturmuş Tanrı’nın kendilerini bağışlamasını ve onları şehvi arzularından temizlemesini isterken görüyordum. Ve yine bir sonraki Cumartesi gecesi âlemde veya diğer bazı sefahat yerlerinde tekrar eski hallerine döndüklerini gördüm. İşte o zaman Hıristiyan kilisesinin insanları ikiyüzlülüğe sevkettiğini ve insanın şehvi yapısının ortaya çıkabileceğini ve bu noktada, insan ne kadar temizlenirse temizlensin veya insana doğru yolu gösteren ve insanın kurtuluşunu esas alan herhangi bir din tarafından ne kadar kamçılanırsa kamçılansın, hiç önemli olmadığını anladım’”.²⁸⁹

Gereğesinin ne kadar makul olup olmadığının tartışılması bir yana, LaVey burada önemli bir noktaya temas etmiştir. O da, Kilise’nin veya Hıristiyanlığın insanları ne kadar tatmin edip etmediğidir. Binaenaleyh, Geleneksel Satanizm konusu incelenirken de değinildiği gibi, Modern Satanizm’in ortaya çıkışında da Hıristiyan dünyasında Kilise’ye ve dolayısıyla Din’e karşı bir tavır alış göze çarpmaktadır. Kanaatimizce bu tespit, çalışmamızın sonunda daha sağlıklı bir değerlendirme yapabilmemize katkıda bulunacaktır.

LaVey’in işte böyle bir gerekçeyle yeni bir hareketin öncülüğünü yaptığına işaret eden Wolfe, daha sonra da şu yorumu yapmıştır:

“Bununla beraber LaVey, Hıristiyanlığın ve onun Yahudilik’ten devraldığı mirasının anti tezi olarak hizmet edecek bir din oluşturma yolunda olduğunu o zaman farkedememişti. LaVey’in oluşturmaya teşebbüs ettiği bu din, aslında Hıristiyanlık veya Yahudilik’ten daha eski bir dindi. Fakat böyle bir din asla resmileştirilmemiş, bir düşünce ve âyin bü-

289 LaVey, Satanic Bible, s. 12.

tünlüğü içerisinde düzenlenmemiştir. Ki, yirminci yüzyıl medeniyeti içerisinde bunun gerçekleştirilmesinde LaVey’in rolü olacaktır”.²⁹⁰

Wolfe’un bu sözlerinden de anlaşılmaktadır ki, Modern veya LaVeyan Satanizm, özel olarak Hıristiyanlığa fakat genelde bütün dinlere karşı “alternatif bir din” olarak sunulmak istenmektedir.

LaVeyan Satanizm’in ortaya çıkışı ile ilgili olarak verilen bu bilgilerden sonra, A.S. LaVey’in Şeytan hakkındaki görüş ve düşüncelerine değinmek, onun Şeytan’ı nasıl anladığını bilmek açısından faydalı olacaktır.

B- LaVey’in Şeytan Hakkındaki Görüş ve Düşünceleri

Şüphesiz LaVey, bu konuda kendisine kulak verecek kimselere şöyle seslenmiştir:

“Bana ve bana tâbi olanlara göre Şeytan; kırmızı bir kıyafete bürünmüş, boynuzları ve kuyruğu olan, kendi gerçek sevki tabiielerine uyan günahkar insanları tırmıklamak (dürtmek) üzere elinde saman tırmığı tutan klişeleşmiş (stereotip) bir yaratık olmayıp insanların içyüzünü kavramaya henüz yeni başladıkları karanlık güçlerdir”.²⁹¹

Yine LaVey’e göre Şeytan; dünyevi işlerin işleyişinden sorumlu olan, fakat bilimin ve dinin herhangi bir izahını yapamadığı, tabiatta gizli karanlık bir güçten başka bir şey değildir. LaVey’in Şeytan’ı; “İlerleme ruhu, medeniyetin gelişmesine ve insanlığın ilerlemesine katkıda bulunan tüm büyük hareketlerin telkin edicisidir. O, özgürlüğe götüren isyanın ruhu, özgürlüğe kavuşturan bütün sapıklıkların somut örneğidir”.²⁹²

Kendi topluluğuna hitaben yapmış olduğu bir konuşmasında da şu ilginç açıklamalarda bulunmuştur:

290 LaVey, Satanic Bible, s. 12.

291 LaVey, Satanic Bible, s. 15.

292 LaVey, Satanic Bible, s. 13.

“Her şeyden önce dürüst olalım! Tanrı diye bir şey yoktur. İnsanın kaderi konusunda hüküm verecek veya lanet okuyacak hiçbir ilah da yoktur. Bu ‘Yeryüzü’ dışında Cennet veya Cehennem de yoktur. Yalnız bir kurtarıcı vardır. O da:Sizin kendi aklınız, bedeniniz ve ruhunuzdur. Şeytani Asır üzerimize gelip çatmıştır. Bunu kabul edin, onun avantajından yararlanın ve ‘Yaşayın!’, ki kötü olan geçmişte kalmıştır”.

Buraya kadar verilen bilgilerden LaVey’in, gerek Şeytan gerekse Tanrı konusundaki telakkilerini çok net bir şekilde anlamak mümkündür.

Anton Szandor LaVey, hayatı boyunca “Esrarlı (Okkült)” türden konularla ilgili çok şey araştırmış, fakat onların pek çoğunu tamamen saçma ve anlamsız bulmuştur. Esrarlı şeylerle uğraşmayı sevenlerin çoğu da, sözde Büyücüler’le karıştırılmıştır. LaVey, Büyü konusunda kendisi ile aynı ilgileri paylaşan kimselerle birlikte, 1950’lerde “Büyü Meclisi”ni kurduğunda, o ve beraberindekiler; Büyü Sanatları’nın (Black Arts), karanlık (bilinmeyen) yanın geliştirilmesinde, şahsi gelişmenin ortaya çıkarılması ve kazanılmasında en etkili yol olduğunu keşfetmişlerdir. LaVey’in, Okkült ve Satanik Büyü konusunda sıradan Büyücüler’in pek çoğundan daha fazla şey bildiğini söylemenin mübalağa olmayacağı ifade edilmiştir. O, tüm hayatını “Left Hand Path” a vermiş ve Satanizm’in neden ibaret olduğunu veya ne olduğunu modern tarihte açıklayan ilk kişi olmuştur. Anton S. LaVey, 1966’da (Birinci Yıl), verimli ve yaratıcı Satanistler için bir seçkinler sınıfını, yani Şeytan’ın Kilisesi’ni (The Church of Satan) ortaya çıkarmıştır.²⁹³

Anton Szandor LaVey, 29 Ekim 1997’de ölmüştür. Fakat onun çalışması ve bilgisi - kendi mensuplarına göre- onu ölümsüz yapmıştır. Tespit edebildiğimiz kadarıyla, geride bırakmış olduğu eserler arasında: “The Satanic Bible (Satanizm’in Kutsal Kitabı)”, “The Church of Satan

293 Bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 13-14.

(Şeytan’ın Kilisesi)”, “Satanic Rituals (Satanist Âyinler)”, “The Satanic Witch (Satanik Büyü)” ve “The Devil’s Notebook (Şeytan’ın Not Defteri)” zikredilmektedir.²⁹⁴

LaVey hakkında verilen bu bilgilerden sonra, Modern Satanizm’in ilke ve prensiplerine geçmek uygun olacaktır.

C- Modern Satanizm’in İlke ve Prensipleri

Diğer bir adı da LeVeyan Satanizm olan Modern Satanizm, yukarıda da ifade edildiği gibi, Anton Szandor LaVey’in görüş ve düşüncelerine dayanan ve bizzat LaVey tarafından 1966 yılında kurulmuş bulunan Satanist düşüncenin adıdır. Modern Satanizm hakkındaki bu bilgileri veren Dave Szandor Manson’a göre Modern Satanizm; mesela Geleneksel Satanizm’e nazaran çok daha mantıklı, çok daha tabii ve mevcut hayatı yaşama üzerine dayandırılmış bir düşünce biçimidir. Yani bir nevi, “bir hayat felsefesi”dir. Dolayısıyla Modern Satanizm; tabiatüstü unsurlara veya bir tanrıya inanç ya da Şeytan’a ibadet esasına dayanmayan bir düşünce sistemidir. Bu sistemin dayandırılmış olduğu unsurlar ve sahip olduğu özellikler aşağıdaki şekildedir.

D- Modern Satanizm’in Dayandığı Unsurlar

Modern Satanizm’in dayandığı belli başlı unsurları şu şekilde sıralamak mümkündür:

1- Sembolizm

Sembolizm, Modern Satanizm’in önemli bir kısmını teşkil eder. Zaten bu dine verilen “Modern Satanizm” ismine bir göz atıldığında, bu isimden hareketle, pek çok kimsenin Hıristiyan kutsal kitabında anlatılan Şeytan’a tapmış olduğunu düşünmenin tabii olacağı söylenmektedir.

294 LaVey hakkındaki bu bilgiler, İnternet, The Anton LaVey page-Dr-LaVey ht’den alınmıştır. Ayrıca bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 11-18.

Diğer bir ifadeyle, Modern Satanizm, Hıristiyan kutsal kitabında anlatılan Şeytan'a dair unsurlardan çok şey taşımamaktadır. Öte yandan, Modern Satanistler'e göre Şeytan, Geleneksel Satanizm'in bir unsurudur.²⁹⁵ Fakat Modern Satanizm'de aynı derecede yer alan bir unsur değildir. İşte burası, Modern Satanizm açısından sembolizmin devreye girdiği yerdir. Dolayısıyla bir Modern veya LaVeyan Satanist'e göre Şeytan; kendisine tapınılabilecek, gerçek olarak yaşayan bir yaratık değildir. Daha ziyade kendi arzuları doğrultusunda yaşayan, olayların akışına tâbi olmayan ve kendi fikirlerini kendisi kontrol eden bir kimsenin sembolüdür. Daha açık bir ifadeyle belirtmek gerekirse Şeytan, kendisine tapınılacak bir varlık olmayıp, tamamen bir semboldür. Yine, Şeytan eski İbranice'de "karşı koyan" anlamına geldiğinden, o; Modern Satanist olarak bir kimsenin, toplumsal yaşam tarzına muhalefet etmesini, kendi standartlarına göre yaşamasını ve mesela Amerika'da görevini tam olarak yerine getirememiş gibi görünen Hıristiyanlığa karşı gelmesini sembolize eder. Bir Modern Satanist'in ifadesiyle, hükümetlerin -insanların uyması gereken- kanunları vardır. Fakat Satanist kanunlar, yaşamak için kişiye tek bir yol belirlemez. Bu sebeple Satanistler, kendi hayat tarzlarını seçmekte serbesttirler. Onlara göre herkesin yapması gereken şey de budur.

2- Modernizm

Modern Satanizm'in diğer bir unsuru da modernizmdir. Modern Satanist bilgi üzerinde çaba sarfeder; yeni şeyler ve yeni teknoloji ortaya çıkarmak için zekayı geliştirmeye çalışır. Geleneksel şeyler geçmişte kalmıştır ve artık onlara son verilmiştir. Modern Satanistler'e göre, insan toplumunun tekamülünü gerçekleştirmek ve toplumu daha da ileriye götürmek için harekete geçilmelidir. Onlar, tayin ve tespit edilmiş tek bir değere bağlı kalmayan ve farklı değerlere sahip bulunan daha güçlü

²⁹⁵ LaVey, Satanic Bible, s. 14-24.

bir topluluk meydana getirme gayreti içerisinde olduklarını ifade etmektedirler. Onlara göre, kişilerin hayat tarzları için çok daha fazla hürriyete izin verebilecek, yani göz yumabilecek hiçbir totaliteryan din yoktur.

Modernistler olmaksızın teknolojik alanda hiçbir yere varmak mümkün olmayacaktır. Dolayısıyla Modern Satanistler, her şeyi geliştirmeye devam etmelerinin kendilerinden istendiğini düşünmektedirler. Onlara göre bu konuda kayıtsız veya ihmalkar davranan kimseler; tecrübelerinin ötesinde bilgi yağmuruna tutulacakları ve bastırılacaklarından, yaptıklarının bedelini ödeyeceklerdir.

3- Bireycilik

Bireycilik, her Modern Satanist'in hayatında mevcuttur. Modern Satanizm, her pratisyen ferde değişik gelecek şekilde kurulmuştur. Bu sistemde, birisinin kendisine göre yaşayacağı veya başkalarının acı duyacağı net ahlak kuralları; düsturlar, doğrular yoktur. Bununla birlikte, Modern Satanizm'de "Yeryüzü Kuralları" ve "Satanik Günahlar" vardır. Fakat o kurallar, kişinin kendi belirlenmiş düsturlarına, doğrularına ve düşüncelerine yer verecek sadece birkaç sınırlamadan ibarettir. Modern Satanizm'de dinsel tören (âyin) bir tercihtir. Pek çok Satanist uygulayıcı da onu bir zihinsel hazırlık vs. olarak tatbik eder. Diğer bazıları da Modern Satanizm'in dünya görüşüne ve hayat felsefesine hayranlık duyduklarını ve hayatlarının pek çok şeyini o felsefe üzerine bina ettiklerini belirtmişlerdir.

Modern Satanizm'e göre bireycilik, kişinin kendi düşünceleriyle göze çarpması, tanınması demektir. Bu, bir şeyi kendi kendine yapmak için hayatta önemli bir anahtardır. Bir Modern Satanist bunu şöyle ifade etmiştir:

"Kendini ve kendi düşüncelerini göster ve bırak senin zihin meşguliyetiyle dolu geçen hayatından gerçek sen doğsun!"

4- Ateizm

Modern Satanizm hakkında bilinmesi gereken çok önemli bir şey de, onun ateist bir din oluşudur. Modern Satanist aynı zamanda bir ateisttir. Modern Satanistler'e göre, bazı kimseler ateizmi dinsizlik olarak düşünürler. Fakat onlar ateizmi, "inançsızlık" veya "bir tanrı ya da tanrıların varlığına inanmamak" şeklinde tanımlamaktadırlar.²⁹⁶ Bu sebeple ateizm, Modern Satanizm gibi bir akımı bile içine alabilecek bir kavramdır. Teizm²⁹⁷ ise, yine Satanizm gibi bir akımın, içine düşebileceği diğer bir üst kategoridir. Böylece -onlara göre- bir din ya ateistik veya teistiktir. Aynı zamanda, bir dini inanca sahip olabilecek Agnostikler²⁹⁸ de vardır. Fakat onlar tanrı veya tanrılar konusunda daha fazla kararsızdırlar. Dolayısıyla Agnostisizm, ateizmle teizm arasında bir konuma sahiptir.

Modern Satanist, herhangi bir tanrıya inanmak için bir sebep görmez. Çünkü, ona göre kanıtlanamayan şey hakkındaki bilgi, esas olarak yanlış bilgidir. Eğer tanrı diye bir şey var olsaydı, o, kendi varlığını in-

296 "Tanrı tanımazlık" veya "Dehriye" kavramlarıyla da karşılanan ateizm; Allah'ın varlığını, yani âlemde derunî, hâricî ve üstün bir sebebi inkâr eden felsefî mesleğe verilen addır. Ateizm'in bir sistem olmadığı, fakat pozitif bir takım prensiplerin doğrudan neticesi olarak, bir inkâr olduğu ifade edilmiştir. Yine ateizm; Allah'ı, ruhu, hayatı inkâr ederken, âlemin tesadüfün bir takım kombinezonları ile meydana geldiğini kabul ve iddia eder. Tabiat olaylarının izahında hiçbir sebep tanımaz. Ateizm'in mücadelesi dine, dindara, yüksek inançlara karşıdır. Felsefî temeli ontolojik materyalizmdir. Bkz. Bolay, Süleyman Hayri, Felsefî Doktrinler Sözlüğü, İstanbul 1981, s. 39-40.

297 Teizm; şahsî, zâfî ve âlemin sebebi olan ve âlemden ayrı olan bir Allah'ın varlığına, O'nun insanlar üzerindeki mutlak nüfuz ve kudretine inanan meslektir. Teizm, vahyi inkâr ederek, herkesin kendi aklına tâbi olmasını ileri süren deizmin, Allah ile âlemi bir sayan panteizmin, Allah'ı ve dini inkâr eden ateizmin, çok tanrıcılığı kabul eden politeizmin karşısındadır. Bkz. Bolay, age, s. 283.

298 "Bilinemezcilik" diye de ifade edilen Agnostisizm, Yunanca "Bilinmez" manasına gelen "Agonostos" kelimesinden alınmış bir tabirdir. Sonsuz, ilk sebepler, cevher, eşya ve olayların son gayesi gibi metafizik hakikatları insan zihninin asla bilemeyeceğini ileri süren ve böylece metafiziğe bilinemez diyen sistemlerin adıdır. Buna göre insan zihninin veya aklın reel değeri yoktur. Bu anlayış, görünüşler âleminin ilk ve son sebeplerinin akıl için daima meçhul kalacağına iddia eder. Böyle olunca da agnostisizm, objektif bir bilginin ve metafiziğin imkânsızlığını kabul etmiş olur. Bkz. Bolay, age, s.15-16.

sanlara bir şekilde ispatlardı. O zaman insanlar da ona kesin olarak inanırlardı. Modern Satanistler'e göre, herhangi bir tanrının varlığını gösteren bir delil olmadığına ve dolayısıyla tanrı diye bir varlığın mevcudiyeti imkansız olduğuna göre, bu durumda bir tanrının varlığına körü körüne inanmak ve bir takım kurallara tâbi olmak anlamsızdır! Binaenaleyh, bir Modern Satanist'in kendi kurallarına göre hareket etmesi, ölümden sonraki bir hayat ve bir tanrı için değil de, hayat ve kendisi için yaşaması onu daha fazla memnun ve tatmin edecektir. Modern Satanistler'e göre hayat bu hayattır.²⁹⁹ Onu yaşamamanın zamanı tam şimdidir. Ölümden sonraki bir hayat ispatlanmamıştır. Tekrar söylemek gerekirse, varlığı ve doğruluğu kanıtlanmadığı sürece, onunla ilgili olarak verilen bilgiler de yanlış demektir.

5- Hedonizm, Naturalizm ve Hümanizm

Modern Satanizm'in diğer birkaç unsuru arasında Hedonizm, Naturalizm ve Hümanizm yer almaktadır. Hedonizm, kişinin hayatta yapmış olduğu şeyleri kendisi için yapmış olmasıdır. Bu manada kişinin kendi öz mutluluğu, yani yaptıklarından haz duyması başta gelen bir önceliklidir. Naturalizm, esasen tüm varlıkların tabii olarak yaratılmış olduklarına inanmak demektir.³⁰⁰ Bu, modern bilime de uygunluk arzeder. Dolayısıyla

299 Bu düşünce tamamen Dehrielerin mantığına uygundur. Dehrielerin hayat hakkındaki telakkileri Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatılmaktadır: "Hevasını (kötü duygularını) tanrı edinen ve Allah'ın bir bilgiye göre sapırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eristirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız? Dediler ki: Hayat ancak bu dünyada yaşadığımızdır. (Kimimiz) ölürtüz, (kimimiz) yaşarız. Bizi ancak zaman helak eder. Bu hususta onların hiçbir bilgisi de yoktur. Onlar sadece zannediyorlar" (Câsiye, 45/23-24).

300 Aslında **Naturalizm**, yani Tabiatçılık; tabiatın başka hiçbir realite ve değer kabul etmeyenlerin savunduğu doktrin adıdır. Felsefe tarihinde müstakil bir meslek ve doktrin halinde pek görülmeyen Naturalizm, daha çok materyalizm ile beraber bulunur veya bazan materyalizm yerine kullanılır. Çünkü, daha çok varlıkların sebepleriyle uğraşan ve tabiatın başka bir sebep (illet) ve müessir kabul etmeyen Naturalizm, varlıkların esasıyla meşgul olarak ruhî ve maneî müstakil bir cevherin varlığını inkâr eden Materyalizm ile esasta mutabiktir. İkisi de tabii

la teizmi ıspatlamaya çalışmak yanlıştır. Humanizm de, esas olarak, insanoglundun engin bilgisi ve diğer varlıklar üzerindeki gücünden dolayı, insanlığın hayatın en st şeklini yaşadığı ve her bireyin kendi hayatları için tabiatüstü varlıklara dayanmayan hedefleri takip ettiği şeklindeki bir hayat felsefesidir. şu halde Modern Satanistler'e göre Naturalist anlayış da, Hümanist anlayış da ateizme uygun düşmektedir.³⁰¹

Modern Satanizm'in dayandığı unsurları bu şekilde belirttikten sonra burada, Modern Satanizm'de 9 ilkeye yer vermek gerekecektir.

E- Modern Satanizmde Dokuz İlke

Anton Szandor LaVey tarafından oluşturulan ve "The Satanic Bible" isimli kitabında yer almış bulunan 9 Satanic İlke aşağıdaki şekildedir:

- 1- şeytan; yasak yerine müsamahayı temsil eder.
- 2- şeytan; dinsel hayaller ve boş umutlar yerine canlı varlığı temsil eder.
- 3- şeytan; iki yzly bir şekilde kendini aldatma yerine saf hikmeti temsil eder.
- 4- şeytan; nankör kimselere boş yere gösterilen sevgi yerine, onu hakedenlere karşı şefkat ve sevecenliği temsil eder.
- 5- şeytan; öbür yanağını evirme³⁰² yerine intikam almayı temsil eder.
- 6- şeytan; ruhsal vampirlere ilgi yerine, sorumluya karşı sorumluluğu temsil eder.

atst ve eşyayı izahta tecrübe dışı (transcendant) hiçbir prensip kabul etmezler ve bütün manevi varlıkları ve değerleri tabiata irca ederler. Bkz. Bolay, age, s. 197-198.

301 Dave Szandor Manson'a ait olan bu bilgiler, İnternet, LaVeyan Satanizm, html'den alınmıştır.

302 Burada, Hz. İsa'nın, Matta, 5/39'da geçen şu sözüne atıfta bulunulmaktadır: "Fakat ben size derim: Kötüye karşı koma ve senin sağ yanağına kim vurursa, ona ötekini de çevir".

7- şeytan; insanı, tamamen başka bir hayvan gibi -bazan daha iyi, oklere de dört ayak üzerinde yürüyenlerden daha kötü olarak- temsil eder. Çünkü insan, "tanrı tarafından kendisine bahşedilen rûhî ve aklı gelişme ile" tüm hayvanların en kötüsü olmuştur.

8- şeytan; hepsi de fizikî, zihnî veya heyecan uyandıran zevke götürdüğünden, tüm sözde günahları temsil eder.

9- şeytan; tüm bu yıllar boyunca onu işlerlikte tuttuğu için, kilisenin (şeytan'a uyanlar cemaatinin) en iyi arkadaşı olmuştur.³⁰³

F- Modern Satanizmde Sevgi ve Nefret Anlayışı

Modern Satanizm'de "Dokuz İlke" arasında yer alan; "Satanizm, nankrlere karşı boş yere heder edilen sevgi yerine, onu hakedenlere karşı şefkatlı olmayı temsil eder" sözlerinden hareketle Modern Satanizm'de sevgi ve nefret anlayışı şöyle açıklanmıştır:

Herkesi sevmek mümkün değildir; bunu yapabileceğini dşnmek de saçmadır. Eğer siz herkesi ve her şeyi severseniz, o takdirde tabii seçim güçlerinizi kaybeder ve iyi bir karakter ve kaliteye hükmetme yok-sulu olup gidersiniz. Eğer herhangi bir şey çok özgürce kullanılırsa, o gerçek anlamını yitirir. Bu sebeple Satanist, sizin sevginizi hakeden kimseleri güçlü bir şekilde ve tam olarak seveceğinize, fakat dşmanınıza öbür yanağınızı asla evirmeyeceğinize inanır.

Sevgi, insan tarafından hissedilen en şiddetli duygulardan birisidir; sevginin karşıtı ise nefrettir. Kendinizi rastgele sevgi duymaya zorlamak hiç tabii değildir. Eğer siz herkesi sevmeye çalışırsanız, siz sadece sizin sevginize layık olan kimselere karşı duygularınızı azaltmış olursunuz. Bastırılmış nefret duygusu pek çok fizikî ve duygusal rahatsızlığa sebebiyet verebilir. Kin ve nefretinizi onu hakedenlere karşı serbest bırakmayı öğrenerek siz, kendinizi bu kötücül duygulardan temizler ve hapsedil-

303 Bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 25.

miş nefretinizi sevdiğiniz kimseler üzerinden çekip almaya ihtiyaç duymazsınız.

Dünya tarihinde hiçbir büyük “sevgi” hareketi olmamıştır ki sayısız derecede insanın ölümünü kuşatmış olmasın. Biz onların o insanları, ne kadar çok sevdiklerini farzetmeliyiz! Şimdiye kadar yeryüzünü dolaşan her iki yüzlü kimse sevgi ile bel veren maddi imkanlara sahip olmuşlardır!

Her iki yüzlü dindar, düşmanlarını sevdiğini iddia eder. Hatta yanlış yaptıkları zaman bile o, “Tanrı’nın onları cezalandıracağını düşünerek, kendi kendisini teselli eder. Kendi kendilerine, düşmanlarından nefret etmeye ve onlara hakettikleri şekilde davranmaya muktedir olduklarını kabul etmek yerine, onlar şöyle derler: “O hususta, sırf Tanrı’nın inayeti için ben gideceğim” ve onlar için “dua edeceğim”. Böyle doğru olmayan benzerlikler göstererek niçin kendimizi rezil edelim ve küçük düşürelim?

Satanizm, gaddarlık ve vahşilikle eşanlamlı olarak düşünülmüştür. Bu, sırf insanlar hakikatle yüzyüze gelmekten korktukları için böyledir ve hakikat, insanların tamamen iyi kalpli veya bütünüyle sevgi dolu olmadıkları şeklindedir. Satanist, sırf sevmeye de nefret etmeye de gücü yeter olduğunu kabul ettiği için, nefret dolu olarak kabul edilmiştir. Tam aksine Satanist, âyinsel ifade vasıtasıyla kinini açığa vurabildiği için o, sevgiye, sevginin en derin şekline çok daha fazla muktedirdir. Duymuş olduğu nefret ve sevgiyi dürüst bir şekilde kabul ve itiraf etmede, bir duyguyu diğeriyle karıştırmak yoktur. Siz bu duygulardan birini tecrübe etmeksizin, bütünüyle diğeri tecrübe edemezsiniz.³⁰⁴

G- Yeryüzünün On Bir Satanik Kuralı

Yine Satanistler’in, önceden bilmeleri ve günlük hayatta tatbik et-

304 LaVey, Satanic Bible, s. 64-65.

meleri gereken birtakım esaslar, “Yeryüzünün Onbir Satanik Kuralı” adı altında ve maddeler halinde şöyle sıralanmıştır:

1- Size sorulmadığı sürece fikir beyan etmeyin veya tavsiyede bulunmayın.

2- Sıkıntılarınızı başkalarına -onların sizin sıkıntılarınızı dinlemeyi istediklerinden emin olmadıkça- anlatmayın.

3- Başkasının evinde veya yatacak yerinde bulunduğunuzda, ya ona saygı gösterin ya da bir daha oraya gitmeyin.

4- Eğer bir misafir sizin evinizde sizi kızdırırsa, ona insafsızca ve acımasızca davranın.

5- Size, beraber olma sinyali verilmediği sürece, kimseye seksüel teklifte bulunmayın.

6- Bir başkasına yük olmadığı ve o kişi yardım çağrısında bulunmadığı sürece, size ait olmayan şeyi almayın.

7- Eğer arzularınıza ulaşmak için onu başarılı bir şekilde kullandıysanız, o zaman büyüünün gücünü kabul edin; eğer büyüü başarı ile tatbik ettikten sonra onun gücünü inkar ederseniz, elde ettiğiniz her şeyi kaybedersiniz.

8- Kendinize konu edinmediğiniz veya sizi ilgilendirmeyen bir şey hakkında şikayette bulunmayın.

9- Küçük çocuklara zarar vermeyin.

10- Size saldırmadıkları veya yiyecek temin etmede ihtiyaç duymadığınız sürece, diğer hayvanları öldürmeyin.

11- Açık alanda yürürken kimseyi rahatsız etmeyin. Eğer birisi sizi rahatsız ederse, ondan buna son vermesini isteyin. Eğer son vermezse, o kimseyi öldürün!

Görüldüğü gibi Satanizm’de günlük hayatta uyulması gereken bazı davranış kuralları önceden belirlenmiş olduğu gibi; yapılmaması gere-

ken bazı davranışlar da “Satanik Günahlar” olarak şu şekilde ifade edilmiştir:

H- Modern Satanizm’de Dokuz Satanik Günah

Modern Satanizm’de, Dokuz Satanik İlke ve Yeryüzünün Onbir Kuralı’na ilaveten, şu dokuz davranış veya özellik de günah sayılmaktadır:

1- Ahmaklık: Ahmaklık, Satanik Günahlar Listesi’nin başında gelir. O, Satanizm’in başlıca günahıdır. Ayrıca, ahmaklığın üzüntü verici bir şey olmaması da çok kötüdür. Cehalet bir şeydir, fakat Satanist topluluk ahmaklık konusunda günden güne başarılı olmaktadır. Ahmaklık, insanlar onlara ne söylerlerse onları aynen kabul etmeye ve razı olmaya bağlı bir şeydir. Medya, sadece kabul edilebilir olmakla kalmayıp aynı zamanda beğenilen bir hal olarak, ince bir ahmaklığı artırır. Dolayısıyla Satanistler, çeşitli hile ve ustalıklar yoluyla bazı şeyleri görmeyi öğrenmeli ve aptal olmak işlerine gelmemelidir.

2- Gösterişçilik: Boş poz son derece sinirlendirici olabilir ve bu, Küçük Büyü’nün belli başlı kurallarına uygun değildir. İçinde bulunduğumuz günlerde parayı tedavülde tutmak ahmaklığa denk bir durumdur. Nimetlere ister nail olsun ister olmasın, her insan kendisini büyük bir tablo gibi hissedecek şekilde tasarlanmıştır.

3- Tekbencilik: Tekbencilik Satanistler için çok tehlikeli olabilir. O, reaksiyonlarınızı, tepkilerinizi ve hassasiyetlerinizi muhtemelen sizden daha az uyum sağlayan biri üzerinde yansıtmaktır. Tekbencilik, sizin kendilerine tabii olarak göstermiş olduğunuz nezaket ve saygıyı aynı şekilde insanların da size göstermesini bekleme yanlıştır. Zira onlar bunu yapamayacaklardır. Onun yerine Satanistler, “Başkaları sana nasıl davranıyorsa sen de onlara öyle davran” darb-ı meselini tatbik etmeye çalışmalıdırlar. Bu, pek çoğumuz için bir görevdir ve herkesin sizin gibi olduğu şeklindeki rahat bir kuruntuya girmemeniz için devamlı uyanık olmayı gerektirir. Söylenmiş olduğu gibi, belirli ütopiyalar bir... filozoflar

ulusunda ideal olacaktır, fakat maalesef (veya belki de Makyevalist bakış açısıyla iyi ki) biz Satanistler o noktadan uzağız.

4- Kendi Kendini Aldatma: Bu, “Dokuz Satanik İlke” içerisinde yer alır. Fakat burada tekrar edilmeye değer. Kendi kendini aldatma, başka bir önemli günahdır. Biz, bizden oynamamız beklenen roller de dahil, bize takdim edilen kutsal ineklerden hiç birine sadakat ve tazim göstermemeliyiz. İçine girilmesi gereken tek kendini kandırma zamanı, onun şaka olduğu ve farkında bulunduğu zamandır. Fakat o zamanda bu, kendi kendini kandırma değildir.

5- Avama Benzeyiş: Bu apaçık bir Satanik tutumdur. Eğer size tamamen fayda sağlayacaksa, bir kimsenin isteklerine tâbi olmak uygundur. Fakat, somut olmayan bir varlığı size zorla kabul ettirmeyi isteyen ayak takımına sadece aptallar tâbi olur. Bunun anahtarı, pek çok kimsenin saçma arzuları ile köle haline getirilmek yerine, bir efendiyi akıllıca seçmektir.

6- Görüş Noksanlığı: Yine bu da bir Satanist için pek çok üzüntüye sevk edebilecek bir şeydir. Siz, kim ve ne olduğunuzu asla unutmamalısınız ve sizin gerçek varlığınızın, sizin için ne gibi tehlikelere sebebiyet verebileceğini göz önünde bulundurmalısınız. Bizler, tarihi tam şimdi her gün yaşıyoruz. En geniş tarihi ve sosyal tabloyu daima hatırd tutunuz. Ki bu, hem Küçük ve hem de Büyük Büyü için önemli bir anahtardır. Örneklere bak ve eşyaları, parçaları koymak istediğin yere göre birlikte yerleştir. Avam baskılarıyla etki altında kalma. Bil ki sen, dünyanın geri kalanlarından tamamen başka bir seviyede çalışıyorsun.

7- Geçmiş Gelenekleri Unutmak: Farkında ol ki bu, insanların bir şeyi “yeni” ve “farklı” olarak kabul etmeleri konusunda beyin yıkama anahtarlarından birisidir. Yani, hakikatte bir zamanlar o, geniş çapta kabul görmüş fakat şimdi yeni bir ambalaj içerisinde sunulmuş olabilir. Bizden, “bir şey icad edenin” dehasından hayran hayran söz etmemiz ve

orijinal (özgün) olanı unutmamız beklenir. Bu, elden çıkarılması mümkün olan bir topluluğun ortaya çıkmasına sebep olur.

8- Amaca Zararı Dokunan Gurur: Modern Satanizm'e göre gurur önemli bir kelimedir. Gurur, sizin, bebeği banyo suyu ile kapı dışarı etmeye (sokağa atmaya) başladığımız noktaya kadar önemlidir. Satanizm'in bu konudaki kuralı şudur: Eğer gurur sizin için yararlı olursa, büyüktür. Fakat o, sizin için yararlı olmaktan çıktığında ve siz bir köşede kendi kendinize acı duymaya başladığımızda ve takip edilecek yegane yol, "üzgünüm, ben bir hata yaptım, keşke bir yolunu bulup da biz uzlaşsaydık (ödün verseydik)" sözünü söylemek olduğunda, o zaman gururlu davranın.

9- Estetik Noksanlığı: Bu, denge faktörünün fiziki tatbikidir. Estetik, Küçük Büyü'de önemlidir ve geliştirilmelidir. Âşıkardır ki hiç kimse klasik güzellik ölçüleri sebebiyle para koleksiyonu yapamaz ve zamanın çoğunu bu paraları tüketici bir toplumda harcamaktan alıkoyacak şekilde düzenleyemez. Fakat güzellik ve denge için "göz" temel bir Satanik vasıttır ve bu göz de en büyük büyüsel tesiri elde etmek için kullanılmalıdır. Göz, hoş olduğu farzedilen şey değil, bizzat hoş olan şeydir. Dolayısıyla estetik şahsi bir şeydir, bir kimsenin kendi tabiatının yansıtıcısıdır. Fakat inkarı mümkün olmayan, evrensel olarak herkes tarafından kabul edilen hoş ve âhenkli görünüşler vardır.

Modern Satanizm ve kurucusu Anton Szandor LaVey hakkında bilinmesi gerekenler anahatlarıyla bunlardır. Bu noktada, "Order of Nine Angels'a (ONA)" ait olduğu belirtilen, Satanizm'in 21 Hedefi'ni, Modern Satanizm'deki bazı kurallara benzerlik arzettiğinden, burada maddeler halinde vermek, konu bütünlüğü açısından, yerinde olacaktır.

III- SATANİZM'DE 21 HEDEF

Conrad Robury'nin "The Black Book of Satan" isimli kitabında yer aldığı belirtilen 21 Satanik Hedef aşağıdaki şekilde tespit edilmiştir:

1- Acınacak şeye veya güçsüzlüğe saygı duyma, çünkü onlar güçlüyü hasta yapan bir hastalıktır.

2- Daima kendi gücünü test et, çünkü başarı gücün içinde yatar.

3- Mutluluğu gâlibiyette ara, fakat asla barışta arama.

4- Kısa süreli bir dinlenmeden yararlanmak, uzun süreli olandan daha iyidir.

5- İnsanlara bir orakçı gibi yaklaş, çünkü bu şekilde sen tohum ekeceksin.

6- Hiçbir şeyi ölümüne dayanamayacağı kadar sevme.

7- Kum üzerine değil, bilakis kaya üzerine bina inşa et ve bugün veya yarın için değil, fakat daha uzun süre için plan yap.

8- Daha fazlası için çalış, çünkü fetih hiçbir zaman tamamlanmamıştır.

9- Ve boyun eğmek, teslim olmaksansa ölümü göze al (öl).

10- Sanat eserlerini değil fakat ölüm kılıçlarını taklit et, çünkü büyük sanat onda yatar.

11- Kendini, yine kendinin üzerine yükseltmeyi öğren, böylece sen her şeyin üstesinden gelirsin.

12- Yaşayanların kanı, yeni yetişenlerin tohumu için iyi gübre olur.

13- Kafataslarının en yüksek piramidi üstünde duran kimse daha öte-leri görebilir.

14- Sevgiyi bertaraf etme, bilakis onu bir sahtekar gibi ele al, fakat daima doğru ol.

15- Büyük olan her şey acı (keder) üzerine bina edilmiştir.

16- Sadece ileriye değil, fakat yukarıya doğru da çalış, çünkü büyüklük en yücede yatar.

17- Kırıp bozan ve aynı zamanda yeniden meydana getiren taze güçlü bir fırtına gibi ol.

18- Bırak hayat sevgisi bir amaç olsun, fakat senin en büyük amacın büyüklük olsun.

19- İnsanoğlu dışında hiçbir şey güzel değildir: Fakat hepsinin en güzeli kadındır.

20- Tüm kuruntu ve yalanları bir tarafa bırak, çünkü onlar gücü engeller.

21- Öldürmeyen kimse daha güçlü yapar.

Verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi, “LaVeyan Satanizm” olarak da tanımlanan Modern Satanizm ve onun kurucusu olan Anton Szandor LaVey, Şeytan’ı sadece bir sembol olarak kabul eden; bunun yanında, herhangi bir tanrının varlığını, ölümden sonraki bir hayatı ve dolayısıyla cennet ve cehennem’i inkar eden tamamen dinsiz bir anlayışı benimsemektedir. Her ne kadar onlar kendi düşünce ve prensiplerini bir din kisvesi altında ortaya koymuş olsalar da, hiçbir yaratıcı güç veya “kutsal” inancına sahip bulunmayan bir sistemi din olarak kabul etmek mümkün değildir.

Böylece İkinci Bölüm’ün sonuna gelmiş bulunmaktayız. Satanistler’in çeşitli konulardaki görüş, düşünce ve anlayışları ayrı bir bölüm halinde ele alınacaktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
**SATANİSTLERİN ÇEŞİTLİ
KONULARDAKİ
GÖRÜŞ, DÜŞÜNCE ve ANLAYIŞLARI**

SATANİSTLERİN ÇEŞİTLİ KONULARDAKİ GÖRÜŞ, DÜŞÜNCE VE ANLAYIŞLARI

İkinci Bölüm’de verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi, gerek Geleneksel Satanizm’de gerekse Modern Satanizm’de tanrı anlayışı konusunda farklı telakkiler göze çarpmaktadır. Özellikle Modern Satanizm’in dayandığı unsurlar arasında ateizm’e yer verilmiş olması, onların tanrı tanımaz bir grup olduklarını göstermektedir. Ancak, Satanistler’in herhangi bir tanrıya inanmadıklarını bilmek kadar, tanrı konusunda ne düşündüklerini bilmek de önem arz etmektedir. İşte bunu, “Satanizm’de Tanrı Anlayışı” başlığı altında ayrıca ele alıp incelemek gerekecektir.

I- SATANİZM’DE TANRI ANLAYIŞI

“Satanist’in tanrıya inanmadığı revaçta olan yanlış bir kavramdır”. Modern Satanizm’in kurucusu olan Anton Szandor Lavey, tanrı konusundaki görüşlerini açıklarken sözlerine bu cümle ile başlamış ve daha sonra konu ile ilgili görüşlerini şu şekilde izah etmiştir:

Tanrı düşüncesi, insan tarafından yorumlandığı şekliyle, asırlar boyunca o kadar değişmiştir ki, Satanist, kendisine en uygun gelen tanrıyı basitçe kabul eder. İnsan, kendi tanrılarının onu yaratması yerine, daima o kendi tanrılarını yaratmıştır. Tanrı bazılarına göre iyi kalpli, diğerlerine göre de korkunçtur. Satanist’e göre “Tanrı”, hangi adla hitap edilirse edilsin veya tamamen isimsiz olarak çağrılınsın, tabiiatta dengeleyici faktör olarak görülür ve acı çekme ile ilgileniyor olarak görülmez. Bu, evrene nüfuz eden ve dengeleyen etkili güç, bizim yaşadığımız toprak küresi üzerindeki et ve kandan oluşan yaratıkların mutluluk veya ızdırabı konusunda dikkat edemeyecek kadar kişisel olmaktan çok uzaktır.

Şeytan’ı kötü olarak düşünen herhangi bir kimse, “Tanrı’nın iradesi” o doğrultuda olduğu için ölmüş olan tüm erkekleri, kadınları, çocukları ve hayvanları göz önünde bulunduracaktır. Elbette sevilen birinin zamansız kaybına yas tutan kimseler, sevdikleri kişinin tanrının ellerinde olmasından ziyade kendileriyle birlikte olmasını isteyeceklerdir. Aksine onlar, “Bu Tanrı’nın iradesidir, dostum” veya “Benim oğlum şimdi o Tanrı’nın ellerindedir” diyen rahipleri tarafından tatlı dille teselli edilirler. Bu tür ifadeler, Tanrı’nın merhametsizliğine göz yumma veya hak vermede dindarlar için uygun bir yol olmuştur. Fakat eğer Tanrı tam kontrol altında ise ve farzedildiği kadar iyi kalpli ise, niçin o bu şeylerin vuku bulmasına müsaade ediyor? Dindarlar bunu kanıtlamak veya kanıtlamamak; haklı çıkarmak, mahkum etmek veya yorumlamak üzere çok uzun süre kendi kutsal kitaplarına veya hüküm kitaplarına başvurmuşlardır.

Satanist, insanın ve kaianattaki etki ve tepkinin, herşeyden sorumlu olduğunu ve kendisini bunları birinin görüp gözettiğini düşünme yanlışına götürmeyeceğinin farkındadır. Biz daha fazla arkamız üzere oturup, hakkında herhangi bir şey yapmadan; tıpkı şu ve şu Bölümler’de, şu ve şu Mezmur’da³⁰⁵ söylendiği gibi bu iş böyle diyerek “kader”i kabul etmeyeceğiz. Satanist bilir ki gerçekte dua etmek mutlak olarak iyi değildir. Dua, hakikatte başarı şansını azaltır. Çünkü imanla dindar çoğu ke-re halinden memnun bir şekilde arkası üzere oturur ve bir konu hakkın-

305 **Mezmur** veya **Mezmurlar**; Eski Ahid içerisinde yer alan ve toplam 150 ilâhiden oluşan meşhur bir metnin adıdır. Beş bölüme ayrılan bu metnin bir dinî ayin kitabı olduğu ve “İkinci tapınağın ilâhî kitabı” olarak adlandırıldığı söylenmektedir. Bu ilâhilerin yazarının Davud (a.s) olduğu konusundaki geleneksel düşüncenin, günümüzdeki modern araştırmacıların pek çoğu tarafından tenkit edildiği söylenmektedir. İslamî çevrelerde Mezmurlar’ın, Kur’ân’da Davud’a verildiği belirtilen (bkz. Nisâ, 4/163; İsrâ, 17/55-57) Zebur olduğu kanaati yaygındır. Ancak, diğer Eski Ahid kitapları gibi Mezmurlar’ın da -içerisinde her ne kadar bazı eski malzemeyi bulundursa da- yazılış ve derleniş tarihi sonraki dönemlere aittir. Dolayısıyla bu metnin, her ne kadar Davud’a ait bazı ifadeleri içeriyor olması ihtimal dahilinde olsa da, Davud’a vahyolunan Zebur olduğunu düşünmenin yanlış olacağı belirtilmektedir. Bkz. Gündüz, age, s. 261; Schimmel, age, s. 211.

da, eğer kendi paylarına o hususta bir şey yapabileceklerse, onun daha çabuk gerçekleşmesini sağlamak için dua ederler!

Satanist, “umut” ve “dua” gibi terimlerden, kuruntu ifade eden terimler olarak sakınır. Eğer biz bir şeyin olması için umutlu olur ve dua edersek, biz onu mümkün kılacak olumlu bir tarzda davranmış olmayacağız. Satanist, elde ettiği herhangi bir şeyin onun kendi fiili ile olduğunun farkında olarak, bir şeyin meydana gelmesi için Tanrı’ya dua etme yerine, durumun gerektirdiği tedbiri alır. Pozitif düşünce ve pozitif faaliyet kendisini sonuçlarda belli eder.

Aynı şekilde Satanist, yardım için Tanrı’ya dua etmediği gibi, yanlış fiillerinden dolayı bağışlanmak üzere de dua etmez. Başka dinlerde, bir kimse yanlış yaptığı zaman, bağışlanması için Tanrı’ya dua eder veya bir aracıya itirafta bulunur ve ondan, günahlarından dolayı bağışlanması için onun adına Tanrı’ya dua etmesini ister. Satanist bilir ki eğer dua etmek iyi değilse, kendisi gibi bir başka insana itirafta bulunmak, beraberinde daha az şey getirir ve dahası onur kırıcıdır.

Bir Satanist herhangi bir yanlış yaptığında, o bilir ki yanlış yapmak tabiidir. Eğer o, yapmış olduğu şey hakkında samimi olarak üzüntü duysa, bundan bir ders çıkaracak ve aynı şeyi tekrar yapmamaya dikkat edecektir. Eğer yapmış olduğu şey hakkında içten gelerek üzüntü duymuyorsa ve aynı şeyi tekrar tekrar yapacağını bilirse, onun ilk planda suçunu itiraf etme ve bağışlanmayı dileme ile işi yoktur. Fakat bu gerçek olarak vuku bulan şeydir. İnsanlar vicdanlarını temizleyebilmeleri ve gidip tekrar günah işlemek, genellikle de aynı günahı işlemek için kendilerini özgür hissederler.

Kelimenin alışılmış anlamında Tanrı’nın pek çok farklı yorumları olduğu kadar, çok sayıda farklı insan türleri de vardır. Tanrı tasavvurları, “evrensel kozmik düşünce”nin biraz müphem bir çeşidi olan bir tanrıya inançtan başlayıp insanın bütün fiillerini dikkatle izleyen uzun beyaz sa-

kalı ve sandalları olan antropomorfik bir tanrı anlayışına kadar uzanmıştır.

Hatta bilinen bir dinin sınırları içinde bile Tanrı’nın şahsi yorumları büyük çapta farklılık arzeder. Ayrıntılı doktrinleri ve dindarlık etkileri hemen hemen aynı olmasına rağmen, bazı dinler, kendisi dışındaki dinî bir mezhebe mensup olan herhangi bir kimseye bir heretik (dinden dönmüş, sapık) yaftasını yapıştırarak kadar gerçekten ileri gitmişlerdir. Mesela Katolikler, sırf Katolik Kilisesi’ne mensup olmamaları sebebiyle Protestanlar’ın cehenneme mahkum edilmiş olduklarına inanırlar. Aynı şekilde Hıristiyan imanını evangelist veya revivalist (halkı dinî uyanışa teşvik eden kimse) kiliseleri gibi pek çok ayrılıkçı grubu, Katolikler’in oyma suretlere tapınan putperest kimseler olduklarına inanırlar. (İsa, en psikolojik tarzda kendisine ibadet eden kimsenin suretinde tasvir edilmiştir ve bundan dolayı Hıristiyanlar “putperestleri” oyma putlara taptıkları için tenkit ederler). Yahudiler’e de daima İblis’in ismi verilmiştir.

Tüm bu dinlerde tanrı esasta aynı olmasına rağmen, her birisi başkaları tarafından seçilen yolu kötülenmeye müstahak kabul eder ve bütünüyle onun üstesinden gelmek için dindarlar birbirlerine dua ederler! Onlar kendi sağ-el yol (right-hand path) kardeşlerine tepeden bakmışlardır. Çünkü, onların dinleri farklı isim (etiket) taşır ve bir şekilde bu düşmanlık terkedilmelidir.

Eğer Tanrı’ya ibadet için elverişli yol konusunda bu kadar çok kesin farklılık olmuşsa, Tanrı’nın kaç tane farklı yorumu olabilir ve hangisi doğrudur?

Tüm “saf inanışlı” dindarlar, öldükleri zaman kendilerine açılacak olan “İncilerle Süslenmiş Kapılar”ı sahip olabilmeleri için Tanrı’yı memnun etmekle meşgul olmuşlardır. Bununla birlikte, eğer bir kimse hayatını kendi inancının kurallarına göre yaşamışsa, o, son dakikada günahlarının son defa affı için ölüm döşegine bir rahibi çağıracaktır. O za-

man rahip veya papaz, Tanrı ile “her şeyi yoluna koymak” ve O’na o kişinin Tanrısal Alan’a geçişinin uygun olduğunu göstermek için koşar adım gelecektir. (Şeytan’a tapan Yezidiler bu konuda farklı bir bakış açısına sahiptirler. Onlar Tanrı’nın herşeye gücünün yeteceğine, fakat aynı zamanda herkesi affetme güç ve yetkisine sahip olduğuna inanır ve buna uygun olarak da, kendilerinin memnun etmeleri gerekenin Şeytan olduğunu düşünürler. Çünkü Şeytan, onların yeryüzündeki hayatlarını idare etmektedir. Yezidiler, kendilerine verilmiş olan son âyinlerini veya dinî görevlerini bir defa yaptıklarında Tanrı’nın onların bütün günahlarını affedeceğine güçlü bir şekilde inanırlar. Bu yüzden onlar, hayatta oldukları sürece kendilerini koruyabilecek Tanrı düşüncesiyle kendilerini meşgul etmeye ihtiyaç duymazlar).³⁰⁶

Söz bu noktaya gelmişken Yezidiler’in Şeytan veya diğer bir ifadeyle “Melek-Taus” inancı konusunda biraz bilgi vererek geçeceğiz.

Yezidiler’de Şeytan’ın hususi adı da diyebileceğimiz Taus-Melek veya Melek-Tavus’a; Yezidiler tarafından şeytan-tanrı ve insanlığın veli nimeti olarak ibadet edildiği söylenmektedir. Aynı zamanda Taus-Meleğin, İblis’in (Şeytan) Budistler’e mahsus bir izahı olduğu da ifade edilmektedir. Yukarı Mezopotamya (Irak) dağlarında ve özellikle Musul civarında oturan müslüman kürt bir mezhep olan Yezidiler’e göre Taus-Melek, “Tanrı’nın huzurundan kovulmuş olan bir baş melektir. Fakat onların inancına göre daha sonra Tanrı onu affetmiş ve yeryüzünün idaresini ve ruh göçününün yönetimini ona vermiştir. Ayrıca Taus-Melek, Havva’yı Âdem’in bedeninden yaratan bir melek veya demiürg olarak da kabul edilmiştir.³⁰⁷ Güya Yezidiler, böyle bir inançla da bağlantı kurarak, Yüce Tanrı’nın yaratıcı temsilcisi olarak Şeytan’a saygı gösterdiklerinden, genellikle Şeytan’a tapanlar diye tanımlanmışlardır.³⁰⁸

306 LaVey, Satanic Bible, s. 40-43.

307 Bkz. Davidson, age, s. 189, 286; Brandon, DCR, 656.

308 Pike, ERR, 399.

Fakat Yezidiler, kendilerinin Tanrı’ya tapan kimseler olduklarını söylemektedirler. Aslında Yezidilik; inanç ve uygulamalarında Zerdüştilik, Maniheizm, Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam gibi dinlerden bir kısım unsurlar taşıyan senkretik bir dindir. Yezidiler yanında Tanrı’nın ayrı bir yeri vardır. O, yegane yaratıcıdır. Fakat onların inancına göre Melek-Taus, Tanrı’nın varlığının aktif tezahürü ve O’nun iradesinin uygulayıcısıdır.³⁰⁹

Görüldüğü gibi Yezidiler’in inançlarında bir Yüce Tanrı ve O’nun huzurundan kovulmuş (düşmüş) melek (Melek-Taus) tasavvuru dikkat çekmektedir. Onlara göre Melek-Taus da Tanrı’nın yarattığı yüce bir varlıktır. Fakat, işlediği bir günah yüzünden Tanrı tarafından cezalandırılmıştır. Ancak, Melek-Taus yedibin yıl ceza çekmiş ve bu süre içerisinde dökmüş olduğu gözyaşları sebebiyle cehennem sönmüştür. Sonunda Tanrı tarafından affedilen Melek-Taus, âlemin yöneticisi olmuştur.³¹⁰ İşte bu özelliğinden dolayı Melek-Taus’a saygı gösterilmeye ve onunla iyi ilişkiler içerisinde olma gereğine inanılmıştır. Anlaşıldığı kadarıyla LaVey de buna işaret etmek istemiştir. Şimdi tekrar önceki konuya dönebiliriz).

Hıristiyan kutsal metinlerindeki tüm çelişkilerle birlikte, genellikle pek çok kimse mantıklı olarak Hıristiyanlığı geçmişte uygulanmış bir yol olarak kabul etmez. Çok sayıda insan, kelimenin Hıristiyanlık’taki yerleşik anlamıyla, Tanrı’nın varlığından şüphe etmeye başlamıştır. Bu yüzden onlar, kendilerine “Hıristiyan Ateistler” adının verilmesini kabul etmişlerdir. Doğrusu, Hıristiyan Kutsal Kitabı bir çelişkiler yığıdır; fakat “Hıristiyan Ateist” teriminden daha çelişkili ne olabilir?

“Sizi kurtaracak Tanrı siz kendiniz olabilirsiniz!” sözünün de sahibi olan LaVey’e göre bütün ruhi karakterli dinler insan uydurmasıdır. İnsan, maddi dimağından daha fazla bir şey olmayan tam bir tanrılar sis-

309 Brandon, DCR, 656; Pike, ERR, 399.

310 Bkz. Gündüz, age, s. 397; Başbuğ, Hayri, Yezidilik İnancı, İstanbul, 1987, s. 88-98.

temi meydana getirmiştir. O, sırf “ego”ya sahip olması ve onu kabullenmemesi sebebiyle, ego’yu, “Tanrı” adını verdiği büyük bir manevi buluş halinde açığa vurmaya zorunda kalmıştır.

Tanrı, insanları öldürmek gibi, insanın yapması yasaklanan şeylerin tamamını yapabilir; iradesini tatmin etmek için mucizeler gösterir, herhangi bir gözle görülür sorumluluk olmaksızın herşeyi kontrol eder vs. Eğer insan böyle bir tanrıya ihtiyaç duyar ve o tanrıyı kabul ederse, o zaman o kişi bir insanın uydurduğu bir varlığa ibadet edecektir. Bu sebeple o, Tanrı’yı icad eden insana vekaleten ibadet ediyor demektir. Bu durumda, insanın kendi duygularına göre kendisinin icad ettiği bir tanrıya ibadet etmek yerine, ilk planda bir tanrı icad edebilecek bilgi gücüne sahip olan gerçek dünyevî ve fizikî bir varlığı temsil eden birine ibadet etmek daha makul değil midir?

Eğer insan gerçek özünü bir “Tanrı” şeklinde açığa vurmada ısrar ederse, o zaman “Tanrı”dan korkma adı altında niçin gerçek özünden korkar? “Tanrı”yı övme adı altında niçin gerçek özünü över? O’nun adına düzenlenmiş âyin ve dinî merasimle meşgul olmak için niçin “Tanrı”yı açığa vurmaya devam eder?

İnsan âyin ve dogma’ya ihtiyaç duyar. Fakat bir tanrının adına icra edilen âyin ve merasimle meşgul olmak için açığa vurulmuş bir tanrıdan söz eden hiçbir kanun yoktur! İnsan kendisi ile “Tanrısı” arasındaki boşluğu kapattığında, ağır ağır öne doğru ilerleyen azamet ve gurur Şeytanı’nı, yani onun içinde beliren Lusifer’in gerçek tecessümünü görmesi mümkün müdür? O kendisini, bedenî ve ruhî diye, iki parça halinde daha fazla göremez; onları “bir” olarak birleşmiş görür ve sonra sonsuz dehşetine karşı, onların sadece maddî olduğunu ve daima var olduğunu keşfeder! Sonra insan, öleceğinden dolayı günden güne ya kendisinden nefret eder veya ne ise o olduğundan dolayı sevinir!

Eğer insan kendisinden nefret ederse, daha güçlü ve daha açığa vu-

rulmuş tanrıları araştırmasında zayıf, zavallı kabuğunu kamçulamak için tekrar kendisini ikiye bölme umuduyla “aydınlanmanın” yeni ve daha kompleks yollarını araştırır. Eğer insan kendisini kabul eder, fakat âyin ve törenin, onun bir yalan şeklindeki inancını desteklemek için onun uydurulmuş dininin yararlandığı önemli buluşlar olduğunu benimserse, o zaman onun gerçek inancını destekleyecek aynı âyin şeklini, yani onun kendi büyük varlığının ilave edilmiş özünün farkında oluşunu verecek olan ilkel gösterişi kabul eder?

Tamamen yalan şeklindeki dinî inancın bitmeye yüz tuttuğu an, insanın kendisine daha yakın; “Tanrı”dan daha uzak ve “Şeytan”a daha yakın olduğu andır. Eğer insan hayatını bu Şeytan’ın temsil ettiği şeye ve Şeytan’ın küçük mabedlerine göre yaşarsa, Şeytan’ın onun bedenini hareket ettiren kas güçleriyle (güç kaynağı) birlikte, o kişi ya dindarın gürtlülü konuşmaları ve kusur bulmalarından kaçır veya onun yeryüzünün gizli yerlerinde gururlu bir şekilde durup ve öne çıkıp: “Ben bir Satanistim! Selamla eğiliyorum! Çünkü ben insan hayatının en yüksek tecessümüyüm!” şeklinde ihtişamla açıklama yapacağı güne kadar, kendi Satanik gücü vasıtasıyla ahmakların istilasına uğramış kalabalıkları ustalıkla idare eder.³¹¹

Satanistler’in tanrı konusundaki görüş ve düşüncelerinden sonra, onların, tanrı inancıyla doğrudan ilişkisi bulunan öteki dünya inancı ve dolayısıyla cennet-cehennem hakkındaki telakkilerine de yer vermek gerekecektir.

II- SATANİSTLER’İN CENNET-CEHENNEM KONUSUNDAKİ GÖRÜŞLERİ

Modern Satanizm’in kurucusu olan LaVey; bir anlamda Satanik görüşü de temsilen, cennet ve cehennem hakkındaki görüş ve düşünceler-

311 LaVey, Satanic Bible, s. 43-45.

rini, bazı dinlerde cennet veya cehennem karşılığında kullanılmış olan bir kısım isimden hareketle kavramsal çerçevede şöyle açıklamıştır:

Germenler'in Ölüler Tanrıçası ve Loki'nin kızına "Hel" deniliyordu. Aynı zamanda Hel, bir putperest işkence ve ceza tanrısıydı. Eski Ahid kitaplarının düzenlendiği sırada "Hel"e diğer bir "L" ilave edilmişti. Kitab-ı Mukaddes'i yazan peygamberler "Hell" kelimesini bilmiyorlardı. Onun yerine onlar İbranice "Şeol (Sheol)"u³¹² ve Yunanca mezar anlamına gelen "Hades"i; aynı zamanda Tanrı'nın huzurundan kovulan meleklerin ikamet yeri ve yer altı dünyası (veya yeryüzünün iç tarafı) anlamına gelen Yunanca "Tartaros" ve Kudüs'ün yakınında Moloch'un (Ammoniler ve Fenikeliler'in çocuk kurban ettikleri tanrı) hüküm sürdüğü ve çöplerin atılıp yakıldığı bir vadinin de ismi olan "Gehenna" kelimelelerini kullanıyorlardı. Hıristiyan Kilisesi de cehennem'de "ateş ve kükürt" düşüncesini buradan geliştirmişlerdir.

Protestan ve Katolikler'in cehennem'i ebedi ceza yeridir. Bununla beraber, Katolikler aynı zamanda ruhların geçici bir süre için gideceği bir "A'raf (geçici olarak günah cezası çekilen yer)" ve vaftiz edilmeden ölen kimselerin ruhlarının gideceği bir "Limbo (vaftiz edilmeden önce ölen çocuklarla, İsa'dan önce yaşamış olanların ruhlarının bulunduğu yer)"nin varlığına da inanırlar. Budist Cehennem'i sekiz bölüme ayrılmıştır. Onlardan ilk yedisi suçun, cezasını çekerek bağışlandığı yerdir. Cehennemini dini tanımı; "korkunç bir ateş ve işkence yeri" olduğu şeklindedir. Dante'nin cehenneminde (inferno) ve kuzey ülkelerinde cehennem; buzlu soğuk bir bölge, muazzam bir soğutucu veya buzdolabı olarak düşünülmüştür.

Yine LaVey'in belirttiğine göre, tüm ebedi mahkumiyet ve ruhun

312 Şeol; Eski Ahid'de, ölen her kişinin gideceği belirtilen karanlık âlem; gölgesel yer altı âlemi, bir çeşit cehenneme verilen isimdir. Yahudi tarihinin belirli dönemlerinde, bir umutsuzluk ve yok oluş yeri olarak görülen bu âlemden bir çıkışın olmadığına inanılmıştır. Aynı zamanda burası bir mükâfat veya ceza yeri olmayıp, bir yok oluş âlemi olarak düşünülmüştür. Bkz. Gündüz, age, s. 352-353.

ateşte yakılacağı tehditlerine rağmen Hıristiyan misyonerler, kendilerinin saçma sapan sözlerini kabul etmekte o kadar da acele etmeyen bazı kimselere rastlamışlardır. Zevk ve acı, tıpkı güzellik gibi, bakanın bakışına göre değişir. Böylece, misyonerler Alaska'ya gidip Eskimolar'ı cehennemini dehşetinden ve günahkarları bekleyen alevli ateş çukurundan korkutmaya çalıştıklarında, Eskimolar arzulu bir şekilde: "Biz oraya nasıl gidebiliriz?" diye sormuşlardır.³¹³

Kısaca ifade etmek gerekirse, LaVey'e ve dolayısıyla Satanistler'e göre cennet veya cehennem diye bir şey yoktur; onlar tamamen dinlerin ve mensuplarının uydurmasıdır.

Satanistler'in tanrı, cennet-cehennem vb. konulardaki görüş ve düşüncelerinden sonra, onların, âdeta tanrının bir alternatifi gibi sunmaya çalıştıkları Şeytan hakkındaki inanç ve talakkilerine değinmek, konu bütünlüğünü sağlama ve onların inanç ve felsefelerinin temelini kavrama açısından yararlı olacaktır.

III- SATANİSTLER'İN ŞEYTAN HAKKINDAKİ GÖRÜŞ VE DÜŞÜNCELERİ

Şeytan, tüm bu yıllar boyunca onunla ilgilendiği için, Satanik kilisenin şimdiye kadar sahip olduğu en iyi arkadaşı olmuştur. Yanlış cehennem ve Şeytan doktrini Protestan ve Katolik Kiliseleri'nin çok uzun süre gelişmesine izin vermiştir. Parmakla gösterebilecekleri bir Şeytan olmaksızın, sağ-el yolu'nun (right-hand path) mutaassıp kimseleri, mensuplarını korkutacak hiçbir şeye sahip olamayacaklardı. Onlar mensuplarını; "Şeytan sizi günaha teşvik eder"; "Şeytan kötülük prensidir"; "Eğer siz Şeytan'ın iğvalarına teslim olursanız, muhakkak ki ebedi lanete maruz kalacak ve cehennem'de yakılacaksınız" diye uyarırlar.

Şeytan'ın semantik anlamı "düşman", "muhafeft eden" veya "suç

313 LaVey, Satanic Bible, s. 61-62.

insad eden”dir. Konu ile ilgili hususi kelime olan “devil”, Hintçe “tanrı” anlamına gelen “devi”den gelir. Şeytan, hayal kırıklığına uğramaya hizmet eden ve tabii içgüdülerinden dolayı insanı mahkum eden bütün dinlere muhalefeti temsil eder. Şeytan’a basitçe, hayatın shevi, yeryüzüne ait ve olağan yönlerini temsil etmesi sebebiyle kötü bir rol verilmiştir.

Batı Dünyası’nın başlıca kötü prensibi olan Şeytan, başlangıçta, görevi insanların hatalarını Tanrı’ya rapor etmek olan bir melek’ti. Ondördüncü asırdan itibaren o, keçiye benzer boynuzları ve tırnakları ile birlikte, kısmen insan kısmen hayvan olan kötü bir tanrı olarak tanımlanmaya başladı. Hıristiyanlık ona Şeytan, Lusifer vs. gibi isimler vermeden önce, insan tabiatının shevi yanı, o zaman Yunanlılar tarafından yarısı insan yarısı keçi şeklinde şehvetli bir yarı tanrı veya yarısı keçi yarısı insan olduğuna inanılan ilah olarak tanımlanan Dionysus³¹⁴ veya Pan³¹⁵ adı verilen tanrı tarafından idare ediliyordu. Pan menşei itibarıyla “iyi adam” diye biliniyor ve verimlilik ve doğurganlığı temsil ediyordu.

Her ne zaman bir ulus yeni bir idare şeklinin altına girerse, geçmişin kahramanları şimdinin hainleri olur. Din’in etkisiyle de aynı şey gerçekleşmiştir. İlk Hıristiyanlar Putperest tanrıların kötü varlıklar olduklarına ve onları kullanmak için “kara büyü”nün yapılması gerektiğine inanıyorlardı. Onlar, göğe ait hârikülade olaylara “beyaz büyü” ismini vermişlerdi; bu, ikisi arasındaki yegane ayırmıydı. Eski tanrılar ölmez, onlar cehennem’e iner ve şeytani varlıklar olurlardı. Çocukları korkutmak için kullanılan Gulyabani (bogey), Cin (goblin) veya Umacı (bugaboo)

314 **Dionysus**; eski bir Yunan verimlilik tanrısıdır. Zeus ve Semele ya da Demeter’in oğlu olarak bilinirdi. Roma’da Bacchus olarak adlandırılan bu tanrı, özellikle şarap ve neşe tanrısı olarak görülürdü. Bkz. Gündüz, age, s. 97.

315 **Pan**; Eski Yunan’da sürülerin ve erkek cinsellik tanrısı olup Hermes’in oğlu olarak bilinirdi. Tanınmış bir tanrı olan Pan; keçi bacaklı, boynuzlu ve sakallı bir adam şeklinde tasvir edilirdi. O, insanların ve hayvanların verimliliğinden sorumlu tutulur ve özellikle arıcılar, balıkçılar, avcılar ve çobanlar tarafından kendisine tapınılırdı. Bkz. Gündüz, age, s. 299.

sözleri, Hintçe Bhaga’da olduğu gibi, “tanrı” anlamına gelen İslavca “Bog”dan türetilmiştir.

Hıristiyanlığın gelişinden önce saygı duyulan pek çok zevk, yeni din tarafından lanetlenmişti. Pan’ın boynuzlarını ve çatal tırnaklarını en inandırıcı bir Şeytan’a dönüştürme konusunda küçük bir değişiklik gerekti. Pan’ın özellikleri tamamen cezayı gerektiren günahlara dönüştürülmesi icab etmiş ve böylece şekil değişimi tamamlanmıştı.

Keçi’nin Şeytan’la arkadaşlığına Hıristiyan Kutsal Kitabı’nda rastlanır. Kitab-ı Mukaddes’te, senenin en kutsal günü olan Keffaret Günü, birisi Tanrı’ya ve birisi de Azazel’e kurban edilmek üzere “kusursuz” iki keçi için kura atmak suretiyle kutlanırdı. Halkın günahlarını taşıyan keçi çöle gönderilir ve bir “günah keçisi” olurdu.³¹⁶ Bugün Mason localarında hâlâ kullanılan keçinin aslı budur. Bu aynı zamanda Mısır’da da tatbik edilmişti, ki orada keçi yılda bir defa tanrıya kurban edilirdi.

İnsanlığın şeytanları pek çoktur ve onların kökenleri değişik hallere sokulmuştur. Satanik âyinin icrası şeytanların ortaya çıkmasına sebep olmayı kapsamaz; bu uygulama sadece büyü yoluyla çağırılmış oldukları gerçek güçlerden korkan kimseler tarafından takip edilmiştir.

Güya şeytanlar, insanların bozulmasına sebep olan özellikleri veya dokundukları olaylar yönünden kötü niyetli ruhlarmış. Grekçe “demon” kelimesi, koruyucu bir ruh veya ilham kaynağı anlamına gelirdi ve tabii olarak daha sonraki teologlar, hepsi günahkar olan bu ilham taşıyıcılar kalabalığı üzerine yeni kalabalıklar uydurdular, yani bu tür ilham taşıyıcılarının sayısını artırdılar.

Sağ-el yol “büyücüler” topluluğunun bir açıklaması, emrini yerine getirmesi için belirli bir şeytanı, güya asıl şeytanın buyruğu altındaki birini çağırma uygulamasıdır. Faraziye şudur: Bu belirli şeytanın, asıl şey-

316 Bilgi için bkz. Levililer, 16/8-10.

tanın bir hizmetçisi olarak, kontrol altında tutulması daha kolaydır.³¹⁷ Okkült bilimine göre sadece en korkulacak şekilde “korunmuş olan” kimse veya delicesine cesur büyütçüler Şeytan’ın kendisini ortaya çıkar-maya çalışacaklardır.

Cehennem’in Dört Büyük Prensi:

LaVey’e göre teologlar, beklendiği gibi, kendi listelerindeki Şeytan isimlerinden bazılarının sıralamasını yapmışlardır. Fakat aşağıda gelecek olan isim listesi, Satanik âyinde en etkili şekilde kullanılan isimleri ih-tiva eder. Bunlar; Cehennem’in Muhteşem Sarayı’nı işgal eden, kendi-lerinden yardım istenen Tanrı ve Tanrıçalar’ın isimleri ve kökenleridir. Bunların sayısı dört olup isimleri ve özellikleri aşağıdaki şekildedir:

1– Şeytan; (İbranice) düşman, muhalif, suç isnad eden, ateş tanrısı, Cehennem, Güney.

2– Lusifer; (Romalılar’a ait) ışığın taşıyıcısı, aydınlık, hava, sabah yıldızı, Doğu.

3– Belial; (İbranice) efendisi olmayan, yeryüzünün alçaklığı, bağımsızlık, Kuzey.

4– Leviathan; (İbranice) derinliklerin yılanı, deniz, Batı.³¹⁸

Kısaca ifade etmek gerekirse, Satanistler’e göre Şeytan; çatal tırnak-ları, dikenli kuyruğu ve boynuzları olan antropomorfik bir varlık de ğildir. O sadece bir tabiat gücünü ve tabiatta var olan karanlık güçleri tem-sil eder. O, bağlantı kurulamamış bir haznedir. Satanistler, tabiatta var

³¹⁷ LaVey’in belirttiğine göre, 16. asırda, Reformasyon Dönemi’nde, simyager Dr. Johann Faustus, cehennemden bir **Şeytan, Mefisto** (cennetten kovulduğu farzedilen yedi şeytandan ikincisi, kötü adam) çağırma ve onunla bir anlaşma yapma metodunu keşfetmişti. Anlaşmaya göre Faustus, gençlik duygusuna karşılık olarak kendi ruhunu Mefisto’ya teslim etmek üzere kanda bir sözleşme imzalamış ve derhal genç olmuştu. Faustus’un ölüm zamanı geldiğinde o, odasına çekilmiş ve sanki laboratuvarı infilak etmiş gibi infilak edip parçalara ayrılmıştı. Aslında bu hikâye, 16. asrın bilim, kimya ve büyü anlayışına karşı bir protestodur. Bkz. LaVey, *Satanic Bible*, s. 61.

³¹⁸ LaVey, *Satanic Bible*, s. 55-57.

olan ve pek çok din mensubu tarafından gerçek mahiyetiyle kavranamamış olan bu bilinmeyene “Şeytan” adını vermeyi tercih etmişlerdir.

Diğer taraftan Şeytan; bir tanrı, yarı tanrı, şahsi kurtarıcı veya ona ne denilirse denilsin, yeryüzündeki din kurucuları tarafından sadece bir amaç için; insan’ın yeryüzündeki güya kötü fiil ve davranışlarına neza-ret etme amacı için icad edilmiş bir varlıktır.³¹⁹

Burada, konu bütünlüğünü sağlamak ve konunun daha iyi anlaşılma-sına katkıda bulunmak bakımından, Şeytan’ın Kitabı’ndan ve onun için-de yer alan ve Şeytan’a ait olduğu söylenen Şeytani söylemlerden bah-setmek gerekecektir.

IV– ŞEYTAN’IN KİTABINDAN ALINTILAR

1966 yılında “Şeytan’ın Kilisesi”ni kuran Anton Szandor LaVey, 1969’da da “The Satanic Bible (Şeytan’ın Kutsal Kitabı)”ı yazmıştır. Söz konusu kitabın içerisinde Satanizm’in temel esasları yer aldığı gibi, “Şeytan’ın Kitabı” başlığı altında da, Şeytan’a ait olduğu ileri sürülen bazı sözlere yer verilmiştir. Satanistler’in Şeytan hakkındaki düşünceleri-ni ve Yahudilik, Hıristiyanlık gibi dinlerin inanç esaslarına karşı tavrı alışlarını daha açık bir şekilde ortaya koyacağı düşüncesiyle, Şeytan’ın Kitabı’nda yer alan ve beş kısımdan oluşan bu sözlerin maddeler halin-de aynen verilmesi uygun görülmüştür.

Birinci Kısım:

1– Çelik ve taşın bu kuru vahşiliği içerisinde ben, siz işitebilesiniz diye sözümü yükseltiyorum. Doğu’ya ve Batı’ya bu elimle işaret ediyorum. Kuzey’e ve Güney’e; güçsüzlere ölüm ve güçlülere zenginlik (bol-luk) ilan eden bir işaret göstereceğim!

2– Ey zihinlerinizi küf bağlamış insanlar! Gözlerinizi açın ki görebilesiniz ve siz ey şaşkın milyonlar bana kulak verin!

³¹⁹ Lavey, *Satanic Bible*, s. 62.

3– Çünkü ben, dünyanın hikmetine meydan okumak; insan'ın ve Tanrı'nın kanunlarını sorgulamak için ortaya çıkıyorum!

4– Ben, sizin altın kuralınızın sebeplerini istiyor ve on emrinizin³²⁰ niçin ve ne sebepten olduğunu soruyorum!

5– Sizin basılmış putlarınızın hiç birinin önünde teslimiyetle eğilme-yeceğim ve bana “sen eğileceksin” diyen kimse benim ölümlü düşma-nımdır!

6– Ben, sizin güçsüz çılgın kurtarıcınızın sulu kanına işaret parmağı-mı daldıracağım ve onun dikenle yırtılmış alnı üzerine: Kötülüğün ger-çek prensi, kölelerin kralı! ibarelerini yazacağım!

7– Asırlık yalan bana göre bir hakikat olamayacak; bastırılmış dog-ma benim kalemime engel olamayacaktır!

8– Ben, beni yeryüzüne ait başarı ve mutluluğuma götürmeyen tüm toplantı ve sözleşmelerden kaçıyorum!

9– Sert ve şiddetli istilada güç standardını yükselteceğim!

10– Ben, sizin korkunç Yehova'nızın³²¹ cam gibi gözlerinin içine ba-

320 **On Emir** (Asarat Ha-Divarim): Hz. Musa'ya Sina Dağı'nda vahyedilen, iki taş tablet üzerinde yazılı durumda olan ve Yahudiler'in temel prensiplerini içeren ilâhî emirlerdir. Tevrat'ın iki ayrı bölümünde geçen On Emir şöyle sıralanmıştır: “1-Seni Mısır diyarından, esirlik evinden çıkaran Allah benim. 2-Benden başka tanrın olmayacak. Boşlukta, yerin üstünde veya altında, denizlerin derinliklerinde mevcut olan varlıkların resimlerini yapmayacak, onlara hiçbir surette tapmayacaksın. 3-Allah'ın ismini boş yere ağzına almayacaksın. 4-Cumartesi (Sebt) Günü'nü daima hatırlayıp onu kutsal kılacaksın. Haftanın altı gününde çalışacak, yedincisinde istirahat edeceksin. Cumartesi Günü, Allah'ına tahsis edilmiş umumi dinlenme günüdür. O gün ne sen, ne oğlun, ne kızın, ne uşağın, ne de hayvanın, kısaca hiçbiriniz çalışmayacaktır. 5-An-ne ve babana hürmet edeceksin. 6-Öldürmeyeceksin. 7-Zina yapmayacaksın. 8-Çalmayacak-sın. 9- Yalan şahadette bulunmayacaksın. 10-Hiç kimsenin evine, barkına, karısına, hizmetçi-sine, öküzüne, eşeğine velhasıl sana ait olmayan bir şeye göz dikmeyeceksin”. Bkz. Çıkış, 20/1-17; Tesniye, 5/6-21; Tümer, Günay-Küçük, Abdurrahman, Dinler Tarihi, Ankara, 1997, s. 217-218; Gündüz, age, s. 292.

321 **Yahovah**, Jahovah ve Yahve gibi isimlerle de telaffuz edilir. Yehova veya Yahve; Yahudilik'te İsrailoğulları'nın koruyucusu, yöneticisi ve yönlendiricisi olan yüce varlıktır. Onun gerçek ve kutsal ismi olan Yahve, kutsalların en kutsalı olan bir zamanda, sadece yılda bir defa başrahip

kacağım ve onu sakalından tutup çekeceğim; geniş yüzlü bir baltayı kal-dıracağım ve onun kurt yemiş kafatasını ikiye böleceğim!

11– Kalenderane beyazlatılmış mezarların korkunç muhtevalarını ha-vaya uçuracağım ve şeytanca öfke ile güleceğim!

İkinci Kısım:

1– İşte İsa'lı haç; o neyi sembolize eder? Bir ağaç üzerine asılı soluk beceriksizliği!

2– Her şeyi sorguluyorum. Sizin tepeden bakan mağrur ahlak dog-malarınızın cerahatlenen ve vernikli yüzlerinin önünde durduğum gibi, onun üzerine parlak küçümseme harfleriyle: İşte! Karşına ne çıksa be-ğenirsin; bunun hepsi sahtekarlık! diye yazacağım!

3– Ey ölüme meydan okuyan kimse yanıma yaklaş ve yeryüzünün kendisi, sahip olmak ve korumak için, senin olacaktır!

4– Çok uzun süre ölü elin, yaşayan düşünceyi kısırlaştırmasına izin verilmiştir!

5– Çok uzun süre doğru ve yanlış, iyi ve kötü sahte peygamberler! tarafından tersine çevrilmiştir!

6– Bir “tanrısal” tabiatın otoritesi üzerine kabul edilebilecek hiçbir inanç yoktur. Dinler sorgulanmalıdır. Doğru kabul edilebilecek hiçbir ahlakî dogma yoktur. Tanrılaştırmanın standart bir ölçüsü de yoktur. Ah-lak kuralları hakkında doğal olarak kutsal olan hiçbir şey yoktur. Çok eskilerin ağaçtan yapılmış putları gibi, onlar insan ellerinin ürünüdür ve insanın yapmış olduğu şeyi yine insan bozabilir!

7– Herhangi bir şeye ve herşeye inanmada acele etmeyen kimse bü-yük anlayış sahibidir. Çünkü bir yanlış (sahte) prensibe inanmak, tüm hikmetsizliğin başlangıcı demektir!

tarafından anılabilir. Bunun dışında Yahve ismi kesinlikle kullanılmaz ve yazılmaz; yüce tanrı-yı ifade etmek için onun yerine Elohim veya Adonay gibi isimler tercih edilir. Bkz. Gündüz, age, s. 391.

8– Her yeni asrın başlıca görevi, o asrın özgürlüğüne karar verecek; sağlıklı büyümeyi daima engelleyen paslı asma kilitleri koparmak ve ölü âdet zincirlerini kırmak için, onu maddi başarılarla doğru götürecektir yeni insanları ortaya çıkarmaktır. Bizim atalarımız için hayat, umut ve özgürlük anlamına gelmiş olan teori ve düşünceler şimdi bize göre yok olma, kölelik ve yüz karası demektir!

9– Çevre değiştiği gibi, insan ideali de şüphesiz aynı kalmaz!

10– Her ne zaman, her ne sebeple bir yalan üzerine taht kurulmuşsa, bırak o acımasızca ve üzüntü duymadan eleştirilsin. Çünkü rahatsız edici bir sahteliğin hâkimiyeti altında hiç kimse başarılı olamaz!

11– Bırak yerleşmiş safsatalar tahttan indirilsin; kökünden sökülün, yakılıp yok edilsin. Çünkü onlar tüm gerçek düşünce faaliyet yüceliğine karşı duran bir tehdittir!

12– İleri sürülen hiçbir “hakikat” olabilecek sonuçlarla ispatlanmamış, bilakis boş bir hayal olmuştur. Bırak o harici karanlığa, ölmüş tanrıların, ölmüş imparatorların, ölmüş felsefelerin ve diğer faydasız eski püskü şeylerin ve döküntülerin arasına damdan düşer gibi atılsın!

13– Tahta oturtulan tüm yalanların en tehlikelisi kutsal, kutsallık atfedilen, herkesin bir model hakikat olarak inanacağı imtiyazlı yalandır! O, tüm diğer meşhur yanlış ve vehimlerin verimli anasıdır. O, bin köklü çok başlı insafsız bir ağaçtır. O, sosyal bir kanserdir!

14– Yalan olarak bilinen bir yalanın kökü yarı yarıya kazanmış demektir. Fakat akıllı insanların dahi gerçek olarak kabul ettiği yalan; küçük bir çocuğa anasının dizindeyken telkin edilen yalan, kendisine karşı mücadele edilmesi zor olan ve sessizce ilerleyen veba’dan daha tehlikelidir!

15– Yaygın olan ve halka malolmuş bulunan yalanlar, şimdiye kadar şahsi hürriyetin en güçlü düşmanları olmuşlardır. Onlarla başatmenin sadece bir yolu vardır: Onları, kanser gibi tam göbeğinden kesip atmaktır.

Onların kökünü ve dallarını kazımaktır. Onları yok edin veya onlar bizi yok edeceklerdir!

Üçüncü Kısım:

1– “Birbirinizi seviniz” sözünün en yüce kanun olduğu söylenmiştir. Fakat o kanunu hangi güç öyle yapmıştır? İncil’in sevgisi hangi makul otoriteye dayanır? Düşmanlarımdan niçin nefret etmeyecekmişim? Eğer ben onları “seversem” bu beni onların insafına terketmez mi?

2– Düşmanların birbirlerine iyilik yapması tabiidir ve fakat “iyi” nedir?

3– Çok hırpalanmış ve kanlı kurban, kendisini tamamen parçalamış ve etrafa kan sıçratmış ağızları “sevebilir mi?”

4– İçgüdüsel olarak biz hepimiz yırtıcı hayvanlar değil miyiz? Eğer insanlar birbirlerini avlamayı tamamen bırakırlarsa, onlar var olmaya devam edebilecekler mi?

5– ”Şehvet ve şehvi arzu”, neslin devamına tatbik edildiğinde “sevgiyi” tanımlayacak daha gerçeklik dolu bir terim değil midir?

6– Düşmanlarını sev ve onlara iyilik yap ki senden nefret etsin ve seni kullansın. Bu, tekme atıldığı zaman arkasını dönen yaltakçı kimsenin değersiz düşüncesi değil midir?

7– Düşmanlarından bütün kalbinle nefret et ve eğer bir kimse senin bir yanağına vurursa, öbür yanağına daha şiddetli vur!; onun kalça ve uyluklarına da vur. Çünkü kendini korumak en yüce kanundur!

8– Öbür yanağı çeviren kimse korkak bir köpektir!

9– Üzerine cömertçe ilave edilmiş mürekkep alaka ile birlikte saldırıya saldırı, küçük görmeye küçük görme, ölüme ölümler karşılık ver! Göze karşı göz, dişe karşı diş, daima dört kat, yüz kat! Kendini, düşmanına karşı dehşet saçan bir kimse yap ve o yoluna devam ederken, üzerinde düşünmeye dalacağı için, çok fazla hikmet sahibi olacaktır. Böy-

lece sen kendini hayatın bütün yollarında saygın yapacaksın ve senin ölümsüz ruhun, fiziksel varlığı olmayan bir cennette değil, bilakis saygılarını kazandığın kimselerin dimağ ve kaslarında yaşayacaktır!

Dördüncü Kısım:

1– Hayat büyük müsamaha; ölüm büyük perhizdir (yiyecek, zevk vb. şeylerden kendini geri tutma). Bu sebeple, hayatın en büyük gününü bu dünyada ve şimdi meydana getir!

2– Mutluluk verici cennet de yoktur, günahkarların yakılacağı cehennem de yoktur. Bizim işkence ve azap etme günümüz bu dünyada ve şimdidir! Bizim neşe ve sevinç günümüz bu dünyada ve şimdidir! Bizim elverişli zamanımız şimdi ve bu dünyadadır! Siz bu günü, bu saati tercih ediniz! Çünkü yaşayan hiçbir kurtarıcı yoktur!

3– Sen kendi kalbine, “benim kendi kurtarıcım yine benim” de!

4– Sana işkence yapacak olan kimselerin yolunu kes ve onları engelle. Bırak seni mahvetmeyi tasarlayan kimseler şaşkınlık ve rezalete tekrar hızlıca atılsınlar. Bırak onlar kasırganın önündeki saman çöpü gibi olsunlar ve sonra onlar, senin kendi kurtarıcısında memnunluğa kavuşsunlar!

5– Sonra senin tüm kemiklerin gururlu bir şekilde, “Bana kim benzeyebilir?”. Düşmanlarıma karşı çok güçlü olmadım mı? Kendi aklım ve bedenimle kendimi bizzat ben kurtarmadım mı? diyecektir!

Beşinci Kısım:

1– Güçlülere ne mutlu! Çünkü onlar yeryüzüne sahip olacaklardır. Zayıflara lanet olsun! Çünkü onlar esarete vâris olacaklardır!

2– Kuvvetlilere ne mutlu! Çünkü onlara insanlar arasında saygı gösterilecektir. Zayıflara lanet olsun! Çünkü onlar yok edileceklerdir!

3– Cesurlara ne mutlu! Çünkü onlar yeryüzünün efendileri olacaklardır! Doğrulukla mütevazı olanlara lanet olsun! Çünkü onlar çatal tırnaklar altında çiğneneceklerdir!

4– Gâliplere ne mutlu! Çünkü zafer hakkın temelidir. Mağlup edilene lanet olsun! Çünkü onlar ebediyen köle olacaklardır!

5– Demir bileklilere ne mutlu! Çünkü uyumsuzlar onların önünden kaçacaklardır. Ruhta zayıf olanlara lanet olsun! Çünkü onlara sille vurulacaktır!

6– Ölümüne meydan okuyanlara ne mutlu! Çünkü onların günleri karama uzun olacaktır. Mezarın ötesinde daha zengin bir hayata gözünü dikenlere lanet olsun! Çünkü onlar bolluk içerisinde mahvolacaklardır!

7– Sahte umudu yok edenlere ne mutlu! Çünkü onlar gerçek Mesih’lerdir.³²² Tanrı’ya tapanlara lanet olsun! Çünkü onlar koyun gibi kırılacaklardır!

8– Yiğitlere ne mutlu! Çünkü onlar büyük hazineyi ele geçireceklerdir. İyiye ve kötüye inananlara lanet olsun! Çünkü onlar karanlıklarla dehşete düşürüleceklerdir!

9– Kendileri için en iyi olana inananlara ne mutlu! Çünkü onlar zihinlerini asla yıldırmayacaklardır. “Tanrı’nın kuzuları”na lanet olsun! Çünkü onların kanı kardan daha beyaz akacaktır!

10– Düşmanların bir serpintisine sahip olan kimseye ne mutlu! Çünkü onlar onu bir kahraman yapacaktır. Karşılık olarak kendisini küçümseyen başkalarına iyilik yapana lanet olsun! Çünkü onlar hakir görüleceklerdir!

³²² **Mesih;** İbrance yağlanmış, meshedilmiş ve kutsanmış anlamlarına gelen Mesih terimi Eski Ahid’de herhangi bir göreve gelen kişi için kullanılmıştır. (Bkz. Levililer, 4/3). Hristiyan geleneğinde Mesih terimi özellikle İsa için kullanılmıştır. Hristiyanlar Mesih’in, insanlığı kurtarmak için yeryüzüne gelerek bedenleşmiş ve insanlığı ilk günah kirinden temizlemek için kendi kanını akıtmış tanrısal bir varlık olduğuna inanırlar. Buna göre, çarmıha gerilip gömüldükten sonra tekrar dirilerek ilâhî âleme yükselen ve orada halihazırda semavi krallığını kurmuş olan İsa Mesih, âhir zamanda tekrar kurtarıcı olarak yeryüzüne gelecek ve âdetâ insanlığın yarım kalan kurtarıcı işini tamamlayacaktır. İşte burada kastedilen Mesih, Hristiyanlar’ın anladığı Mesih’tir. Bkz. Gündüz, age, s. 258.

11– Güçlü görüşlü olanlara ne mutlu! Çünkü onlar kasırgalara bineceklerdir. Hakikat yerine yalanları ve yalanların yerine hakikatı öğretenlere lanet olsun! Çünkü onlar birer iğrenç kimselerdir!

12– Güvenilmezlikleri kendilerini değersiz yapan zayıflara üç defa lanet olsun! Çünkü onlar hizmet edecek ve acı çekeceklerdir!

13– Kendi kendini kandırma meleği “dindarlar”ın ruhlarında kamp kurmuştur! Güc’ün neşe vasıtasıyla sağlanan daimi alevi Satanistler’in bedenlerinde ikamet edecektir!³²³

Bu son kısımda yer alan sözlerden önemli bir kısmı, Hz. İsa’nın taraftarlarına ve kalabalık bir dinleyici kitlesine Zeytin Dağı’nda verdiği ve “Dağ Vaazi” olarak bilinen şu sözlerden yararlanılarak düzenlenmiştir:

– Ne mutlu ruhta fakir olanlara; çünkü göklerin melekutu onlarındır.

– Ne mutlu yaşlı olanlara; çünkü onlar teselli edilecekler.

– Ne mutlu halim (yumuşak huylu) olanlara; çünkü onlar yeri miras alacaklar.

– Ne mutlu salaha acıkıp susayanlara; çünkü onlar doyurulacaklar.

– Ne mutlu merhametli olanlara; çünkü onlara merhamet edilecek.

– Ne mutlu yüreği temiz olanlara; çünkü onlar Allah’ı görecekler.

– Ne mutlu sulh edicilere; çünkü onlar Allah oğulları (diye) çağrılacaklar.

– Ne mutlu salah uğrunda eza çekmiş olanlara; çünkü göklerin melekutu onlarındır.

– Benim uğruma insanlar size sitem edecekleri, eza eyliyecekleri ve size karşı yalan yere her türlü fenalığı söyleyecekleri zaman, size ne mut-

323 LaVey, Satanic Bible, s. 30-35.

lu! Sevinin ve meserretle coşun; çünkü göklerde karşılığınız büyüktür. Çünkü sizden önceki peygamberlere de böyle eza ettiler..³²⁴

“Şeytan’ın Kitabı”ndan alınan bu şeytanca sözlerden sonra, biraz da “Şeytan’ın Kilisesi”nden söz etmek gerekecektir.

V– ŞEYTAN’IN KİLİSESİ

Modern Satanizm’in kurucusu olan Anton Szandor LaVey, 1966 yılında kurmuş olduğu organizasyona “Şeytan’ın Kilisesi” adını vermiştir. Burada kilise, fizikî bir yapıya sahip bir bina veya mabed olarak değil de, “Şeytan’a inananlar topluluğu” olarak anlaşılmalıdır. Kurmuş olduğu sistemi bir din kisvesine büründürmeye çalışan LaVey, dinî unsurları da genellikle Hıristiyanlık’tan seçmiştir. Satanistler, “Şeytan’ın Kilisesi’ne Üyelik Bildirgesi”nde, Şeytan’ın Kilisesi ve bu Kilise’ye üye olma konusunda şöyle demişlerdir:

“Biz 1966 yılında, Baş Rahibimiz Anton Szandor LaVey tarafından kurulduk. LaVey, 1966’da Birinci Yıl’ı ilan etti. Böylece, geçen 2000 yıl boyunca hüküm sürmüş olan iki yüzlülük ve mantıksızlığı kırıp parçalamak üzere planlanan bir dönemin kapıları açılmış oldu. 1966’dan beri biz, ruhaniliğin sıcak ismi içerisinde yerleşmiş olanlara karşı en korkunç tehlike olarak ayakta durduk. Bizler bilimin, insan motivasyonu ve gizemin iz sürerek geriye giden yolları üzerindeki kâşifleriyiz; ki bunların hepsi tamamen gizemlidir.

Kendilerini üyeler olarak tanıtan kartlarımızı gururla taşıyanlar, Şeytan’ın âletlerini tamamlama; karma karışık bir hale sokan ve şaşırta halyal gücüne, bizim toplumumuzda Görünmeyen’i tanıma hikmetine ve klasik Romantik bir ruhun kuvvetli his gücüne sahip olurlar.

Biz, rica ederek kimsenin üye olmasını istemeyiz: Bununla beraber,

324 Matta, 5/3-12.

eğer siz destek ve takdirinizi göstermek üzere bize katılmak isterseniz, Kayıtlı Bir Üye olabilirsiniz. Bir sürelik kayıt ücreti olan yüz dolar karşılığında siz, etkileyici bir şekilde süslenmiş, sizi Şeytan'ın Kilisesi'nin bir üyesi olarak gösteren koyu kırmızı bir kart alacaksınız. Sizden, ödemeniz gereken daha fazla bir şey istenmeyecektir. Aynı zamanda bir de anket formu alacaksınız.

Sizin, bizim organizasyonumuz içerisindeki daha ciddi ilginizi gösterecek olan anket formunu doldurun. Onu tamamlayıp geri göndermekle siz, bizim Bülten Listemiz'e dahil edilmiş olacaksınız. Böylece siz, yakın ilişkinizle ilgili tebliğatları alabileceksiniz. Aynı zamanda sizin dosyanız, daha fazla bağlılık için yeniden gözden geçirilecektir. Biz, Satanik kaderimizin tamamlanmasına karşı pek çok cephede çalışan ve herkesi ikna eden yakın ilişki ve özel ilgi gruplarına sahibiz.

Eğer siz faaliyetler bekliyorsanız, biz size “Satanic Bible”daki direktiflere uymanızı ve kendi sun'i yer altı odanızı veya grubunuzu oluşturarak amaca yardım etmenizi teklif ediyoruz. Eğer halihazırda bunu gerçekleştirmişseniz, ilgileneceğiniz insan tiplerini ve grubunuzun odak noktasının yapısını, listesini ve eğer sizinle temas kurulmasını isterseniz faaliyet alanınızı gösteren detaylar için Şeytan'ın Kilisesi ile temas kurun.

Bilin ki, eğer siz Şeytan'ın Kilisesi'ni bir kimlik olarak kullanmak suretiyle grup faaliyetlerini takip etmek isterseniz, sizden yasal olarak Şeytan'ın Kilisesi'nin Kayıtlı Bir Üyesi olmanız istenecektir. Eğer siz kendinizi Kilise ile yakın ilişki içerisinde olarak takdim eder veya bizim sözcümüz gibi davranırsanız, sizden bize bir üye olarak kaydolmanız yasal olarak istenir. Daha fazla ilişki için başvuru formunuzu doldurduğunuzda, anlarız ki siz, medya temsilciliği veya grup faaliyetleri için kendi bölgenizde kaliteli bir temas noktası olarak kabul edileceksiniz.

Eğer halihazırda “Satanic Bible”daki direktifleri yerine getirmemiş-

seniz, biz size “Satanic Bible”ı satın almanızı ve onu incelemenizi şiddetle teklif ediyoruz. O, şeytanca bir kitap olup bizim felsefemiz için esastır. Satanizm herkese göre değildir. Fakat size uyarıya, biz sizi memnuniyetle karşılarız. Biz bir hayvan kulübü, bir mektup arkadaşı topluluğu veya terkedilmiş yalnız kalpler topluluğu değiliz. Aşırı Yer altı şıkkı; yabancı özellikleri olan seçkinler olarak ortaya çıkan bir dinamik fertler grubuyuz. Biz neye sahip olduğumuzun, ne olduğumuzun ve ne olacağımızın farkındayız. Bizim faaliyet alanımız sınırsızdır ve sizin kuşatmanızın kapsam alanı sizin kendi potansiyelinize dayandırılmıştır. Tüm isim ve adresler sıkı güvenlik içerisinde tutulur ve siz, daha ilerideki saygınlığınız için, kendiniz göndermeyi tercih etmediğiniz sürece, Kayıtlı Üye olma mecburiyetinde değilsiniz”.

Şimdi Modern Satanizm'in önemli ve vazgeçilmez bir unsuru olarak kabul edilebilecek bir konuya; Modern Satanizm'de Vaftiz konusuna yer vermek gerekecektir.

VI- SATANİZM'DE VAFTİZ ANLAYIŞI

Anton Szandor LaVey tarafından “Şeytan'ın Kilisesi”nin kuruluşundan itibaren, Satanik prensiplere bağlılıklarını kabul edişlerini resmi şekilde teyid etmeyi ve kutlamayı isteyen pek çok kimse, dinî örfün yerleşmiş bir şekilden birbiriyle uyuşan daha fazla inançtan yararlanabilmeleri için, bir “vaftiz” töreninin yapılmasını istemişlerdir. Böyle bir talebin sonucu olarak; birisi çocuklar için, diğeri de yasal muvafakat (rıza) yaşına ulaşan yetişkinler için olmak üzere, iki farklı tören yapılmaya başlanmıştır.

Pek çok dinî unsurda olduğu gibi vaftiz de Hıristiyanlık'tan alınmış bir unsurdur. Dolayısıyla, Satanistler'in vaftiz anlayışına geçmeden önce burada, Hıristiyanlık'taki vaftiz anlayışına değinmek gerekecektir.

Kısaca, “Hıristiyanlık'ta bir kimsenin kiliseye kabulünü sağlayan sakrament” diye de tanımlanabilecek olan vaftiz; Grekçe “baptisma” ve-

ya “baptismos” kelimelerinden gelmektedir. Kök itibarıyla “suya daldırma” manasına gelen “bapto”dan türetilmiştir. Buradan “baptizo” şeklini almıştır. Yeni Ahid’de daha çok bu haliyle kullanılmaktadır. Ancak Yeni Ahid’de “suya daldırma”dan ziyade, “yıkama, arıtıp temizleme” anlamını taşımaktadır.³²⁵ Hıristiyan ilahiyatçılara göre vaftizin: 1– Mesih’in ölümü ve dirilişine iştirak³²⁶; 2– Günahtan temizlenme³²⁷; 3– Yeniden doğuş³²⁸; 4– Mesih tarafından aydınlanma³²⁹; 5– Mesih’te elbisenin değiştirilmesi³³⁰; 6– Ruh yoluyla yenilenme³³¹; 7– Kölelikten çıkış³³²; 8– Cinsler, ırklar ve sosyal gruplar arasındaki engelleri aşmış yeni bir insanlık noktaî nazarından özgürlük³³³ gibi anlamlara geldiği ifade edilmektedir.³³⁴

Vaftiz; yeni bir inanca girmek, iman tazelemek, bir günahtan arınmak, herhangi bir dinsel davranışa ya da âyine hazırlanmak vb. sebeplerle ya tamamıyla suya dalmak veya vücudun sadece belirli kısımlarını yıkamak suretiyle yapılan âyinin adıdır.³³⁵ Hıristiyan teolojisine ve Hıristiyanlığın teorisini Pavlus’a göre Âdem, cennette kendisine konan yaşağı çiğnemek suretiyle günah işlemiş ve günah da beraberinde ölümü getirmiştir. Hıristiyan inancına göre dünyaya gelen herkes Âdem’in bu günahını miras olarak taşımakta ve dolayısıyla günahkar olarak doğmaktadır. Pavlus’un yorumlarına göre Hz. İsa çarmıha gerilmeyi kabul et-

325 Bkz. Markos, 7/4; Luka, 11/38.

326 Rom. Mektup, 6/3-5; Kol. Mektup, 2/12.

327 Kor. I. Mektup, 6/11.

328 Yuhanna, 3/5.

329 Efes. Mek., 5/14.

330 Gal. Mek., 3/27.

331 Titus, 3/5.

332 Kor. I. Mek., 1/14-17.

333 Gal. Mek., 3/27-28; Kor. I. Mek., 12/13.

334 Hıristiyanlık’ta sakramentler ve vaftiz konusunda geniş bilgi için bkz. Erbaş, Ali, Hıristiyan Âyinleri (Sakramentler), İstanbul, 1988, s. 69-102 vd.

335 Bkz. Gündüz, age, s. 379.

mek suretiyle insanlığı bu ezeli günahtan kurtarmıştır. İsa’dan sonra dünyaya gelenler de ancak vaftiz edilmek suretiyle bu asli günahtan kurtulabileceklerdir.³³⁶ Vaftizin bir anlamı da “ölüm” demektir. Bu anlamda suya batan veya batırılan insana, “geçen hayatından öldü ve yeni bir hayata başladı” denilirdi. Ayrıca, Vaftizci Yahya’nın vaftizi eskatolojik bir mahiyet de taşıyordu. Bu anlayışa göre insan; vaftiz edilmek suretiyle gelecek kıyamet ve ilahi muhakemeden başarıyla geçmeye layık bir hale gelmiştir. Bazı ilahiyatçılara göre İsa’nın gerçek tanrısal hayatı, Yahya tarafından vaftiz edilişinden sonra başlamıştır.³³⁷ İşte Hıristiyanlık’taki vaftiz anlayışı kısaca böyledir.

Modern Satanizm’in tarihinde ilk yasal vaftiz de, LaVey’in kızı Zeena ile uygulamaya konmuştur. Zeena, vaftiz konusundaki görüş ve düşüncelerini, LaVey’in “The Satanic Witch” isimli kitabına yazmış olduğu Giriş’te şöyle dile getirmiştir:

“Bir Satanik Büyücü olarak benim kariyerim üç yaşında başladı. Şeytan’ın Kilisesi’nin kuruluşundan bir yıl sonra, 23 Mayıs 1967’de, tarihte ilk yasal ve umuma açık Satanik Vaftiz’in tarihi belirlenmiştir. O tarihten itibaren ben, diğer mantıksız ve asılsız suçlamalar arasında, Satanistler’in çocukları altar üzerinde kurban ettiklerine, hayvanları sakatladıklarına ve öldürdüklerine, kendi kızlarını “hâmile kadınlara” ve fâhişelere dönüştürdüklerine inandırılmış olan halka karşı bu âyini savunmak üzere sayısız tolk şov’da göründüm. Bu durum beni, halkın Satanizm’le daha çok ilgilenmeye maruz bırakıldığını düşünmeye sevketti.

Satanistler’in, sürekli heyecanlı haberler veren gazetecilere ve tolk şov kalabalıklarına karşı, gerçek Satanizm’in ne olduğunu savunma zamanları gelmişti. Benim vaftizim gerçekte bir Hıristiyan vaftizinin ters çevrilmiş şekliydi. “Asli günah”tan³³⁸ temizlenebilmek için tuhaf ve cin-

336 Bkz. Rom. Mek., 5/12-21; Gündüz, age, s. 43-44.

337 Geniş bilgi için bkz. Schimmel, age, s. 254.

338 **Asli Günah** veya **İlk Günah**; Hıristiyan teolojisine göre bütün insanlığın tutsak olduğu günah-

sel cazibesi olmayan bir erkek tarafından soğuk bir suya daldırılma yerine biz, insan ve tabiatı gerçekte var oldukları şekliyle yüceltiyoruz.

Vaftiz edileceğim sabah, annemin yaptığı kırmızı elbiseyi giyerken boynumda asılı olan Baphomet amuletini dalgın dalgın oynadım. (Bu Satanik keçi sureti, Şeytan'ın Kilisesi'nin bir kurucu üyesi olan ve kurucu üyelerden hayatta kalanların başında gelen Kurt Saxon tarafından benim için yapılmış bir el hüneriydi). Siyah örtülü katılımcılar denizine otoriter bir şekilde göz gezdirdim. Onlardan bir kısmının benden, altar üzerinde yatan çıplak kadından etkilendiklerinden daha fazla etkilenmiş olduklarının farkına varmam birkaç yılını aldı.

Baş Rahip olan babam, âyinde kullanılan kılıcı kutsama duası ile yukarı kaldırdı. Ben, o anda büyük bir sıcaklık ve saygı duygusu hissettim. Hayatlarının herhangi bir anında bu duyguya sahip olduğunu dürüstçe kaç kişi söyleyebilir? Satanizm'in müsamahalı felsefesine uygun olarak, "Ben, onların sahip olmadığı bir şeye sahip oldum" diye gururla düşündüm. O gecedan itibaren bir Satanik Büyücü, kadınlığa ait hilelerin tamamını kullanabilen bir kadın olmanın ne manaya geldiğini anladım. Vaftizim sırasında söylenen şu aşağıdaki sözlere hayatım boyunca mukabelede bulunacağım:

– Çok ayaklı yayalar sana güç verecek; sivri uzun diş ve hayvan pençesindeki eğri tırnak gücünü! Tüm çılgınca danseden şeytanlar eskilerin kaybolan bilgileriyle seni dolduracak. Küçük sihirbazlar, en tabii ve gerçek büyücüler, senin ufak ellerin yaşayan gökleri aşağıya çekme ve onun kırılan parçalarından senin kendi tatlı müsamahana bir âbide inşa etme gücüne sahiptir...Ve bu diğerleriyle birlikte Şeytan'ın karanlık yolunda, sen böylece erkeklerin başlarını makaraya saracak ve fırl fırl döndüreceksin, onları arzu ile dolduracaksın. Ve böylece biz senin haya-

kârlığın prototipidir. İnsanlığın ilâhî âlemden düşüşüne sebep olan şeydir. Bkz. Gündüz, age, s. 43.

tını sevgiye, şiddetli aşka, müsamahaya ve Şeytan'a ve onun karanlık yoluna adıyoruz. Selam Zeena! Selam Şeytan!³³⁹

Şüphesiz bir çocuk için icra edilen herhangi bir tören, gerçekte çocuk için değil, bilakis anne-baba için icra edilmiş demektir. Zihindeki bu düşünce ile, geleneksel anlamda bir vaftiz, Satanik standartlara göre hiçbir kazançlı amaca hizmet etmeyecektir. Bu sebeple, Satanik prensiplere göre bir çocuk "vaftizi", bir dinî temizlikten ziyade, bir kutlama mahiyetinde olmalıdır. Bu anlamda bir Satanik vaftiz, çocuklar için, bir Hıristiyan vaftizinin ifade ettiği anlamı taşımaz. Satanist anlayışa göre çocuğu "aslı günah"tan temizleme ve onu mevcut bir inanca körü körüne bağlı kılan bir hayata hazırlama yerine, Satanik "vaftiz", çocuğun mucizevi yaratılışına, onun engellenemeyen gelişme kapasitesine ve iki yüzlülükten kurtuluşuna saygı gösterir.

Çocuklar için yapılması uygun görülen "vaftiz" töreni, dört yaşın altındakiler için düşünülmüştür. O yaşın ötesinde, Satanik gelişmeye yabancı düşünceler, yaşlıların resmi öğretmenleri ve çoğunlukla makul olmayan insanların etkisiyle çocuğun zihninin kurcalanacağı belirtilmiştir. Bir defa süreç başladığında, ondan sonra ferdin yapacağı tek şey, kendisi için bir inanç sistemini doğru olarak seçmek ve onu şekillendirmektir. Yetişkinler için bir Satanik "vaftiz" ihtiyacının duyulmuş olması da bu sebeptendir.

Yukarıda sözü edilen "yasal muvafakat yaşı" yetişkinlerin vaftiz töreninde esas alınmıştır. Böyle bir kavram geliştirme ve bir sınırlama getirmenin iki türlü sebebi vardır: Her şeyden önce, çevre ile ilgili yasama-haklı veya haksız olarak- bir şahıs belirli bir kronolojik yaşa geldiğinde, onun, kendi işlerine yön verebileceği ve kendi kararlarını kendisi verebileceğini ileri sürer. Bu tür kararlardan herhangi birinin o şahsın zihinsel ve duygusal gelişiminin yan ürünü, hem irsiyetin (soya çekim)

339 LaVey, The Satanic Witch, U.S.A 1989, s. 1-2.

hem de çevrenin sonucu olduğu varsayılmıştır. Davranışla ilgili karma aynı zamanda, konuşan kimseye bağlı olarak, “uygun rehber” veya “uygun olmayan rehber” gibi, konuşan kimseye bağlı olan imalardan da etkilenmiştir. Yasal yaşa ulaşmak kişinin “yanlış yola saptasına” da imkan verir; öyle uygun gördüğü için, kınanmayı göze almaya veya kendi fiillerine inanmaya da sevkedebilir.

Tüm Satanistler, dindarlar tarafından, “yanlış yola saptıranlar” olarak kabul edildikleri sürece, elma yanaklı oğlanları ve kızları “kutsal olmayan âyin ve ağza alınmaz (iğrenç) cinsel şenliklere” cezbetmek suretiyle, kendi dindarlıklarını kendileri söyleyen kimselerin duygularını daha fazla rencide etme arzusunda değiliz. Hakikatte, yerleşmiş Hıristiyan dogmasından saptırılmış olan her başarısız (genellikle başarısızlığı hakeden) çağdaş mezhep veya kült, sözü edilen kültürün yasal yaşın altındaki şahıslar tarafından devam ettirilişi ve dindar çoğunluğun hiçe sayılması sebebiyle başarısızlığa uğramıştır. Kabul etmek gerekir ki, bu kültürlerin pek çoğu, beyaz görünümlü ruhaniliğe bürünmüş itimat oyunlarından veya seksüel çıkış yerlerinden biraz daha fazla bir şeydir. Biz, doğru karar verme için yaşın delil olamayacağı noktasındaki görüşümüzde ısrarlı olmakla beraber, toplumun yasal çatısı altında çalışmanın önemini de kabul ediyoruz.

Ahlakla ilgili doğuştan gelen hiçbir şey yoktur: Gerçekte kontrollü, makul ve zararsız ahlaksızlıkla birlikte gelen şey, büyük eğlence için gereklidir. Buna rağmen itiraz edilebilecek şey, modası geçmiş ve tükenmiş prensiplere dayandırılan bir ahlak anlayışıdır. Çocukların burada ortaya konulan “vaftiz”inin amacı, çocuğun bu tür devrini tamamlamış prensiplerden kurtarılıp gerçek hürriyetine kavuşmaktan zevk almasını sağlamak olmalıdır. Yetişkinlerin vaftizi ise, ferdin o modası geçmiş buyrukları kabul etmeyişinin ve onun Satanik ahlaka bağlılığının kutlanması demektir.

Burada, yaşları iki vaftiz yaşı arasına isabet eden gençlerin Sata-

nizm’e girebilmeleri için ne yapmaları gerekir? gibi bir soru akla gelebilir. Buna verilecek cevap şudur: İster haklı ister haksız olsun, kendilerine para ödenmediği sürece, sizin inançlarınız sizin dışınızdakiler tarafından geçerli sayılmayacaktır. Sizin, Satanizm’in prensiplerine inancınız tamsa, onlar, sizin inancınız üzerinden gelir temin etmenin yollarını bulacaklardır. O zaman, onu realize etmeksizin, onlar, bir zamanlar kötü diye çekinilen şeyi popüler yapmak suretiyle Lusifer’in doğuşuna katkıda bulunmuş olacaklardır. Sizin Satanizm’e inancınız, onun büyüsel etkisini meydana getirmek için vaftiz ile resmileştirmeye ihtiyaç duymaz. Sizin inancınız sadece fazlaca dile getirilmeye ihtiyaç duyar. Sizin yapabileceğiniz şey de budur.

Giriş mahiyetindeki bu uzun açıklamadan sonra, yetişkinlerin vaftiz töreni öncelikle ele alınacaktır.

A– Yetişkinlerin Vaftiz Töreni

Yetişkinlerin vaftiz törenine katılacak kimseler şunlardır: Papaz veya papaz adına bu görevi yapacak kimse, üyeliğe kabul edilecek veya vaftiz edilecek kişi ya da kişiler, papaz tarafından ihtiyaç duyulabilecek herhangi bir yardımcı ve adayın daveti üzere orada hazır bulunacak olan seçilmiş şahitler. Fakat bu törenin icrası için davetlilerin katılması gibi bir mecburiyet yoktur.

Törende hazır bulundurulacak araç ve gereçler, Satanik Bible’da tarif edildiği gibi³⁴⁰, Satanik Âyin’de standart olanların tamamına ilaveten, içinde yeryüzünün herhangi bir yerinden alınmış toprak bulunan bir kap ve bir de içinde deniz suyu bulunan kap, bir mangal, mangal kömürü ve buhur’dan ibarettir. Törene katılanlar, âdet olduğu üzere siyah tören elbiseleri ve papaz hariç, uzun ve vücudun her tarafını örten uzun elbiseler ve Baphomet’in sembolünü taşıyan muskalarla ortaya çıkarlar. Tö-

³⁴⁰ Bkz. LaVey, Satanik Bible, s. 134-140.

ren, vaftiz edilecek adayın çıplak ayaklı, beyaz giyinmiş ve hiç iç çamaşırı giymemiş olarak hazır hale getirilişi ile başlar. Daha sonra aday için törende ilave bir siyah elbise ve Baphomet muskasına ihtiyaç duyulabilir. Bu sebeple onlar törenden önce hazır bulundurulmalı ve yakın bir yere konulmalıdır.

Vaftiz töreninin yapılacağı odaya resmen girmeden önce, törene katılacak olanlar uygun tören elbiselerini giyer, gerekli malzeme ve âletleri münasip şekilde düzenlerler. Bu malzeme ve âletler; mangal, adayın oturacağı sandalye veya tabure ve içinde toprak ve deniz suyu bulunan bir kap olup altarın yakınına konurlar. Altar mumları yakılır ve tören (Siyah Alev) esnasında papaz tarafından kullanılmak üzere bir mum daha yakılır, mangal kömürü tutuşturulur ve tüm diğer hazırlıklar tamamlanır. Sonra uygun müzik başlar.

Papaz veya onun adına görev yapacak kimse, odaya girer girmez altarın önündeki yerini alır. Vaftiz edilecek aday ve diğer katılımcılar altarın her iki tarafında dururlar. Papazın yardımcıları da, kendi sorumluluklarının gerektirdiği yerde yer alırlar. Âyinin başlangıç niteliğindeki fonksiyonları alışılmış sıraya göre icra edilir. O sırada aday ön tarafa davet edilir ve papazın önünde diz çöker, ki bu esnada papaz, “Satanic Bible”dan, “İdris’in İlk Anahtarı”nı³⁴¹ okur ve adaya hitap etmek üzere ilerler ve daha sonra şunları söyler:

341 Senelerce gizli tutulmuş oldukları söylenen “İdris’in Anahtarları veya Çağrıları” Satanik imanının övgü sözleri olarak kabul edilmiştir. LaVey, İdris’e ait gerçek çağrıları bilinmeyen bir elden edindiğini söylemiştir. (Bkz. Satanic Bible, s. 156). İdris’e ait olduğu söylenen bu Anahtar veya Çağrıları’ın sayısı ondokuzdur. (Bkz. Satanic Bible, s. 159-272). Yukarıda bahsi geçen Birinci Anahtar veya Çağrı şöyledir: “Yeryüzü’nün Tanrısı; yukarıda ve aşağıda yüceltilen güçle, ben size hükümdarlık edeceğim, diyor. Onun ellerinde güneş, parlayan bir kılıç ve ay, onun tarafından isrediği şekilde yönlendirilen bir ateştir. O ateş, sizin elbiselerinizi benim örtülerim arasında ölçer ve sizi benim ellerimin ayaları olarak yukarı kaldırır (destekler) ve şeytani ateşle sizin elbiselerinizi parlatır.

Kutsallara hükmetmek üzere ben size bir kanun hazırladım ve size en yüce hikmet yolunu verdim. Sizin sesleriniz yüceltildi ve yeryüzünün zafer kazanmış bir şekilde yaşayan Tanrısı’yla ittifak yemini ettirildiniz. Onun başlangıcı yoktur, sonu da olmayacaktır. O, sizin saraylarını-

– Kirletilmemiş hikmetin görkemli ışığında uyan ve Arcadian Koruluğu’na³⁴² gir. Oranın içinde senin tüm büyük hataların, gövdesinden soyulmuş kurumuş kabuk gibi olacaklardır. Yine orada senin, bilinen ve bilinmeyen, beyhude iki yüzlülüklerin seni zihnen ve bedenen daha fazla kuşatamayacaktır.

– Beyaz yalan elbiselerini çıkart ve Prens’inle karşı karşıya gel, bir zamanlar hayata başladığın gibi örtüsüz bir şekilde ve utanmadan ortaya çık. Senin nefesin, ki ilk defa teneffüs ettiğin gibi yeniden, Belial’in³⁴³ uzak bölgelerinden gelen gece rüzgarları gibi tazelenisin.

Bunun üzerine aday ayağa kalkar, elbiselerini çıkarır, kendisine tahsis edilen sandalyeye oturur ve ayaklarını da ayak taburesine koyar. Âyini idare eden kimse, mum alevini adayın ayak tabanlarının altından dört defa geçirir. Bunu yaparken de şu sözleri söyler:

– Şeytan’ın bu Siyah Alev’i sayesinde sen Cehennem’de yürüdün. Senin duyguların, yeniden doğuş sevincine uyandırıldı. Kapılar sonuna kadar açıldı ve senin geçişin Şeytan’ın koruyucu hayvanlarının ölümsüz bağrılarıyla müjdelenmiştir. Şeytan’ın dağılayıcı damgası senin şuurunu ebediyen süsleyecektir; onun kızgın manası seni özgür yapacaktır.

Papaz mangala buhur koyarken, Aydınlatma Havası’nın tanıtımında el kol hareketi yapar. Bu arada o, belirli bir ses verir. Sonra şunları söyler:

– Ey Güçlü Lusifer, biz, Senin Bahçen’e, orada bol olan güzel kokularını getiriyoruz. Senin, seçilmiş topluluğunla paylaştığın milyonlarca

zın ortasında bir alev gibi parlayacak ve sizin aranızda hayat dengesi olarak hükmedecektir! Bu sebeple harekete geçin ve ortaya çıkın! Yaratılış sırlarınızı açığa vurun! Cehennem’in en yüksek ve anlatılamaz Kralı’nın gerçek tapınıcıları bana karşı dostça davranın, çünkü ben aynı şeyim! (LaVey, Satanic Bible, s. 162).

342 Eski Yunanistan’da sade ve mesut bir ırkan oturduğu söylenen dağlık bir ülkeye ait sakin, sade ve âsude bir yer.

343 İbrance bir kelime olduğu söylenen Belial, LaVey’in kitabında: “Bir efendisi olmayan, yeryüzünün alçaklığı, bağımsızlık ve Kuzey” şeklinde nitelendirilmiştir. Bkz. Satanic Bible, s. 57.

buhur, bu odayı senin huzurunda doldurmak için şimdi yeniden tutuşturulmuştur. Biz çan'ı senin adına çalıyor ve bu suretle, Senin İmparatorluğun'un tüm bölgelerinden fısıltı şeklindeki hârika seslerini topluyoruz. Bu arada papaz, topluluğa hitaben şöyle der:

– Ey gece kardeşleri, Şeytan'ın soluğunu teneffüs edin ve özlem di-
mağımızın gelişmesine yardım edin. Şimdi de adaya hitaben şunları söy-
ler:

– Önceki istikametinin çaresizlik ve ızdırabından, senin yeni yolun
bu gece Lusifer'in ışığının tüm parlaklığında bildirilmiştir. Şimdi onun
meltemleri, bilginin getireceği en büyük güce doğru senin adımlarına
rehberlik edecektir. Yanlış yapanların kanı, ölümün pençelerinde ebediy-
yen parlayacak ve gece tazıları, talihsiz avlarını acımasızca kovalayacak-
lardır.

– Bizim aramızda dolaşıp da hile ve yalanla ilgisi olanlar: Onlar ger-
çekten gaflet içerisinde can vereceklerdir. Arkanı kötüye çevir ve onları
önemseme: Siyah Alev'i, zihin ve bedendeki sonsuz güzelliğe tâbi kıl.

Papaz, orada bulunan kaptan bir miktar toprak alır ve bir taraftan
toprağı adayın tabanlarına ve avuçlarına sürerken, şunları söyler:

– Daha önce, hepimizin Anası, asırların saf pagan alüvyonunu bizim
yolumuza serdiği gibi, şimdi o kendisini yeniden takdim eder. Senin
gerçek yeryüzü-çocuğu rolün ortaya çıkıp senin varlığını kapladığı gibi,
şimdi ve daima adımlarını o toprak Ana'nın bağrına döndür. Kalp oca-
ğından çıkan ateşin parlaklığında eğlen ve o toprak Ana'nın, pençeleri
Belial'in yolunu araştıran ve öğrenen tüm çocukları ile sadakat antlaş-
manı yap. Çabala ve neşeli ol, çünkü sonsuzluk sadece kendisini ger-
çekleştirenlere; bilen, işiten ve kanuna kulak verenlere konuşur.

Papaz, adayı deniz suyu ile yağlar ve şunları söyler:

– Sen; kurak boşluklardan, beyaz kemiklerden ve yokluktan aramı-
za geldin. Kavrulan ve kabaran dudaklarla, hakikat sözcüklerine susa-

yan kulaklarla, senin araştırmayı seni Levitan'ın³⁴⁴ gizli ve sisli yer altı
mağaralarına götürdü.

Tüm hayat bu tuzlu sudan meydana gelmiştir. Tuzlu denizlerin artık-
ları senin içinde akar, senin krallığını derinliklerin sakinleriyle; sonsuz
gelgitler üzerinde doğan Dagon'un³⁴⁵ isimsiz yaratıkları, çok uzun geç-
mişlerde erkek kardeşlerin ikamet ettiği bölgelerini desteklediği gibi se-
ni de destekleyeceklerdir. Tuzlu (acı) mirasında rahatlığı seç.

Şimdi ayağa kalk ve kendini karanlık örtüsüne sarmala, ki tüm sırlar
onun içinde durur.

Aday ayağa kalkar ve siyah elbiseyi giyer. Sonra papaz, adayın boy-
nuna muska (nazarlık) bağlar ve bu sırada da şunları söyler:

– Baphomet'in amuletini senin üzerine koyuyorum ve bununla, se-
nin Şeytan'la, senin seçilmiş sahanın sahibi ile ebedi sözleşmeni ve se-
nin, Şeytan'ın hârikülade yaratma nizamına sarsılmaz bağlılığını mühür-
lüyorum.

Sağ elini, boynuzların duruş vaziyetinde kaldır ve sana ait olan şu
andı kavra:

– Tanrısal akılsızlığı terketmiş olan sen, kendi varlığının heybetini ev-
renin hârikaları arasında ilan et. Nefsin unutmaması reddet ve biricik var-
lığın zevk ve acısını kabul et. Sen ölümden hayata döndün ve Şeytan ola-
rak yüceltilen, Işığın Tanrısı Lusifer ile arkadaşlığını açıkladın. Sen, Bap-
homet'in mührünü aldın ve aydınlığı besleyen Siyah Alev'i kucakladın.

344 **Levyetan** veya **Leviathan** şeklinde telaffuz edilen Levitan; Eski Ahid'deki (bkz. Mezmurlar, 74/13-14) yaratılış kıssasına göre, tanrının öldürdüğü deniz canavarının adıdır. Tanrı, onu öldür-
düktan sonra insanlara yiyecek yapmıştır. Diğer taraftan Levitan ismi, mitolojik anlatımda
Şeytan'la ilişkili olarak da kullanılmaktadır. Ayrıca, Eski Ahid'de geçen Levitan ile, Ugarit mi-
tolojisinde geçen yüce tanrı Baal'ın öldürdüğü Lotan arasında çarpıcı bir benzerliğin olduğun-
dan bahsedilmektedir. Bkz. Gündüz, age, s. 234.

345 **Dagon** veya **Dagan**; Yarı balık yarı insan olarak temsil edilen Aşdod'un tanrısı; batı Samile-
ri'nde, Mezopotamya, Anadolu ve Filistin'de saygı gösterilen bir tanrısal varlıktır. Ugarit me-
tinlerine göre o, tanrı Baal'ın babası sayılmıştır. Dagon, sonraları Apollo kültüyle ilişkilendiril-
miştir. Bkz. Gündüz, age, s. 88.

Sen, hiçbir engelle karşılaşmadan, kendi iradenle Şeytani sözleşmeyi; baskı olmaksızın ve kendi arzunla ve senin iradene göre yapılan bu akdi kabul ettin.

Papaz, adaya döner ve elindeki bir kılıcın ucuyla, büyüsel bir işaret olarak kullanılan beş uçlu ters bir yıldız tarif eder. O yıldız, doğrudan adayın göğsü ve henüz yeni takdis edilmiş olan muskanın önünde havada çizilir. Papaz ve aday altara doğru döner ve elleriyle boynuz duruşunu gösterirler. Sonra papaz:

- Selam Şeytan! der. Arkasından da aday:
- Selam Şeytan! der.

Daha sonra papaz çanı çalar. Sonra o, Siyah Alev'i söndürür, bir ses verir ve bu iş bu kadar der. Böylece, yetişkinlerin âyinine son verilmiş olur.

B– Çocukların Vaftiz Töreni

Çocukların vaftiz törenine katılacaklar; papaz, bir yardımcı, vaftiz edilecek çocuk ve onun anne-babasından ibarettir. Diğer katılımcılar, çocuğun anne-babasının daveti üzere törende hazır bulunabilirler. Çocuğun dışındaki tüm katılımcılar törende siyah elbise giyerler. Çocuk ise, tek dilim başlıkla birlikte parlak bir uzun ve kırmızı tören elbisesi giyer. Şeytan'ın tılsımı (Baphomet'in amuleti), bir zincir veya kurdele ile, kırmızı elbisenin dışından boyun etrafına takılır. Çocuk, altar platformunun üzerine, Şeytan'ın odanın batı duvarı üzerinde çizilen portresi önüne oturtulur veya şayet çocuk küçükse yatırılır.

Satanik Âyin'de standart olarak bulunması gereken giyecek ve teçhizata ilaveten toprak ve deniz suyu ve her birisi için uygun bir kaba ihtiyaç duyulur. İşaret etmek gerekir ki, bu âyinde buhur kullanılmaz. Çünkü, buhur kullanımı seküler dini prosedüre o kadar kesin bir şekilde sokulmuştur ki -bir hayat tezahürü henüz çocuk tarafından bilinmedi-

ğinden- Satanik Âyin'de böyle bir özdeşleştirmeyi çocuğun zihnine yerleştirmek büyüsel değildir. Yetişkinler ona ihtiyaç duyuyor gibi görünse de, çocuklar ihtiyaç duymaz. Odanın içerisinde güzel birşeylerin bulunması gerekecekse, onlar; çikolata, sıcak süt veya diğer sevilen yiyecekler, evde beslenen bir hayvan vs. gibi, çocuğun uygun veya sevinçle karşılık gösterebileceği şeyler olmalıdır.

Küçük çocuklar müzik tonu seçiminde zevklerine düşkün olduklarından, arka plan müziği dikkatlice seçilmelidir. Çocuğun vaftiz edildiği yaş göz önünde bulundurularak, onun anlayacağı dilin kullanımına da özen gösterilmelidir.

Sonra, papaz tam altın önünde durur; yardımcılarının onun solunda ve çocuğun anne ve babası da sağ tarafında yer alırlar. Törene standart tarzda başlanır. Papaz, Satanik Bible'dan İdris'in Birinci Anahtarı'nı okur. Sonra şu övgü sözlerini söyleyerek ilerler:

– Şeytan'ın, Lusifer'in, Belial'in, Levitan'ın ve isimli isimli tüm şeytanların adıyla yumuşak karanlıkta yürü, bize kulak ver, belirsiz ve gölgeli şeyleri, hayalet benzerleri, şaşırtan, yarı-görülen yaratıkları şaşkınlıkla karşıla; zamanın ve fezasız gecenin sisli perdesinin ötesine bak. Yaklaş, bu ilk egemenlik gecesinde aramıza katıl. Aramıza hoş geldin yeni ve değerli kız/erkek kardeş, (burada çocuğun ismi söylenerek kendisine hitap edilir), vecd halinin (kendinden geçmenin), büyüün çocuğu. Bizim sevinçli karşılayışımız içinde aramıza katıl. Bize şöyle de: “Ben, neşenin çocuğu, tatlı aşkın kızı/oğlu, karanlığın ürünü ve geceyi dolduran misk kokusu, vecd halinin sevinci aramıza hoş buldum. Aramıza hoş buldum büyücü kadınlar/büyücü erkekler, en tabii ve hakiki büyücüler”.

– Senin minicik ellerin, sahte cennetlerin çöken çatı kemerlerini sürüklemek (çekmek) için güçlü olsun ve o çatı kemerlerinin kırık çömlek parçalarından senin tatlı müsamahanla bir âbide dik. Senin dürüstlüğün,

dehşet içinde ve korkudan çökmüş insanlarla dolu bir dünya üzerinde hakedilmiş bir hakimiyet yetkisi verir.

Yardımcı kimse, papaza, yanan bir siyah mum verir; papaz da mum alevini çocuğun ayakları altından dört defa geçirir ve şunları söyler:

– Şeytan'ın adıyla biz senin adımlarına Left-Hand Path (Sol-El Yolu) üzerinde yön verdik. Alevin üzerinden dört defa geçtin, kalbindeki şehvet ve aşkı tutuşturmak için, ki Schamballah'ın? alevi seni ısıtabilsin ve senin büyüünün arzu ettiğin gibi işleyebilmesi için senin duygu ve hislerin parlak ve hararetle bir şekilde ışık saçabilsin. (Burada çocuğa ismiyle hitap edilir ve şöyle denilir): Ey filan, senin ismin alevin içinde ileriye doğru ışık saçtığı gibi, seni davet ediyoruz.

Papaz, yardımcıya mumu geri verir, sonra yardımcı, papaza çanı uzatır. Papaz, çanı çocuğun üzerinde hafifçe çalar, bir ses vererek şöyle der:

– Lusifer'in adıyla biz, havayı çınlayan hikmet sesleriyle neşelenerek (canlandırarak), senin üzerinde çan çalıyoruz. Gözlerin aydınlığı algıladığı gibi, aynı şekilde kulakların da hakikati algılasın ve hayatın örnekleri arasında bulun, ki senin yerin orada bulunabilecektir. Biz senin ismini geceye duyuruyoruz: Ey gece tatlı (filanın) büyüülü ismini işit.

Çan, yardımcıya tekrar geri verilir, bu sırada papaza toprak kavanozu uzatılır. Papaz, az bir miktar toprak alır ve onu çocuğun avuç içlerine ve ayak tabanlarına hafifçe sürter ve şunları söyler:

– Belial'in adıyla; karanlığın, nemli planetin -senin kendisinden çıktığın çukurun- resmen icra etmek ve hafızada iz bırakmak için onun işaretini senin üzerine koyuyoruz, Ana Yeryüzü'nü verimli kılan insanlığın fişkırın akıntısını icra etmek için?.. (Burada çocuğa ismen hitap edilerek şöyle denilir): Biz seni davet ediyoruz ki, senin gücün de sonsuza dek devam edebilsin, daima insan ve toprak olarak güçlü ol, çünkü onlar seninle birdir.

Papaz, toprak kabını geri vererek, içinde deniz suyu bulunan kabı eline alır ve aşağıdakileri söyleyerek, çocuğun el ve ayaklarını yağlar:

– Levitan'ın adıyla ve büyük tuz deniziyle biz senin varlığını yaratılış özü (maddesi) içerisinde söylüyoruz. Sulu cehennemim tüm sakinleri sana tebessüm etsin, (burada çocuğun ismi zikredilir) ve senin üzerinde sevgi ile girdap gibi dönsün. Ey tuzlu mirasın küçük yavrusu! Okyanuslar senin aşkına bir şükran ve sevinç ilahisi tanzim etsin.

Papaz, elindeki kabı yardımcıya verir ve kılıcı alır, onun ucunu çocuğun alını üzerine koyar ve şunları söyler:

– Çocukluk hayaliyle ortaya konan tüm suretlerle, gece perisinin karnadı vasıtasıyla sürüklenen ve karıştırılan tüm şeylerle, rüzgarın üzerindeki tüm nazik hışırtılar ve karanlıktaki tüm kurbağa veya karga sesine benzer seslerle, ey kurbağalar ve kara kurbağalar, fareler ve kargalar, kediler, köpekler, yarasalar ve balinalar ve bu önünüzde duran çocuk gibi tüm siz kedi ve küçük benzerler: Bu çocuğu takdis edin, onu destekleyin, çünkü o temizlenmeye ihtiyaç duymayanlardandır, çünkü o, tüm sizler gibi, zâtında mükemmeldir (kusursuzdur) ve bu kafanın içindeki akla sizin tanrınız, Şeytan'ın Mutlak Gücü'nün Tezahürü tarafından yön verilecektir.

Papaz, kılıcı çocuğun alnından kaldırır ve aynı hareketin bir parçası olarak onun ucunu çocuğun üstünden ve arkasından Baphomet'in Mührü'ne doğru yükseltir. Bu sırada, tüm diğer katılımcılar yüzlerini altara doğru çevirir ve sağ kollarını boynuz duruşu vaziyetinde havaya kaldırır.

– Papaz: Selam! (burada çocuğun ismini söyler).

– Diğerleri: Selam! (yine çocuğun ismini söylerler).

– Papaz: Selam, Şeytan!

– Diğerleri: Selam, Şeytan!

Böylece tören, alışılmış tarzda sona erer.³⁴⁶

346 LaVey, The Satanic Rituals, s. 208-218.

Modern Satanizm, Modern Satanizm’de Vaftiz ve Satanizm’de 21 hedef hakkında verilen bu bilgilerden sonra, bütün Satanist gruplarda şu veya şekilde yaygın olarak tatbik edilen ve “Şeytan’a Tapınma Âyini” anlamına gelen “Black Mass” konusuna da yer vermek gerekecektir.

VII- ŞEYTAN’A TAPINMA ÂYİNİ: BLACK MASS

Black Mass, aslı itibariyle, Roma Katolik Kilisesi’nde ölümlerin hatırasına düzenlenen âyine verilen isimdir. Âyinde siyah elbiseler giyildiği için ona bu isim verilmiştir. Roma Katolik Âyini olan Mass’ın “Satanistler” tarafından inkarcı bir tutum içerisinde ve alaycı bir tarzda taklidine de aynı zamanda Black Mass adı verilmiştir.³⁴⁷ Genellikle Büyücülük’le irtibatlandırılmıştır. Bu âyinde tüm semboller ve dinî merasim tersine çevrilmiştir. Âyinde icra edilen Mass Kurbanı, Tanrı yerine Şeytan’a sunulmaktadır. Black Mass hakkındaki bilgiler, Satanizm ve büyücülüğün tüm şekilleriyle ilgili olduğundan, genellikle kapalı kalmış ve çoğukere de şüphe ile karşılanmıştır.³⁴⁸

Kısaca “Şeytan’a Tapınma Âyini” diye de tanımlanabilecek olan *Black Mass*, Roma Katolikleri’nde “Ekmek-Şarap Âyini” olarak bilinen “Mass”a bir alternatif olarak ortaya konan ve düzenlenen bir âyindir. Âyinde kullanılan unsurlar ve dini kavramlar tamamen Hıristiyanlık’taki Mass’tan alınmış, fakat aslından ve kutlanış amacından saptırılarak inkarcı ve hakaretvari bir tutumla uygulamaya konulmuştur. Dolayısıyla, bir kavramın veya dini unsurun aslını ve doğrusunu bilmeden tahrif edilmiş şeklini anlamak daha da zorlaşacağından, burada Mass hakkında biraz bilgi vermek gerekecektir.

Esasen Roma Katolikliği’nde kullanılan bir terim olan³⁴⁹; aynı zamanda İsa’nın haç üzerinde kurban edilmesinin kutlanılışı olarak da kabul

347 Pike, ERR, 57; Brandon, DCR, 142.

348 Brandon, DCR, 142.

349 Hinnells, DR, 206.

edilen³⁵⁰ Mass, Roma Katolikleri’nin başlıca ibadetidir. Menşei itibariyle “dini bir ibadet” anlamına gelen Mass, aslında Roma Katolikleri’nin Evharistiya (Ekmek-Şarap) Âyini’ni ifade etmek için kullanılmıştır.³⁵¹ Latince “Missa”dan türetilmiştir. Missa da, Hıristiyan ibadetinin Katolikler’deki ismi olup, papazın, “gidin, şimdi gitme zamanıdır (Ite missa est)” sözlerinden alınmıştır.³⁵²

Hız. İsa’nın havarileriyle yediği son akşam yemeğine izafeten düzenlenen bu âyin, çok erken dönemlerden itibaren Hıristiyanlar tarafından düzenli olarak kutlanan bir sakrament haline gelmiştir. Bu âyin, bir Hıristiyan için, İsa Mesih’in eti ve kanıyla bütünleşmek anlamını taşır.³⁵³ Black Mass’ın, Matta, 6/9 vd.da yer alan şu ifadelerin karma karışık bir şekilde okunuşundan oluşturulduğu söylenmektedir:³⁵⁴

“İmdi siz şöyle dua edin: Ey göklerde olan Babamız, ismin mukaddes olsun; melekûtun gelsin; gökte olduğu gibi yerde de senin iraden olsun; gündelik ekmeğimizi bize bugün ver; ve bize borçlu olanlara bağışladığımız gibi, bizim borçlarımızı bize bağışla; ve bizi iğvaya götürme, fakat bizi şerirden (Şeytan) kurtar; çünkü melekût ve kudret ve izzet ebedlere kadar senindir. Âmin”.

İşte Satanistler’in düzenlemiş olduğu Black Mass Âyini, Hıristiyanlık’taki Ekmek-Şarap Âyini’nin inkarcı bir tutum içerisindeki taklidi ve yukarıda zikredilen dua formülünün aslından uzaklaştırılarak okunuşundan ibarettir. Black Mass’ta tatbik edilen unsurlar Ekmek-Şarap Âyini’nden alınmış, fakat pek çoğu tahrif edilmiştir. Özellikle İsa ve Tanrı’nın isminin geçtiği yerlerde, bu isimler çıkarılarak onların yerine Şey-

350 Parrinder, Living Religions, s. 167.

351 Brandon, DCR, 432; Hinnells, DR, 206; Gündüz, age, s. 122.

352 Ringgren-Ström, age, s. 149; Schimmel, age, s. 240.

353 Bkz. Gündüz, age, s. 122-123; Erbaş, Hıristiyan Âyinleri, s. 167-177.

354 Bkz. LaVey, Satanic Rituals, s. 16 (dipnot).

tan'ın ismi konulmuştur. Şu halde Black Mass'ın dayandırılmış olduğu esas ve unsurlar bunlardır.

Black Mass konusuna ve icra ediliş şekline geçmeden önce, Anton Szandor LaVey'in, "The Satanic Rituals" isimli kitabının girişinde âyinle ilgili olarak yapmış olduğu şu açıklamayı vermek, konunun daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunacaktır:

"Bu kitabın içinde yer alan âyinler genellikle bir büyü programında bulunmayan bir açık kalplilik derecesini temsil eder. Âyinlerin hepsinin ortak bir yönü vardır: Tamamen "öbür yanı" temsil eden unsurlara sadakat..."

Herhangi bir dinî muhtevada subjektif akıl için hayal gücü (kuruntu), gıdasının kalitesi hakkında, ince farkları beğenisinden daha az ayırdedicidir. Satanizm'in dini âyinleri, âyinleri tatbik edenleri kontrol etmekle görevlendirilmeyen o hayal gücü konusunda diğer inançlardan ayrılır. Satanik âyinin içerisinde yer alanlar, âyine katılanları köle yapmak için değil, daha ziyade onun amaçlarına hizmet etmek için tasarlanmıştır. Böylece hayal gücü (kuruntu, muhayyile), sistemden ziyade, fert tarafından bir büyüsel silah olarak kullanılmıştır. Bu, farkında olmadan hariçten tahrif etmeye devam edilirken, bir kimlik olarak Satanizm'e kendini adadığını iddia edecek kimselerin olmadığına ve olmayacağına da işaret etmek anlamına gelmez.

Satanik âyinin ve Satanizm'in kendisinin özü, eğer ümitsizlikten ziyade mantuki olarak ele alınacak olursa, subjektif bir duruma objektif olarak girmektir. Bununla birlikte farkedilmelidir ki insan davranışı hemen tamamıyla bir itici güçle motive edilir. Bu sebeple, bir defa duygular tercihlerini ortaya koymuşsa objektif olmaya çalışmak zordur. İnsan, kendine yalan konuşabilen ve sonra da ona inanan yegane hayvan olduğundan, o, kendisinin farkında olmaya bir dereceye kadar bilinçli olarak çaba sarfetmelidir. Âyinsel büyü, başarı için duygusal yoğunluk üzerine

dayandığından, çareler üreten tüm duygu tarzları âyinin icrasında kullanılmalıdır.

Bir büyü uygulamasında temel bileşimler arzu, zamanlama, tasvirler, yön ve denge olarak kategorize edilebilir. Bunların her biri "The Satanic Bible" isimli eserde açıklanmıştır.³⁵⁵ Bu bölümde yer alan materyal, geçmişte yaratıcı veya tahrip edici sonuçlar için kullanılmış olan Satanik Âyin türünü temsil eder.

Görülecektir ki âyinler süresince cereyan eden mantığa aykırı düşen yaygın bir unsur bu kitabın içinde yer almıştır. Dolayısıyla; yukarı aşağı, sevinç acı, karanlık aydınlık, kölelik hürriyet, çılgınlık aklı başında olma vs. dir. "Şeytan (Satan)" kelimesinin gerçek semantik ve etimolojik anlamlarını göz önünde bulundurarak, mevkiler (konum), duygular ve değerler çoğunlukla baş aşağı edilmiş ve tersine çevrilmiştir. Bu, sırf mukaddes değerlere saygısızlığa hizmet etmesi niyetiyle değil; aksine, varlıkların daima görüldükleri gibi olmadıklarını ve tanrılaştırmanın da bir ölçüsü olmadığını; çünkü uygun şartlar altında herhangi bir ölçünün değişebileceğini açıkça göstermek için kullanılmıştır.

Satanik Âyin bu tür değişikliği çok sık kullandığı için, hem odanın içinde ve hem de bir netice olarak dış dünyada, ters çevrilmiş haç ve genellikle Black Mass ile irtibatlandırılan tersine doğru okunan Lord's Prayer³⁵⁶ aynı zamanda Satanizm'le eşanlamlıdır. Satanizm gerçekte karşı görüşü temsil ettiği ve değişiklik için bir katalizatör görevi yaptığı için, bu genelleştirme teoride doğrudur. Gerçek şu ki; tarih boyunca "doğru" veya "haklı" olanların neşvünema bulabilmesi için bir "kötü isme" ihtiyaç duyulmuştur. İlk Black Mass'ın (Messes Noirs) mevcut litürjinin zıtlarını ortaya koyması ve böylece heretik düşüncenin orijinal küfrünü (mukaddes şeylere hürmetsizlik) güçlendirmesi beklenmiştir.

355 Bkz. s. 110-113.

356 Lord's Prayer; Hz. İsa'nın havarilerine öğretmiş olduğu, yukarıda metnini vermiş olduğumuz duadır. Bkz. Matta, 6/9-13; Luka, 11/2-4.

Modern Satanizm, insan'ın bir "öteki yan"a ihtiyaç duyduğunun farkındadır ve en azından bir âyin odasının sınırları, kutupluluğu gerçekçi olarak kabul etmiştir. Böyle bir Satanik oda, süslemenin derecesine ve içinde yapılan fiillerin boyutuna dayanarak, konuşulamayan düşüncelerin gösterisi için bir meditasyon (tefekkür) odası veya inatçılığın gerçek bir sarayı olarak hizmet görebilir.

Âyinde ve âyin odasında ortaya konanlar iki kesin kategoriye ayrılır: Âyini icra edenin arzu ettiği bir sonuca yönelik olarak yapılan âyinler (rituals) ve parlak sadakat gösterileri veya bir odayı, hayatın bir tezahürünü, hayranlık duyulan bir şahsı ya da inanç açıklamasını kutlayan törenler (ceremonies). Genellikle, bir tören desteklemeye hizmet ederken, bir âyin kazanmak için icra edilmiştir.

Mesela geleneksel Black Mass; yanlışlıkla bir tören, mukaddes şeylere hümmetsizliği (küfür) parlak bir gösterisi olarak kabul edilebilecektir. Gerçekte Black Mass; Hıristiyan dogması tarafından empoze edilen yasak şeylerden genellikle kendisini arındırmak için şahsi bir ihtiyaç içerisine dahil edilmiştir. Bu durumda bu bir âyindir. Eğer bir Black Mass, meraklılar tarafından veya "eğlence için" icra edilirse, o bir grup toplantısı olur".³⁵⁷

Black Mass; sadece onu icra etme ihtiyacı hisseden kimseler için geçerli olduğu söylenen bir Satanik merasimdir. Tarihi olarak, Black Mass'ın dışında, Satanizm'le daha yakından irtibatlandırılan hiçbir dinî merasim yoktur. Black Mass, sayısız defalar icra edilmiş bir âyin olmasına rağmen, bazı zamanlarda ve bazı durumlarda, bu âyine katılanlardan bir kısmının Satanist olmadığı ve sırf "Tanrı'ya muhalif olan bir şey Şeytan'a âit olmalı" düşüncesinden hareketle bu tür âyinlere katıldıkları da ifade edilmiştir. Engizisyon Mahkemeleri'nin yürürlükte olduğu dönemlerde, Batı'da, Tanrı'nın ve İsa'nın hükümlerinden şüphelenen herhangi bir kimse hemencecik Şeytan'ın bir hizmetçisi olarak kabul

357 LaVey, The Satanic Rituals, s. 16-17.

edilir ve bundan dolayı da cezaya çarptırılırdı. Yine, herhangi bir düşmana ihtiyaç duyan Engizisyoncular, o kişiyi Şeytan'ın kontrolüne girmiş farzederek büyücü kılığında düşünürlerdi.

Her nedense, Black Mass haberlerinin "inkarcı" mezhep ve tarikatlara karşı yöneltildiği dönemlerde, bir büyücüyü bir Satanist'ten ayıran hassas noktalara çok az kimse dikkat ederdi. Engizisyoncular'ın gözünde büyücü ile Satanist arasında bir fark yoktu. Buna rağmen, büyücü yaftasını taşıyan çoğunluğa benzemeksizin, kendi kendilerine "Satanik bir tutum içerisinde" hareket edenlerin çoğukere kendi rezaletlerini kendileri kazandığı da kolayca söylenebilmiştir. Ancak bunun, Engizisyoncular'ın, bu tür serbest düşüncelere ve isyancılara karşı yaptıklarını affetmek demek olmadığı, fakat o tür kişilerin kilise babaları için gerçek birer tehlike olduklarını itiraf etmek anlamına geldiği belirtilmiştir. Mesela Galileo³⁵⁸ ve Leonardo da Vinci gibi Şeytan'la birlikte hareket etmekle suçlanan kimseler, statükoyu yıkmaya yönelik düşünce ve teorileri açıklamaları anlamında, kilise yöneticilerine göre, çok açık bir şekilde Satanik bir tavır sergilemişlerdi.³⁵⁹

Özetle söylemek gerekirse Black Mass; üç yönlü bir amaca sahip bulunan, merasime dayalı bir âyindir. Birincisi, o; Nâsıralı İsa'ya bağlı kilisede yapılan Ekmek-Şarap Âyini'nin pozitif bir ters çevrilişi ve bu anlamda bir Kara Büyü Âyini'dir. İkincisi, Black Mass; Nâsıralı İsa'nın telkin etmiş olduğu dogmalar zincirinden şahsi bir kurtuluş ve böylece onları bir inkar vasıtasıdır. Yani, farkında olunmayan duyguları serbest bırakma âyinedir. Üçüncüsü, Black Mass kendi içinde bir büyüsel âyin; âyini yöneten kimsenin yönlendirebileceği büyüsel enerjiyi meydana getirecek gerçek performanstır.

358 Galile (1564-1642), ünlü İtalyan astronom ve matematikçisidir. Çalışmalarında **dedüktif** metottan ziyade **emprizmi** kullanan Galile, bir çok önemli buluş yapmıştır. Güneş sistemiyle ilgili **Kopernik** teorisinde ısrar eden Galile, bu yüzden kilise tarafından yargılanmıştır. Bkz. Gündüz, age, s. 135-136.

359 LaVey, The Satanic Rituals, U.S.A 1972, s. 31, 32.

Blac Mass konusunda giriş niteliğinde verilen bu bilgilerden sonra, bölümleri ve icra ediliş şekli hakkında açıklayıcı bilgiler vermek gerekmektedir. Ancak, işaret etmek gerekir ki, Hıristiyan mezhepleri arasında Ekmek-Şarap Âyini'nin icrasında nasıl ufak tefek farklılıklar veya ayrıntılar varsa, Satanist gruplar arasında da Black Mass'ın icrasında bazı farklılıklar vardır. Fakat biz, bu âyinler içerisinde en yaygın olanlardan birini vermeyi uygun gördük. Böyle yapmadaki amacımız da, “Şeytan’a Tapınma Âyini (Black Mass)” adı altında ve güya Hıristiyanlığın Ekmek-Şarap Âyini’ne karşı alaylı ve inkarcı bir tutum sergileme bahanesiyle neler yapıldığını okuyucunun bilgisine ve ibret nazarlarına sunmaktır. Bu açıklayıcı bilgilerden sonra Black Mass'ın bölümlerine ve icra ediliş şekline geçebiliriz.

Black Mass beş bölüme ayrılmıştır. Anlaşılmasını sağlamak için, her bölümün başında ayrı ayrı birer kısa açıklama yapılmıştır. İlk bölüme Introit (dinî âyinin başlangıcında sesle okunan ilahi) adı verilmiş olup âyini idare eden kimse ile yardımcısı arasında geçen hazırlık niteliğindeki bir diyalogtan ibarettir. Bu bölümde, Hıristiyanlar’ın Ekmek-Şarap Âyini’ni icra şekli yakından takip ve taklit edilir. Ancak âyinde takdis merasimi, Yahudiler’in Tanrısı Yahve veya İsa’nın yerine konan Şeytan’ın adıyla yapılır. Black Mass’ın bu kısmı kısa ve özeldir. Papazların veya yardımcılarının âyin esnasındaki davranışlarını tarif edecek hiçbir dua veya bölüm başlığı olmadığı gibi, âyine katılmak üzere toplanan inanırlara, başlangıç ilahisinin icrasına herhangi bir şekilde katkıda bulunmak üzere hiçbir davette de bulunulmaz.

Başlangıç İlahisi’nin ilk kelimeleri, daha sonra nelerin yapılacağıının bir işareti sayılmıştır. Fakat takip edilecek olan bu şeyler hiçbir dinî kiptan alınmış olmayıp, sadece âyini yöneten kimsenin kendi gerçek davranışlarına bağlı bir uygulama olduğu sanılmaktadır. Âyinde altar (sunak)³⁶⁰ görevi yapacak olan bayana, âyin sırasında alacağı yer göste-

360 **Altar**; çeşitli dinlerde üzerine kutsal objeler konan taş, ağaç ya da metalden yapılmış olan ma-

rilir. Yardımcı kimseler buhurlukları ve mumları yakar ve icra edilmek üzere olan İsa Mesih’i inkar âyini için herşeyi hazır hale getirir. Âyini yönetecek olan kimse ve ona yardım edecek olanlar; ki bunlar bir erkek veya kız çocuk olmaları halinde, geleneksel olarak makul düşünülme çağı olarak kabul edilen yedi yaşını geçmiş olmalıdırlar, tapınağa (kutsal yere) yaklaşılır. Eğer kendisine bu isim verilebilirse, papaz; burada verilen formülle öne sürüldüğü gibi, bu noktada altara kısa bir giriş yapılabilir. Başlangıç İlahisi’nin geri kalan kısmı, bu kutsallığı bozulmuş takdis merasimi için düzenlenen araç gereçlerin âyinsel teftişi esnasında söylenebilir.

Altar-çocuk, Katoliklik’te çok kullanılan bir deyimdir. Bu yüzden, bir Satanik Mass’ta hizmetçi olarak hem erkek hem kız çocuğu kullanımı en uygun olanıdır. Daha sonra görüleceği gibi, âyinde kız çocuğu en aktif rolü üstlenir. Ki, o kızın orada bulunmasına bağlanan açık bir şekilde hiçbir seksüel kullanımın olmaması, başka herhangi bir şeyden dolayı değil, belki de daha ziyade 19. yy. Satanik âyininin kaçınmak içindir. Daha sonra gelecek olan cinsel yaklaşma ve onunla ilgili başlık göz önünde bulundurularak, yardımcı kızın âyindeki rolü bilinçaltına itilmiş yasak güdülerini toplumca kabul edilir şekle dönüştürmek şeklinde düşünülmüş, tamamen yanılmış olunmayacağı ifade edilmiştir.

Satanik Mass’ta sürekli olarak elden ele dolaştırılan araç ve gereçler aşağıdaki şekildedir:

1– Takdis Edilmiş Bir Ekmek: Bu ekmek, ya dininden dönmüş ve geleneksel olarak Şeytan’a Tapınma Âyini’ni icra eden bir papaz tarafından kutsanmış veya bir kilisenin kutsal yerinden çalınmış olabilir. Bu ekmeği elde etmenin başka yolları da vardır.

2– Bir Şarap Tedariki: Geleneksel olarak İsa’nın kanı ile benzerliği en iyi şekilde devam ettiren kırmızı şarap, hem Şeytan’a Tapınma

sa benzeri nesnelere; kurban yada sunak yerinin adıdır. Hıristiyanlık’ta Ekmek-Şarap Âyini’nde kullanılan masa için de bu terim kullanılmaktadır. Bkz. Gündüz, age, s. 27.

Âyini'nde hem de Katolik âyinlerinde kullanılmıştır. Doğu İspanya'daki Tarragona'nın en güçlü kırmızı şarabı, hem vino (ucuz ve sıradan bir içki türü) sacro ve hem de vinum sabbati'nin bileşimini meydana getiren seçkinlerden biridir. Buna rağmen, Black Mass'larda kullanılan şarabın, hem sihhate zarar veren hem de sanrıya kapılmaya sebep olan esrar vb. gibi şeylerin bir karışımı olduğu da bilinmektedir.

3- Şarap Kadehi: Âdete göre bu kadeh bir gümüş veya herhangi bir metal ya da madde olabilir. Fakat Satanizm'de kullanılan tüm altar (sunak) eşyalarında olduğu gibi, altın bir ihtiyaç veya gerekli değildir. LaVey'in haklı olarak işaret ettiği gibi altın, Hıristiyanlığın ve diğer muhter dinlerin tercih edilen metali idi ve böylece altın kullanmama yoluyla da Hıristiyan dinine küfretme sürdürülmüştür. Kadehi süsleyen dekorasyonlar, onların kendi sembolizmine göre açıkça Hıristiyanlığa ait unsurlar olmaktan ziyade pagan veya Satanic unsurlar taşımaktadır. Bunun yanında kadeh bir perde veya tül ile örtülür.

4- Bir Buhurdan ve Buhur Tabağı: Bu arada, mangal kömürü ve metile edilmiş özler gibi, bir miktar yanabilir sıvı, buhuru tutuşturmak ve dumanın yayılmasını sağlamak için gerekebilir. Ayrıca buhur, en güzel kilise buhurundan da olabilir. Her ne kadar oranları tam ve uygun olarak verilmemişse de, karışımındaki maddelerden her biri Huysmans tarafından verilen buhur şu şekildedir: a- Caddelerden toplanan asfalt, b- Banotu yaprakları, tatula ve kurutulmuş it üzümü, c- Lavanta yapımında kullanılan kokulu bir çeşit sarı sakız (mür). Huysmans, her ne kadar başlıca karışımlar listesine onu dahil etmiş olmasa da, sakız nevinde bir kokuyu da zikretmiştir ki büyük bir ihtimalle bunun haşhaş (kenevirden çıkarılan esrar) olabileceği tahmin edilmektedir. Bu listenin, Üç Kral'ın çocuk-İsa'ya vermiş olduğu hediyelerden biri olan ve geleneksel olarak daha acı ve kabul edilemez diye nitelenen Mür'ü ve büyüçülük literatüründe çok iyi bilinen üç zehirli otu ihtiva etmesi ilginçtir. Bunlar, teker teker ve detaylı bir şekilde şöyle incelenmiştir:

aa- Banotu: Müsekkim olarak kullanılan bir ilaç olup Dioskorides günlerinden beri zehirli olarak kabul edilmiştir. Hem tohumu hem de kabukları diş ağrısını hafifletmek için tütüsü olarak kullanılmıştır. Ayrıca onun zehirli ilaçlarından her birinin hem kurutmaya hem de kaynatmaya elverişli oluşu, onu herhangi bir buhur için ideal bir unsur haline getirmiştir. Banotu'nun, kendisini yiyen insan veya hayvanları öldürebileceği belirtilmiştir.

ab- Alıç Elması: Bitki biliminde Datura Stramonium olarak bilinmekte olup kurutma ve depolama yönünden Banotu ile oldukça benzer özelliklere sahiptir. Alıç Elması, çok yönlü bir zehirdir ve Banotu gibi anormal şuur durumları meydana getiren; tehlikeli ve sağlığa zararlı bir şey olarak kabul edilmiştir.

ac- Öldürücü İt Üzümü: Güzel avrat otundan çıkarılan ve hekimlikte kullanılan zehirli bir madde olduğu söylenmektedir. Atropa belladonna olarak da bilinir. Yunan mitolojisinde Atropos üçüncü kader olup Atropos'un makasını kullanan kimsenin, insanın hayat damarlarını keseceğine inanılmıştır. Onun zehirli ve morfin gibi kuvvetli ve tehlikeli bir grup ilacından her biri, Banotu ve Alıç Elması gibi, kaynatmaya ve kurutmaya dayanıklı olup Banotu ve Alıç Elması gibi, büyüçülerin heyecan ve çılgınlık meydana getiren uçan merhemi ve duyguları zenginleştiren geleneksel bir karışımı idi.

5- Bir Şeytan Sureti: Satanic Mass'ta kullanılan eşyalardan beşincisi bir Şeytan suretidir. Açıkçası böyle bir suretin mahiyet ve şeklinin, Satanistler'in herhangi bir âyinine katılan veya icra eden kimsenin yorumu ile iç içe girmiş olabileceği ifade edilmiştir. Anlatıldığına göre, 19. asır Lusiferçiler'i, Lusifer'i, Venüs'ün erkek bir şekli olarak sabah ve akşam yıldızları ile denk tutarak, belki de yakışıklı bir gencin suretine imada bulunmuşlardır. Şeytan'ın daha açık bir şekilde puta benzeyen ve seksüel suretinin, Eliphaz Levi tarafından tasvir edilmiş olan Sabbat Keçisi olabileceği kaydedilmiş olup muhtemelen bunun aynı zamanda bir alternatif olarak kullanılmış olabileceği söylenmiştir.

6- Çan

7- Mumlar ve Mum Taşıyıcılar: Huysmans tarafından tavsiye edilen veya kullanılan mumların -gelenek tarafından öyle istendiğinden- siyah olduğu ve renkleri için kömür katranı ve zift ihtiva ettiği bildirilmiştir. Günümüzde, akşam-partisi eğlenceleri için, her şeyi satan büyük mağazalardan temin edilebilen siyah mumlar ile, daha az dramatik renk kullanılmaktadır. Sabbat ışığının değişmez bir karışımı olarak kullanılan bebek yağının yerini de Stearin almıştır. Kollu şamdanın sayısı ve dizaynı, dinî âyin kitabına bağlı kalarak tespit edilmemiştir...

8- Küçük Bir Kazan

9- Bir Aspergillus (Kutsal Su Serpici): LaVey, bunun şekil olarak erkeklik uzvuna benzemesi gerektiğinde ısrar etmiştir. Böyle bir ısrar, en azından Satanik âyinin ruhuna uygun bulunmuştur. Geleneğe göre sadece altar, Black Mass'ın kutlanışının başlangıcında örtüszüzdür. Âyini idare eden kimse, yardımcıları ve cemaat, en azından belirgin bir elbise giyer. Hakikatte, tarih boyunca, alternatif papazlar tarafından giyilen elbiselerin özenle hazırlanışı ve tam tanımı çok değişik kaynaklar tarafından verilmiştir. Bunlar sade gömlekten çıkmış, meşe palamudundan ve koç, keçi ve diğer Satanik hayvanlara ait erkeklik uzvu ile süslenerek, tüm Satanik kıyafetlere dönüştürülmüştür. Mevcut dinî âyin kitabında da görüleceği gibi, âyine katılanların, nazik zamanlarda kolayca çıkarabilecekleri elbiseleri giymeleri uygun görülmüştür.

Bir Satanik âyinde kullanılan âletler, kullanılış amaçları ve bunlardan bir kısmının ifade ettiği sembolik anlamlar LaVey tarafından, yukarıda anlatılanlardan genelde biraz daha farklı olarak şu şekilde belirtilmiştir:

a- Elbise

Âyine katılan erkekler siyah elbise giyerler. Elbiseler başlıklı ve kuleteli olabilir ve eğer istenirse yüz de örtülebilir. Yüzü örtmedeki amaç, âyine katılan kimsenin endişe duymaksızın yüzündeki coşkuyu

özgürce açığa vurmasına izin vermektir. Aynı zamanda yüzün örtülmesi, bir katılımcının bir başkasına karşı eğlence veya şaşkınlığını azaltır. Kadın katılımcılar seksüel yönden tahrik edici elbiseler giyerler. Siyah elbiseler daha çok yaşlı kadınlar içindir. Bütün katılımcılar Baphomet'in mührünü taşıyan amuletlerini veya Şeytan'ın geleneksel beş köşeli yıldızını takarlar.

Âyin odasına girmeden önce erkekler uzun elbiseleri (cübbe) giyerler ve âyin boyunca da çıkarmazlar. Erkekler, siyah cübbeler yerine tamamen siyah elbiseler de giyebilirler.

Siyah renk, âyin odasındaki elbise için seçilmiştir. Çünkü siyah, Karanlık Güçler'in sembolüdür. Kadınlar; âyine katılan erkeklerin duygularını tahrik etmek amacıyla, seksüel yönden çekici elbiseler giyerler. Bu suretle, daha güçlü bir iş görmeyi garanti edecek olan adrenal³⁶¹ veya bio-elektrik enerjinin daha yoğun olarak boşaltılmasının sağlanmış olacağına da inanılmıştır.

b- Altar (Sunak)

LaVey'e göre insan'ın ilk altarları canlı bedenler ve kan idi ve insanın tabii içgüdüleri ve eğilimleri, onun dininin dayandırıldığı temellerdi. Daha sonraki dinler, insan'ın tabii eğilimlerini günah sayarak, onun yaşayan altarlarını taş sütunlara ve metal yığınlarına dönüştürdü.

Satanizm, ruhtan ziyade bir "beden dini"dir; bu sebeple, Satanik törenlerde bir beden altarı (canlı altar) kullanılmıştır. Bir altarın amacı, bir tören boyunca tüm dikkatlerin kendisine yoğunlaştırıldığı bir odak noktası olarak hizmet etmesidir. Satanik âyinlerde çıplak bir kadın kullanılmıştır. Çünkü kadın tabii edilgen alıcıdır ve toprak anayı temsil eder.

³⁶¹ **Adrenalin** olarak da telaffuz edilmekte olup öfke, korku, endişe veya şiddetli arzu vs. zamanlarında vücut tarafından meydana getirilen ve çabuk ve şiddetli faaliyete sebebiyet veren kimyasal bir karışımdır.

Bazı âyinlerde altar hizmeti gören kadınlar için çıplaklık pratik olma-yabilir. Bu sebeple o, elbise giyinmiş veya kısmen örtülü olabilir. Eğer bir kadın âyini tek başına icra ediyorsa, o âyinde kadının altar olarak kul-lanılmasına ihtiyaç duyulmaz. Bir âyinde altar niyetiyle kadın kullanil-mamışsa, kadının üzerine yatması için kullanılan yükseltilmiş zemin, âyin için gerekli diğer âletleri üzerine koymak üzere kullanılabilir. Da-ha büyük grup âyinleri için, iki kenarı paralel olan diğer ikisi olmayan dört kenarlı, yaklaşık 3-4 feet yüksekliğinde ve 5.5-6 feet uzunluğunda bir altar, kadının üzerine yatması için özel olarak kurulabilir. Bunun kul-lanışlı olmaması halinde veya özel törenlerde herhangi bir yüksek zemin kullanılabilir. Eğer bir kadın âyinde altar görevi yapmak üzere kullanil-mışsa, diğer âletler, papazın kolayca uzanabileceği bir yerdeki masanın üzerine konulabilir.

c- Baphomet'in Sembolü

Baphomet'in sembolü ilk defa, Şeytan'ı temsil etmek üzere Templi-er Şövalyeleri tarafından kullanılmıştı. Bu sembol asırlar boyunca çok farklı isimlerle anılmıştır. Bunlar arasında: Mendes'in Keçisi, Bin Genc'in Keçisi, Siyah Keçi, Judas'ın Keçisi ve belki de en uygunu ola-rak da Günah Keçisi vardı.

Baphomet, keçinin üretken verimliliği ile birleştirilen Karanlık Güç-ler'i temsil eder. Onun "saf" şekli içerisinde ters çevrilmiş beş köşeli yıldız, yıldızın beş ucunda bir insan figürünü kuşatıyor olarak gösteril-miştir. Yukarıdan üç ve aşağıdan da iki uç, insanın ruhi yapısını sembo-lize etmektedir. Satanizm'de beş köşeli yıldız ayrıca da kullanılmıştır. Fakat Satanizm, insanın içgüdülerini veya ruhi tabiatının aksini temsil ettiğinden, beş köşeli yıldız, keçinin kafasına kusursuz bir şekilde uy-durmak için ters çevrilmiştir. Keçinin düaliteyi temsil eden boynuzları savunmada yukarı doğru dürter (kakar); yıldızın diğer üç ucu da ters çev-rilmiş ya da inkar edilen teslisi temsil eder. Sembolün en dış çemberin-

deki, Kabbala'nın büyüsel öğretilerinden çıkarılan İbraniler'e ait figür-ler, sulu çukurun yılanı ve Şeytan'la özdeşleştirilen "Levitan"ı açıklar. Bu figürler, ters çevrilmiş yıldızın beş ucuna tekabül eder.

d- Mumlar

Satanik âyinde kullanılan mumlar; ışığın taşıyıcısı, aydınlık, yaşayan alev ve Cehennem'in Alevleri Lusifer'in ışığını temsil eder. Satanik âyinde yalnız beyaz ve siyah mumlar kullanılmalıdır. Beyaz mumdan da sadece bir tane kullanılır. Fakat, âyin odasını aydınlatmak üzere ihtiyaç duyulduğu kadar çok siyah mum kullanılabilir. En azından, Karanlık Güçler'i ve sol-el yolunu temsil eden bir siyah mum altanın soluna ko-nulmalıdır. Diğer siyah mumlar, aydınlatma için ihtiyaç duyulan yerlere konulur. Beyaz ışık "büyücüler"ni ve sağ-el yolunun takipçilerinin iki yüzlülüğünü temsil eden bir beyaz mum altanın sağına konulur. Bunun yanında, diğer ışık kaynakları kullanılmaz.

Siyah mumlar güç ve âyine katılanların başarısı için kullanılır. Yine siyah mumlar, âyine katılmış olanlar tarafından yazılmış olan ve onlar tarafından istenen nimetlerin üzerine yazılmış olduğu parşömenleri yok etmek üzere kullanılırlar. Beyaz mum da düşmanların yok edilmesi için kullanılır. Üzerlerinde bedduâların yazılı bulunduğu parşömenler de be-yaz mumun alevinde yakılırlar.

e- Çan

Çan'ın yıkıcı etkisi, âyinin başlangıç ve sonunu belirlemek için kul-lanılmıştır. Papaz, sağdan sola doğru çevirerek ve çan sesini pusulanın dört ana ucuna doğru döndürerek, çan'ı dokuz defa çalar. Bu, havayı tüm harici seslerden arındırmak ve saflaştırmak için bir defa âyinin ba-şında ve çalışmayı artırmak ve âyinin son bulunduğunu bildirme alameti olarak, âyinin sonunda bir defa daha çalınır. Kullanılan çan'ın ses kalite-si, yumuşak ve çınlamaktan ziyade yüksek ve etkileyici olmalıdır.

f– Kadeh

Satanik âyinde kullanılan kâse veya kadeh Vecd (Coşkunluk) Kâsesi'ni temsil eder. İdeal olarak kâse gümüşten yapılmış olmalıdır. Eğer gümüş bir kâse bulunamamışsa; başka bir metalden yapılmış bir şey, bardak veya çanak çömlek ve altın'ın dışında herhangi bir şey kullanılabilir. Altın daima diğer dinlerde ve cennet'e ait Dünya ile irtibatlandırılmıştır. Kâsedeki içki önce papaz, sonra da bir yardımcı tarafından içilmelidir. Özel âyinlerde, kâsedeki içkiyi töreni idare eden kimse içer.

g– İksir

Putperestler tarafından kullanılan canlandırıcı sıvı veya Hayat İksiri, Hıristiyan inancı tarafından âyinsel şaraba dönüştürülmüştür. Esas olarak, putperest âyinlerinde kullanılan içki, törene katılanları rahatlatmak ve coşkularını artırmak için içilmiştir. Satanizm, diğer dinlerin yaptığı gibi, tanrısını kurban etmez. Satanist, bu tür sembolik yamyamlık şeklini asla uygulamaz ve Hıristiyanlar tarafından kullanılan âyinsel şarabı, Satanik âyin için gerekli duyguları yoğunlaştırmak olan asıl amacına döndürür. Şarabın bizzat kullanılmasına ihtiyaç yoktur. Hangi içecek daha canlandırıcı ve damağa zevk verici ise ona öncelik tanınmalıdır. Hayat İksiri, Şeytan'a Yakarış'ın³⁶² hemen akabinde, yukarıda açıklandığı gibi, Vecd Kâsesi'nden içilmiş olmalıdır.

362 Satanist Âyini Black Mass'ta da geçen "Şeytan'a Yakarış" veya "Şeytan'ı Duâ İle Yardıma Çağırma" şu şekilde yapılmaktadır: "Yeryüzünün İdarecisi, dünyanın Kralı Şeytan'ın adıyla Karanlık Güçler'e, şeytani güçlerini bana vermelerini emrediyorum: Cehennem'in kapılarını arkasına kadar aç ve beni senin erkek/kız kardeşin ve arkadaşın! olarak selamlamak üzere boşluktan gel. Sözü ettiğim müsahaları bana bahşet! Ben, senin ismini kendimin bir parçası olarak kabul ettim! Ben, bedene ait hayatta neşe duyarak, kır hayvanları gibi yaşıyorum! Ben, doğrunun tarafını tutar ve kötüye beddua ederim! Cehennemî tanrıların tümüyle birlikte, sözü ettiğim bu şeylerin vuku bulmasını emrediyorum! Öne çık ve benim isteklerimi ortaya koyarak isimlerinin etkisini göster!". Bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 144.

h– Kılıç

Güç Kılıcı, saldırgan gücün sembolüdür ve papazın kendisiyle el kol hareketi yaptığı ve işaret ettiği kolu uzatıcı ve güçlendirici olarak da iş görür. Kılıcın bir benzeri, büyüsel âyinin diğer şekillerinde kullanılan uzun çubuk ve ateşte kızartılmış değnektir.

Kılıç papaz tarafından tutulur ve Şeytan'a yakarış esnasında Baphomet'in sembolüne işaret etmek için kullanılır. O aynı zamanda, Âyin'in Basamakları'nda açıklandığı gibi, cehennem'in dört prensinin³⁶³ ortaya çıkması sağlanırken de kullanılır. Papaz, seslice okunduktan sonra, mesaj veya talebi ihtiva eden parşömen vasıtasıyla kılıcın ucunu süngü gibi dürter. O zaman kılıç, parşömen mum alevinin içine sokulurken parşömeni tutmak üzere kullanılır. Diğer katılımcıların taleplerini (rica, niyaz) dinlerken ve aynı şeyi tekrar ederken, papaz, geleneksel "şövalyelik" tarzında, kılıcı onların başlarının üzerine koyar.

Eğer özel âyinler için bir kılıç bulunamazsa, uzun bir bıçak, baston veya benzer bir değnek kullanılabilir.

ı– Erkek Tenasül Uzvu Sembolü

Erkek tenasül uzvu sembolü; zürriyet meydana getirme, erkeklik ve saldırganlığı temsil eden bir putperest verimlilik sembolüdür. Bu da Hıristiyanlığın suç yüklenen törenlerine uydurmak için kafirce bir tutum içerisinde tersine çevrilmiş diğer bir âlettir. Erkek tenasül uzvu sembolü, Katoliklik'te kullanılan "kutsal su serpicisi"nin (aspergilus veya aspergilim) mürâice olmayan versiyonu, müşterek penis'in tam bir şekil değişimidir!

Erkeklik tenasül uzvu sembolü, papazın yardımcılarından biri tarafından her iki elle tutulur ve eve hayır getirmesi dileğiyle, pusulanın her bir ana noktasına doğru metodolojik olarak iki defa sallanır.

363 LaVey'in belirttiğine göre Cehennem'in dört prensi; Şeytan, Lusifer, Belial ve Leviatan'dır. Bkz. Satanic Bible, s. 57.

Âyinde herhangi bir erkeklik uzvu sembolü bulundurulabilir. Şayet hiçbir tane bulunamazsa o takdirde alçı, ağaç, kil, balmumu vs. den yapılmış bir sembol de kullanılabilir. Bu sembol sadece organize grup âyinlerinde gereklidir.

i- Gong

Gong, Karanlık Güçler'i çağırmak amacıyla kullanılmıştır. O, âyine katılanlar papazın "Selam Şeytan" sözünü tekrar ettikten sonra bir defa vurulur. Bir gong, yalnız organize grup âyinlerinde gereklidir. En iyi ses kalitesi için bir konser gongu tercih edilir. Fakat, eğer böyle bir gong bulunamazsa, o zaman tam zengin sese sahip herhangi bir gong kullanılabilir.

j- Parşömen

Parşömen, organik özelliklerinin tabiattaki unsurlarla uygun olması sebebiyle kullanılmıştır. Kurban konusundaki Satanik görüşleri muhafaza ederek, kullanılan parşömen ihtiyaca binaen ve yiyecek amacıyla öldürülmüş olan bir koyunun derisinden yapılmış olmalıdır. Bir hayvan, bir Satanik âyinde tamamen veya kısmen kullanılma amacıyla asla öldürülmez. Eğer, halihazırda öldürülmüş olan bir koyunun derisinden yapılmış bir ticari parşömen elde edilemezse, onun yerine sade bir kağıt kullanılmalıdır.

Parşömen, üzerine yazılmış olan mesaj veya talebin mum aleviyle yakılıp yok edilme ve gök yüzüne gönderme vasıtasıdır. Parşömen veya kağıt üzerine yazılmış olan talep papaz tarafından yüksek sesle okunur ve sonra siyah veya beyaz mumdan biriyle yakılır; özel talep için hangisi uygunsa o tercih edilir. Âyin başlamadan önce beddualar papazın sağına ve tılsımlar veya hayır dualar da sol tarafına konulur.³⁶⁴

³⁶⁴ LaVey, Satanic Bible, s. 134-140.

Âyin için gerekli olacak bu malzemeler hazırlandıktan sonra, şu aşağıdaki sözler söylenerek âyine başlanır:

– Büyük Tanrı Şeytan'ın adıyla ben Şeytan Tanrı'nın altlarına doğru ilerliyeceğim.

– Ona, bana haz verene.

– Bizim yardımcımız Şeytan Tanrı'nın İsmi'dir.

– Ki o, Yeryüzü'nde hüküm sürer.

– Efendimiz Şeytan, Yeryüzü senindir. Yeryüzü'nü sen kurdun, kemal ve olgunluk o sebeptendir. Adalet ve lüks, senin Taht'ının hazırlığıdır. Prensler oturdu ve bana karşı konuştu, kötüler bana işkence yaptı. Bana yardımcı ol, Efendim Şeytan.

– Efendim Şeytan, beni kötülerin ellerinden kurtar.

– Ve beni adaletsiz insanlardan koru.

– Efendim Şeytan, sen tekrar döneceksin ve bizi sevindireceksin.

– Ve senin cemaatin sende sevinecektir.

– Efendim Şeytan, bize gücünü göster.

– Ve cömertliğini bize ihsan et.

– Efendim Şeytan, beni işit.

– Ve izin ver de feryat ederek sana geleyim.

– Şeytan Tanrı sizinle beraber olsun.

– Ve tekrar sizinle beraber olsun.

– Övgü (hamd) Tanrı'ya, Şeytan Tanrı'yadır. Yeryüzü'ndeki hayatta insanı güçlendir. Biz seni överiz, seni takdis ederiz, sana tapırız, seni methederiz, senin büyük gücünden dolayı sana şükranlarımızı sunarız; Efendi Şeytan, Şeytan Kral, her şeye gücü yeten İmparator. Bundan sonra Black Mass'ın bölümlerine geçilir. Black Mass da -Giriş dışında şu dört bölümden ibarettir:

1– Offertory: Black Mass’ın hem âyini yöneten kimseyi hem de cemaati kapsayacak olan ilk bölümüne Offertory (kilisede para toplama) denilmektedir. Bu bölümde, kara âyinle ilgili olarak uyulması gereken şeyler arz edilir ve bunlar cemaat tarafından zımnen kabul edilir. Bu sırada kara papaz, şarabı ve ekmeği cemaate gösterir. Bu ekmeğin, geleneksel olarak bir kilisede takdis edilmiş fakat Satanistler tarafından o kiliseden çalınmış veya sahte bir Hıristiyan’ın iki yüzlü bir tavır içerisinde katılmış olduğu Ekmek-Şarap Âyini esnasında saklayıp Satanistler’e getirdiği ekmeğidir. Papaz, sonra altarı ve altarın kendisine dayandığı masanın üzerindeki tüm eşyayı tütsüler. Ayrıca, âyinde okunan bir seri parça ve onlara yapılan mukabeleler sırasında papaz, cemaatin arasına dalar. Böylece onların, onun Şeytan Efendis’ne bağlılıklarından ve takip edilecek âyine katılmaya layık olup olmadıklarından kendi kendine emin olmaya çalışır. Offertory, bekleneceği gibi, yükseltilen değil de enginlere sunulan bir hamd (şükür) ile sona erer.

Âyinin bu kısmında kadeh ve üzerinde mayasız ekmeğin bulunduğu tepsinin örtüsü âyini yöneten kimse tarafından kaldırılır. Âyini yöneten, tepsiyi iki eline alır, onu bir takdime davranışı içerisinde göğüs hizasına kadar kaldırır, sonra şu sözleri söyler:

– Efendi Şeytan, senin değerli hizmetçin bendeniz tarafından sana sunulan bu ekmeği kabul et, benim Gerçek ve Yaşayan Tanrım, tüm burada hazır bulunanlar için, aynı zamanda senin tüm inançlı hizmetçilerin için kabul et, ki o benim kendim ve onların bu hayattaki sevinci için faydalı olabilsin. Âmin.

Âyini idare eden papaz daha sonra, tepsiyi ve ekmeği yerine koyar, aynı tarzda kadehi kaldırır ve şunları söyler:

– Tanrı Şeytan, biz, bedene ait şehvet kadehini sana sunuyoruz, ki o senin heybetinin müşahedesi altında bizim kullanımımız, yücelişimiz için yükselsin ve sana memnuniyet verici olsun. Âmin.

Bu sırada papaz kadehi altarın üzerine bırakır, sonra ellerini uzatır, avuç içleri aşağıya dönük vaziyette şöyle der:

– Gel Şeytan, Dünya’nın İmparatoru, ki senin kullarının ve hizmetçi kızlarının ruhları bu kurbandan istifade edebilsin.

Bu defa da buhurdan ve buhur tabağı ileri sürülür, sonra âyini yöneten kimse, yanan kömürler üzerine üç defa buhur serper ve şunları söyler:

– Bu buhur senin önünde yükselsin, Şeytan Tanrı, senin inayetin üzerimize insin.

Papaz sonra buhurluğu alır, altarı ve hediyeleri tütsüler. O, ilk önce, üç defa soldan sağa dönerek ve başını eğmek suretiyle cemaati selamlayarak kadehi ve mayasız ekmeği tütsüler. Sonra, buhurluğu Şeytan’ın Sureti’ne doğru üç defa kaldırır, sonra yine başını eğerek selam verir. Son olarak papaz altarın üstünü ve yanlarını üç defa tütsüler, eğer mabed görevi uygunsa, bunu altarın etrafında dönerek yapar. Daha sonra da, âyine katılanlara hitaben şunları söyler:

– Şeytan Tanrı sizinle beraber olsun.

– Ve tekrar sizinle beraber olsun.

– Kalplerinizi (gönüllerinizi) yüceltin.

– Biz onları Şeytan Tanrı’ya yükselttik.

– Gelin Şeytan Tanrı’ya, bizim Tanrımız’a şükranlarımızı sunalım.

– Şimdi biraraya gelme zamanıdır, biraraya gelin.

Âyini yöneten kimse tekrar ellerini kaldırır, avuç içlerini aşağıya doğru çevirir ve şöyle devam eder:

– Bu bir samimiyet buluşmasıdır, her zaman yapmamız gerektiği gibi. Her yerde şükranlarımızı Tanrı’ya, Şeytan Kral’a, Yeryüzü’nün İmparatoru’na sun. Tüm şeytanlar başarı sevinci ile seni övsün. Onlarla biz, kendi seslerimizi şöyle diyerek birleştiririz:

Bu esnada, âyini yöneten kimse tekrar başını öne eğerek selam verir ve şunları söyler: Selam, Selam, Selam.

Bu noktada çan üç defa çalar. Daha sonra şöyle denilir:

– Tanrı Şeytan, Kuvvet Tanrısı. Yeryüzü ve yeraltı dünyası senin şanınla doludur. Enginler dolusu hamd sanadır.

2- Kanun: Giriş’le birlikte Black Mass’ın mevcut metnini ihtiva eden beş bölümün üçüncüsü Kanun’dur. Bu noktaya kadar âyin, dil, giyecek ve teçhizat yönünden inkarcı bir tutum içerisinde vuku bulmuştur. Fakat âyine katılanlar tarafından herhangi bir anormal veya toplum düzenine aykırı davranıştan sakınılmıştır. Bununla beraber Kanun’da, sadece âyini yöneten kimsenin değil, aynı zamanda âyine katılan cemaatin âyine kendini kaptırması da değerlendirilir.

Seksi olmayan ve -kadının rolünü papazın dışındaki erkek katılımının rolü seviyesine havale edildiğinde- Hıristiyanlığın erkek üstünlüğüne dayalı tabiatına işaret edilir ve âyini yöneten kimsenin sözleriyle ve cemaatin davranışlarıyla, “bırakalım da yasaklıların âhi (iç çekmesi) gelip senin önünde söylensin” şeklinde ifadeler kullanarak, Hıristiyanlık’taki bazı anlayış ve uygulamalara açıkça meydan okuma sergilenir. Böylece herkes takip edebilsin diye müzik sesi ayarlanır ve bu esnada âyine katılanlar da kendilerinden ne yapmaları istenirse onu üstlenmeye hazırlanırlar. Papazın, altar görevi yapan kadının tenasül organına dokunuşu, yukarıda değinilen fiili hem yaygınlaştırmak ve hem de tasdik içindir.

Âyini yöneten kimsenin, idrarını etrafa serpmesi, Black Mass’ta, bilinmeyen bir tarihe ve büyücülerin uzun asırlar boyu tatbik etmiş oldukları kötü maksatlı Sabbat uygulamalarına kadar dayanan bir âdettir. Âyinde yardımcının kadın olması, daha önce adı geçen anonim Fransız yazara (Huysmans) göre değerlidir. Ki o yazar, Sabbat’ın iğrenç âyinlerini kısmen, onun erkek zulmediciler üzerindeki intikamını almak olarak kabul etmiştir. Sonra, âyinin bu kısmında şöyle denilir:

– Tanrı Şeytan, kendi şiddetlerine güvenen Hıristiyanlar senin sol elinin gücü ile ezilsinler. Onları bir tekerlek, rüzgarın önündeki bir anızlık gibi yap. Kendi gücünü harekete geçir, Tanrı Şeytan, gel. Senin hizmetçilerinin dökülen kanlarının intikamını al; tutsakların âhinin senin huzuruna gelmesine izin ver.

Bu esnada âyini yöneten kimse ve cemaat, Şeytan’ın sureti önünde, Âdem’in Lilith’in³⁶⁵ önünde duruşu gibi, çıplak olarak ayakta durarak kendi cinsel organlarını meydana çıkarırlar. Sonra âyini yöneten kimse şöyle der:

– Ben, benim gençliğime neşe veren Şeytan’a inanırım. Biz seni methederiz.

Bu noktada, âyini idare eden kişi, kadın altarın cinsel organının üzerine öper. Sonra şöyle seslenir:

– Şeytan Tanrı, bize merhamet et. Mütevazı bir ruhla, pişman bir kalple senin tarafından kabul edilelim, Tanrı Şeytan; bizim kurbanımız seni memnun edecek şekilde senin gözünün önünde sunulsun. Cehennem kapısından gel; beni kurtar, bana merhamet et. Gel, Mabel’in Tanrısı. Gel, Dünya’nın Tanrısı. Yeryüzü senin şanınla doludur.

Bu sırada, âyini yöneten kimse ellerini, avuç içleri aşağıya dönük vaziyette, Altar’ın üzerindeki takdimelerin üstüne doğru uzatır. O esnada çan çalınır. Âyini yöneten kimse şöyle devam eder:

– Tanrı Şeytan; bu sebeple biz, seni yatıştırmak için sana yalvarıyoruz; bizim, zorunlu bir görev olarak her zaman yerine getiremediğimiz bu takdimeyi aynı zamanda senin ev halkın adına da kabul et. Günleri-

³⁶⁵ **Lilith;** İbranice dişi şeytan anlamına gelmekte olup Âdem’e ipleri (halat) öğreten ilk eşi olduğu söylenmiştir. (Bkz. LaVey, The Satanic Bible, s. 59). Aynı zamanda Lilith; Asur ve Babil mitolojisindeki bir şeytandır. Erkek ya da dişi olabilen Lilith’ten Kitab-ı Mukaddes’te de bahsedilmiştir (bkz. İşaya, 34/14). Talmud’a göre Lilith, baş dişi şeytandı ve tıpkı Roma’nın Succubus’u gibi, uyuyan erkeklere musallat olan uzun saçlı bir canavardı. Bkz. Gündüz, age, s. 235-236. Ayrıca bkz. Davidson, age, s. 174-175.

mizi neşe içinde tanzim et, bizi senin seçkin cemaatin arasında say.

– Selam Şeytan.

Bu sırada yardımcı kız kendisini takdim eder ve cinsel organlarını göstermek üzere elbisesini çıkarır. Daha sonra yardımcı oğlan, yardımcı kız idrarını yaparken onun altına küçük bir leğen tutar. Bu esnada şöyle denilir:

– İşte Şeytan'ın gelini! Şeytan Tanrı onun içindedir. Nehrin akıntısı yaşayanları da ölüleri de neşelendirir.

Yardımcı kız idrar yapmasını tamamlar ve leğen, âyini yöneten kimseye uzatılır. O da onu yukarıya, Şeytan'ın altının üstünde duran suretine doğru yükseltir. Sonra şöyle seslenilir:

– Tanrı Şeytan, onlar senin sevinç yağmurunun suyunu içecekler. Çünkü hayat kaynağı seninle beraberdir. Senin ışığında biz aydınlığı göreceğiz.

– Kalplerimiz, Tanrımız Şeytan'ın yağmur suyu ile temizlensin; onları, inayet çiy'inin serpintisi ile semereli kıl.

Âyini yöneten kimse leğeni tekrar yardımcı kıza uzatır, o da leğeni, Aspergillus'u³⁶⁶, onun idrarının içine daldırın diye, âyini yöneten kimseye doğru uzatır. Sonra şöyle denilir:

– Susayana müsaade edin, izin verin ki susayan gelsin, isteyene müsaade edin, müsaade edin ki hayat suyunu alsın.

Âyini yöneten kimse, şunları söyleyerek, yardımcı kızın idrarını cemaatin üzerine serper:

³⁶⁶ Batı kiliselerinde Pazar âyininde üzerinde Ekmek-Şarap Âyini'ne ait objeleri bulunan masanın ve âyine katılanların üzerine kutsanmış suyun serpilmesi seremonisine Asperges denilmektedir. (Bkz. Gündüz, age, s. 44). **Aspergillus** ise, bu kutsanmış suyun serpildiği kaba verilen isimdir. Satanistler, sırf Hıristiyanlık'taki bu uygulamaya hakaret niyetiyle, o kutsanmış su yerine, âyine katılanların üzerine yardımcı kızın idrarını serpmektedirler.

– Ben sizi Şeytan'ın adına takdis ediyorum.

– Selam Şeytan.

3– Takdis ve Takdis Merasimi: Black Mass'ın dördüncü bölümü olan takdis merasiminde, kutsal şeylere saygısızlığın tam yerine gelmiş bulunuyoruz. Maamafih, Hıristiyanlar'ın takdis merasiminin kirletilmesinin uygun olacağı konusunda hüküm verilmiş olsa da, daha önce geçenlerin hepsi, burada yapılacak fiillere nazaran bir başlangıç mesabesinde.

Merasimin bu kısmında mayasız ekmek, yani yakın bir kilisenin kutsal yerinden çalınmış bulunan takdis edilmiş ekmek burada, herhangi bir Hıristiyan'ın dehşetler içinde bağırmasına sebep olacak şekilde ve utanç verici bir tarzda rezilliğe maruz bırakılır. Âyinde bir sunak (altar) hizmeti gören çıplak kadın bulundurmanın amacı, papazın takdis esnasındaki davranışlarıyla tamamen ortaya konulmuş olur. Cemaat, âyini yöneten papazla birlikte Tanrı'nın Duâsı'nı gülünç bir tarzda okur, ki onun muhtevası içerisinde Satanik âyinin hem duası ve hem de inancı yer almaktadır.

Bu bölümde, yani Black Mass'ın sondan bir önceki bölümünde, altar görevi yapan yardımcı kadının cinsel organı ve Satanistler'in Tanrısı Şeytan'ın bedeni ile ilk defa temasa getirilir. Şimdi kaçınılmaz bir sonuç ve takibi dahi son derece iğrenç olan ve hem âyini yöneten kimsenin hem de âyin öncesinde ve âyin esnasında alınan sarhoş edici ve uyarıcıların tahriki ile yükselen heyecan, yaklaşma âyininin en yüksek derecesinde her bir kimsenin ve her bir katılımcının payına düşen gelişme kaydedilir.

Daha sonra, âyini idare eden kimse takdis edilmiş ekmeği ellerine alır, onun üzerine eğilerek selam verir ve şöyle der:

– İsa Mesih'in bedeni işte buradadır!

Âyini yöneten kimse bu sırada o ekmeği yukarı kaldırır, sonra onu al-

tar görevi yapan kadının göğüsleri arasına koyar, daha sonra ekmeği al-
tar görevi yapan kadının cinsel organına dokundurur. Bu sırada çan çal-
lar.

Âyini yöneten kimse ekmeği tekrar tepsinin üzerine koyar, üzerine
eğilerek şarap kadehini eline alır ve şöyle der:

– Bedene ait şehvetin kadehi işte buradadır.

Sonra o, kadehi başının üstüne kaldırır, onu âyine katılan topluluğa
gösterir. Çan yine çalar. Tepsiyi üç kere sallar, sonra kadeh yerine konu-
lur.

Bu esnada, haydi Şeytan tarafından öğretilen ve şöyle dememizin is-
tendiğini varsayabileceğimiz örneğe göre dua edelim denilir ve şu şe-
kilde dua edilir:

– Yerin altında olan Babamız, senin ismini takdis ederiz; senin kral-
lığın gelsin; senin iraden, Yerin altında olduğu gibi Yeryüzü’nde de ger-
çekleşsin; bugün bize günlük ışığımızı ver; ruhunu gönder, Yeryüzü’nü
yeniden canlandır; bizi lükste serbest bırak; bizi, senin evinin bolluğuna
teslim et; izin ver de gündüzdeki gibi yürüyelim; yağlı etler yiyelim, tat-
lı şaraplar içelim; müsaade et de zina yapalım ve gönüllerimiz zinaya
hazır hale gelsin; Tanrı Şeytan, aşk ateşinle gönüllerimizi tutuştur.

(Daha önce de işaret edildiği gibi bu dua, Matta, 6/9-13’te geçen ve
Hz. İsa’nın havarilerine öğretmiş olduğu dua olarak bilinen şu duadan
uyarlanarak hazırlanmıştır:

“İmdi siz şöyle dua edin: Ey göklerde olan babamız, ismin mukad-
des olsun; melekûtun gelsin; gökte olduğu gibi yerde de senin iraden ol-
sun; gündelik ekmeğimizi bize bugün ver; ve bize borçlu olanlara bağış-
ladığımız gibi, bizim borçlarımızı bize bağışla; ve bizi iğvaya götürme,
fakat bizi şerirden (Şeytan) kurtar; çünkü melekût ve kudret ve izzet
ebedlere kadar senindir. Âmin”).

Sonra da şöyle denilir:

– Ben, parlak ve sabah yıldızı Lusifer’in köküyüm, kütüğüyüm. Tüm
sizler benim üzerime doğru gelin ki beni arzulayın ve benim meyvele-
rimle doldurulmuş olun. Karanlık benim üzerimi kaplasın, gece zevk
içinde benim aydınlığım olsun.

– Fakat karanlık karanlık olmasın; gece, gün ışığı gibi olsun.

– Gelin Şeytan Tanrı’ya, bizim Tanrımız’a şükranlarımızı sunalım.

– Şimdi toplanma zamanıdır, toplanın.

Bu esnada, âyini yöneten kimse ellerini kaldırır, avuç içlerini aşağı-
ya çevirir ve şöyle der:

– Şimdi gerçekten toplanma zamanıdır ve ara sıra yapmamız gereken
toplanmanın tam zamanıdır ve her yerde sizin Tanrınız’a, Şeytan Kral’a,
Dünya’nın İmparatoru’na teşekkürler sunun. Şeytan Tanrı, tüm şeytan-
lar sevinçle seni över, bunlarla biz, kendi seslerimizi, şöyle demek için
birleştiririz (Âyini yöneten kimse başını öne eğerek ve şöyle der):

– Selam, Selam, Selam.

Çan üç defa çalar. Sonra şöyle denilir:

– Tanrı Şeytan, Kuvvet Tanrısı, yeryüzü ve yer altı senin ihtişamınla
doludur. Enginlerde Şükran!

4– Reddetme: Son bölüm olan bu reddetme bölümünde, daha önce
geçmiş olan tüm şeyler dehşet verici ve inanılmaz derecede doruk nok-
tasına yaklaşır ve varır. Burada papazın entrikaları ve cemaatin aksi ta-
pınmaları, Hıristiyanlar’ın tasvip etmeyecekleri kadar ve anlatılması zor
bir tarzda icra edilir. Artık Black Mass’ın sonuna yaklaşılmıştır. Şimdi en
büyük küfür ve âyine katılanların arzu ettikleri şekilde eğlenmek üzere
dağılma zamanıdır. Reddetme hem son takdis ve hem de Şeytani başkal-
dırının en son şeklidir.

Daha sonra, âyinin bu kısmında, şunlar söylenir:

– İşte! İsa Mesih’in; mütevazilerin tanrısı ve kötülerin kralının bed-
ni.

Bu noktada, âyini yöneten kimse takdis edilmiş ekmeği Şeytan'ın Sureti'ne doğru kaldırır, sonra onu altar görevi yapan kadının göğüslerine ve kısaca cinsel organına dokundurur ve şöyle der:

– Seni taşıyan rahim ve sana gıda veren memeler mübarek olsun.

Sonra o, ekmeği tekrar havaya kaldırarak, Reddetme'ye devam eder ve şunları söyler:

– İsa Mesih, mütevazilerin tanrısı ve kötülerin kralı, seni bekleyenler kahrolsun! Onlar seni mabedlerden çıkaracaklar ve sen karanlığın dehşetiyle korkuya kapılacaksın. Sen uyuyamayacaksın ve kılıç senin omuzlarından geçecek. Tanrı Şeytan, insanoğulları güvenlerini senin himaye ve gözetimine bağlayacaklardır.

– Tanrı Şeytan, sen hizmetçilerini korusun.

Bu sırada, âyini yöneten kimse ekmeği penisinin üzerine koyar ve şöyle der:

– Onu zehirli yılanlara, kertenkelelere, aslanlara, ejderhaya, tüm günahlar, ansızın gelen ve engellenemeyen ölüm, yıldırım ve fırtına, deprem felaketleri, veba, kıtlık, savaş, çok uzun süren ölüm ve Şeytan'ın gazabını önlemek için vereceğim.

Sonra, âyini yöneten kimse, kendisine bağlı bulunan ekmeğe birlikte penisini, altar görevi yapan kadının cinsel organına sokar ve bunu yaparken de şöyle der:

– Tanrı Şeytan der ki: İçki âlemi ve sarhoşluk içerisinde tekrar yükseleceğim. Siz, bedeninizin arzularını yerine getireceksiniz. Bedeninizin fiilleri âşikardır, ki onlar; cinsel ilişki, açık saçıklık (iffetsizlik), lüks, büyüklük, sarhoşluk ve âlem yapmaktır. Gerçekte benim bedenim ettir. Sonra şöyle devam edilir:

– Hakikatte benim bedenim ettir.

– Biz sana taparız Tanrı Şeytan! Çünkü sen, kendi sperminle dünyayı kurtardın.

– Tanrı'nın görkemi açığa çıkarılsın ve beden, bizim Tanrımız Şeytan'ın kurtuluşunu görsün.

– Bizim Tanrımız Şeytan'ın şânını için cinsel ilişkiye girin.

– Bu sırada, âyine katılanlar ayırım yapmadan; mahremiyete, cinsiyete veya akrabalığa itibar etmeksizin partnerleriyle cinsel ilişkiye girerler. Onların bu cinsel ilişki teşebbüsleri sona ererken, âyini yöneten kimse kadehi eline alır ve şöyle der:

– Bizim hayatımıza neşe veren bedeninin cinsel istek uyandıran kadehini kabul edin. Bedeninin cinsel istek uyandıran kadehini Şeytan Tanrı'nın adıyla kabul edin.

Bu söylenenlerden sonra, önce âyini yöneten kimse şaraptan içer, sonra âyine katılanlara sıra ile sunar, gerektiğinde kadehi yeniden doldurur ve şöyle der:

– İşte! Bizim hayatımıza neşe veren bedeninin cinsel istek uyandıran kadehi. Bedeninin cinsel istek uyandıran kadehini Şeytan Tanrı'nın adıyla kabul edin.

Herkes kendi yudumunu aldıktan sonra, âyini yöneten kimse kadehi tepsi ile birlikte tekrar altara, perde ile kapalı yere götürür. Sonra ellerini uzatır, avuç içlerini aşağıya çevirir ve şöyle der:

– Yeryüzü senin şânının görkemiyle doludur.

– Bize siper ol, Tanrı Şeytan.

– Bizi, senin gizemlerine yardım edenleri korusun, Tanrı Şeytan.

– Tanrı Şeytan iyilik verecek ve yeryüzü onun meyvalarını devşirecektir.

– Tanrı Şeytan, benim tapınma yoluyla gösterdiğim saygı seni memnun etsin ve lütfet ki, senin ihtişamının gözetiminde sunmuş olduğum kurban senin tarafından kabul görebilsin; bağışlamayı bana ve bu kurbanı adlarına sunmuş olduğum herkese yönelt.

Âyini yöneten kimse başını altara doğru eğer, sonra sağ eli boynuz şeklinde uzatılmış olarak cemaate döner ve şöyle der:

– Bay ve bayan kardeşler, bizler bedene borçluyuz, bedene göre yaşamak için.

– Ben sizleri Büyük Tanrımız Şeytan’ın ismiyle takdis ediyorum.

– Selam Şeytan!

– Dağılm, dağılmanıza izin verilmiştir.³⁶⁷

Satanizm’in ve Satanist tapınmanın esasını teşkil eden Black Mass hakkında verilen bu bilgilerden sonra, yine Satanizm’de çok önemli bir yeri olan ve Black Mass’la da yakın ilişkisi bulunan “Satanizm’de Sex Anlayışı” hakkında bilgi vermek gerekecektir.

VIII– SATANİZM’DE SEKS ANLAYIŞI

“Serbest aşk”, diğer bir ifadeyle “bir erkekle bir kadının nikahsız olarak birlikte yaşaması” konusundaki Satanik görüşler üzerinde pek çok tartışma ortaya çıkmıştır. Satanik telakkide çoğu kere seksüel faaliyetin Satanik dinin en önemli faktörü olduğu farzedilmiş ve “seks âlemlerine katılma konusundaki isteklilik, Satanist olmak için önceden gerekli olan bir şeydir” denilmiştir. Hiçbir şey hakikatin daha ötesinde olamaz. Gerçekte, Satanizm konusunda sadece seksüel vecheden başka hiç yoğun ilgisi olmayan fırsatçı kimseler duygusal yönden hayal kırıklığına uğratılırlar.

Satanizm, kelimenin gerçek anlamında seksüel özgürlüğü savunur. Satanik düşüncede bir erkekle bir kadının nikahsız olarak yaşaması iki şekilde olur: Ya bir kimseye bağlı kalarak veya belirli ihtiyaçları tatmin etmek için gerekli görüldüğü kadar başkalarıyla seksüel arzuları yerine getirmeye düşkünlük göstererek.

³⁶⁷ Black Mass (Missa Niger) hakkındaki bu bilgiler İnternet, <http://www.Satanism.net/> den alınmıştır.

Satanizm, kendilerine tabii gelmeyen kimselerin seksüel sefahatla ilgili faaliyetlerini veya evlilik dışı ilişkilere ait işlerini desteklemez. Seçilmiş eşlerine sadık kalmamak pek çok kimseye göre çok anormal ve zararlıdır. Bazılarına göre de, seksüel olarak sadece bir şahsa bağlı olmak engelleyici olabilir. Her şahıs, seksüel faaliyetin hangi şeklinin kendi ferdi ihtiyaçlarına en uygun geleni olduğuna kendisi karar vermelidir. Evli olunmadığı halde, sırf seksüel suç duygusundan kendisini kurtardığını başkalarına veya daha kötüsü kendisine gösterme uğruna bir kimsenin kendisini kandırırçasına kendisini zina etmeye veya seks arkadaşları edinmeye zorlaması, Satanik ölçülere göre, kökleşmiş suç duyguları sebebiyle bir seksüel ihtiyacı yerine getirmeden bırakması kadar yanlıştır.

Seksüel suç duygusundan kurtuluşlarını ıspatlama ile zihnini sürekli meşgul eden kimselerin pek çoğu, gerçekte kendilerini, seksüel faaliyeti basitçe hayatın tabii bir parçası olarak kabul eden ve seksüel özgürlükleri üzerinde büyük bir güdültü meydana getirmeyen kimselerden daha büyük bir seksüel esaret içerisinde tutarlar. Mesela, yerleşmiş bir gerçektir ki, özellikle kadınlardan, hastalık şeklinde cinsel ilişki içerisinde bulunma arzusunda olan kimse (nymphomaniac) seksüel olarak özgür değildir. Fakat gerçekte o tür kadınlar, tam seksüel rahatlamayı elde etme konusunda çok engellendikleri için, cinsel bakımdan soğukturlar ve erkekten erkeğe dolaşıp dururlar.

Bir başka yanlış kavram, grup seksüel faaliyeti içerisinde olma yeteneğinin seksüel özgürlüğün göstergesi olduğu düşüncesidir. Tüm çağdaş serbest seks grupları müştereken bir şeye; fetişistik veya toplum düzenine aykırı olarak hareket etme (cinsel sapıklık) cesaretinin kırılmasına sahiptirler.

Gerçekte, yarı kapalı “özgürlük” olarak kılık değiştiren fetişistik olmayan özgürlük faaliyetinin en zoraki örnekleri ortak bir şekle sahiptir. Seksüel âleme katılanların her biri, birisi tarafından ortaya konan örne-

ğe uyararak, tüm elbiselerini çıkarır ve -aynı zamanda öncülük edene tâbi olarak- elinde olmadan zina eder.

Eğer Satanist bir seksüel uzman olacaksa ve seksüel suç duygusundan gerçek olarak özgür kalacaksa, o, sözde seksüel devrimciler tarafından, onun suç isnad eden toplumunun iffet taslaması ile bastırıldığından daha fazla bastırılmaması gerektiğinin farkında olur. Bu serbest seks kulüpleri seksüel özgürlüğün bütün noktasını kavrayamamışlardır. Seksüel faaliyet ferdi bir temele dayanılarak gösterilmedikçe, bir seksüel özgürlük organizasyonuna ait olmanın mutlak manada bir amacı yoktur.

Satanizm, kişinin ferdi arzularını uygun bir şekilde tatmin eden herhangi bir seksüel faaliyet türüne göz yumar. Bu, kişinin seçimine bağlı olarak ister heteroseksüel, homoseksüel, biseksüel ya da aseksüel olsun, farketmez.

Satanizm, ilgilenilmeyi istemeyen hiçbir kimseyle ilgilenmemek şartıyla, aynı zamanda kişinin seks hayatını artırıcı herhangi bir fetiş veya sapmayı da tasvip eder.³⁶⁸

IX- SATANİZM'DE BÜYÜ ANLAYIŞI

Satanizm'de büyü, teori ve pratik olmak üzere, iki grupta mütalaa edilmiştir. LaVey'in, "The Satanic Bible" isimli eserinde ele alındığı şekliyle büyüünün tanımı şöyle yapılmıştır: "Normal olarak kabul edilmiş metotların kullanılması halinde değişmeyecek olan durum veya olaylarda, bir kimsenin arzusu doğrultusunda değişikliğin meydana gelmesidir". Muhakkak ki bu, şahsi yoruma açık geniş bir alandır. Bazı kişiler bu bilgilerin veya yapılan işlemlerin, ta ki onlar yazılı bir metinde "ilmi buluş tarafından bilinmeyen bir temele dayandırılmış" şeklindeki bir pasajla karşılaşınca kadar, "büyüsel" terminoloji tarafından isimlendirilmiş olan psikoloji veya ilmi gerçeğe tatbik edilmiş olandan başka bir şey olmadığını söylerler. Bu sebepten dolayı, bir takım terimler dizinine

368 LaVey, Satanic Bible, s. 66-67.

göre ileri sürülen açıklamaları sınırlandırmak için hiçbir teşebbüs yapılmamıştır. Büyü hiçbir zaman tamamen bilimsel olarak açıklanamaz. Fakat bilim şu veya bu zaman büyüü daima kabul etmiştir.

Satanistler'e göre "Ak" ve "Kara" diye iki çeşit büyü vardır. "Ak Büyü" ile "Kara Büyü" arasında, kendini beğenmiş riyakarlık, suç isnad edici dindarlık ve "Ak Büyücü"nü kendisini kandırması dışında, hiçbir fark yoktur. Klasik dinî gelenekte "Ak Büyü"; başkalarını düşünme, hayırseverlik ve "iyi" niyetlerle icra edilmiştir. "Kara Büyü" de; kendini yüceltmek, şahsi güç ve "kötü" maksatlarla kullanılmıştır. Ego'yu tatmin etme ve şahsi güç gibi bir amaç olmaksızın, şimdiye kadar yeryüzünde hiç kimse okkült incelemeleri, metafiziki konular, yoga³⁶⁹ veya herhangi başka "aydınlık yol" düşüncesinin peşine düşmemiştir. Bu öyle bir şekilde gerçekleşmiştir ki bazı insanlar yün (veya kıl) gömlek giymekten hoşlanırlar, başkaları da kadife veya ipeği tercih eder. Birine göre haz veren bir şey, bir başkası için acı olur ve aynı şey "iyi" ve "kötü"ye de tatbik edilebilir. Büyücülüğü icra eden herkes, "doğru" şey yaptığına ikna edilmiştir.

Satanist anlayışa göre büyü; âyinsel veya törensel, âyinsel olmayan veya istismara dayalı şeklinde iki kategoriye ayrılır. Âyinsel büyü; hiç değilse bu tür amaçlar için tahsis edilmiş bir alanın sınırları içerisinde ve özel bir zamanda vuku bulan resmi bir törenin yapılmasından ibarettir. Onun temel fonksiyonu, başka türlü sefih olan adrenal ve duygusal olarak harekete geçirilen diğer enerjiyi ayırmak ve onu dinamik olarak nakledilebilir bir güce dönüştürmektir. Bu, akli olmaktan ziyade, tamamen duygusal bir işittir. Herhangi ve tüm entellektüel faaliyet, tören esnasında değil, törenden önce vuku bulmalıdır. Büyünün bu türü bazan "Büyük Büyü" olarak bilinir.

369 Yoga; Sanskritçe'de "birlik, bağ" gibi anlamlara gelir. Hint dinî geleneklerinde bir meditasyon tekniği ve evrensel ben'le birleştirip bütünleştirmek için kişisel ben'i eğitmenin pratik yoludur. Bkz. Gündüz, age, s. 398.

Bazan “Küçük Büyü” adı verilen, âyinsel olmayan ve istismara dayalı büyü; kullanıldığı zaman “kişinin iradesi doğrultusunda değişiklik” meydana getirebilen, çeşitli hileler ve belirli bir tekniğe göre uydurulmuş durumlar vasıtasıyla elde edilen hile ve kurnazlıktan ibarettir. Eski zamanlarda buna “büyüleme”, “sihir” veya “kötü göz” adı verilmiştir.

Büyü felaketi mağdurlarının çoğu büyücü değildir. Çoğunlukla büyü kurbanları, ya ihtiyarlamış (bunak) veya topluma intibak edememiş acayip yaşlı kadınlardı. Diğer taraftan, istisnai olarak, erkeklerin başlarını güçle döndüren ve onların ilerlemesine duyarlı olmayan çekici kadınlar vardı. Gerçekte büyücüler, büyü sanatında maharetli olduklarından ve erkekleri büyüleyip kendi hayatlarını kurtarabildiklerinden, nadiren idam edilir veya felakete uğratılırlardı. Gerçek büyücülerin pek çoğu Engizisyoncular’la birlikte seks hayatı yaşıyorlardı. “Glamour (sihir, câzibe)” kelimesi köken olarak buradan gelir. Büyücülük, “sihir, câzibe” kelimesinin modası geçmiş anlamıdır. Modern büyücüye göre fayda temin eden en önemli şey, büyücü kadının çekici olma veya câzibeyi kullanma yeteneğidir. “Fascination (büyüleme)” kelimesi benzer şeklide bir gizemli kökene sahiptir. Büyüleme, “kötü göze” tatbik edilmiş bir terimdir. Bir kimsenin başkalarına gözünü hiç ayırmadan dik dik bakması, diğer bir ifadeyle büyüleme, onlara lanet okuması anlamına gelirdi. Bu sebeple, eğer bir kadın erkekleri büyüleme yeteneğine sahipse, o bir büyücü olarak kabul edilirdi.

Bakışa etkili bir şekilde kumanda etmeyi öğrenmek, bir kadın veya erkek büyücünün eğitiminin ayrılmaz bir parçasıdır. Siz, bir şahsa hile yaparak, her şeyden önce onu cezbedebilmeli ve dikkatini çekebilmeniz. Bakışa yön verebilecek üç metot; seks, duygu, hayranlık veya bunların herhangi bir şekilde birleştirilmesidir. Bir büyücü, kendisinin en tabii olarak hangi kategoriye girdiğine dürüstçe karar vermelidir. İlk kategori, yani seks, meydana gelir. Eğer bir kadın çekici veya seksüel yönden câzibeli ise, o, kendisini mümkün olduğu kadar câzibeli yapar

ve böylece seksi en güçlü âleti olarak kullanarak, kendi gücüyle her şeyi yapabilir. Bir defa o, seks câzibesini kullanarak erkeğin dikkatini elde ettikten sonra, onu kendi iradesine göre yönlendirmekte serbesttir. İkinci kategori duygudur. Genellikle yaşlı kadınlar bu kategoriye girer. Bu, küçük bir kır evinde (kulübe) yaşayabilen ve insanlar tarafından biraz dışmerkezli olarak düşünülen, “çekici bayan” büyücü tipini ihtiva eder. Çocuklar genellikle, bu tip büyücülerin kendilerine sağlayabileceği hayal gücü ile büyülenirler (hayran kalma) ve genç yetişkinler de onu, bilgevari tavsiyelerini almak için araştırırlar. Çocuklar, saf ve masum olmaları sebebiyle onun büyüsel gücünü kabul edebilirler. Üçüncü kategori hayranlık temasıdır. Bu kategori, görünüşte acayip ve dehşet verici olan kadına tatbik edilir. O, acayip görünüşünü kullanarak, insanları basitçe, onun isteklerini yerine getirmemenin doğuracağı sonuçlardan korkutmak suretiyle yönlendirir.

Pek çok kadın bu kategorilerin birden fazlasına uygun düşebilir. Mesela, taze bir görünüş ve masumiyete sahip bulunan, fakat aynı zamanda çok seksi olan genç bir kız, seks ve duyguyu birleştirebilir. Veya, seks câzibesini kötü ve etkileyici seslerle birleştiren ve gizemli câzibesi ile erkekleri tehlikeye sürükleyen kadın da seks ve hayranlığı birlikte kullanabilir.³⁷⁰

X- SATANİZM’DE AHLÂK ANLAYIŞI

Satanist anlayışa göre herhangi bir felsefe, gayet tabii olarak, mensuplarının benimsemesi için en azından bir manevi ahlak düsturu göstermelidir. Bir felsefe ve bir din olarak Satanizm de farklı davranamaz. Bununla beraber o ahlak düsturunun mahiyeti, “iyi kötüye karşıdır” şeklindeki dünya görüşünün modası geçmiş bir inancı üzere yetiştirilmiş olan kimselere tamamen yabancı görünecektir. Hıristiyanlık, Yahudilik, İslam, Taoizm, Hinduizm ve Budizm gibi tüm büyük dünya dinleri ahlâ-

³⁷⁰ LaVey, Satanic Bible, s. 110-112.

ki mutlakiyet doktrininde (absolutizm) kökleşmişlerdir. Yani, bir ferdin uygulaması için “doğru” ve “yanlış” olan belirli bir objektif davranışlar bütünü vardır. Bu dinler arasındaki farklılıklar, aralarında bir seçim yapma hususunda ferde serbestlik tanımalarına ilaveten, o davranışların gerçek mahiyeti tanımlandığında ön plana çıkacaktır.

Mesela Hıristiyanlık, On Emir ve diğer Eski Ahid yasaklarında örnek olarak gösterilen doğru ve yanlış kabul eden ahlakî davranışlar listesinde çok spesifik olup kendine özgü bir tutum içerisindedir ve aynı derecede “doğru” davranışa riayet etmede başarılı olamamanın sonuçlarını - ebedi ateş çukuruna atılacaklardır vs.- şeklinde değerlendirmede de kendine has bir anlayışa sahiptir. Diğer taraftan Budizm, hâlâ doğru ve yanlış olan bir seri davranış kabul eder. Fakat, ferde tam seçme özgürlüğünün verildiğini, buna rağmen doğru davranışları seçmesinin beklendiğini söyler. Budizm’de, Yeryüzü’nde yeniden vücut bulmanın (Reinkarnasyon)³⁷¹ dışında, yanlış davranışları seçmeden dolayı karşılaşılabilecek hiçbir ceza yoktur.

Din tarafından sunulan tüm mükafat ve cezaların mitolojik olduğunu anlamak manidardır. Onların varlıklarının, onların gerçek tabiatına göre, ispatlanması imkansızdır. Bununla beraber o mükafat ve cezalar, kalabalıkların kolay aldanma (safılık) ve korkularından faydalanmak için tasar-

371 **Reinkarnasyon** (Ruh Göçü); Başta Hint dinleri olmak üzere çeşitli dinsel geleneklerde ölümsüz olan ruhun ya sürekli olarak ya da günahlarından temizlenene kadar bir bedenden diğer bedene geçerek tekrar tekrar doğması demektir. Bu düşünceye göre ölümlü olan sadece bedenlerdir. Dolayısıyla beden öldüğünde ruh, bir başka bedende tekrar dünyaya gelir ve böylelikle hayatını devam ettirir. Ruhun bedenleşmesi konusunda gelenekten gelen farklı yorumlar vardır. Hinduizm’in Karma doktrininde olduğu gibi bazı geleneklerde ruhun işlemiş olduğu iyilik ya da kötülük, onun bir sonraki bedenini belirler. Böylece yeniden doğuş sürecinde ruh; daha iyi ya da daha kötü bir insan, hatta bir tanrı şeklinde doğabileceği gibi bir hayvan ya da bir bitki şeklinde de doğabilir. Hinduizm’de Karma sistemine tâbi olarak ruhun tekrar tekrar vücut bulmasının sonsuza kadar süreceği düşünülür. Budizm ve Maniheizm gibi dinsel geleneklerde ise ruh, aydınlanana ya da günahlarından temizlenene kadar ruh göçü sistemine tâbi olur. Budizm’de aydınlanana kişi ruh göçü sürecinden çıkarak Nirvana’ya kavuşur. Bkz. Gündüz, age, s. 320-321.

lanmışlardır ve bu yolla, asla gerçek olarak mevcut olamayacak bir şey, gerçek ve gözlemlenebilir bir dünya üzerinde, dünya insanların davranışlarını değiştirme vasıtasıyla, belirli bir etkiye sahiptir.

Satanizm de, “Satanic Bible” dahil, pek çok yerde, belirli bir sisteme bağlanmış bir “yapılması ve yapılmaması gereken şeyler” listesi sunar. Bununla birlikte Satanizm, iyi davranıştan dolayı ebedi mükafat verme gibi belirsiz ve kapalı sözlerle veya kötü davranıştan dolayı ebedi ceza görme gibi üstü kapalı tehditlerle mensuplarını kandırma cihetine gitmez. Dahası Satanist, her davranışı biricik ışık altında incelemeye ve değişik muhtemel kararların sonuçlarını düşünmeye teşvik edilir. Bu anlamda Satanizm, mutlak olmaktan ziyade, çok izafi bir ahlak düsturu sunar. Dolayısıyla Satanist’e göre ahlak, “kendinize en uygun geleni yapmak” anlamına gelir.

İşaret etmek gerekir ki bu, bazılarının tanımlamak isteyeceği gibi, tamamen kendini düşünen, egoist ve uzağı iyi göremeyen bir dünya görüşü değildir. Bu düstura tâbi olarak Satanistler çıkıp hırsızlık yapmaya, yalan söylemeye, hile yapmaya ve en küçük maddi ve duygusal menfaat için cinayet işlemeye teşvik edilmezler. Satanist, sadece belirli bir davranış sonucunda mümkün olabilecek kısa vadeli menfaatleri değil, fakat aynı zamanda herhangi bir kararı takip edebilecek uzun vadeli sonuçları da hesaba katmalıdır. Satanist, davranışlarına karar verirken tamamen mantıklı hareket etmelidir; bunun dışında, karar vermede göz önünde bulundurulabilecek başka hiçbir faktör olamaz.

Bu davranış Satanist’in entellektüel özgürlüğe itibarından çıkar. Bir başkasının İradesi’ne körü körüne itaat etmek ve hatta kişinin kendi duygusal prensiplerine mağlup olmaktan ziyade, aklın yoluna tâbi olarak Satanist; kendisine en uygun geleni yaparak, kendi kendine gerçek bir ahlak yolu geliştirir. Bundan daha az herhangi bir şeyi yapması beklenebilecek hiçbir yaratık yoktur.

Bu, fedakarlığın bir şekilde aslı itibarıyla asil olduğu revaçta olan ge-

leneksel hikmete ters düşer. Fedakarlığın, ister maddi ister fiziki olsun, tutulabilecek en makul yol olduğuna dair örneklerin bulunduğu doğrudur. Fakat hiçbir şart altında Satanist ve hatta başka hiçbir akıllı varlık, elde edilebilecek menfaatler netice itibarıyla yapılan fedakarlığın maliyetinden daha ağır gelmediği müddetçe bir fedakarlığı üstlenemez. Bu tür durumlarda feda edilen şey, daha ziyade bir yatırım olarak düşünülebilir.

Fedakarlığın kendi hesabına faydalı bir davranış olduğunu ifade eden bu siyasal ve sosyal eşitlikle ilgili davranış, son birkaç on senedir her seviyedeki Batı toplumunda ortak bir davranış haline gelmiştir. “Her fert kendisinden sorumludur” düşüncesine dayandırılan bu ulus oluşturulduğunda; bu ârızalı (pürüzlü) ferdiyetçilik ve kendine güven, üzerine bizim ulusumuzun inşa edildiği köşe taşı idi. Bununla beraber şimdi, sırf bir vatandaş olması sebebiyle bir kimseye; yiyecek, sığınma ve hatta bazı lüks şeyler gibi, bir hayat tarzının borçlu bulunduğu düşüncesi ile sürülmüştür. Bu, büyük metropolitan bölgelerde toplumsal olarak dilenmenin hüküm sürmesi şeklinde açıklanmıştır. Politik olarak da o, II.Dünya Savaşı öncesinden beri yürürlükte olan tam refah ve vergilendirme sisteminde ifade edilmiştir.

Yeni Anlaşma’ya (New Deal)³⁷² ve daha sonra Büyük Toplum’a sokulmadan veya girmeden önce, yardımseverlik özel sektörün yetki alanındaydı. Eğer bir kimse; fakirlere parasız yemek dağıtan bir mutfak, tek başına dilenen biri veya her ne olursa olsun, belirli bir hayır kurumuna para vermeyi istemişse, o zaman o şahıs bir düşünce ve onu yapmak için bilinçli bir karar verecektir. Kurtuluş Ordusu (The Salvation Army)³⁷³ ve değişik dinî gruplarda olduğu gibi, tüm organizasyonlar bu

372 ABD’de 1930’larda, insanlara iş bulma ve sosyal ve iş durumlarını iyileştirme amacıyla bir takım kanun ve usullerin geliştirilmiş olduğu bir sisteme **New Deal** adı verilmiştir. Bkz. LDCE, s. 734.

373 **Kurtuluş Ordusu**; uluslar arası faaliyet gösteren bir Hıristiyan (Protestan) kuruluşudur. Misyonerlik ve sosyal yardımlaşma faaliyetlerini ön plana çıkaran bu kuruluş, 1865’te W. Booth

fedakarlık dürtülerinden doğan mal veya para aktarımını kolaylaştırmak için kurulmuşlardır.

Bugün, bu düşünce bozulmuştur. Yardımseverliği bir şahsi karar objesi yapma yerine Devlet, olanlardan alıp olmayanlara vermek üzere, para toplama ve dağıtmayı idare etme işini kendisi üstlenmiştir.

XI- SATANİZM’DE İNSAN KURBANİ MESELESİ

Geçmişte bazı din mensupları tarafından çeşitli telakkilerle tatbik edilmiş olan insan kurbanına Satanist gruplardan bazılarında da rastlanmaktadır. Bu grupların önde gelen temsilcilerinden bir kısmı, insan kurbanını aynı zamanda büyücülük ve dolayısıyla büyücülerle de irtibatlandırarak, konu ile ilgili olarak şu bilgileri vermişlerdir.

İnsan kurbanı törenini icra etmedeki varsayılan amaç, diri diri boğazlanan kurbanın kanıyla elde edilen enerjiyi büyüsel mekanizma atmosferine atmak ve bu yolla büyücünün başarı şansını artırmaktır. Mesela “Ak Büyücü”ye göre kan hayat gücünü temsil ettiğinden, ilahları veya şeytanları yatıştırmak için, onlara uygun tarzda kurban sunmaktan daha iyi bir yol yoktur. Buradaki mantık şudur: Ölen bir canlı kimyasal özleri ve hayat kimyası ile ilgili diğer enerjileri bol miktarda yayacaktır. Öte yandan bunlar, güçlü ve yenilmez özelliğe sahip bir bileşim meydana getireceklerdir. Bu enerjilere sahip olan kimseler de aynı özellikleri elde etmiş olacaklardır.

Bununla beraber, “Ak Büyücü”, bir insanın ölümünü gerektirecek sonuçlara dikkat eder. Dolayısıyla büyü törenlerinde kuşları veya daha “değersiz” yaratıkları kullanır. Öyle anlaşılıyor ki, bazan kendilerine kutsiyet atfeden bu sefih kimseler, bir insana karşılık olarak, insanın dışındaki bir canı almaktan da hiç rahatsızlık duymazlar.

tarafından kurulmuş ve 1878’de günümüzdeki yapısına kavuşmuştur. Kurtuluş Ordusu’nun, askeri tarzda örgütlenmiş olan hiyerarşik iç yapılanmasıyla dikkatleri çektiği söylenmektedir. Bkz. Gündüz, age, s. 227.

Meselenin aslı şudur: Eğer büyücü, ismine yaraşır bir kimse ise, büyü veya herhangi bir amaç için gerekli olan gücü, istekli olmayan ve hakmetmeyen kurban yerine, kendi bedeninden yeteri kadarını salması konusunda ona kimse engel olamaz.

Tüm yerleşmiş büyüsel teorilerin aksine, bu gücün serbest bırakılması hususunda, kanın hakiki olarak akıtılmasıyla değil, fakat yaşayan canlının ölüm sancılarında etkili olunabilir. Bio-elektrik enerjinin bu şekildeki boşaltılması; seksüel boşalma, körü körüne öfke, öldürme ile sonuçlanan terör, bitirici keder vs. gibi hislerin herhangi bir engin yükselişi esnasında vuku bulan fenomenin aynısıdır. Bu hisler içerisinde, insanın kendi iradesi dahiline en kolay şekilde girenleri ise seksüel orgazm ve öfkedir. Bunlara yakın bir üçüncüsü de kederdir. Bu üçten en kolay şekilde elde edilebilecek ikisinin (seksüel orgazm ve öfke), dindarlar tarafından insanın bilinçaltına “günah” olarak yerleştirilmiş olduğunu hatırlayarak, tüm suç değirmen taşlarının en büyüğünü ağır ağır çeviren “Ak Büyücü” tarafından uzak durulması şaşılacak bir şeydir.

Vaktiyle “büyücüler” tarafından uygulandığı gibi, bir âyinin en yüksek noktasında suçsuz bir canlıyı öldürme ihtiyacındaki yasaklayıcı ve ahmakça anlamsızlık, bir enerjinin salıverilmesi gerektiğinde açıkça onların bu noktada yapabilecekleri “kötülüklerinin en küçüğüdür”. Kendilerine büyücü veya erkek büyücü adını veren bu zayıf vicdanlı budalalar, onun ölüm acısını işe yarar hale getirme teşebbüsüyle, kendisini inkar ettiklerini iddia ettikleri Yehova'nın mutlak müşahedesinde masturbasyon yapma gibi “kâfirce” bir cesareti gösterme yerine, çok geçmeden bir keçi veya tavuğun başını kesip koparacaklardır.

Bu mistik korkakların âyinsel olarak kendilerini serbest bırakabilecekleri yegane yol, hayat meydana getiren güce göz yummadan ziyade, (kendilerine vekaleten) bir başkasının ölüm acısını tatması yoludur. Beyaz ışık yolunun merdiven basamakları gerçekte yüzüstü bırakılanlar ve ölümlerdir. Kendileri dışındaki canlıların ölümüne kıs kıs gülen bu “mistik

hikmet” sivilcelerinin, koruyucu halkalar içinde durmalarına ve “kötü” güçleri, kendilerini saldırıdan “emin” tutmaları için biraraya getirmelerine şaşmamalıdır.

Bir Satanik âyinde insan kurbanının tatbiki, kurbanın “ilahları yatıştırmak için” boğazlandığı anlamına gelmez. Sembolik olarak, kurban, bir büyü (uğursuzluk) veya bedduanın yürürlüğe konulması vasıtasıyla yok edilir. Bu durum, “kurbanın”, büyücülere atfedilemeyecek yol ve vasıtalarla, sıra ile fizikî, zihnî veya duygusal olarak yok edilmesine götürür.

Bir Satanist'in insan kurbanını icra edebileceği yegane zaman, kurbanın, iki yönlü bir amaca hizmet etmesi halinde tatbik edileceği zamandır. Bu iki yönlü amaçtan maksat; beddua etmesi halinde bir büyücünün öfkesinden kurtulma veya daha önemlisi, tamamen sevimsiz ve müstahak olan bir kimsenin kurban edilmeye istekli hale getirildiği zamandır.

Bir Satanist hiçbir şart altında herhangi bir hayvan veya bebeği kurban etmemelidir! Asırlar boyunca, Right-Hand Path propagandistleri, Şeytan'a tapanların ellerinde küçük çocukların ve eğlenceye düşkün genç kızların kurban edilmiş oldukları hususunda boş yere çene çalmışlardır. Bu iğrenç haberleri okuyan ve duyan herhangi bir kimsenin, hikayelerin ön yargılı kaynaklarını göz önünde bulundurarak, derhal o haberlerin güvenilirliğini sorgulayacağı düşünülecektir. Aksine, inceleme yapmaksızın kabul edilen tüm “kutsal” yalanlarda olduğu gibi, Satanistler hakkındaki bu faraziyeler günümüze kadar süregelmiştir.

Satanistler'in bu tür kurbanları niçin icra etmeyeceğine dair sağlam ve mantıklı sebepler vardır. İnsan, yani hayvan (Satanistler'e göre insan da bir hayvandır), Satanist'e göre bir ilah olma özelliğine sahiptir. Dünyevi varlığın en saf şekli, hayvanların ve kendi tabii arzularını kendi kendilerine inkar edecek kadar yeteri derecede büyümemiş insan çocuklarının bedenlerinde yatar. Onlar, ortalama bir yetişkin insanın asla ümit edemeyeceği şeyleri algılayabilirler. Bu sebeple Satanist, dünyanın bu

tabii büyücülerinden pek çok şey öğrenebileceğini bilerek, bu varlıklara kutsal bir saygınlık atfeder.

Satanist, tanrıyı öldürme yolunun merdiven basamağının evrensel âdetinin farkındadır. Tanrılar daima insanın kendi tasavvuru içerisinde yaratıldığı için -ve ortalama bir insan kendi kendine gördüğünden nefret duyacağından, kaçınılmaz olan vuku bulabilir: O da, kendini tanrıya diye takdim edenin kurbanı olmaktır. Satanist, kendisinden nefret etmez; seçebileceği tanrılardan da ve kendisini ya da kendisi için yaşadığı herhangi bir şeyi yok etme arzusuna sahip değildir. Bu sebepten dolaydır ki o, bir hayvan veya çocuğa asla zarar vermeyecektir.

Bu takdirde şu soru ortaya çıkar: “Öyleyse elverişli ve uygun bir insan kurbanı olarak kim göz önünde bulundurulabilecek ve bir kimse böyle bir şahıs hakkında karar verme hakkına nasıl sahip olacaktır?”. Cevap gaddarca ve basittir. Kurban edilmeye elverişli olan kimseler şunlardır: Haksız yere size karşı yanlış yapan herhangi bir kimse; size zarar vermek için “kendi yolundan çıkmış bulunan” kimse; sizin için veya size göre değerli olan birisi için kasten proplem veya sıkıntıya sebep olan kimse. Kısaca, kendi gerçek davranışlarıyla beddua okunmayı veya lanetlenmeyi isteyen bir şahıs, iyi ve elverişli bir kurban olmayı hak etmiş bulunmaktadır.

Eğer bir kimse, kendi kınanacak davranışıyla, yok edilmek üzere haykırırsa, onların isteğini yerine getirmek hakikaten sizin ahlakî bir sorumluluğunuzdur. Başkalarını “azarlamak” için her türlü şansa sahip bulunan bir şahıs, çoğukere yanlışlıkla “sadist” diye adlandırılır. Gerçekte bu şahıs, kendi helakine karşı çalışan yanlış yönlendirilmiş bir mazosisttir. Bir kimsenin size karşı ahlaksızca yürümesinin sebebi, onların sizden veya sizin temsil ettiğiniz şeyden korkmuş olması veya onların, sizin mutluluğunuza karşı kin beslemeleridir. Onlar zayıf ve tehlikeli kimseler olup bedduânızı yönelttiğinizde son derece zayıf bir zemin üzerinde bulunurlar ve işte onlar ideal insan kurbanları olurlar.

Bir kimse “mutsuz” bir şahsın gerçekte nasıl mutsuz olduğunu göz önünde bulundurursa, o zaman sizin bedduânızın kurbanının gerçek kabahatini görmezden gelmek kolay olur. Bununla beraber, düşmanlarınızın size zarar veren ayak izlerini takip ederek kaynağa gitmek ve o kimselerin yanlış yaptığı pratik durumları haklı göstermek zordur.

“İdeal kurban” duygusal olarak tehlikeli olabilir. Fakat bununla birlikte, güvensizliğinin entrikaları içerisinde, sizin huzur veya haklı şöretinize şiddetli bir zarara da sebebiyet verebilir. Binaenaleyh; “zihinsel hastalık, sinirsel çöküş, çevreye uyum sağlayamayıp, iç sıkıntısına sebebiyet veren sinir hastalığı, bozulmuş âile yuvaları, kehanete dayalı rekabet” vs. vs. ahlaksız ve sorumsuz davranışlar için en uzun süreli ve en elverişli sebeplerdir. Mutsuzluğu hak etmeyenler için hayatı perişan eden kimseleri “biz anlamaya çalışmalıyız” diyen herhangi bir kimse, sosyal bir kansere (hastalığa) yardım ve teşvik etmektedir. Bu azgın insanlar adına özür dileyenler, onları mazur gösterme adına maruz kaldıkları yenilgi veya saldırıyı hak ederler.

Çılgın köpekler yok edilirler ve onlar, makul olmayan davranış yolunda olduklarında, ağzında sürekli köpükler oluşan insandan daha fazla yardıma muhtaçtırlar. “Bu insanlar tehlikeli olmaya devam ettikleri sürece, onlar benim canımı acıtamazlar” demek kolaydır. Fakat bu, “onlara fırsat verildiği zaman onların sizi yok edecekleri” gerçeğini ortadan kaldırmaz.

Bu sebeple, siz, sembolik olarak onları yok etmek için her türlü hakka sahipsiz ve eğer sizin bedduânız onların gerçek imhasını sağlayacaksa, sevinin ki siz bir musibet (zararlı insan) dünyasına adım atmakta vasıta olmuşsunuz demektir. Eğer sizin başarı veya mutluluğunuz bir kimseyi rahatsız ederse, siz ona hiçbir şey borçlu değilsiniz! O, ayak altında çiğnenmeyi hak etmiştir! “Eğer insanlar kendi fiillerinin sonuçlarına katlanmak zorunda bırakılırlarsa, onlar iki defa düşüneceklerdir!”³⁷⁴

374 LaVey, Satanic Bible, s. 87-90.

XII- ÇEŞİTLİ DİLLERDE ŞEYTAN VEYA ŞEYTANÎ ÖZELLİKLERE SAHİP TANRI İSİMLERİ

Bu başlık altında, çeşitli dil veya milletlerde Şeytan karşılığında kullanılmış olan kelimeler ve ayrıca Şeytan'la şu veya bu şekilde irtibatlandırılan ya da kötülüğü temsil eden tanrı veya tanrıçalar hakkında kısa kısa bilgi verilecektir.

1- Abaddon; (İbranice) helak edici demektir.³⁷⁵

2- Adramelech; Eski Filistin'de bir şehir halkı olan Sâmiriler'de Şeytan.

3- Ahpuch; eskiden Orta Amerika yerlilerinin ileri uygarlığa sahip bir aşireti olan Mayalar'da Şeytan.

4- Ahriman; Zerdüştilik'te Şeytan.

5- Amon; Eski Mısırlılar'ın koç başlı hayat ve üreme tanrısı.

6- Apollyon; Şeytan'ın Yunanca eşanlamlısı, baş şeytan.

7- Asmodeus; İbranice şehvet ve lüks şeytanı, menşe ititbariyle "adaletin yaratıcısı".

8- Astaroth; Fenikeliler'in şehvet tanrıçası, Babilliler'in İştâr'mın dengi.

9- Azazel; (İbranice) insana savaş silahlarını yapmayı öğretken, her türlü güzelleştiriciyi ortaya çıkarıp tanıtan.

10- Baalberith; Kenanlılar'ın ahid tanrısı, ki o daha sonra bir Şeytan olarak telakki edilmiştir.

11- Balaam; İbranice hırs ve tamah şeytanı.

12- Baphomet; Templier Şövalyeleri tarafından Şeytan'ın sembolü olarak tapılmıştır.

³⁷⁵ **Abaddon,** Apollyon'la birlikte Yeni Ahid'de şu şekilde geçmektedir: "Ve onların üzerinde kral olarak cehennemin meleği vardı. Onun adı İbranice Abaddon ve Yunanca Apollyon'dur (her iki kelimenin anlamı da 'helak edici'dir). Bkz. Vahiy, 9/11.

13- Bast³⁷⁶; Eski Mısırlılar'ın, kedi tarafından temsil edilen zevk tanrıçası.

14- Beelzebub; (İbranice) Sinekler'in Tanrısı, Eski Mısırlılar'ın kutsal saydıkları bokböceği (scarab) sembolizminden alınmıştır.

15- Behemoth; Şeytan'ın, bir fil şeklinde İbranice şahıslştırılmışıdır.

16- Beherit; Şeytan'ın Süryanice ismidir.

17- Bilé; Keltçe Cehennem tanrısı demektir.

18- Chemosh; Moabitler'in ulusal tanrısıdır, daha sonra bir Şeytan olmuştur.

19- Cimeries; Siyah bir ata biner ve Afrika'yı yönetir.

20- Coyote; Amerika Kızılderilileri'ne ait şeytan.

21- Dagon; Eski Filistinliler'e ait deniz intikam şeytanı.

22- Damballa; Zenciler'e ait yılan tanrı.

23- Demogorgan; Şeytan'ın Yunanca ismidir, ölümlüler tarafından bilinmeyeceği söylenmiştir.

24- Diabolus; (Yunanca) "aşağı doğru akıcı" demektir.

25- Dracula; Şeytan'ın Romalılar'a ait ismi.

26- Emma-o; Japonca Cehennem'in idarecisi demektir.

27- Euronymous; Yunanlılar'da ölüm prensi.

28- Fenriz; Loki'nin oğlu, bir kurt olarak tanımlanmıştır.

29- Gorgo; Demogorgan'ın belirsiz şekli, Şeytan'ın Yunanca ismi.

³⁷⁶ **Bast, Bastet** veya **Ubasti;** Eski Mısır'da kedi başlı güneş tanrıçasıdır. Kült yeri Bubastis olan Bastet, kedi başlı bir kadın veya bir kedi şeklinde temsil edilirdi. O, hem Mut, hem de aslan başlı tanrıça Sekmeth ile karıştırılıp özdeşleştirilmiştir. Oldukça popüler bir mutluluk tanrıçası olan Bastet'in tapınağında kediler bulundurulur ve bunlar tanrıçanın inkarnasyonu olarak görülürdü. Bu kediler öldüklerinde de mumyalanırlardı. Bkz. Gündüz, age, s. 60; Pike, ERR, 48.

- 30– Haborym;** Şeytan'ın İbranice eşanlamlısı.
- 31– Hecate;** Yunanlılar'a ait yeraltı dünyası ve büyücülük tanrıçası.
- 32– İshitar;** Babilliler'e ait verimlilik tanrıçası.
- 33– Kali;** (Hindu) Şiva'nın kızı, Eşkuyalar'ın baş râhibesi.
- 34– Lilith;** İbranice dişi şeytan demektir, Âdem'in, kendisine ipleri öğretiren ilk eşi olduğu söylenmektedir.
- 35– Loki;** Felemenkliler'e ait şeytan.
- 36– Mammon;** Aram veya Eski Suriye'ye ait zenginlik ve kazanç tanrısı.
- 37– Mania;** Etrüksler'in Cehennem tanrıçası.
- 38– Mantus;** Etrüksler'in Cehennem tanrısı.
- 39– Marduk;** Babilliler'in şehir tanrısı.
- 40– Mastema;** Şeytan'ın İbranice eşanlamlısı.
- 41– Melek Taus;** Yezidiler'de şeytan.
- 42– Mephistopheles;** (Yunanca) aydınlıktan sakınan demektir. Bkz. Faust.
- 43– Metzli;** Aztekler'de karanlık (gece) tanrıçası.
- 44– Mictian;** Aztekler'de ölüm tanrısı.
- 45– Midgard;** Loki'nin oğlu, bir yılan olarak tasvir edilmiştir.
- 46– Milcom;** Ammoniler'de Şeytan.
- 47– Moloch;** Fenikeliler'de ve Kenanlılar'da Şeytan.
- 48– Mormo;** (Yunanca) Cadılar'ın Kralı, Hecate'in eşi.
- 49– Naamah;** İbranice dişi baştan çıkarma şeytanı.
- 50– Nergal;** Babilliler'de Hades tanrısı.
- 51– Nihasa;** Amerika Kızılderilileri'nde şeytan.
- 52– Nija;** Polonyalılar'da yer altı dünyası tanrısı.

- 53– O- Yama;** Şeytan'ın Japonca ismi.
- 54– Pan;** Yunanlılar'da şehvet tanrısı, daha sonra şeytana isim olarak verilmiştir.
- 55– Pluto;** Yunanlılar'da yer altı dünyası tanrısı.
- 56– Proserpine;** Yunanlılar'da yer altı dünyası tanrıçası.
- 57– Pwcca;** Şeytan'ın Galliler'e özgü adı.
- 58– Rimmon;** Eski Suriyeliler'e ait Şam'da tapınılan şeytan.
- 59– Sabazios³⁷⁷;** Frigya kökenli olup Dionysos ile özdeşleştirilmiştir, yılan tapınımdır?
- 60– Saitan;** Şeytan'ın, İdris'in dilindeki karşılığıdır.
- 61– Sammael;** (İbranice) “Tanrı'nın Zehiri” demektir.
- 62– Samnu;** Orta Asyalılar'da şeytan.
- 63– Sedit;** Amerika Kızılderilileri'nde şeytan.
- 64– Sekhmet;** Eski Mısırlılar'da intikam tanrıçası.
- 65– Set;** Eski Mısırlılar'da şeytan.
- 66– Shaitan;** Şeytan'ın Arapça ismidir.
- 67– Shiva;** (Hindu) yok edici demektir.
- 68– Supay;** İnkalar'da yer altı dünyası tanrısı.
- 69– T'an-mo;** Çinliler'de Şeytan'ın, aç gözlülüğün ve isteğin karşılığıdır.
- 70– Tehort;** Şeytan karşılığında kullanılan Rusça isim olup “Siyah tanrı” anlamına gelir.
- 71– Tezcatlipoca;** Aztekler'de Cehennem tanrısıdır.

³⁷⁷ **Sabazios;** Yunanlılarca zaman zaman Dionysos ile özdeşleştirilen bir Frigya ve Lidya tanrısıdır. Sonraki dönemlerde bu tanrısız varlık, Kitab-ı Mukaddes'teki Rab Sabaoth ile de bir tutulmuştur. Ayrıca o, sık sık Zeus Sabazius olarak adlandırılmıştır. Bkz. Gündüz, age, s. 325-326.

72– **Thamuz**; Sümerler’in tanrısıdır, daha sonra şeytan seviyesine indirilmiştir.

73– **Thoth**; Eski Mısırlılar’da büyü tanrısıdır.

74– **Tunrida**; İskandinavyalılar’da dişi şeytan demektir.

75– **Typhon**; Şeytan’ın Yunanca şahıslaştırılmışıdır.

76– **Yaotzin**; Aztekler’de Cehennem tanrısıdır.

77– **Yen-lo-Wang**; Çinliler’de Cehennem’in idarecisi demektir.³⁷⁸

XIII– ŞEYTANLARLA BAZI HAYVANLAR ARASINDAKİ İLİŞKİ

Yukarıdaki isimlerde de görüleceği gibi geçmişte şeytanlarla bazı hayvanlar arasında bir kısım özellikler sebebiyle, şu veya bu şekilde bir ilişki kurulmaya çalışılmıştır. Satanistler’in bakış açısıyla bu ilişkileri şu şekilde açıklamak mümkündür:

Geçmişin şeytanları tamamen olmasa bile -en azından kısmen- hayvani özelliklere sahipti. Bu husus insan’ın, kendisinin de bir hayvan olduğunu inkar etmeye sürekli ihtiyaç duyusunun delilidir. Çünkü insan, kendisinin de bir hayvan olduğunu kabul etmesi halinde onun zayıflatılmış ego’suna güçlü bir darbenin vurulmasına hizmet etmiş olacaktır. Dolayısıyla insan, şeytanlara bazı hayvani özellikler atfetmek veya bazı hayvanları şeytanla özdeşleştirmek suretiyle, bir anlamda kendisinin hayvan olmadığını vurgulamaya çalışmıştır.

Mesela Domuz, Yahudiler ve Mısırlılar tarafından hakir görülmüştür. O; Frey, Oziris, Adonis, Persephone, Attis ve Demeter gibi tanrıları sembolize etmiş ve Oziris ve Ay’a kurban olarak sunulmuştu. Fakat zamanla Domuz, bir şeytan seviyesine düşürülmüştür. Yine Fenikeliler bir sinek tanrısı olan Baal’a ibadet etmişlerdir. Şeytan da Beelzebub ve Ba-

378 Bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 58-60.

al’dan gelmiştir. Baal ve Beelzebub, Eski Mısırlılar’ın kutsal saydıkları ve daha çok, kendi küllerinden doğan mitik kuş anka gibi kendisini yeniden canlandırmak üzere ortaya çıkan bok böceği (scarab) ile aynı idiler. Eski Yahudiler, İranlılar’la temasları vasıtasıyla, dünyada iki büyük gücün; ateş, ışık, hayat ve iyilik tanrısı Ahura-Mazda ve yılan, karanlık tanrısı, yok etme, ölüm ve kötü Ehrimen olduğuna inanmışlardır. Bunlar ve diğer çok sayıda örnek, insan’ın şeytanlarını hayvanlar gibi tasvir etmekle kalmayıp aynı zamanda insan’ın, ilk hayvan tanrılara kurban sunma ve onları kendi şeytanları seviyesine indirme ihtiyacını da gösterir.³⁷⁹

XIV– BİLİNMEYEN BİLİNİR: ŞEYTÂNÎ ASIR!

Bir kısım insanların belirli bir sayıyı Şeytan’la özdeşleştirme teşebbüslerine rağmen, Şeytan’ın sayısının “Dokuz” olduğu bilinmektedir. Dokuz aynı zamanda ego’nun (ben, benlik) sayısıdır. Çünkü Dokuz da-ima kendisine dönüşebilir. Dokuz’un, diğer herhangi bir sayı ile en karmaşık çarpımları sonucunda hangi rakam elde edilirse edilsin hiç önemli değildir, son denklemden Dokuz yine tek başına öne çıkacaktır.

Zamanın gerçek asırları, onun Kanunu ve tüm devri boyun eğmesi ile Dokuz’un karanlıklarında yayılmıştır. Dünyevi işlerle ilgili tüm meseleler Dokuz ve türevlerinin birebir çözümü ile değerlendirilebilir. İnsanlığın kabilesel ihtiyaçları ile ilgili eylem ve tepkileri art arda gelen dokuz yıllık dönemler içerisinde muhafaza edilirler: Her on sekiz yılın toplamı bir İşleyen veya İş Gören (Working) olarak isimlendirilir. Her bir İşleyen’in başlangıcı ve sonuna bir İşleyen yıl adı verilir ve İşleyen yıllar arasındaki her bir gün ortası noktası, sebep olunmuş bulunan İşleyen’in gücünün bir doruk noktasını (zirve) gösterir.

Dokuz tane 18 yıl İşleyen’i bir Çağ’a (Era), yani 162 yıla eşittir. Dokuz Çağ bir Asr’a (Age), yani 1458 yıla denktir, ki bu 1458 yıla yanlı-

379 LaVey, Satanic Bible, s. 60-61.

lkla bin yıllık bir dönem (millennium) adı verilmiştir. Dokuz Asır da bir Devir'e (Epoch), yani 13.122 yıla tekabül eder.

Her bir Asır, yani 1458 yıllık süre Ateş veya Buz diye sıra ile değişir, her birisi Denetim'in (Control) kanununu sunduğu vasıtalarda birbirinden ayrılır. Buz Asrı döneminde insana gururdan sakınması ve kendini kontrol etmesi; o zaman onun iyi olabileceği öğretilir. Bir Ateş Asrı döneminde de insana kendisine müsamaha göstermesi ve kendisini (yüreğini) parçalaması ve içe bakması; o takdirde onun iyi olabileceği öğretilir. Bir Buz Asrı boyunca Tanrı yukarıdadır. Bir Ateş Asrı boyunca aşağıdadır. Her bir Asır boyunca, Denetim'in Ateş ve Buz'un en büyük devri içerisinde bir aksiyon ve reaksiyon devrini sürdürebilmesi için, büyük şeyler her bir 18 yıllık sürelerde meydana gelir.

Anlamli ve olağanüstü mesajlar her bir 18 yılda gönderilir ve onlar gelecek 18 yılda etkilerini gösterirler ve her birinin sonunda yeni bir beyan göze çarpar. Kendisinden bizim en son çıktığımız Buz Asrı, M.S. 508 yılında başlamıştır. Her İşleyen'in kendisini ilham ettiği aşkın (tutku) zirvesi bu İşleyen yılların tam ortasında meydana geldiği gibi, böylece her bir Asr'ın taşıdığı mesajın en büyük yoğunluğu da bu Asr'ın tam orta yerinde gerçekleşir. Şu halde, M.S. 1237 yılında Buz Asrı'nın temsil ettiği insanın aşk ve şevki en üst noktasına ulaşmış olmaktadır. Bu Buz Asrı sona ermiş ve yeni Ateş Asrı başlamıştır.

Yirminci yüzyıl bizi geleceğe hazırlamıştır ve Ateş Asrı'nın gelişi, Buz Asrı'nın Son İşleyen Yılları'nda iyi müjdelenmiştir. Yeryüzü'nün insanlarına 1894, 1912, 1930 ve 1948'in nakil vasıtaları tarafından ulaştırılmış ve haberleşme iyi işlenmiştir. Yeni Satanik Asır 1966'da başlamış ve bu yüzden onun Kilisesi kurulmuştur.

Çocuk yürümeyi öğreniyor ve onun asrının ilk İşleyen Yılı'nda (18 yıllık süre), yani 1984 yılında, o adımlarını sabit hale getirmiş olacak ve bir sonraki İşleyen Yıl'da (18 yıllık süreçte, bir başka ifadeyle 2002 yı-

linda) çocuk olgunluğa ulaşmış olacak ve onun devri hikmet, akıl ve neşe ile doldurulmuş bulunacaktır.³⁸⁰

XV- SATANİZM'DE DİNİ TATİL GÜNLERİ

Satanik dinde tüm tatil günlerinin en büyüğü bir kimsenin kendi doğum tarihidir. Bu, diğer dinlerin kutsal günlerinin en kutsalının tam karşısında yer alır, ki o dinler; o münasebetle ego'nun gerçekten gömülmediğini göstermek için, onların kendi imajlarından antropomorfik bir tarzda yaratılmış olan muayyen bir tanrıyı ilah derecesine çıkarmıştır.

Satanist: "Gerçekte niçin dürüst olmayalım ve eğer siz hayalinizde bir tanrı yaratacaksanız, o tanrıyı kendiniz olarak niçin yaratmayasınız?" diye düşünür. Kendisini "bir" olarak kabul etmeyi tercih etmesi halinde, her insan bir tanrıdır. Böylece Satanist, senenin en önemli tatil günü olarak kendi doğum gününü kutlar. Bununla beraber siz, şimdiye kadar hiç karşılaşmadığınız birinin doğumundan ziyade, kendi doğum geçişiniz hakkında daha mutlu olmaz mısınız? Veya dinî tatillerden başka, tüm dünyaların en büyüğüne getirilmiş olduğumuz gün olan kendi doğum günümüz yerine, bir başkanın doğum gününe veya tarihteki bir güne niçin en yüksek takdiri bahşedelim?

Bu gerçeğe rağmen bazılarımız istenilmemiş veya özel olarak planlanmamış olabiliriz. Başka hiç kimse öyle olmasa bile, biz memnunuz ki bizler buradayız! Siz kendi kendinizi tebrik etmelisiniz, ne arzu ederseniz kendi kendinize almalısınız, kendinize kral (veya tanrı) gibi muamele edin. Çünkü kral veya tanrı sizsiniz ve genel olarak doğum gününüzü mümkün olduğu kadar büyük ihtişam ve törenle kutlayınız.

Bir kimsenin kendi doğum gününden sonra, iki büyük Satanik tatil günü; Alman folkloründe büyücü kadınların toplandıkları gece olan 30 Nisan gecesi (Walpurgisnacht) ve çocukların türlü kıyafetlere girerek

³⁸⁰ LaVey, Satanik Rituals, s. 219-220.

eğlenceler tertip ettikleri ve aynı zamanda hortlak gecesi olarak bilinen 31 Ekim gecesi (Halloween)'dir.

St. Walpurgis -veya Walpurga ya da Walburga-; kendisine bir kim-
senin imada bulunduğu zaman ve çağa dayanarak, Yedinci Asrın sonun-
da ve Sekizinci Asrın başında Sussex'de doğmuş ve Winburn ve Dor-
set'te eğitilmiştir. Orada Walpurgis, maskeyi aldıktan sonra, yirmi yedi
yıl kalmıştır. Sonra o, amcası St. Boniface ve erkek kardeşi St. Wili-
bald'ın ısrarı üzerine, diğer bazı rahibelerle birlikte, Almanya'da dinî ev-
ler kurmaya koyulmuştur. Walpurgis'in ilk yerleşimi, Mainz piskopos-
luk bölgesinde Bischofsheim'de idi. İki yıl sonra (M.S. 754) o, kardeşi
Wilibald'ın Bevaria'daki Eichstadt piskoposluk bölgesi içerisinde, He-
idenheim'de Benediktin³⁸¹ rahibe teşkilatının baş rahibesi oldu, ki diğer
erkek kardeşi Winebald da aynı zamanda orada bir manastırın başına ge-
tirilmişti. Winebald'ın 760 yılında ölümü üzerine Walpurgis, 25 Ocak
779'da ölümüne kadar her iki evin yönetimini sürdürerek, Winebald'ın
görevini de üstlenmiş oldu. Walpurgis'in mukaddes emanetleri (hatıra
eşyaları) Eichstadt'a nakledildi, ki orada o oyuk bir kayada (mağarada)
yatıyordu. Daha sonra onun cesedinin bulunduğu kayadan bir çeşit zift-
li yağ çıkmaya başladı. Sonraları Walpurgis yağı olarak bilinegelen bu
yağın hastalığa karşı mucizevi bir etkiye sahip olduğu kabul edildi. Ay-
rıca bu mağara bir ziyaret yeri haline geldi ve bu yerin üzerine büyük bir
kilise yapıldı. Walpurgis değişik zamanlarda anıldı. Fakat ekseriyetle,
onun daha önceki bir putperest festivalinin yerini alan günü olan 1 Ma-
yıs'ta anıldı. Kutlamanın 1 Mayıs'a alınması, daha önceleri, senenin en
önemli putperest festivali olarak kutlanan ilkbahar noktasının büyük zir-
vesinin (21 Mart'a rastlayan ekinoks) devamına basitçe göz yummak
olarak izah edilmiştir.

381 Benedict; Nursialı Aziz Benedict (480-547), Hıristiyanlık'ta batı keşişliğinin babası sayılır.
Monte Cassino'nun ilk keşişi ve Benediktin Tarikatı'nın kurucusudur. Benedict tarafından
belirlenen manastır ve keşişlik kuralları, sonraki dönemlerde birçok Hıristiyan tarikatında
geçerli kurallar olarak kabul edilmiştir. Bkz. Gündüz, age, s. 64.

Mayıs'ın Arefesi'nde, yani 30 Nisan gecesinde; tüm şeytanların,
hortlakların, ifritlerin ve hayali perilerin ortaya çıkacağı ve ilkbahar nok-
tasının gerçekleşmesini sembolize eden çılgın eğlencelerini devam etti-
recekleri gece olarak anma töreni düzenlenmiştir.

Çocukların türlü kıyafetlere girerek eğlenceler tertip ettikleri ve ay-
nı zamanda hortlak gecesi olarak bilinen Halloween, 31 Ekim veya 1
Kasım'a tekabül eder. Esas itibariyle All Hallows' Eve, Britanya'nın,
Druidler zamanındaki büyük ateş faaliyetlerinden biri idi. İskoçya'da o;
ölülerin ruhlarının, şeytanların, büyücü ve sihirbazların nadiren aktif ve
lütufkar oldukları zamanla irtibatlandırılmıştır. Birbirine aykırı olarak,
All Hallows' Eve aynı zamanda genç kimselerin, gelecekte evlenebile-
cekleri eşlerini kararlaştırmak üzere büyüsel âyinler düzenledikleri ge-
ce idi. Köylerdeki gençler büyük eğlence ve şehvi şenlikleri devam et-
tirirlerdi. Fakat yaşlı kimseler evlerini, o gece istisnai bir güce sahip ol-
duklarına inanılan kötü ruhlardan, büyücülerden ve şeytanlardan koru-
mak için büyük çaba gösterirlerdi.

Gün dönümleri ve ekinokslar da, mevsimlerin ilk günlerinin haber-
cileri oldukları için tatil günleri olarak kutlanırlardı. Bir gündönümü ile
bir ekinoks arasındaki fark; güneş, ay ve sabit yıldızlar arasındaki ilişki-
yi tanımlayan semantik bir şeydir. Gün dönümü yaz ve kışa taalluk eder;
ekinoks ise sonbahar ve ilkbahara işaret eder. Yaz gündönümü Hazi-
ran'da ve kış gündönümü Aralık'tadır. Sonbahar ekinoksu Ekim'de ve
ilkbahar ekinoksu Mart'tadır. Hem ekinokslar ve hem de gün dönümleri,
zamanın kamerî devrine göre, seneden seneye bir veya iki gün farke-
derler. Fakat çoğunlukla ayın 21 veya 22'sine rastlarlar. Bu günlerden
beş veya altı hafta sonra rivayet kabilinden Satanik eğlenceler kutlanır.³⁸²

382 Laey, Satanic Bible, s. 96-98.

XVI- SATANİZM'DE KULLANILAN BAZI SEMBOLLER VE ANLAMLARI

Satanistler tarafından kullanılan sembollerin başında Baphomet'in sembolü gelmektedir. Hatırlanacağı gibi Baphomet'in sembolü ilk defa Templier Şövalyeleri tarafından -Şeytan'ı temsil etmek üzere- kullanılmıştı. Diğer taraftan Baphomet, LaVey'in kızı Zeena tarafından, "Satanik keçi sureti" diye nitelendirilmiştir.³⁸³

Asırlar boyunca çok farklı isimlerle ifade edilen ve en uygunu ola-

383 Bkz. LaVey, Satanic Witch, İnr., s. 1.

rak da "Günah Keçisi" adı verilen Baphomet'in; keçinin üretken verimliliği ile birleştirilen "Karanlık Güçler"i temsil ettiği söylenmektedir. Yukarıdaki iki ve dördüncü resimlerde de görüleceği gibi onun saf şekli, ters çevrilmiş beş köşeli yıldızla birlikte gösterilmektedir. Normalde yıldızın yukarıda olan üç ve aşağıda bulunan iki ucunun, insanın ruhi yapısını sembolize ettiği söylenmektedir. Fakat Satanizm, insanın içgüdülerini veya ruhi tabiatının aksini temsil ettiğinden, beş köşeli yıldız, keçinin kafasına kusursuz bir şekilde uydurmak için ters çevrilmiştir. Böylece, yıldızın yukarıya çevrilen ve keçinin boynuzları ile örtüşen iki ucu düdüleyi; yıldızın aşağıda kalan diğer üç ucu da inkar edilen veya ters çevrilen teslisi temsil eder. Baphomet'in sembolünün dış çemberinde yer alan ve Yahudi mistisizminin temel kitabı sayılan Kabbala'nın büyüsel öğretilerinden çıkarıldığı söylenen İbraniler'e ait figürlerin de, "sulu çukurun yılanı" diye de nitelendirilen ve Şeytan'la özdeşleştirilen "Levitan"ı sembolize ettiği belirtilmektedir.³⁸⁴ Aynı zamanda Satanistler tarafından bir tılsım olarak kabul edilen ve keçi kafası ile sembolize edilen Baphomet sembolü, özellikle vaftiz edilen kimseler ve bazı Satanistler tarafından bir muska olarak da boyunlarına takılmaktadır.³⁸⁵

Verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi, çok eski bir geçmişe sahip bulunan ve değişik zamanlarda farklı gruplar tarafından Şeytan'ı temsil etmek üzere kullanılan ve "Satanik keçi sureti" diye nitelendirilen ve genellikle bir keçi başıyla temsil edilen Baphomet'e aynı zamanda "Günah Keçisi" adı verilmiştir. Ayrıca bu keçi suretinin, Mason localarında kullanılan keçinin aynısı olduğu da söylenmiştir. Bu "Günah Keçisi" anlayışı veya kavramı da Tevrat'tan alınmıştır. Bu durumda, bu "Günah Keçisi"nin aslı ve dayandığı esas üzerinde biraz durmak gerekecektir.

Daha önce de değinildiği gibi, bu keçiden ilk defa Tevrat'ın Levililer Kitabı, 16/8-10'da şu şekilde söz edilmiştir:

384 Bkz. LaVey, Satanic Bible, s. 136-137.

385 Bkz. LaVey, Satanic Rituals, s. 214-218.

“Ve Harun bir kura Rab için ve obir kura Azazel için olmak üzere iki ergeç üzerine kura çekecek. Ve Harun Rab için üzerine kura düşen ergeci takdim edecek ve onu suç takdimesi olarak arzedecektir. Fakat Azazel için üzerine kura düşen ergeci, onun için keffaret etmek, onu Azazel için çöle salıvermek üzere, canlı olarak Rabbin önünde durduracaktır”.

Görüldüğü gibi Tevrat'ta biri Rab, öteki Azazel'e sunulacak iki keçiden bahsedilmektedir. Bu keçilerden ilki bir kurban iken ikincisinin Azazel'e, İsrailoğulları'nın günahını çöle taşıması ve haklı günahlarından temizlemesi için gönderildiği anlaşılmaktadır. Azazel'in burada tabiatüstü ruhani bir varlık olarak kabul edildiği görülmektedir. O devirde çöl, cinlerin ve ruhani varlıkların meskeni olarak bilindiğinden,³⁸⁶ kötülükten, onu geldiği yere iade ederek kurtulmak istenmektedir. Dolayısıyla Azazel, Enoch'un kitabında bahsedildiğine göre yeryüzüne inen, yaptıklarından dolayı lanetli olarak son güne kadar kalmaya mahkum edilen çöl cini olmalıdır.³⁸⁷

Bu noktada, Azazel'e gönderilen keçi konusu, Azazel'le ilgili meselelerin diğer yanını oluşturmaktadır. Anlaşıldığı kadarıyla bu keçi, bir kurban değildir. Söz konusu keçi, İsrail'in günahını çöle taşımak, halkı günahlarından temizlemek için gönderilmiştir.³⁸⁸ Bu keçinin öldürülüp öldürülmediği kesin olarak bilinmemekteyse de, onun çöle ulaşması ve tekrar geri dönmemesi gerektiğinden ve günahla yüklü olduğuna inanıldığından, baş râhibin âyinlerle başlattığı bu iş sonunda onun öldürülmüş olabileceği tahmin edilmektedir.

Anlatıldığına göre Yahudiler'in, sürgünde kaldıkları Babil'de de hastalığı keçiye yükletip onu çöle salıvererek orada öldürülmesi geleneği

386 Bkz. Levililer, 13/21, 17/7.

387 Bkz. Tuğ, Salih, “Azâzil”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi (TDVİA), İstanbul, 1991, IV, 312.

388 Bkz. Judaica, Jerusalem, 1970, II, 1000.

vardı. Ayrıca Yahudiler, bir yer veya ruhani güç anlamında Azazel'e keçiği gönderip orada onu geri dönmemesi için uçuruma itiveriyorlardı. Bu durumda Azazel'in tabiatüstü bir ruhani varlık olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü bir keçi Tanrı'ya, bir keçi de ona gönderilmektedir. Böylece Azazel, bir anlamda Tanrı'ya denk tutulmuş olmaktadır.³⁸⁹ İşte gerek Satanistler'in gerekse Masonlar'ın ve diğer bazı grupların çeşitli telakkilerle bir sembol olarak kullandıkları keçinin aslı ve dayanağı budur.

Günah Keçisi hakkında verilen bu bilgilerden sonra tekrar başa dönecek olursak, yukarıda görülen ters çevrilmiş Haç; Hıristiyanlık'ta dinî bir sembol olarak kullanılan ve başta İsa'nın, insanları ezeli günahlarından kurtarmak üzere kendisini feda etmesi olmak üzere, Hıristiyanlar'ca pek çok anlamı olan Haç'ın ve dolayısıyla onun etrafında oluşan inanç ve telakkilerin reddedilişi veya ters çevrilişi anlamına gelmektedir.³⁹⁰

Satanist âyinlerinde giyilen elbise, yakılan mumlar vb. eşyalarda özellikle tercih edilen siyah rengin “Karanlık Güçler”i temsil ettiği belirtilmektedir. Bu sebeple siyah rengin Satanistler yanında ayrı bir yeri vardır.

XVII- SATANİZM'İN TÜRKİYE BOYUTU

Haziran 1998 tarihinden bugüne kadar beş intihar ve bir de öldürme olayı ile ülkemiz gündemini birden bire işgal etmeye başlayan “Satanizm” konusu ile birlikte Satanizm'in ne olduğu, nerede, ne zaman ve nasıl ortaya çıktığı, Satanizm'in ve dolayısıyla Satanistler'in amaçlarının ne olduğu, Türkiye'ye ve Türk gençleri arasına kimler tarafından nasıl sokulduğu, ülkemiz gençlerinin nasıl ve niçin Satanist oldukları veya yaptıkları, bunun arkasındaki gerçek sebebin neler olabileceği vb. gibi

389 Geniş bilgi için bkz. Tümer, ŞİA, I, 185-186; Baykurt, A. Câmî, “Azâzil”, İslam Ansiklopedisi (İA), İstanbul, 1970, II, 90.

390 Haç'ın ifade ettiği manalar konusunda geniş bilgi için bkz. Schimmel, age, s. 230; Gündüz, age, s. 151.

sorular sorulmaya ve en azından bu konulara karşı duyarlı olan kimseler tarafından da cevaplar aranmaya başlandı. İşte bu çalışmanın amacı da, bu tür sorulara belgelere dayalı olarak, olabildiğince doğru ve sağlıklı cevaplar aramaktır.

Kısaca, “Şeytan’a tanrı diye tapınmak”³⁹¹ şeklinde de tanımlanan Satanizm; Şeytan’a tanrı diye tapınma faaliyeti adı altında Yahudi-Hıristiyan geleneğine, Yahudi-Hıristiyan dînî tahakkümüne ve özellikle de Hıristiyanlığa karşı başlatılan bir reaksiyonun adı olmuştur. Buna “Modern Protesto Hareketi” demek de mümkündür. Bu hareket, başta Hıristiyanlık olmak üzere, bütün dinlere ve dinlerin ortaya koymuş olduğu kutsal değerlere karşı bir başkaldırıyı temsil etmektedir. Dolayısıyla Satanizm; Şeytan’ın en önemli özelliği olan muhalefet ve başkaldırıyı esas alarak, dinin ve dînî olan her şeyin karşısında; fakat Tanrı’nın karşısında olanın, yani Şeytan’ın ve onun temsil ettiği şeyin yanında yer alma hareketidir. Kısaca belirtmek gerekirse, Satanizm bir “tepki” hareketidir.

Satanizm’i bir düşünce ve anlayış biçimi olarak benimseyen Satanistler, Satanizm’in veya Satanist isminin kendilerine tam anlamıyla tatbik edildiği bir gruptur. Bu grubun; Şeytanın kötü bir varlık, Allah’a karşı gelen bir isyankar, onun huzurundan kovulmuş bir başmelek ve tanrının ve Hıristiyanlığın düşmanı olduğunu bile bile şeytandan yardım diledikleri söylenmektedir. Çünkü onlar, tanrının insan ırkını yanlış yola saptırdığını iddia etmişlerdir. Dolayısıyla bu grup, Tanrı’nın düşmanı olan şeytanla bilinçli olarak ittifaka girmiş ve ona, gerçek tanrıya karşı bir muhalefet anlamına gelen âyinlerle tapındıklarını göstermeye çalışmışlardır.³⁹² Bu ifadelerden de anlaşılacağı gibi, aslında Satanizm bilinçli olarak düşünülüp karar verilerek yapılan bir şeytana tapınma fiili ol-

391 Pike, E. Royston, Encyclopedia of Religion and Religions (ERR), London, 1951, s. 339; Hinnells, John R., The Penguin Dictionary of Religions, London, 1988, s. 286.

392 Bkz. Haysmans, J.K., J. Bois’in “Le Satanisme et lamagic”, paris, 1895, P. XVI’dan naklen Hartland, “Satanizm”, ERE, XI, 204

maktan ziyade, bir “tepki” sonucu sırf inat olsun diye şeytanın yanında yer alma hareketidir.

Kısaca ifade etmek gerekirse, ortaya çıkış tarihi orta çağ büyü inancına kadar dayandırılan Satanizm, özellikle Hıristiyan din adamlarının ve kilise yetkililerinin, ortaçağ zihniyetiyle ve tekelci bir anlayışla din adına yapmış oldukları bir kısım yanlış uygulamalar, bazı insanları kiliseye ve onun temsil ettiği din anlayışına karşı tavır almaya sevk etmiştir. Öte yandan Satanizm’in önde gelenlerinin ifadelerine göre, Hıristiyan din adamları, özellikle günahkârları devamlı olarak şeytanla korkutmuşlar ve günah işlemeye devam etmeleri halinde şeytanın onlara hâkim olacağı düşüncesini yaymaya çalışmışlardır. Satanist öncülerin anlattıklarına göre, gûya Hıristiyan din adamlarının bu tür tutum ve davranışları da insanlardan bir kısmının -sırf bir tepki sonucu olarak- şeytanın yanında daha çok yer almasına sebep olmuş ve böylece şeytan âdeta kahramanlaştırılmıştır. Binaenaleyh modern Satanizm’in kurucusu olan ve mensupları arasında “Kara Papa” olarak da bilinen Anton Szandor LaVey’e göre şeytan, Kilise’nin ve dolayısıyla Hıristiyanlığın bir uydurmasıdır.

Özellikle son dönem veya günümüz satanist anlayışını önemli ölçüde yansıtan modern Satanizm’in en büyük hareketi 1960’larda ABD’de başlamıştır. Bu hareketin öncülüğünü, 11 Nisan 1930 da Şikago’da dünyaya gelen; Alsaslı bir soya mensup olduğunu ve baba tarafından Gürcü, anne tarafından Romen, büyükannesinin de Transilvanyalı bir çingene olduğunu söyleyen Anton Szandor LaVeydir. LaVey, 1966’da San Fransisko’da “Şeytanın Kilisesi”ni kurmuş ve onun baş rahibi olmuştur. Ayrıca mensupları arasında “Kara Papa” olarak da bulunduğu söylenmektedir. 1997 yılında Amerika’da ölen LaVey’in temsil ettiği ve organize bir sistem haline getirdiği günümüz satanist anlayışı ile, son bir kaç yıldır ülkemizde duyulmaya ve tanınmaya başlayan satanist anlayış arasında da bazı benzerlikler görülmektedir. İşte bu benzerlikler Satanizm’in Türkiye boyutunu akla getirmektedir.

Verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi Satanizm, özellikle 1880’li yıllardan itibaren başta Fransa, İngiltere, Almanya gibi ülkeler olmak üzere, Avrupa ve Amerika’da, bilhassa Hıristiyanlığa karşı bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. Ancak, bugün bizi zihnen meşgul eden en önemli sorulardan birisi, “Avrupa ve Amerika’da ortaya çıkan Satanizm’in Türkiye’de biden bire nasıl revaç bulduğu veya yayılmaya çalışıldığı” meselesidir.

A– Satanizm Türkiye’de Nasıl Yayılıyor?

Satanizm’in Türkiye’de yayılmasını sağlayan veya yayılmasına yardımcı olan unsurların başında şüphesiz ki bilgisayar ve İnternet gelmektedir. Çünkü ülkemizde Satanist olduğunu söyleyen veya Satanizm’e ilgi duyan gençlerin çoğunluğunun özellikle üniversiteli ve bazı liseli gençler olduğu göze çarpmaktadır. Bunlar da, çoğunlukla yabancı dil bildiklerinden, bilgisayar ve İnternet aracılığıyla Satanizm konusunda bilgi edinme imkanına sahip olabiliyorlar. Ancak, bu konuda yapmış olduğumuz bilimsel çalışma sonunda ulaştığımız neticelere göre, ülkemiz gençlerini Satanist olmaya bilinçli olarak teşvik eden bazı kimselerin olduğu da bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Böyle bir tespitte bulunmamıza yardımcı olan diğer bir husus da, Satanizm’le ilgili olarak yazılmış kitap ve belgelerde anlatılan bilgilerle bugün uygulananların birbirini doğrulamış olmasıdır. Kanaatimize göre Satanizm bizim ülkemizde -Satanist olmayanlar tarafından da, Satanist olduklarını söyleyenler tarafından da- tam olarak bilinmiyor. Satanizmin ne olduğunun herkes tarafından bilinmemesi belki bir dereceye kadar normal karşılanabilir, fakat bilinmeyen bir konuda körü körüne maceraya sürüklenmek de kişiyi bazı beklenmedik sonuçlara götürebilir. Nitekim bir şekilde intihara sürüklenen, cinsel tecavüze uğrayan veya öldürülen gençlerin âkıbeti bunun en acı göstergesidir. Bu noktada akla gelebilecek bir başka husus da, gençlerimizin niçin Satanist oldukları sorusudur.

B– Gençlerimiz Niçin Satanist Oluyorlar?

Şüphesiz ki böyle bir soruya en doğru cevabı verecek olan, yine Satanist olduklarını söyleyen gençlerin kendileridir. Dolayısıyla, Satanist olduklarını söyleyen gençlerin bu soruya verdikleri cevaplar arasında özellikle şunlar dikkat çekmektedir:

“Beni fakir bir âilede dünyaya getiren Tanrı’ya kızdığım için Satanist oldum; Satanist olmak için Satanist oldum; Huzur aradığım için gidip satanistlerin arasına katıldım; bu dünyada daha fazla yaşamının anlamsız olduğunu anladığım için ruhumu Şeytan’a sattım; Ben daha fazla özgürlük istiyorum vb.”.

Görüldüğü gibi bazı gençler fakir bir âilede yaratılmış olmaktan dolayı Allah’a kızmakta; bazıları niçin Satanist olduklarını dahi bilmemekte; bazıları evde âilede aradığı huzuru bulamadıklarından dolayı öyle bir grubun arasında huzur aramakta; bazıları bu dünya hayatının anlamsız olduğunu düşünmekte; bazıları da daha fazla bağımsız ve daha fazla özgür olmak istemekteler. Dolayısıyla bu gençlerin bir şeylere ve bir yerlere bazı isyan ve tepkilerinin olduğu dikkat çekmektedir.

Eğer bugün ülke gençlerinin niçin Satanist olduklarını öğrenmek, Satanizm’in tuzağına düşmüş veya düşürülmüş gençlere sahip çıkılmak ve onlara bu noktada yardımcı olunmak isteniyorsa, bu gençlerin söylediklerine veya söylemek istediklerine kulak vermek gerekmektedir. Yukarıda verilen cevaplara dikkat edilecek olursa, her şeyden önce bütün bunların gerisinde bir bilgi, bir eğitim eksikliğinin olduğu göze çarpmaktadır. İşte bu noktada, başta anne-babalar olmak üzere, eğitimcilerimize ve sorumluluk mevkiinde olan ve ülkemiz insanına karşı sorumluluk duyan herkese görev düşmektedir. Eğer gençlerimize, insanı en değerli ve en şerefli bir varlık olarak yaratan ve bütün canlılardan üstün kılan Yüce Allah hakkında gerekli bilgi verilmezse, bir kısım gençlerin Şeytan’la tanışma ve onun yanında yer almalarına imkan hazırlanmış

olur. Halbuki bu tür gençlere daha önce Allah hakkında doğru ve sağlıklı bilgiler verilmiş olsaydı, o gençler Allah'a kızılmayacağını öğrenmiş olurlar ve şeytanın yanında da yer almazlardı. Aynı şekilde, eğer gençlere hayatın bir gayesi olduğu, insanın boş yere yaratılmadığı, yaratılışın bir gayesinin bulunduğu, bu dünyanın ötesinde bir de âhîret adı verilen öteki dünya hayatının olduğu vs. öğretilmezse, bazı gençlerin yaptığı gibi, bu dünyada daha fazla yaşamının bir anlamının olmadığı gerekçesiyle intiharı dahi göze almalarına zemin hazırlanmış olur.

Dikkat edilmesi gereken bir husus da, özellikle gençlerimiz günden güne bir maneviyat boşluğu içerisine itilmekte ve bu yönde hiçbir ciddi önlem de alınmamaktadır. Açıkçası gençlerimiz bir arayış içerisine girmiş görünüyorlar. Huzur arıyorlar. Bu huzuru âilede, okulda, çevrede, toplumda ve kısacası her yerde arıyorlar, manevi yönden de tatmin edilmek istiyorlar. Burada akla gelen hususlardan birisi de Satanizme daha çok kimlerin meylettığı sorusudur.

C– Satanizme Daha Çok Kimler Meylediyor?

Yapılan araştırma ve tespitlere göre gerek Batı'da ve gerekse ülkemizde Satanizme meyleden gençler arasında daha çok parçalanmış aile çocukları, evinde-yuvasında anne ve babasından gerekli sevgi ve ilgiyi göremeyenler, evinde-ailesinde aradığı huzuru bulamayan ve bunu başka yerlerde arayanlar, okulda çevrede iyi arkadaşlar edinemeyen ve dolayısıyla arkadaşları ve çevresi tarafından dışlanan ve yalnızlığa itilenler, toplum tarafından gerekli ilgi ve desteği göremeyenler, kimliğini kişiliğini tam olarak gerçekleştiremeyen ve bu yüzden bunalıma düşenler, bazı rûhî ve psikolojik rahatsızlıkları bulunanlar, ergenlik döneminin getirmiş olduğu bazı sıkıntı ve problemleri kolay atlatamayan ve bu dönemlerde bunalıma düşenler, farklı gruplar içerisinde yer alarak ve diğer insanlardan farklı görünerek kendini ispatlamaya çalışanlar, haklı veya haksız olarak ailesine, çevresine veya okulda öğretmenine vs. tepkisi

bulunan bazı isyankar ruhlu kimseler, doğuştan sakatlığı bulunan veya sosyal çevre itibarıyla fakir bir ailede dünyaya gelen ve bundan dolayı hâşâ Allah'a karşı isyankar tutum içerisinde bulunanlar, gerek ailede gerek çevrede ve gerekse okulda istenilen seviyede eğitim alamayanlar, okulda veya işinde başarısız olan ve bundan dolayı kendisini mutsuz hissedenler, maddeten veya manen tatmin edilmeyen ve dolayısıyla tatmin arayışı içerisinde bulunanlar, hepsinden önemlisi de kendilerine köklü bir dînî eğitim verilemeyenler göze çarpmaktadır. Bunun yanında, bazı gençler de farkında olmadan ve Satanizmin ne olduğunu bilmeden bir şekilde Satanizmin tuzağına düşürülmekte ve kız veya erkek arkadaşlarının kurbanı olmaktadır.

D– Gençlerin Satanist Yapılmasında Kullanılan Bazı Unsurlar

Satanizmin yayılmasında Bilgisayar ve İnternet; bazı kitap, dergi, broşür, kaset, CD vb. teknik araçların dışında, belli başlı bazı unsurlar da kullanılmaktadır. Bunların başında da kadın, alkol, bazı uyuşturucu maddeler, müzikli toplantılar, bazı arkadaş grupları, eğlence partileri ve belli ölçüde para vs. gelmektedir.

Modern Satanizmin kurucusu sayılan ve önemli ölçüde günümüz Satanist anlayışını temsil eden Anton Szandor LaVey de Satanist düşüncelerini yayarken müziğin gücünden ve etkisinden istifade etmiştir. Müzikli eğlenceler tertipleyerek etrafında oluşturduğu büyük kalabalıklara müzik vasıtasıyla şeytanî düşüncelerini empoze etmiştir. Bu husus bilindiği için bugün de özellikle metal ve rock müzik yoluyla bazı Satanist düşünce ve fikirler gençlerin körpe beyinlerine işlenmeye çalışılmaktadır. Dolayısıyla, günümüzde bazı gençler Satanizmin tuzağına düşürülürken doğrudan doğruya “Gel seni Satanist yapalım” veya “Biz Satanistiz, gel sen de Satanist ol” vs. denilmiyor; aksine, “Biz bir grup arkadaşız. Zaman zaman bir araya gelip eğleniyoruz. Eğlencemizde müzik de var” veya “Gel sana gitar çalmayı öğretelim” vb. sözlerle bazı gençlerin

bu tür toplantılara katılması sağlanıyor. Bu arada genç kızlar devreye sokularak ve gençlerin istedikleri kızlarla arkadaşlık kurmalarına ve cinsel ilişkiye girmelerine zemin hazırlanarak, bu tür toplantılar daha da cazip hale getiriliyor. Çünkü Satanizmde “serbest seks” anlayışı vardır. Yani isteyen her erkeğin istediği genç kızla cinsel ilişkiye girme imkanı vardır. Genç kızlar da bunu böyle kabul etmek durumundadır. Hatta onların bu konuda seçme hakları dahi yoktur. Bu anlayışı ihdas eden ve Satanist düşüncelerini yaymada kadın unsuru birinci derecede kullanan ve bu manada kadını veya genç kızları istismar eden de yine LaVey’dir. Çünkü -daha önce de kaydedildiği gibi- LaVey’in genç kızlara hitaben söylediği bir sözüne göre, “Satanist olmak demek isteyen her erkekle cinsel ilişkiye girmeyi göze almak demektir”. İşte bundan dolayı her fırsatta biz, “gençlerimizin çoğu Satanizmin ne olduğunu bilmiyorlar” derken, bazı gerçeklere de dikkat çekmek istiyoruz. Öyle inanıyoruz ki Satanist olmak isteyen bir genç kız sadece Satanizmin seks anlayışını dahi bilse kolay kolay Satanist olmak istemez. Maalesef bazı gençler bu konuda da tuzağa düşürülüyorlar. Kimseyi rencide etmek ve bu konuda görüş belirtmek veya yorum yapmak istemiyorum ama, bugüne kadar ülkemizde intihar eden veya öldürülen gençlerin büyük çoğunluğunun niçin genç kızlar olduğu hususu üzerinde düşünülmesi gerektiğine inanıyorum.

Gençlerin Satanist yapılması noktasında isteyenlere veya bağımlılığı olanlara alkol ve uyuşturucu imkanı da sağlanıyor. Gençlerin bu tür toplantılara katılması sağlandıktan ve aradan belirli bir süre de geçtikten sonra gerçek kimliklerini açıklıyorlar ve “Biz Satanistiz, artık sen de Satanist oldun” gibi sözler söylüyorlar. Bazı gençler işin farkına vardıklarında ve gruptan ayrılmak istediklerinde ise, “Yok öyle şey! Şimdiye kadar aramıza katıldın ve bazı şeylerden de yararlandın. Şimdi ise ayrılmak istiyorsun. Bu bize ve inancımıza ihanettir!” diyerek, gerçek yüzlerini gösteriyorlar. İşte gençlerin pek çoğu bu şekilde Satanist bir grubun içe-

risinde yer almış ve Satanizmin tuzağına düşmüş bulunuyorlar. Satanizmin kurucusu sayılan LaVey, “Satanizm herkese göre değildir. İsteyen Satanist olur, istemeyen olmaz. Fakat bir defa Satanist olduktan sonra artık Satanizmden çıkmak mümkün değildir” şeklindeki tehditvari sözleriyle, aslında Satanizmin çıkmaz bir yol olduğunu, elini kaptranın kolunu kolay kolay kurtaramayacağını üstü kapalı olarak ifade etmiştir.

Öyle anlaşılıyor ki gençlerimizin büyük çoğunluğu Satanizmin olduğunu araştırıp incelemeyen, bu konu ile ilgili olarak yazılıp çizilenleri okumadan bir anda Satanist olduklarını söylüyorlar veya bir şekilde bir Satanist grubun içerisinde yer alıyorlar. Aslında Satanist olmak ciddi bir tercih meselesidir; akşamdan sabaha hemen “Ben Satanist oldum” denilerek Satanist olunacak kadar kolay bir hâdise değildir. Dolayısıyla gençlerimizin kimlerle arkadaşlık kurduklarına çok iyi dikkat etmeleri gerekmektedir.

E– Satanistlerin Yayın Organları

Şüphesiz bugün Batı’da Satanizmin yayılmasında “Şeytanın Kilisesi” vs. isimler altında faaliyet gösteren Satanik gruplar ve İnternet başta gelmektedir. Bunun yanında, A. Szandor LaVey gibi Satanizmin önde gelen isimlerinin Satanizmin inanç ve felsefesini oluşturan kitaplarının da Satanizmin yayılmasında önemli ölçüde rolü vardır. Ayrıca bazı Satanist grupların “Not Like Most, The Raven, The Cloven Hoof, The Black Flame, Diabolica, Azazel, Canada’s Satanic Forum” gibi aylık ve yıllık olarak yayınladıkları dergilerinin olduğu bilinmektedir.

Diğer taraftan, müzik CD ve kasetleri de Satanizmin propagandasında kullanılmaktadır. Özellikle satanik Black Metal orkestraları tarafından yapılan müzik parçaları gençleri Satanizme çekmede birer tuzak görevi yapmaktadırlar. Suicide Song ve Iyric gibi müzik türleri ile de şeytana ve şeytânî güçlere dua edilmektedir.

Şeytan’ın Kilisesi’nin dinlenmesini tavsiye ettiği müzik parçaların-

dan bazıları ise şunlardır: “It’s Magic, He’s a Devil in His Own Home Town, Satan Takes a Holiday, That Old Black, Satanic Believe Devil May Come, Black Moonlight, Goodnight Irene, Blue Prelude, Gloomy Sunday, The Devil Went Down to Georgia, Dance Macabre, Mephisto Waltz, Faust Symphony, Dante Symphony vb.³⁹³. Ayrıca Strange Music, Satan Takes a Holiday, The Satanic Mass, The Hymn of The Satanic Empire LaVey tarafından bestelenmiş olan müzik parçalarıdır.³⁹⁴

Türkiye’deki Satanistlerin ciddi manada ve çok sayıda yayın organlarının olduğu söylenemez. Çünkü Satanizm Türkiye açısından oldukça yeni bir gelişmedir; Türkiye’deki Satanistler henüz tam organize olmuş da değildir. Ayrıca, bilindiği kadarıyla sürekli kitap, dergi vs. çıkaracak kadar bilgi birikimine ve maddi imkana da sahip değildirler. Bununla beraber, İstanbul-Ortaköy’deki öldürme ve tecavüz olayından sonra, Satanistlerin yoğun olarak bir araya geldikleri yerlere yapılan polis baskınında bazı dükkanlarda satılan “Şeytan”, “Ölüm ve Cenaze”, “Mahşer” gibi dergi, kitapçık ve bazı kaset ve CD’lerin Satanistlerin yayın organları olduğu ve bunlara el konulduğu basına yansımıştır.³⁹⁵

F– Satanistler Niçin Kedi Kurban Ediyorlar?

Satanizmin gündeme geldiği günlerde bazı TV kanallarında bir kısım Satanist âyinler de görüntülenmişti. Bu arada bazı Satanistlerin âyinlerinde kedi kurban ettikleri ve etini kavurup yedikleri ve kanını içtikleri ortaya çıkmıştı. Bunun üzerine, tabii olarak, “Satanistler niçin kedi kurban ediyorlar?” gibi sorular da sorulmaya başlandı.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Satanistler sadece kedi değil, horoz, tavşan vb. hayvanları da kurban ediyorlar. Çünkü Satanist âyinin-

393 Barton, Blanche, The Church of Satan, USA 1990, s. 152-158; Günay, Nasuh, “Şeytana Tapınmada Modern Yol Satanizm”, Arayışlar, Isparta 1999, s. 125-126.

394 Günay, agm, s. 126.

395 Bkz. Milliyet, 22 Eylül 1999.

de esas olan herhangi bir hayvanın kurban edilmesidir. Fakat ülkemizdeki Satanistler genellikle kediyi tercih etmişlerdir. Bunu da şu farklı sebeplere bağlamaktadırlar: Bazılarına göre kedi nankör bir hayvandır. Ondan dolayı onu tercih ettiklerini söyleyenler olduğu gibi, bazıları da kediyi şeytana benzetmektedirler. Satanistlerin nihâi hedefi eninde sonunda şeytani da ortadan kaldırıp dünya üzerinde mutlak gücü ve hâkimiyeti ele geçirmek olduğundan, kediyi kurban etmek suretiyle bunu sembolik olarak gerçekleştirmiş oluyorlar. Kedinin kurban edilmesinin sebeplerinden birisi de kolay ele geçirilebilmesidir. Aynı zamanda kedi bazı kimseler tarafından sevildiği ve evlerde beslendiğinden, insanların sevdiği ve değer verdiği şeylere zarar vermek veya hakaret etmek Satanizmin prensipleri arasında yer almaktadır. Dolayısıyla, sebeplerden birisi de budur.

Kedinin kurban edilme sebeplerinden birisi de şudur: Nasıl ki Müslümanlar, etinin yenilmesi dinen helâl sayılan koyun, keçi, sığır gibi hayvanları kurban ediyorlarsa, Satanistler de eti yenilmesi helâl olmayan hayvanları tercih etmektedirler. Çünkü Satanizmin en önemli özelliklerinden birisi de dâima muhalefeti temsil etmek, karşı tarafta yer almak ve dinin yasak saydığı bir şeyi özellikle yapmaktır. Ayrıca Satanizmde helâl-haram, sevap-günah gibi kavramlara da yer yoktur.

G– Gençler Niçin İntihar Ediyor veya Ettiriliyorlar?

Satanizm, ülkemizde, Haziran 1998’de Aslı ve Alp adındaki iki gencin intiharıyla gündeme gelmiş ve daha sonra bazı intihar olayları da gerçekleşmişti. Bu durum karşısında ister istemez, “Gençler niçin intihar ediyor veya ettiriliyorlar?” sorusu da sorulmaya başlanmıştır.

Şüphesiz gençlerin şeytan uğruna intihar edişlerini tek bir sebebe bağlamak doğru değildir. Bunun pek çok sebebi olabilir. Bununla beraber, Satanistlere göre şeytan uğruna ölmek veya gerektiğinde ölümü göze almak en kutsal ölümlerden birisidir. Bunu şöyle ifade etmek de

mümkündür: Nasıl ki çeşitli dinlere göre din yolunda veya Allah için ölmek çok yüce bir ölüm sayılıyor ve bunun karşılığında şehitlik mertebesi veriliyorsa, aynı şekilde Satanistlere göre şeytan uğruna ölmek de o derecede önemlidir. Aynı zamanda şeytan uğruna ölmek veya intihar etmek, şeytana bağlılığın ve ona olan sadakatin de bir göstergesidir. Dolayısıyla şeytan uğruna ölen genç, bu uğurdaki samimiyetini göstermiş ve kendisini de ispatlamış demektir.

Diğer taraftan, intihar eden gençlerin geride bırakmış oldukları notlara bakıldığında, “Ruhumuzu şeytana sattık, Şeytandan bize mesaj geldi ve ölmemizi istedi, hayatın boş olduğunu ve bu dünyada daha fazla yaşamamanın bir anlamı olmadığını anladık” vb. gibi ifadeler rastlanmaktadır. Bu ifadeler, bu tür gençlerin bir inanç boşluğu içerisinde bulduklarını ve manevi tatmin arayışı içerisinde girdiklerini göstermektedir. Eğer onlara bu hayatın boş olmadığı, hayatın ve yaratılışın bir gayesinin olduğu, şeytana sattıklarını söyledikleri ruhu insana Allah’ın üflediği ve bu canın insana Allah tarafından verilen en büyük emanet ve şeytanın da “İnsanın en büyük düşmanı” olduğu vs. öğretilseydi, herhalde onlar gençliklerinin baharında böyle bir ölümü göze almaz ve hele hele şeytan uğruna ölmeyi hiç düşünmezlerdi.

Öyle anlaşılıyor ki, internette çet yaparken bazı gençlerin kafaları birileri tarafından karıştırılıyor ve bazı sorularla gençler çıkmaza ve çözümsüzlüğe itiliyorlar. Çıkmaza sokulan ve zihinleri iyice bulandırılan gençlerden bazıları son çare olarak intiharı tercih ediyor. Bazıları da kötü niyetli kimseler tarafından kurban olarak seçiliyor ve intihara teşvik ediliyorlar. Genç yaşta şeytan uğruna ölümü göze almak gerçekten ciddi bir iştir. Dolayısıyla, başta anne-babalar olmak üzere, gençlerimize sahip çıkmamız gerekmektedir.

H- Şeytandan İnsana Mesaj Gelir mi?

Bir gazetede verilen habere göre, İstanbul Ortaköy’de Şehriban

Coşkunfirat’ı şeytana kurban etmek amacıyla öldürdükleri öne sürülen üç sanığın, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi’ndeki duruşmasında, sanıklardan birisi şeytandan bir yıldır mesaj aldığını söylemiş ve bunu şöyle anlatmıştır: “Şeytanla benim aramda belli anlaşmalar var. İlk zamanlar kulağıma sesler geliyordu. Uzun süre hayal olduğunu düşündüm. Daha sonra şeytan benimle konuşmaya başladı. Bana talimatlar verdi. Beni bir yıldır o yönlendiriyor.Şeytan, verdiği emri yapmadığım bir gün beni cezalandırdı ve kolumda şişlikler oluştu. Dinî inancım yoktur. Şeytan, onun elçisi olduğumu söyledi. Ben zaten bu dünyaya ait değilim. Bu hayattan bıktım. Beni yanına al dedim. Şeytan bana ‘kendini ispatla, ondan sonra olur’ dedi. Bir gün benden, genç bir kıızı kurban etmemi istedi. Şeytanın elçisi olmak için kendimi kanıtlamak zorundaydım. Benden istediğini yaptım. Zinnur ve Ömer’le birlikte yaptık. Şeytan daha sonra beni tebrik etti. Büyük sınavı başarmıştım artık”.

Görüldüğü gibi, basına yansıyan bu ifadede genç, dinî inancının olmadığını, şeytandan mesaj ve emir aldığını, onun elçisi olabilmesi için kendisini ispatlamasını ve bunun için de genç bir kıızı kurban etmesini istediğini söylemiştir. Burada, “gerçekten insana şeytandan mesaj gelir mi?” gibi bir soru akla gelebilir. Evet şeytandan insana zaman zaman vesvese (evham) veya bazı telkinler gelebilir. Şeytandan insana kezâ (evham) veya bazı telkinlerin gelmesi için mutlaka Satanist olmak da gerekmez. Çünkü Peygamber Efendimiz: “Her insanın bir şeytanı vardır...”³⁹⁶ buyurmuştur. Ancak, Kur’ân-ı Kerim’de belirtildiğine göre şeytanlar sadece kendi dostlarına bazı vesvese şeklinde fısıltılarla telkinlerde bulunabilirler.³⁹⁷ Diğer taraftan, şeytanın insanlar üzerinde hiç bir yaptırım gücü yoktur. Onun görevi sadece insanları kötülüğe ve Hakk’ı inkârâ teşvik etmektir.³⁹⁸ Şeytana uyup uymamak insanın tamamen ken-

396 Tirmizi, Edeb, 78.

397 Bkz. En’âm, 6/121.

398 Bkz. İbrâhîm, 14/22.

di iradesi dahilindeki bir şeydir. Şeytana uyanlar da ancak zayıf iradeli kimselerdir. Dolayısıyla şeytandan sadece Satanistlere değil, herkese vesvese gelebilir. Önemli olan şeytanın vesvese ve telkinlerine kulak asmamaktır.

I– Satanist Kime Denir veya Kimler Satanisttir?

Ülkemizde Satanizm veya Satanistler söz konusu olduğunda çok dikkatli olmak, ulu orta herkese Satanist damgasını vurmamak gerekir. “Berâeti zimmet asıldır”, yani “aksi ispat edilmediği sürece insanlar hakkında iyi düşünmek esastır” diye bir kaide vardır. Buradan hareketle, kimse Satanist olduğunu söylemedikçe veya bir kimsenin Satanist olduğu kesin delillerle ortaya konulmadığı sürece, insanları çeşitli isimler altında gruplara ayırmak veya bazı gençlere Satanist gözüyle bakmak toplumda daha fazla huzursuzluk ve tepkiye sebep olabilir. Daha açık söylemek gerekirse, ilgililer veya yetkililer tarafından yapılabilecek herhangi bir yanlış tutum ve davranış, Satanist olmayanların da Satanist olmasına sebebiyet verebilir. Çünkü, daha önce de ifade edildiği gibi, Satanizm zaten bir “teпки” hareketidir. Bu noktada çok dikkatli olmak gerekmektedir.

Nitekim Satanizmin yoğun olarak gündeme geldiği 1999 Eylül-Ekim aylarında bazı TV kanallarında bu tür konular tartışmaya açıldı ve konu ile ilgili olarak: “İnsanlar dinledikleri müziğe, giydikleri elbisenin rengine, saçlarının şekline veya kulaklarına taktıkları küpeye göre gruplara ayrılmalı veya onlara Satanist gözüyle bakılmamalı” şeklinde bazı tepkiler dile getirildi ve bu konuda ortak bir kanaat ortaya çıktı. Evet bu kanaatlara biz de katılıyoruz ve diyoruz ki: “Rock, metal veya heavy metal müzik dinleyen herkes Satanist değildir. İsteyen istediği müziği dinleyebilir. Yine, siyah tişört ve siyah kot giyen herkes Satanist değildir. İnsanlar giyecekleri elbisenin rengine kendileri karar vermelidirler. Diğer taraftan, kulağına küpe takmak veya saçını istediği şekilde uzat-

mak da kişisel bir tercihtir. Fakat Satanist olduğunu söyleyen gençlerin de özellikle rock, metal vb. müzik dinledikleri, “siyah renk” karanlık güçleri temsil ettiği için Satanistler’in siyahı özellikle tercih ettikleri de gözardı edilmemelidir.

Netice itibarıyla söylemek gerekirse: Ülkemiz gençlerini dinledikleri müziğe, giydikleri elbisenin rengine, saçlarının uzunluğuna veya kulaklarındaki küpelerine göre gruplara ayırmayalım. Ancak, Satanizm’i de müzik dinlemek, siyah elbise giymek, saç uzatmak veya küpe takmaktan ibaret bir şeymiş gibi tamamen basite de indirgemeyelim. Diğer taraftan, Haziran 1998’den bugüne kadar -en azından basın-yayın organları aracılığıyla da duyulan- yaşları 15’le 22 arasında değişen altı gencimiz bu uğurda ölmüş veya öldürülmüştür. Öyle ise burada; eğer Satanizm denen hâdiseye sadece müzik dinlemek, siyah renkli elbise giymek vs. den ibaretse, ölen veya öldürülen bu gençler niçin ve ne uğruna öldüler? sorusunu sormak ve bunu da gözardı etmemek gerekir. Önde gelen Satanistlerin de ifade ettiği gibi, Satanizm sonu olmayan maceralı bir yoldur. Çıkamaz sokaktır. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi gençlerin pek çoğu da Satanizm’in ne olduğunu bilmeden veya farkında olmadan bu maceranın içine sürükleniyor veya bir anda kendilerini böyle bir maceranın içinde buluyorlar. Geline bu noktada yapılması gereken şey, gençleri şu veya bu isimler altında suçlamak değil, “Gençlerin Satanizmin tuzağına düşmemeleri için neler yapılmalı?” veya “Satanizmin tuzağına düşmüş olan gençlere nasıl yardımcı olunmalıdır?” sorularına cevap aramak, köklü ve kalıcı çözümler üretmektir.

İ– Gençlerin Satanizm’in Tuzağına Düşmemeleri İçin Neler Yapılmalıdır?

Tekrar vurgulamak gerekir ki, bugüne kadar yaşanan acı ve üzücü tecrübeler bir tarafa, bugün “Satanizm’in Türkiye Boyutu” noktasında yapılması gerekenler; bir kısım gençleri Satanist olmakla suçlamak veya

şurada burada Satanist avına çıkmak ya da Satanist oldukları tespit edilmiş olanları suçlamak yerine, gelinen bu noktada ne yapmalıyız veya neler yapılmalıdır gibi sorulara cevap aramaktır. İşte bu noktada, devamlı gençleri suçlamak yerine, gençleri bu noktaya getiren sebepler üzerinde durmak, gençlerin tepki ve isyanlarına kulak vermek, haklı oldukları noktalarda onlara yardımcı olmak, haklı görülmedikleri hususlarda da niçin haklı olmadıklarını açıklayıp onları ikna etmek gerekmektedir.

“Satanizm” konusunda yapmış olduğumuz bilimsel çalışma sonucunda elde ettiğimiz tespitler doğrultusunda tekliflerimizi şu şekilde sıralamak istiyoruz:

1– Her şeyden önce anne-babalar olarak çocuklarımıza sahip çıkalım. Onların maddi ihtiyaçları kadar manevi ihtiyaçlarının da olduğunu unutmayalım ve çocuklarımızı manen de tatmin etmenin yollarını araştıralım.

2– İnsanın maddi ve manevi yönü olan iki kutuplu bir varlık olduğunu ve bir kimse ne kadar maddi imkâna sahip bulunursa bulunsun, eğer manevi yönden de tatmin edilmezse, bir süre sonra manevi tatmin arayışı içerisinde gireceğini ve -Satanizm örneğinde olduğu gibi-bunun da kişiyi nerelere götüreceğini önceden kestirmenin zor olacağını unutmayalım.

3– Bütün insanların ortak ihtiyaç ve arzularından birisi de huzur ve güven içerisinde yaşamaktır. İnsanın en huzurlu ve mutlu olacağı yer de kendi âilesinin yanı ve yuvasıdır. Dolayısıyla kendi evinde ve âilesinin yanında aradığı huzuru bulamayanların bunu başka yerde bulması oldukça zordur. Öyle ise gençleri sokakta veya barlarda, kafelerde huzur ve mutluluk aramak zorunda bırakmayalım.

4– Bugün gençlerin bir kısmının içine sürüklendiği zararlı akımların sadece Satanizm’den ibaret olmadığını da hatırmızdan çıkarmayalım. Evet Satanizm’in tuzağına düşürülmüş olan bu gençler, bu ülkenin

gençleridir. Ancak; sokaklarda, köşe başlarında, sur diplerinde, istasyon vb. yerlerde tiner çeken veya bally koklayan gençler de bu ülkenin gençleridir. O halde ülke gençlerinin tamamına sahip çıkalım ve gençlerimizi bütün zararlı akımlara karşı koruyalım. Zira dün tinerici veya bally deyip geçtiğimiz bir gencin bugün Satanist olmayacağını kimse garanti edemez.

5– Gerek yapılan araştırmalar ve gerekse yaşanan olaylar, bu tür zararlı akımlara kapılan gençlerin genelde 13-25 yaş arasındaki gençler olduğunu göstermiştir. Aslında üzerinde durulması gereken en ciddi meselelerden birisi de budur. Hatta bugün en çok sorulan sorulardan birisi de; niçin özellikle bu yaş grupları arasındaki gençlerin intihara sürüklendiği veya bu tür akımlara meylettikleri sorusudur. Bilindiği gibi bu yaşlar, gençlerin ergenlik dönemine girdiği yaşlardır. Bu dönemde gençlerde bir kısım fizikî ve ruhî değişiklikler de meydana gelmektedir. Aynı zamanda bu dönem, pek çok gencin kimliğini, kişiliğini tam olarak oluşturamadığı, dolayısıyla kimlik ve kişilik problemlerinin en çok yaşandığı dönemdir. O halde bu dönem, gençlere özellikle sahip çıkılması gereken bir dönemdir. Daha doğrusu, pek çok gencimiz bu döneme hazırlıksız yakalanmaktadır. Yukarıdaki tespitleri de dikkate alarak demek istiyoruz ki; çocuklarımız henüz kendine gelip de yavaş yavaş bizim kontrolümüzden çıkmaya ve karşımızda konuşup bazı uyarı ve tavsiyelerimize aksi yönde karşılık vermeye başlamadan önce onlara sahip çıkalım. Bugün dünyanın pek çok yerinde eğitim yaşının yedi olduğunu ve bu yaşların -din eğitimi de dahil- her türlü eğitim için elverişli yaşlar olduğunu unutmayalım. Daha doğrusu, eğer bizler çocuklarımıza onların kanlarının kaynadığı ve en bunalımlı oldukları yaşlarda dînî eğitim vermeye çalışırsak, onlar adına yapılabilecek yanlışların en büyüklerinden birisini yapmış oluruz.

6– Herhangi bir dînî inanca sahip olalım veya olmayalım, şunu kabul etmek durumundayız ki Satanizmin inancı ilgilendiren bir boyutu

vardır. Bize göre yanlış da olsa, intihar eden gençler bir inanç uğruna ölmektedirler. Dolayısıyla gençler şeytanla veya diğer bir ifadeyle Satanizmle tanışmadan önce onlara Allah inancının, devletin kontrolünde ve yine devletin tayin ettiği ehil kimseler tarafından sağlıklı bir şekilde öğretilmesi gerekmektedir. Ayrıca gençlere dînî konularda bilgi verirken çok dikkatli olunmalıdır. Çünkü din adına yapılan herhangi bir yanlış bazı kimselerin dine karşı tavır almasına, hatta dinin karşısında yer almasına sebebiyet vermektedir. Halbuki kimsenin din adına yanlış yapmaya hakkı yoktur. Nitekim Batı’da ortaya çıkan Satanist anlayışa Hıristiyan din adamlarının din adına yapmış oldukları yanlışların sebebiyet verdiği iddia edilmektedir.

7– Satanizm’in dini ve dinler tarihini ilgilendiren boyutu olduğu gibi, psikolojik, sosyolojik, hatta ekonomik ve hepsinden önemlisi de “Din Eğitimi”ni ilgilendiren boyutu da vardır. Bütün bunları göz önünde bulundurarak, meseleye çok yönlü bakmak ve ona göre çareler aramak durumundayız.

Bir daha vurgulamak gerekirse Satanizm, Avrupa ve Amerika’da ortaya çıkan, oradan diğer ülkelere yayılan; başta Hıristiyanlık olmak üzere, bütün dinlere ve dinlerin ortaya koymuş olduğu kutsal değerlere karşı bir tavır alıştır, dinlere karşı oluşturulmuş bir “tepki”nin sonucudur. Modern bir protesto hareketidir. Satanistlere göre şeytan bir semboldür. Başkaldırıcı, muhalefeti, isyanı ve karşı tarafı temsil eder. Aslında şeytan, tanrılık iddiasında da bulunmamış ve “daha önce kendisinin Allah’a ortak koşulmasını da reddetmiştir”.³⁹⁹ Bunu Satanist olduklarını söyleyenler de bilmekte ve itiraf etmektedirler. Sırf bir tepki olsun diye, Şeytan’ın yanında yer aldıklarını veya Satanist olduklarını söylemektedirler. Satanizm’in en büyük çelişkisi ve tutarsızlığı da burada yatmaktadır. Tanrılık gibi bir iddiada bulunmayan bir varlığı tanrı konumuna getirme-

399 Bkz. İbrâhîm, 14/22.

yi ve ona tanrı diye tapınmayı pek mantıklı ve tutarlı bir davranış olarak kabul etmek de mümkün değildir. Aynı zamanda böyle davranmak suretiyle şeytana da haksızlık yapılmış olur. Dikkat edilmesi gereken hususlardan birisi de şudur: Bilindiği gibi şeytan Allah’ı da inkar etmemiştir. O sadece Âdem’e (a.s) secde etme emrini yerine getirmede için isyan-kâr olmuş ve bu sebeple ilâhi huzurdan kovulmuştur. Burada şunu ifade etmek gerekir ki, Satanizm ateizmden de öte bir şeydir. Fakat ateist olan herkes de Satanist değildir. Aynı zamanda ateist olmak Satanist olmayı da gerektirmez.

XVIII– SATANİZM BİR DİN MİDİR?

Bütün bu anlatımlara rağmen Satanizmin bir din olup olmadığı sorusu akla gelecektir. Şüphesiz Satanizmin bizim anladığımız manada bir din olduğunu kabul etmek mümkün değildir. Daha önce de ifade edildiği gibi, Satanizm bütün dinlere ve dinlerin ortaya koymuş olduğu kutsal değerlere karşı oluşturulmuş bir tepki hareketidir. Halbuki bilim adamları herhangi bir şekilde kutsal fikri taşımayan bir oluşumu din olarak kabul etmemektedirler.

Tanınmış simalardan Annamarie Schimmel dini şöyle tanımlamıştır: “Din deyince, insanların behemehal şahıs şeklinde olması lazım gelmeyen insanüstü bir kudretle münasebetini anlamaktayız. İlah ve tanrı mefhumunun olması gerekmez...”⁴⁰⁰ Nathan Söderblom (1886-1931) da: “Hakiki din, belirli bir tanrı fikrine sahip olmadan da var olabilir, fakat kutsal ve kutsal olmayan (profan) arasında ayırım yapmayan hiç bir hakiki din yoktur” demiş ve dindar insanı da şöyle tarif etmiştir: “Dindar, kendisine göre olağanüstü bir şeyin kutsal olduğu kişidir”. Şu halde kutsallık, dinde en büyük işarettir. Hatta kutsallık düşüncesi, tanrı düşüncesinden daha da köklü görülmüştür. Çünkü Budizm vb. gibi bazı dinler, herhangi bir tanrı inancını gerekli görmedikleri halde kutsal fikrine sa-

400 Schimmel, age, s. 3.

hiptirler.⁴⁰¹ Hatta Söderblom, kutsal düşüncesine sahip olmayan tanrı fikrini de din olarak kabul etmemektedir.⁴⁰² Onunla benzer kanaatleri taşıyanlar da vardır.⁴⁰³ Ancak hemen belirtmek gerekir ki Satanizm, Satanistlere göre bir dindir; bütün dinlere karşı oluşturulmaya çalışılan “alternatif bir dindir”, “insanlık dinidir”, “beden dinidir”. Bu anlayışta hiç bir dînî veya dünyevî kuralı tanımamak esastır. Kısaca ifade etmek gerekirse Satanizm, hiç bir dînî inancı kabul etmemenin değişik bir şeklidir.

XIX- ŞEYTAN İNSANIN EN BÜYÜK DÜŞMANIDIR

İlk insan olan Âdem (a.s)’ın yaratılışı öncesinden beri varlığı bilinen Şeytan’ın, hemen her fırsatta insanla şu veya bu şekilde bir ilişki içerisinde olduğu bilinmesine rağmen, 23 Haziran 1998’de İstanbul Ataköy’de, iki gencin intiharı ve geride, “Ruhumuzu Şeytan’a sattık, Şeytan uğruna ölümü tercih ettik” şeklindeki ifadelerin yer aldığı bir de mektup bırakmaları ile Şeytan bir kere daha gündeme geldi. Bu noktada Şeytan’ın ve Şeytan’a tapınmanın ne olduğu yeniden sorgulanmaya başlandı. Aslında, en azından insan kadar eski bir geçmişi olan Şeytan farklı bir fenomen, Şeytan’a tapınma ise sonradan ortaya çıkan bir hâdisedir. Dolayısıyla Şeytan’ın nasıl bir varlık olduğu hususu ile, Şeytan’a tapınma konusunun ayrı ayrı ele alınıp incelenmesi gerekmektedir. İşte bu noktada Şeytan’ın nasıl bir varlık olduğu konusuna âyet ve hadislerin ışığında açıklık getirilecektir.

A- Şeytanın Yaratılışı ve Âdem’e Secde Emrinden Önceki Durumu

Daha önce de değinildiği gibi, Âdem (a.s) yaratılmadan önce şuur

401 Brandon, DCR, 334-335.

402 Söderblom, Nathan, “Holiness”, The Encyclopedia of Religion and Ethics, Edinburg 1979-1980, VI, 731.

403 Bkz. The New Bible Dictionary, ed. J. D. Douglas, London 1962, s. 529.

sahibi olarak “Melek” ve “Cin” adında iki varlık mevcuttu (*Bakara, 2/31; Hicr, 15/26-29*). Şeytan, Cin adı verilen varlık grubuna mensuptu (*Kehf, 18/50*). Âdem’e secde emrine kadar hissiyatına dokunan bir teklif yapılmamış ve imtihan olunmamıştı. Onun bu âna kadar, Allah’ın emirlerine göre mi yoksa öz nefsinin isteklerine göre mi hareket ettiği bilinmiyordu. Âdem’e secde emri onun gururuna dokundu. Allah’ın emrini yerine getirmekten kaçındı. Gerekçe, kendisinin ateşten, Âdem’in ise topraktan yaratılmış olmasıydı. Böylece o, suçunu itiraf edip özür dileyeceği yerde itirazı ve hatayı tercih etti. Ona göre ateşten yaratılmış olmak bir üstünlük sebebiydi (*Sad, 37/71-85*). O, ateşin topraktan üstünlüğü gibi, iki madde arasında, aslında olmayan bir farklılık görmüştü. Her iki maddenin yaratıcısının da Allah olduğunu itiraf etmesine rağmen; Allah’tan yeryüzünde Allah’ın halifesi olması, Allah’tan bir ruh taşıması gibi (*Hicr, 15/28; Sad, 38/72*) asıl üstünlüklerini bilmezden gelmişti. Âdem’de toprak, kendisinde ateşten başka bir mahiyet görmemiş; ölüden diri, diriden ölü yaratan ve bütün meziyetleri bahşeden Allah’ı maddeye mahkûm sanmıştı.⁴⁰⁴ Bu anlayış Şeytan’a, Allah’ın huzurundan kovulma, rahmetinden umut kesme ve kıyamete kadar O’nun lânetini hak etme dışında hiçbir şey kazandırmadı. Çünkü o dar görüşlüydü, maddenin ötesini görememişti. Maddeyi tek ve gerçek ölçü sanmakla şeytanca bir yanılığa düşmüştü. His ve duygularıyla hareketi sonucu kendi nefsinden kaynaklanan yanılığını Allah’ın emrine tercih etmekle insanın üstünlüğü gerçeğini kabul etmemişti. Çünkü bu secde emri yalnız Âdem’in şahsına değil, zürriyeti de dahil, insan nev’ine verilen bir şeref ve imtiyazdı.⁴⁰⁵ Bu aynı zamanda insanın üstünlüğüne yapılan ikinci itirazdı. Birinci itiraz da meleklerden gelmişti (*Bakara, 2/30*). Şeytan’ın bu

404 Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi, Hak Dini Kur’an Dili, İstanbul, ts., III, 2133; Solmaz, N. Mehmet - Çakan, İsmail L., Kur’an-ı Kerim’e Göre Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul 1982, I, 19.

405 Yazır, age, III, 2129.

itirazı, büyüklük taslamaya ve neticede kendisini inkâra götüren bir isyana dönüştü. Çünkü o, neticede sahibini alçaltacak olan bir büyüklük anlayışına sahipti. Nihayet Allah'tan şu hitap geldi: “İn oradan! Orada büyükmek sana düşmez, hemen çık!... Sen alçağın birisin! Hemen çık oradan. Sen artık kovulmuş birisin. Doğrusu hesap gününe kadar lânet sanadır” (*A'râf*, 7/13; *Hicr*, 15/34-35; *Sâd*, 37/77-78).

B– Yararılış Hikmeti

Şeytan'ın yaratılmasında birtakım hikmetlerin bulunduğu şu şekilde belirtilmiştir:

1– Allah Teâlâ eşyayı zıdlarıyla yaratmıştır ki, biri yekdiğerinden ayırdedilebilsin ve aralarındaki fark insanlar tarafından anlaşılabilsin. Şeytan da, yaratıkların en temiz ve en şerefliyelerinden biri olan, hak ve hayrı tavsiye eden meleklerin varlığına mukabil yaratılmıştır.

2– Şeytan'ın yaratılmasındaki bir başka hikmet de, Allah'ın üstünlük ifade eden Kahhâr, Müntakîm, Adl, Şedidü'l-İkâb, Serû'l- Hisâb, Hâfid, Rafî', Muizz, Müzill gibi isimlerinin tecellî edeceği bir varlığın gerekli olmasıdır. Zira bu isimler taalluk edecekleri bir varlığı gerektiren kemâl sıfatlarıdır. Şayet, ins ve cin, melek tabiatında olsalardı, bu isimlerin eseri ve neticesi ortaya çıkamazdı.

3– Eğer şeytan yaratılmamış olsaydı, Allah'ın, hıfz, afv, mağfiret, rahmet, günahları örtme ve bağışlama gibi hususları ihtiva eden kemal sıfatlarının ve isimlerinin tecelli etmesi mümkün olmazdı. Peygamberimiz bunu veciz bir şekilde şöyle dile getirmiştir: “Eğer sizler günah işlemeseydiniz, Allah muhakkak ki sizleri giderirdi de, fertleri günah işleyip mağfiret dileyecek ve Allah'ın kendilerine mağfiret edeceği bir kavim getirirdi”.

4– Şeytan yaratılmamış olsaydı, Allah'a ibadet ve itaattan söz etmek mümkün olmazdı. Çünkü belli fiillerin ibadet, taat, hayır ve hasen olu-

şu ancak zıtlarının varlığı ile bilinebilir ki, insanlara şer ve çirkin işlerde yol gösteren Şeytan'dır.⁴⁰⁶

Böylece Âdem'e karşı büyüklük taslaması ve secde emrine isyanı neticesinde ilâhi rahmetten ebediyen kovuluşu, onun “İblis” adını almasına sebep oldu. Âdem'e secde emri karşısında isyan eden ve böylece hakikatle ilgili bütün bağları koparılan ve mekler arasındaki yerini de kaybederek tamamen yalnız kalan Şeytan bu defa intikam peşine düştü. Bir başka deyişle şeytanca tutum içerisine girdi. Hedefi insandı. Çünkü insan yüzünden ilâhi rahmetten uzaklaştırılmıştı. Amacına ulaşabilmek için de Allah'tan kıyamete kadar mühlet istemişti.

C– Her İnsana Bir Şeytan Verilişi

Yüce Allah insanı yol gösteren bir melek ile desteklediği gibi onun yanına, kendisine vesvese veren, kötülüğü süslü gösteren, kötülük yapmaya teşvik eden ve fitneye çağırın bir de Şeytan vermiştir. Bu konuda peygamberlerle diğer insanlar arasında hiçbir ayırım da yapılmamıştır. Şöyle ki, “Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı (içi bozuk, dışı süslü ve aldatıcı) sözler söylerler. Yani vahyeder gibi seri bir ima ve işaretle öyle süslü, yaldızlı sözler telkin ederler ki, bunların sadece dışındaki süsüne bakanlar aldanır ve onların şeytanlıklarına meftûn olurlar (*En'âm*, 6/112-113).

Hız. Peygamber de bir soru üzerine: “Her insanın yanında bir şeytan vardır” demiş, “Seninle de mi ey Allah'ın Elçisi” diye sorulduğunda, “Evet, fakat Rabbim ona karşı bana yardım etti de, o da bana teslim oldu” cevabını vermiştir.⁴⁰⁷

406 Seyyid Sâbık, el- Akâidü'l-İslâmiyye, Beyrut, ts., 155-156.

407 Müslim, Münafikûn, 11; Ahmet b. Hanbel, Müsned, VI, 115.

D– Kendisine Kıyamete Kadar Mühlet Verilişi

Âdem'e secde emri karşısında büyüklük taslaması sonucu ilâhi rahmetten ümidini kesen ve tamamen yalnız kalan Şeytan, hayatından da endişe etmeye başlamış ve "...İnsanların tekrar dirilecekleri güne kadar bana mühlet ver" (*A'râf*, 7/14) diye Allah'a yalvarmıştı. İnsanların tekrar dirilecekleri günden maksat ise Sûr'a ikinci defa üfürülüş zamanıdır (*Zümer*, 39/68; *Mutaffifîn*, 83/6). Bu şekilde mühlet istemekle, tekrar dirilmeden sonra artık ölümün olmayacağını biliyor ve böylece ölümden kurtulacağını sanıyordu. Onun bu ölümsüzlük isteği, "...Belirli bir zamana kadar" (*Hicr*, 15/38) kaydıyla, "Sen mühlet verilenlerdensen!..." (*A'râf*, 7/15) şeklinde kabul edilmişti. Belirli bir zamandan maksat ise, Sûr'a birinci üfürülüş zamanıdır (*Neml*, 27/87). Bununla o, zillet ve hakaret dolu bir hayatı ölüme tercih etmişti. Aslında onun için esas düşünüş de bu olmuştu.

Buradan da anlaşılacağı gibi, Şeytan aslında Allah'ı ve öldükten sonra dirilmeyi inkâr etmediği gibi, Âdem'in nesli ve zürriyeti olacağını, dünyada bir müddet yaşayıp tekrar diriltileceklerini de biliyordu. Şu halde onun küfrü Allah'ı ve âhireti inkâr şeklinde değil, teklif edilen emrin gereğini yerine getirmeyi kabul etmeme ve itiraz şeklindedir.⁴⁰⁸

E– Görevi

Kendisine belirli bir zamana kadar mühlet verilen Şeytan, hatasını anlayıp tevbe ederek suçunu affettirme yoluna gitmedi. Bilakis daha da azgınlaştı. Kendisine, kıyamete kadar meşgul olabileceği bir hedef seçti. Bu hedef, ilâhi rahmetten uzaklaştırılmasına vesile olan insandı. Gön-lünü intikam duyguları bürümüşü. Cüretkâr bir eda ile bu duygularını Yüce Allah'a şöyle açıkladı: "Beni azdırdığın için yemin ederim ki, Senin doğru yolun üzerinde insanlara duracağım; çoğunu Sana şükreder

408 Yazır, age, III, 2135.

bulamayacaksınız!... Yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim. Hâlis kıldığın kulların bir yana, onların hepsini saptıracağım" (*Hicr*, 15/39).

Görüldüğü gibi Yüce Allah, isyanından dolayı Şeytan'ı hemen huzurdan kovmamış, önce ona konuşma fırsatı vermiş, hatasını anlayıp tevbe etme imkânı tanımış fakat o, inat ve küfründen dolayı ısrar edince, bulunduğu makamdan onu indirmiş ve tasarlamış olduğu plânlarını söylece sınırlayıvermişti: "Kullarım üzerinde senin bir nüfuzun olamaz. Ancak sana uyan sapıklar bunun dışındadır" (*Hicr*, 15/42); "Yerilmiş ve kovulmuş olarak defol. Yemin olsun ki, insanlardan sana kim uyarsa, sizin hepinizi cehenneme dolduracağım" (*A'râf*, 7/18). Şu halde Şeytan'a uyan ondan, onun tebasından olup, onun âkıbetine uğrayacaktır. Bu âyet meallerinden de anlaşılacağı gibi Şeytan'a, Allah'ın hâlis kulları üzerinde etkili olabileceği hiçbir güç verilmemiştir. Binaenaleyh düşüncesinde, yaşayış ve huyunda Şeytan'a karşı olan insan, "Allah'ın kulu" sıfatını koruyacaktır. Şeytan'a ait bir vasfı taşıyan kimsede ise, Şeytan'dan bir haslet var demektir.⁴⁰⁹

F– Şeytan'a Uymama Noktasında İnsanlara Yapılan Uyarılar

Şeytan'ın Âdem (a.s) ile başlayıp diğer insanlarla devam edegelen serüveni anlatılırken Kur'an-ı Kerim'de 88 âyette "Şeytan", 11 âyette de "İblis" ismi geçmektedir.⁴¹⁰ Ayrıca bir âyette "İblis'in Orduları"ndan (*Şuarâ*, 26/95) ve bazı âyetlerde "insan ve cin şeytanlardan" söz edilmektedir (*En'âm*, 6/112; *Nâs*, 114/6). Yine pek çok âyette Şeytan'ın, insanın "apaçık düşmanı" olduğu belirtilmektedir.⁴¹¹ Adından ister "Şey-

409 Yazır, age., III, 2138.

410 Bkz. Abdülbaki, Muhammed Fuad, el-Mu'cemü'l-Müfrehes li Elfâzi'l-Kur'ani'l-Kerim, İstanbul, ts., s.134, 382-383.

411 Bkz. Bakara, 2/168, 208; En'âm, 6/142; A'râf, 7/22; Yûsuf, 12/5; İsrâ, 17/53; Tâhâ, 20/117; Kasas, 28/15; Fâtur, 35/6; Yâsîn, 36/60; Zuhuf, 43/62.

tan” ister “İblis” diye bahsedilsin, âyetlerde Şeytan’ın insanla olan münasebetini:

a– Âdem’e (a.s) secde emri karşısındaki tutumu ve

b– Diğer insanlara karşı tutum ve davranışları şeklinde iki ana başlık altında toplamak mümkündür. Ayrıca İslâm’ın tebliğcisi ve temsilcisi durumunda olan sevgili Peygamberimiz de, Şeytan’ı en bâriz özellikleriyle ümmetine ve tüm inananlara tanıtmaya çalışmıştır.

Şu halde âyet ve hâdiselerin ışığında, Şeytan’ın belli başlı özelliklerini ana hatlarıyla şu şekilde özetlemek uygun olacaktır:

“Şeytan, ayıp yerlerini göstermek için onlara (Âdem ve Havva’ya) fısıldadı: ‘Rabbimizin sizi bu ağaçtan men etmesi melek olmanızı veya burada temelli kalmanızı önlemek içindir’ (dedi)” (A’râf, 7/20).

“Ey Ademoğulları! Şeytan, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak ananızı-babanızı cennetten çıkardığı gibi sizi de şaşırtmasın. Sizin onları görmediğiniz yerlerden o ve taraftarları, sizi görürler. Biz, şeytanları, inananlara dost kılarız” (A’râf, 7/27).

“Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helâl şeylerden yiyin, şeytana ayak uydurmayın, zira o sizin için apaçık bir düşmandır” (Bakara, 2/168; En’âm, 6/142).

“Ey insanlar! Hep birden barışa girin, Şeytan’a ayak uydurmayın, o sizin apaçık düşmanınızdır” (Bakara, 2/208).

“Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği telkin eder. Allah ise size katından bir mağfiret ve bir lütuf vâdeder...” (Bakara, 2/268).

“... Şeytan bir kimseye arkadaş olursa ne kötü arkadaşır o!” (Nisâ, 4/38).

“Allah’ın size lütuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz” (Nisâ, 4/83).

“Allah onu (şeytanı) lânetlemiştir; o da: ‘Yemin ederim ki, kullarımdan belli bir pay edineceğim’ demiştir. ‘Onları mutlaka saptıracağım, mu-

hakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar), şüphesiz onlara emredeceğim de Allah’ın yarattığını değiştirecekler’ dedi. Kim Allah’ı bırakır da Şeytan’ı dost edinirse elbette apaçık bir ziyana düşmüştür. (Şeytan) onlara söz verir ve onları ümitlendirir; halbuki şeytanın onlara söz vermesi aldatmacadan başka bir şey değildir. İşte onların yeri cehennemdir; ondan kaçıp kurtulacak bir yer de bulamayacaklardır” (Nisâ, 4/118-121).

“Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan içki ve kumar yoluyla ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah’ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister...” (Mâide, 5/90-91).

“Eğer şeytanın fitlemesi seni dürterse hemen Allah’a sığın. Çünkü O işitendir, bilendir. Takvâya erenler varya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda (Allah’ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp hemen gerçeği görürler. (Şeytanların) dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar” (A’râf, 7/200-202).

“Kur’an’ı okuyacağın zaman kovulmuş Şeytan’dan Allah’a sığın. Doğrusu şeytanın, inananlar ve yalnız Rablerine güvenenler üzerinde bir nüfuzu yoktur. Onun nüfuzu sadece onu dost edinenler ve Allah’a ortak koşanlar üzerindedir (Nahl, 16/98-100).

“Saçıp savuranlar (müsrifler), şüphesiz şeytanlarla kardeş olmuş olurlar; Şeytan ise Rabbine karşı pek nankördür” (İsrâ, 17/27).

Görüldüğü gibi şeytan, Kur’an-ı Kerim’de bütün açıklığı ile tanıtılmıştır. Öyleyse şeytan ve onun kötülüklerini tanımanın yolu, her şeyden önce Kur’an’ı okumak ve onu iyi anlamaya çalışmaktır. Âyetlerde de belirtildiği gibi, aynı zamanda şeytanın orduları veya avaneleri de vardır. Hatta bir kısım insan şeytanlarından da söz edilmektedir.

Şeytan'ın ve onun insanlara yapacağı kötü telkinlerinin farkına varma konusunda, sahih hadis kitaplarında geçen bazı hadis meallerinden de söz etmek gerekmektedir. Peygamberimiz Hz. Muhammed, Şeytan ve onun bazı özellikleri hakkında şunları söylemiştir:

“Şeytan, insanoğlunun vücudunda kanın dolaştığı gibi dolaşır (yani onun damarındaki kötü duyguları devamlı olarak harekete geçirir)”⁴¹²

“Her insanın bir şeytanı vardır ve kişi, ancak Allah'ı zikretmekle Şeytan'dan kendisini kurtarabilir”⁴¹³ “Şeytan, namazda sizin saflarınız arasında da dolaşır”⁴¹⁴

“İnsanoğlunu bir Şeytan'ın bir de meleğin dürtmesi vardır”⁴¹⁵ Dolaşısıyla, gönle gelen düşüncelerin Rahman'dan mı, Şeytan'dan mı olduğu hususunda matasavvıflar; “Eğer hatıra gelen duygular insana iyi şeyleri yapmasını telkin ediyorsa, o Rahman'dandır; kötü şeyleri öneriyorsa o da Şeytan'dandır” açıklamasını yapmışlardır.

“Şeytan ve günah, alış-verişte hazır bulunurlar”⁴¹⁶

“Şeytan, insanoğlu ile nefsi arasına girer (de aklına her türlü soruyu getirir ve gönlüne de vesveseler verir)”⁴¹⁷

“İnsanlardan şeytanlar vardır”⁴¹⁸ Hatta bazı kimselerin kalplerinin şeytan kalpleri gibi olduğu belirtilmiştir.⁴¹⁹

“Şeytanların da birbirlerinden üstün olanları vardır”⁴²⁰ Hz. Peygamber; “Şeytan'ın, tek başına kalan kimselerle daha çok beraber olacağına”

412 Buhari, Ahkâm, 21; Bed'ü'l-Halk, 11; Müslim, Selâm, 23, 25.

413 Tirmizi, Edeb, 78.

414 Ebu Davud, Salat, 93; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III, 260, 262.

415 Buhari, Tefsir-u Sure, 2, 35.

416 Tirmizi, Büyü, 4.

417 İbn Mâce, İkâme, 135.

418 Ahmed b. Hanbel, V, 178, 179, 265.

419 Müslim, İmâre, 52.

420 Tirmizi, Tefsir-ü Sure, 34, 2.

işaret emiş⁴²¹ ve kendisinin de her türlü Şeytan'dan Allah'a sığındığını ifade etmiştir.⁴²²

G– Şeytan'a Uyanların Durumu ve Âhret'te Gerçekleşecek Olan Hesaplaşma

Âdem'in yaratılışı ile vâki olan bu imtihanda Şeytan'ın, nefsâni hislerine tâbi olarak melekler arasındaki makam-ı saâdetinden dereke-i şekâvete düşmesi ne kadar acıklı ise, hiç şüphe yok ki meleklerin mescûdu olmak şerefine mazhar olan Âdemoğlunun, apaçık düşmanı olan Şeytan'ın izine ve huyuna uyarak o makam-ı muallâdan düşüşü ve onun âkıbetine iştirak edişi ondan daha acıklı olacaktır. Ve Allah kıyamet günü, insanları doğru yoldan uzaklaştıran kötü gruba hitaben şöyle diyecektir: “Ey cin topluluğu! İnsanların çoğunu yoldan çıkardınız... İnsanlardan onlara uymuş olanlar; ‘Rabbimiz! Bir kısmımız bir kısmımızdan faydalandık ve bize tayin ettiğin sürenin sonuna ulaştık’ derler. Allah, ‘Cehennem, Allah'ın dilemesine bağlı olarak, temelli kalacağınız durağınızdır’ der (*En'âm, 6/128*). İnsanlara hitaben de: “... Ey insanoğulları! Ben size, Şeytan'a tapmayın, o sizin için apaçık bir düşmandır. Bana kulluk edin, bu doğru yoldur, diye bildirmedim mi? Andolsun ki, o sizden nice nesilleri saptırmıştı, akletmez miydiniz? İşte bu, size söz verilen cehennemdir. Bugün inkârcılığınıza karşılık olarak oraya girin” (*Yâsîn, 36/59-64*).

Diğer bir kıyamet sahnesinde de Şeytan, kendisine uyanları kınayacak ve şöyle diyecektir: “Doğrusu Allah size gerçeği söz vermişti. Ben de size vaadde bulundum, ama sonra caydım. Esasen sizi zorlayacak bir nüfuzum da yoktu; sadece çağırdım, siz de geldiniz. O halde beni değil kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız.”

421 Tirmizi, Fiten, 7; Ahmed b. Hanbel, I, 18, 26; III, 446.

422 Buhari, Enbiya, 10; Ebu Davud, Sünne, 20; Tirmizi, Tıb, 18; İbn Mâce, Tıb, 36.

nız. Beni Allah'a ortak koşmanızı daha önce kabul etmemiştim; doğru-
su zalimlere can yakan bir azap vardır".⁴²³

Verilen bilgilerden de anlaşılabilceği gibi, her ne kadar Şeytan, Al-
lah'ın Âdem'e (a.s) secde emrini yerine getirmediği için ilâhi huzurdan
kovulmuşsa da, "tanrılık" gibi bir iddiada bulunmamıştır. Böyle bir id-
diada bulunmayan bir varlığı tanrı konumuna getirmek ve ona tanrı diye
tapınmak veya tapındığını söylemek, her şeyden önce bir tutarsızlık ve
çelişkidir. İşte Şeytan'a tapınmanın (Satanizm) tutarsızlığı da buradan
başlamaktadır.

XX- YEZİDİLİK'TE ŞEYTAN İNANCI

Satanizmin yoğun olarak gündeme geldiği ve basın-yayın organların-
da tartışıldığı 1999 Eylül-Ekim aylarında Satanizmden bahseden bazı
araştırmacılar Satanizmin yeni bir şey olmadığından, Yezîdîleri örnek
göstererek, İslâm Tarihi'nde bu tür hâdiselere rastlanabileceğinden söz
ederek bazı yanlış anlamalara sebebiyet verebilecek yüzeysel açıklama-
larda bulunmuşlardır. Halbuki Batı'da ortaya çıkan Satanist anlayışla Ye-
zidilik'teki şeytan inancı birbirinden çok farklı olduğu gibi, günümüz
Satanist anlayışının İslâm'la ve İslâm Tarihi ile de hiç bir ilişkisi yoktur.

"Yezîdî" ismini Yezid b. Muaviye'den (64/683) aldıkları ve menşeo-
leri itibariyle Şeyh Adiy b. Musafir'e (öl. 555/1160) dayandırdıkları be-
lirtilen Yezidilerin bugün İran'ın muhtelif yerlerinde, Rusya'da, Tiflis,
Baku, Batum ve Erivan'ın köylerinde, Irak sınırları içinde Şıngal (Sin-
câr) dağlarında ve Musul civarında, Türkiye'de Mardin'in Midyat, Ur-
fa'nın Viranşehir, Siirt'in Kurtalan, Beşiri ilçeleri ve Batman'ın köyle-
rinde ve Hakkâri dolaylarında yaşadıkları ve kesin olmamakla birlikte,
yeryüzündeki sayılarının yaklaşık 275 bin; Türkiye'de yaşayanların da
on bin civarında olabileceğinin tahmin edildiği söylenmektedir. Kitâ-

423 İbrâhîm, 14/22.

bu'l-Cilce ve Mushaf-ı Reş adı verilen iki kutsal kitaplarının olduğu bi-
linmektedir. Melek Tavus adını verdikleri şeytana ayrı bir önem atfet-
mektedirler.

Kitâbu'l-Cilve'ye göre, bütün yaratılmışlardan önce Melek Tavus
vardı. Onu, kendi seçilmiş milletini aydınlatması için Abtâvus (Abd Tâ-
vus) yeryüzüne gönderdi. Abtâvus ezeli ve ebedidir. Yabancılar yanında,
aşığılanmaya hedef olmamak için ismi ve sıfatları söylenmez.

Mushaf-ı Reş'te ise, tezatlarla dolu, ama ilgi çekici yaratılış nazari-
yeleri anlatılır. Başlangıçta Allah, beyaz bir inci yaratıp bunu, Enfer ad-
lı kendi yarattığı kuşun üstüne koydu. Kırkbin yıl onun üzerinde oturdu.
Sonra ilk olarak Pazar gününü yarattı. Bu günde, sufi şeyhlerle bir tutu-
lan yedi meleğin en büyüğü olan Azrâil'i yarattı, ki bu Melek Tâvus'tur.
Pazartesi günü Melek Derdâil'i yarattı, ki bu Şeyh Hasan'dır. Salı günü
Melek İsrâfil'i yarattı, ki bu Şeyh Şems'tir. Çarşamba günü Melek Mî-
kâil'i yarattı, ki bu Seccâdeddîn'dir. Cuma günü Melek Cebrâil'i yarat-
tı, ki bu Nâsirüddîn'dir. Cumartesi günü Melek Nûrâil'i yarattı, ki bu da
Fahreddîn'dir. Ve Melek Tâvus'u bunların hepsinin üzerine reis yaptı.

Sonra yedi kat göğü, yeri, güneşi ve ayı yarattı. Daha sonra son ya-
ratılan Melek Fahreddîn, insan ve hayvanları yarattı ve onları hırkasının
yakasına koydu. O zaman meleklerle beraber inciden çıktı ve inciye öy-
le bir bağırды ki, inci derhal dört parçaya ayrıldı. İnciden akan sularla de-
niz meydana geldi. Dünyada deliksiz-deşiksiz yusuvarlak oldu. Ve Al-
lah Cerâil Seccâdeddîn'i bir kuş şeklinde yarattı ve salıverdi. O da inci-
nin parçalarından güneşi, ayı ve yıldızları, dağları, bitkileri, meyve ağaç-
larını ve arşı yarattı. Allah'ın kendisi de bir gemi yaratarak içinde otuz
bin yıl seyahat etti. Sonra gelip Lâleş'te oturdu.

Başka bir rivayete göre Allah, yer ve gök yaratılmadan önce karan-
lık bir feza halindeki buharlar üzerinde dolaşırdı. Sonra bir papağan ya-
rattı ve 40 yıl ona hükmetti. Sonunda kızdı ve onu öldürdü. Tüylere

dağlar ve kayalar; nefesinden hava; dumanından gök meydana geldi. Gökyüzünü direksiz diktikten ve kendisi de oraya çıktıktan sonra, kendi nur ve cevherinden güneş, ay, fecr, şafak, sabah yıldızı ve diğer yıldızları yarattı. Arkasından yedi meleği yarattı. Bunların birincisi olan Şeytan, kibre düşünce cehenneme atıldı. Orada yedi bin yıl kaldı; ama yaptığı işten pişmanlık duyarak öyle ağladı ki, gözyaşlarından yedi büyük küp doldu. Allah, onun bu pişmanlığını görerek bağışladı. Diğer meleklerle üstün kıldı ve ona Melek Tâvus adını vererek onunla birleşti. Gözyaşları ile dolu olan yedi küp, Şeyh Adiy'nin yeryüzünden dönüşüne kadar cehennem ateşini söndürmek üzere orada saklıdır.

Aynı zamanda, Yezidi geleneğinde Melek Tâvus'un Âdem'i yaratışı ve cennette üzümden başka bütün meyveleri yemesini emredişi; daha sonra üzümü yemeye ikna edip onu yeryüzüne atışı ve diğer efsaneler de ön sırada yer alır.

Ayrıca Mushaf-ı Reş'te bazı yasakların yer aldığı da bildirilmektedir. Yiyeceklerden marul, bakla, lahana, balık, geyik ve horoz eti yemek yasaktır. Özellikle horoz kutsal sayılır; çünkü Melek Tâvus'un Adiy b. Musafir tarafından dört adet olarak tunçtan yapılan heykeli horoz şeklinde yapılmıştır. Yine koyu mavi elbise giymek, helâya girmek ve hamamda yıkanmak haramdır. Yezidilere göre hamam ve helâlar, şeytanların oturdukları yerler olarak görülür. “Şeytan, kaytan (ip), satt (sel), şer (kötülük), mel'ûn (lânetli), lânet ve nal” kelimelerini söylemek de yasaktır.

Günümüz Yezidiliğinde, zamanın tesiri ve yazılı bilgilerin kaybı üzerine bir takım değişmelerin müşahade edildiği söylenmektedir. Nitekim bugün Allah'ın varlığına, O'nun yedi kat göğü ve yeri yarattığına, herşeye kâdir olduğuna ve âlemdeki işlerini yarattığı melekler vasıtasıyla idare ettiğine inanılmakla birlikte, O'nun en büyük üç meleğinin Melek Tâvus, Şeyh Hâdî (Adiy b. Musafir) ve Sultan Yezid (Yezid b. Muâviye) olduğu söylenmektedir. Ayrıca, Şeyh Hâdî'nin Allah'ın meleği ve Yezidilerin mürşidi; Sultan Yezid'in Allah'ın meleği, yerin nûru ve insanlı-

ğın sevinci; Melek Tâvus'un (Şeytan) Allah'ın meleği ve elçisi olduğuna inanmak, Yezidiliğin iman esaslarını oluşturmaktadır.⁴²⁴

İşte bu inanç ve telakkilerle kendisine özel önem atfedilen Tâvus Melek veya Melek Tâvus, Yezidiler tarafından şeytan-tanrı ve insanlığın velinimetini olarak tapınılan melek olarak isimlendirilmektedir. Aslında Tâvus Melek isminin Budistler tarafından şeytanı ifade etmek üzere kullanıldığı ifade edilmektedir. Özellikle Yukarı Mezopotamya (Irak) dağlarında oturan Yezidilere göre Tâvus Melek “Tanrı'nın huzurundan kovulan bir başmelektir. Daha sonra Tanrı onu affetmiş ve ona dünyanın idaresini ve ruhların göçünün yönetimini vermiştir.”⁴²⁵

Bu inançlardan dolayı Yezidilerin çoğunlukla şeytana taptukları söylenir, fakat onlar kendilerinin Tanrı'ya taptuklarını söylerler. Diğer taraftan Yezidilik Zerdüşî, Manihesit, Yahudi, Hıristiyanî ve İslâmî unsurları ihtiva eder. Ruh göçüne de inanırlar. İbadetlerinde kendi dillerini kullandıkları halde, kutsal kitapları Arapça yazılmıştır. Bu kitaplar belli bir sınıfa tahsis edilmişlerdir. Yezidilere göre Tanrı yegâne yaratıcıdır, fakat Tanrı'nın varlığının aktif tezahürü sayılan Melek Tâvus, O'nun iradesini yerine getirir. Melek Tâvus'a doğrudan tapınılmaz, ancak duâda ondan yardım istenir.⁴²⁶

Özetle söylemek gerekirse, günümüzde yanlışlıkla “Şeytana tapanlar mezhebi” olarak da adlandırılan Yezidilik, 12. yüzyılda yaşamış olan Şeyh Adiy b. Musafir'in müritleri tarafından kurulmuş olan senkretik bir akımdır. Yukarıda verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi, Yezidilerin inançlarında bir Tanrı ve bir düşmüş melek tasavvuru göze çarpmaktadır. Onlar Melek Tâvus'un Tanrı'nın yarattığı yüce bir varlık olduğuna,

424 Yezidilerin çeşitli konulardaki inanç ve görüşleri hakkında geniş bilgi için bkz. Fiğlalı, Ethem Ruhi, Çağımızda İtikâdi İslam Mezhepleri, İstanbul 1995, s. 220-227; Başbuğ, Hayri, Yezidilik İnancı, İstanbul 1987, s. 58 vd., 88-98.

425 Davidson, age, s. 286.

426 Brandon, DCR, 656.

işlediği bir günah yüzünden Tanrı tarafından cezalandırıldığına inanmaktadırlar. Buna göre Melek Tâvus yedi yıl ceza çekmiş ve bu süre içerisinde onun dökmüş olduğu göz yaşları sebebiyle cehennem sönmüştür. Sonunda Tanrı tarafından affedilen Melek Tâvus âlemin yöneticisi olmuştur.⁴²⁷

Öyle anlaşılıyor ki, onların inancına göre Tanrı dünyevi işlerle bizzat ilgilenmeyip onların sevk ve idaresini Melek Tâvus adı verilen Şeytan'a verdiği için, Şeytan'la iyi ilişkiler içerisinde olmayı ve ona karşı saygıda kusur etmemeyi tercih etmişlerdir. Muhtemelen onların bu anlayışı şeytana tapınma olarak değerlendirilmiştir. Bu durumda Yezidileri Sata-nistlerle birlikte değerlendirmek yanlış olacağı gibi, Tanrı'yı yegâne yaratıcı olarak kabul eden ve sadece ona taptıklarını söyleyen bu grubun şeytana taptıklarını söylemek de doğru değildir.

427 Gündüz, age, s. 397.

SONUÇ

Şeytan en az insan kadar tarihi geçmişe sahip bir varlıktır. Onun insanla olan münasebeti Hz. Âdem'e secde etme emrinin verilmesiyle başlamıştır. Şeytan'ın bu emri yerine getirmeyişi Allah'a "isyan" ve insana da "düşmanlık"la sonuçlanmıştır. Şeytan'ın; Allah'ın, O'nunla ilgili olan her şeyin ve özellikle insanın "baş düşmanı" olduğu hususunda bütün dinlerin ve kutsal kitapların ittifakı vardır. Dolayısıyla o; bütün dinler açısından en uç noktada bulunan, kendisinden sakınılması gereken, dinin ve insanın karşısında yer alan bir yaratıktır. Bu özellikleri onu kötünün ve kötülüğün sembolü, temsilcisi ve tahrikçisi haline getirmiştir.

Şeytan'ın, Allah'ın Âdem'e (a.s) secde emrine muhalefet etmek suretiyle ortaya çıkan özellikleri "emre itaatsizlik, muhalefet, başkaldırı, meydan okuma, isyan vb." kelimelerle ifade edilmiştir. Başlangıçtan beri onda mevcut olan bu isyancı ruh günümüze kadar taşınmıştır. Bütün bu özelliklerine ve olumsuz tutum ve davranışlarına rağmen ilginç olan ve dikkat edilmesi gereken husus, Şeytan'ın, bir tanrılık iddiasında bulunmamış olmasıdır. Yani Şeytan, Allah'ın emrini yerine getirmediği için O'nun huzurundan kovulmuş, fakat tanrılık gibi bir iddia ile ortaya çıkmamıştır. İşte kesinlikle böyle bir iddiada bulunmayan ve Allah'ın ve insanın "baş düşmanı" diye nitelendirilen bir varlığın -bütün bu özelliklerini bile bile- bir kısım insanlar tarafından "tanrı diye" tapınılır hale getirilmesi, tarihin kaydettiği çok ilginç ve ilginç olduğu kadar da acı bir gerçektir. Çünkü, "apaçık düşman" olarak bildirilen ve kendisinden Allah'a sığınılması ısrarla istenen bir yaratığa bir kısım insanlar tarafından sığınılmış ve onun düşmanlığından medet umulur hale gelmiş olması son derece düşündürücüdür.

Aslında Şeytan yeni ortaya çıkan bir fenomen olmadığı gibi, Şeytan'a tapınma da (Satanizm) yeni bir hadise değildir. Daha doğrusu Satanizm, Şeytan'a tapınmanın yeni adıdır. Şeytan'a tapınma olayının, ortaçağ büyücülüğüne kadar uzanan ve daha sonra da özellikle Hıristiyanlığa ve onun inanç ve felsefesine karşı bir reaksiyon olarak ortaya çıkan tarihi bir ayağı vardır. Bu, Satanizm'in birinci ayağıdır. Buna "Geleneksel Satanizm" de denilmektedir. "Modern Satanizm" adı verilen ve genellikle günümüz Satanist anlayışını temsil eden ve Satanizm'in ikinci ayağı diyebileceğimiz Satanist anlayış da 20. yy'ın ikinci yarısından itibaren gelişmeye başlamıştır. Modern Satanizm de Kitab-ı Mukaddes'in telkin ettiği dinî anlayışa ve özellikle de Hıristiyanlığa karşı bir tavır alışı olarak ortaya çıkmıştır. Buna "Modern Protesto Hareketi" demek de mümkündür.

Satanizm'in ikinci ayağını teşkil eden Modern Satanizm veya diğer adıyla LaVeyan Satanizm, her ne kadar başlangıçta Hıristiyanlığa karşı bir tepki olarak ortaya çıkmışsa da, daha sonra bu hareket topyekün dinlere, dinlerin ortaya koymuş olduğu inanç, ibadet (âyin), ahlak esasları, kutsal kitaplar ve dolayısıyla dinlerin telkin ettiği bütün kutsal değerlere karşı bir tavır alıştır. Bu özelliğinden dolayı Modern Satanizm'e "alternatif din" de denilmektedir. Şu halde Satanistler'e göre Modern Satanizm, başta Yahudilik-Hıristiyanlık olmak üzere, bütün dinlerin alternatifini olarak sunulmakta ve insanlığın ortak dini haline getirilmek istenmektedir. Satanizm'in ülkemizi ilgilendiren boyutunu da bu çerçevede değerlendirmek mümkündür.

Gerek Geleneksel Satanizm'in gerekse Modern Satanizm'in ortaya çıkışını, Hıristiyanlık ve Hıristiyanlığa karşı tavır alanlar açısından olmak üzere, iki farklı açıdan değerlendirmek gerekmektedir: Birincisi, Satanistler'in kendi ifadelerinden de anlaşıldığı kadarıyla, özünden uzaklaştırılmış ve tahrif edilmiş bir dinin ortaçağ zihniyetiyle ve kilise yetkililerinin tekelci tutum ve uygulamaları sayesinde yanlış telkin ve tatbiki-

nin doğuracağı mahzurlu sonuçları önceden kestirmenin mümkün olmadığıdır. Çünkü, Satanistler'in Hıristiyanlığa karşı tepkilerini de dile getiren suçlayıcı ifadelerinden böyle bir sonuç çıkmaktadır. Satanistler'e göre Satanizm, Hıristiyanlığın ve dolayısıyla Kilise'nin ortaya çıkardığı bir başkaldırı hareketidir.

Meseleye Hıristiyanlığa karşı tavır alanlar açısından bakıldığında da; insanları manen ve ruhen tatmin etmeyen bir dinin ve din adına yapılan birtakım yanlışların, topyekün dine ve dinî değerlere karşı bir reaksiyona sebebiyet verdiği görülmektedir. Şüphesiz din adına yapılan bazı yanlış tutum ve davranışlar dine karşı tavır almayı gerektirmediği gibi, tavır alanları da mazur göstermez. Fakat böyle düşünmek de bir vakıayı görmezden gelmeyi gerektirmez. Çünkü ortada bir gerçek var. O da, Hıristiyanlığa ve dolayısıyla dine karşı tepki sonucunda ortaya çıkan ve Hıristiyanlığın telkin ettiği Tanrı'nın yerine Şeytan'ı koyan ve onun bütün kutsal değerlerini altüst etmeyi hedefleyen ciddi bir protesto hareketinin varlığıdır. Üstelik bu da, başlangıcından günümüze kadar tarih içerisinde Hıristiyanlığa ve onun yanlış tatbikine karşı ortaya çıkmış bulunan protesto hareketlerinden yalnız günümüz versiyonudur.

Burada bir hususa daha dikkat çekmek gerekmektedir. O da, insanın sadece maddeden ibaret bir canlı olmayıp aynı zamanda ruhi ve manevi yönü olan iki kutuplu bir varlık oluşudur. İnsanın maddi varlığının devam etmesi için nasıl ki yeme, içme vb. ihtiyaçlarının karşılanması gerekiyorsa, manevi yönünün tatmini için de ruhi ihtiyaçlarının karşılanması gerekmektedir. İnsanın manevi ihtiyaçlarını karşılayan yegane unsur da "din"dir. Din; insanla başlayan, insanla devam edegelen ve insan var olduğu sürece de devam edecek olan ilahi bir sistemdir. Dolayısıyla dinin konusu da muhatabı da insandır. İnsanı manen tatmin eden ve onun manevi yönüne hayatiyet ve dinamizm kazandıran yegane unsur din olduğuna göre, dinin boş bıraktığı veya daha doğrusu din tarafından doldurulmayan boşluğu onun adına dolduracak hiçbir güç ya da sistem de

yoktur. Bu sebeple, insanın manevi ihtiyaçlarının karşılanmasına, en az maddi ihtiyaçlarının karşılanması kadar ihtiyaç vardır. Çünkü insan inanca eğilimi içerisinde yaratılmış olan bir varlıktır. İnanma duygusu onun fitratında mevcuttur. Bu duyguyu onun yapısına koyan da Yüce Allah'tır. O'nun dışında o duyguyu söküp atacak hiçbir güç de yoktur. Bu durumda yapılması gereken şey, insanlara dinini öğrenme konusunda yol göstermek ve yardımcı olmaktır. Aksi takdirde insanlardan bir kısmı Tanrı diye Şeytan'a bile tapınır hale gelebilir. İşte Satanistler bunun acı bir örneğidir.

Bu noktada, "Satanizm bir din midir?" gibi bir soru akla gelebilir. Evet Satanizm -bizim anladığımız manada bir din değildir- fakat Satanistler'e göre bir dindir. Bir "alternatif din"dir; "beden dini"dir. Çünkü Modern Satanizm'in kurucusu olan LaVey'e ve dolayısıyla onun ortaya koymuş olduğu Satanist anlayışı benimseyenlere göre tanrı, cennet-cehennem diye bir şey yoktur. Tanrı, insanların kendi uydurmasıdır. Ruh veya ölümden sonraki bir hayata söz konusu değildir. Sadece bu dünya hayatı vardır. Bu dünya hayatının en önemli gerçeği de insanın kendi varlığı ve bedenidir. Binaenaleyh beden kutsanmalı; onun bütün dünyevi ve şehvi istek ve arzuları yerine getirilmelidir. Bu da bir anlamda bedenin kutsanması ve yüceltilmesi demektir. Bunun adı da "beden dini"dir. İşte Satanistler'e göre Satanizm böyle bir dindir.

Modern Satanizm'in ve günümüz Satanist anlayışının dayandırıldığı en önemli unsurlardan birisi de ateizmdir. Gerek Avrupa'da gerek Amerika'da ve gerekse ülkemizde Satanist olduklarını söyleyen bir kısım insanın ve özellikle de bir kısım lise ve üniversite gencinin aynı zamanda ateist olduklarını ifade ettiklerinin tespit edilmiş olması yukarıdaki görüşü destekler mahiyettedir. Diğer taraftan, kendi ifadelerinden anlaşıldığı kadarıyla Satanistler, aslında Şeytan'ı tabiatında mevcut olan Gizli veya Karanlık Güçler'in bir temsilcisi olarak kabul etmektedirler. Onlara göre Şeytan, başta Hıristiyanlık olmak üzere, bütün dinlerin ve mensupla-

rının insanları bir kısım günahlardan uzaklaştırmak amacıyla uydurmuş oldukları sembolik bir varlıktır.

Satanistler Şeytan'ın kendisinden ziyade, onun "baş kaldırma, isyan ve meydan okuma" gibi bir kısım özelliklerini benimsemiş ve bu özelliklerinden dolayı Şeytan'ı kendilerine bir sembol olarak seçmişlerdir. Şu halde Şeytan bir sembol ve Şeytan'a tapınma da bir kılıftır. Bu kılıf içerisinde dine ve dinler tarafından ortaya konulmuş olan bütün kutsal değerlere karşı bir tavır alış, bir meydan okuyuş sezilmektedir. Şeytan'a tapınma adı altında icra edilen ve unsurları büyük çapta Hıristiyanlık'tan alınmış bulunan inanç, âyin ve uygulamalara karşı takınılan hüumsizlik de bunu göstermektedir. Bu anlamda Satanizm'in, ateizmin kılık değiştirmiş bir şekli olduğunu söylemek veya daha açık bir ifadeyle Satanizm eşittir ateizm demek mümkündür. Çünkü Tanrı'nın yerine Şeytan'ı koymak ve ona "tanrı diye tapınmak" demek, diğer bir ifadeyle tanrı tanımazlık demektir.

Bu noktada biraz da, özellikle son bir yılı aşkın bir süredir ülkemizde de varlığını hissettiren ve bazı üzücü intihar olaylarıyla gündeme gelen Satanizm'in Türkiye boyutu üzerinde durmak gerekecektir. Bu çalışmanın asıl amacı da zaten bu idi. Ancak, sözü günümüze ve bu noktaya getirebilmek için Satanizm'in ne olduğunu ve tarihi arka planını vermek gerekiyordu. Öyle yapılmamış olsaydı bazı konularda doğru ve sağlıklı tespitler yapma imkanımız olmayabilirdi.

Konuya Satanizm'in ülkemiz boyutu açısından bakıldığında çok ciddi ve üzücü bir durum karşımıza çıkmaktadır. Yapılan çalışma boyunca da ifade edilmeye çalışıldığı ve yer yer de vurgulandığı gibi Satanizm, bir anlamda Batı'nın, mayasında Hıristiyanlığın da katkısı bulunan nesebi gayri sahih çocuğudur. Satanizm'in anavatanı da Avrupa ve Amerika'dır. Fakat Türkiye gibi müslüman bir ülkede ve İslamî bir coğrafyada Satanizm'in yayılmaya çalışılması dikkat çekicidir. Öte yandan, Satanizm'in Türkiye uzantısının arkasında, özellikle ülkemiz gençlerini böy-

le bir maceranın içine sürükleyen ve yer yer de onları intihar teşebbüsleri noktasına getiren dışarıdan destekli bir kısım karanlık güç veya grupların olabileceği akla gelmektedir. İşte bize göre üzerinde durulması gereken husus, ülkemiz gençleri “nasıl böyle bir hareketin varlığından haberdar edildi ve kısa sürede de Satanizm’in ülkemiz gençleri arasında yayılma imkanı bulundu?” sorusuna cevap aramaktır.

Şüphesiz ülkemizde yayılmaya çalışılan Satanist anlayışın, dışarıdan destekli bir ithal ürünü olduğunu söylemek mümkün olmakla beraber, bunu gerçekleştirenlerin kimler veya hangi gruplar vs. olduğunu söyleme imkanını da elde edebilmiş değiliz. Çünkü bu konuda önyargılı olmadığımızı ve olmayacağımızı da başlangıçta belirtmiştik. O sebeple, her ne kadar bazı kesin olmayan tespitlerimiz olmuşsa da, varsayıma dayalı olarak hareket etmeyi de bilimsel anlayışla bağdaştıramadığımız için, şimdilik kesin bir şey söyleme imkanımızın olmadığını açık yüreklilikle ifade etmek gerekmektedir. Fakat Satanizm’i Türkiye’ye yaymayı planlayan bir kısım kötü emel sahibi kimselerin olduğu hususunda da hiç şüphemiz yoktur.

Aslında bu çalışma ile yapılmak istenen şey; ülkemiz gençlerini Satanizm’in ağına sürükleyen Batı menşeli grup veya akımların varlığına dikkat çekmenin yanında, gençlerimiz niçin Satanist oluyor veya Satanist yapılıyor? Satanist yapıldıktan sonra da genç yaşlarında intiharı bile göze alma noktasına nasıl getiriliyorlar? Ülkemiz gençlerinin Satanizm’in tuzağına düşmelerine engel olmak için anne-baba, eğitimciler veya ülkemiz insanına karşı sorumluluk taşıyan kimseler olarak ne yapabiliriz ya da neler yapılmalı? gibi sorulara cevap aramaktır.

Yapılan bu araştırma neticesinde görülmüştür ki: Ülkemiz gençlerinin Satanizm vb. akımların etkisinde kalmalarının ve genç yaşta intiharı dahi göze almalarının arkasında, kendilerine yeteri kadar dinî eğitim verememenin bırakmış olduğu maneviyat boşluğu yatmaktadır. Bundan da şöyle bir sonuç çıkmaktadır: Bir kimse ne kadar dünyevi imkana sahip

bulunursa bulunsun, eğer o kimse manen de tatmin edilmezse, o takdirde kişi bir manevi tatmin arayışı içerisine girecektir. Bu arayışın da kişiyi hangi noktalara götüreceğini önceden kestirmek her zaman mümkün olamamaktadır. Çünkü; her türlü maddi imkana sahip olan, kendisine her türlü eğitim imkanı verilen ve hiçbir dünyevi problemi olmayan 15-16 yaşlarındaki gençlerin kendilerini apartmanın 3. veya 5. katından aşağıya atarak, geride, içinde “Ruhumu Şeytan’a sattım” gibi ifadeler bulunan bir mektup bırakarak Şeytan uğruna ölüp gitmelerini, bu gençlere yeteri kadar dinî eğitimin verilmeyişi dışında herhangi bir ciddi sebebe bağlamanın oldukça zor olduğu görülmektedir.

Burada, Satanizm’in tuzağına düşürülmüş veya düşürülme noktasına getirilmiş gençlerimize seslenmek istiyoruz: Gelin, gençliğinizin barında kendinize yazık etmeyin. Bu çalışmadan da anlaşılacağı gibi Satanizm, bizim dışımızdaki kötü niyetli ve karanlık emel sahibi insanların siz gençlerimizi içine sürüklemek istedikleri bir maceradır. Bunun bir macera olduğunu bizzat Satanist olanlar da itiraf etmektedirler. Bu maceranın sonu da yoktur. Bu maceranın öncülüğünü yapanlar da, Şeytan ve onun dostluğundan medet uman kimselerdir. Halbuki Şeytan, Allah’ın ve O’nun en şerefli varlık olarak yarattığı insanın en büyük düşmanıdır. Şeytan’ın dostluğundan medet ummak ise hayatta yapılabilecek yanlışların en büyüğü ve en tehlikelidir.

BİBLİYOGRAFYA

- ABDÜLBÂKÎ, Muhammed Fuad, **el-Mu'cemü'l-Müfehres li-Elfâzı'l-Kur'âni'l-Kerim**, İstanbul, ts.
- ATEŞ, Süleyman, **İnsan ve İnsanüstü**, İstanbul, 1979.
- AYDIN, Hüseyin, **Metafizikçi Olarak Nietzsche**, Bursa, 1984.
- AYDIN, Mehmet, **Hıristiyan Genel Konsilleri ve II. Vatikan Konsili**, Konya, 1991.
- BARNETT, W. F., “Satan”, **New Catholic Encyclopedia**, XII, Washington, 1967.
- BARTON, Blanche, **The Churc of Satan**, USA, 1990.
- , **The Secret Life of a Satanist**, Feral House Book, 1992.
- BAŞBUĞ, Hayri, **Yezidilik İnancı**, İstanbul, 1987.
- BAYKURT, A. Câmî, “Azâzil”, **İslam Ansiklopedisi**, II, İstanbul, 1970.
- BOLAY, Süleyman Hayri, **Felsefi Doktrinler Sözlüğü**, İstanbul, 1981.
- BRANDON, S. G. F., **A Dictionary of Comparative Religion**, London, 1971.
- EL-CEVHERÎ, İsmail b. Hammad, **es-Sıhah**, Beyrut, 1399/1978.
- Encyclopedia Britannica**, “Satan”, XIX, U.S.A, 1970.
- CEVİZOĞLU, Hulki, **Masonluk ve Rotaryenlik**, İstanbul, 1999.
- DAVİDSON, Gustave, **A Dictionary of Angels**, U.S.A, 1968.
- ELİADE, Mircea-CAULİANO, Ioan P., **Dinler Tarihi Sözlüğü** (çev. Ali Erbaş), İstanbul, 1997.

- ERHAT, Azra, **Mitoloji Sözlüğü**, İstanbul, 1972.
- ERBAŞ, Ali, **Hıristiyan Âyinleri** (Sakramentler), İstanbul, 1998.
- FIĞLALI, Ethem Ruhi, **Çağımızda İtikâdi İslam Mezhepleri**, İstanbul, 1995.
- FİRUZÂBADÎ, **Kamus Tercemesi**, İstanbul, 1305/1887.
- GÜN, İzzet Nuri-ÇELİKER, Yalçın, **Masonluk ve Masonlar**, İstanbul, 1978.
- GÜNAY, Nasuh, “Şeytana Tapınmada Modern Yol Satanizm”, **Arayışlar**, Isparta, 1999.
- GÜNDÜZ, Şinasi, **Din ve İnanç Sözlüğü**, Ankara, 1998.
- GORDON, Alex R., “Satan”, **A Dictionary of Religion and Ethics**, U.S.A, 1921.
- GRİFFİN, M. D., “Satanism”, **New Catholic Encyclopedia**, XII, Washington, 1967.
- HALLAC-I MANSUR, **Kitâbü't-Tavâsin** (terc. Y. Nuri Öztürk), İstanbul, 1976.
- HARTLAND, E. Sidney, “Satanism”, **Encyclopedia of Religion and Ethics**, ed. James Hastings, XI, New York, 1980.
- HİNNELLS, John R., **The Penguin Dictionary of Religions**, London, 1988.
- HUYSMANS, J. K., La-Bas (Down There), trans. by Keene Wallace, New York, 1972.
- İBN KUTEYBE, **el-Maârif**, Beyrut, 1390/1970.
- İBN MANZUR, **Lisânü'l-Arab**, VI, Beyrut, ts.
- İŞLER, Mehmet Hulusi, **Nefis ve Şeytan**, İstanbul, 1984.
- Judaica, II, **Jerusalem**, 1970.
- KİTAB-I MUKADDES** (Eski ve Yeni Ahid), İstanbul, 1981.

KNIGHT, Stephen, **Biraderlik: Masonların Gizli Dünyası** (terc. Kemal Çiftçi), İstanbul, 1990.

LAVEY, Anton Szandor, **The Satanic Bible**, U.S.A, 1969.

———, **The Satanic Rituals**, U.S.A, 1972.

———, **The Satanic Witch**, U.S.A, 1989.

Longman Dictionary of Contemporary English, ed. Paul Procter, Great Britain, 1985.

MILLER, Madeleine S.-MILLER, J.Jane, **Harper's Bible Dictionary**, U.S.A, 1973.

MATHEWS, Shailer-SMITH, Gerald Birney, **A Dictionary of Religion and Ethics**, U.S.A, 1921.

NECATİGİL, Behçet, **100 Soruda Mitologya**, İstanbul, 1978.

New Catholic Encyclopedia, The Catholic University of America, Washington, 1967.

New Webster's Dictionary of English Language, U.S.A, 1985.

ÖRNEK, Sedat Veyis, **Etnoloji Sözlüğü**, Ankara, 1971.

PIKE, E. Royston, **Encyclopedia of Religion and Religions**, London, 1951.

RÂGIB el-ISBAHÂNÎ, **el-Müfredât fi Garîbi'l-Kur'ân**, Mısır, ts.

SHARPE, Eric J., **50 Key Words: Comparative Religion**, Great Britain, 1971.

SCHIMMEL, Annemarie, **Dinler Tarihine Giriş**, Ankara, 1955.

SCOGNAMİLLO, Giovanni-ARSLAN, Arif, **Doğu ve Batı Kaynaklarına Göre Şeytan**, İstanbul, 1999.

SEYYİD SÂBIK, **el-Akâidü'l-İslamiyye**, Beyrut, ts.

SOLMAZ, N. Mehmet-ÇAKAN, İsmail L., **Kur'ân-ı Kerim'e Göre Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi**, I, İstanbul, 1982.

SÖDERBLOM, Nathan, **"Holiness", The Encyclopedia of Religion and Ethics**, VI, Edinburg, 1979-1980.

The New Bible Dictionary, ed. J. D. Douglas, London, 1962.

The New Encyclopedia Britannica, "Satan", X.

TUĞ, Salih, **"Azâzil"**, **Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi**, IV, İstanbul, 1991.

TÜMER, Günay, **"Azazil"**, **Şamil İslâm Ansiklopedisi**, I, İstanbul, 1990.

TÜMER, Günay-KÜÇÜK, Abdurrahman, **Dinler Tarihi**, Ankara, 1997.

VERNETTE, J., **"Satanisme"**, **Catholicisme Hier Aujourd'hui Demain**, ed. G. Mathon-G. H. Baudry, XIII, Paris.

YAZIR, Elmalılı Muhammed Hamdi, **Hak Dini Kur'ân Dili**, III, İstanbul ts.

YİTİK, Ali İhsan, **Hint Kökenli Dinlerde Karma İnanıcının Tenasuh İnanıcıyla İlişkisi**, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul, 1996.

ZORLU, Ilgaz, **Evet, Ben Selanikliyim: Türkiye Sabetaycılığı**, İstanbul, 1998.